

2018

ДОВІДНИК 2

Керування Церквою

2018

Довідник 2

КЕРУВАННЯ ЦЕРКВОЮ

Видано
Церквою Ісуса Христа Святих Останніх Днів
Солт-Лейк-Сіті, шт. Юта

© 2010, 2018 Intellectual Reserve, Inc.
All rights reserved
Printed in the United States of America
Текст англійською мовою затверджено: 10/18
Затверджено на переклад: 10/18
Назва оригіналу: *Handbook 2: Administering the Church*, 2018
Ukrainian
08702 192

Зміст

Вступ.....	iv
1. Сім'ї і Церква у Божому плані	1
2. Принципи священства.....	7
3. Провідництво у Церкві Ісуса Христа.....	11
4. Рада приходу.....	16
5. Робота зі спасіння в приході та колі.....	21
6. Принципи програми благополуччя і провідництво	37
7. Мелхиседекове священство.....	44
8. Ааронове священство	56
9. Товариство допомоги	75
10. Товариство молодих жінок.....	91
11. Початкове товариство.....	109
12. Недільна школа	121
13. Заходи.....	127
14. Музика	143
15. Організація колу.....	152
16. Неодружені члени Церкви	156
17. Однаковість і адаптація	165
18. Церковні збори	171
19. Покликання в Церкві	196
20. Обряди і благословення священства	213
21. Політика і настанови Церкви стосовно окремих питань.....	228
Додаток: Перелік матеріалів, на які є посилання	256
Алфавітний покажчик.....	

Вступ

Господь застерігав: “Отже, нехай кожна людина вивчить свій обов’язок і діє у чині, на який її призначено, з усією старанністю” (УЗ 107:99).

Провідники Церкви прагнуть особистого одкровення, щоб це допомагало їм вивчати обов’язки у своїх покликаннях і виконувати їх.

Вивчення Писань і вчень пророків останніх днів допоможе провідникам зрозуміти свої обов’язки і виконувати їх. Господь наполегливо радив провідникам, щоб вони постійно зберігали в пам’яті, як скарб, слова Бога, аби бути їм сприйнятливими до впливу Духа (див. УЗ 84:85).

Провідники також дізнаються про свої обов’язки, вивчаючи інструкції з церковних довідників. Ці інструкції можуть сприяти отриманню одкровення, якщо провідники використовують їх для розуміння принципів, політики Церкви та процедур, яких слід дотримуватися, водночас прагнучи проводу Духа.

Довідники для церковних провідників

Церква надає провідникам два довідники:

Довідник 1: Президенти колів і єпископи. У цьому довіднику вказано загальні обов’язки президентів колів і єпископів та вміщено докладну інформацію про політику і процедури.

Довідник 2: Керування Церквою. Цей довідник служить путівником для членів рад приходу і колу. У перших двох розділах представлено доктринальну основу роботи Церкви: спасіння людей і запечатування та піднесення сімей завдяки владі священства. В інших розділах вміщено інструкції для керування кворумами священства й допоміжними організаціями. В них також вміщено принципи і настанови, що стосуються різних організацій у приході.

Заголовки та підзаголовки в цих довідниках пронумеровані, аби полегшити пошук тем чи посилання на них. Замість того, щоб називати номер сторінки або номери кількох сторінок, провідники можуть називати номер певної теми. Наприклад, обговорюючи місіонерську роботу членів Церкви, єпископ може попросити членів ради приходу звернутися до 5.1.2 у *Довіднику 2*. Номер 5 вказує на розділ, номер 1—на підрозділ цього розділу, а номер 2—на пункт.

Оновлення інструкцій і доповнення до них

Час від часу інформація у цих довідниках буде оновлюватися або доповнюватися через листи, повідомлення та іншу кореспонденцію від Першого Президентства, Кворуму дванадцятьох і Верховного єпископату. Коли це відбувається, провідники мають занотувати ці зміни у своєму примірнику довідника. Провідники повинні зберігати довідники і ці додаткові матеріали разом.

Запитання стосовно інструкцій

Провідники, які мають запитання стосовно інформації в довідниках або тем, які там не висвітлені, повинні спрямовувати їх до свого безпосереднього головуючого провідника.

Застосування у філіях, округах і місіях

Для адміністративних цілей терміни *єпископ* і *єпископат* в довідниках стосуються також президентів філій та президентств філій. Терміни *президент колу* та *президентство колу* стосуються також президентів округів і президентств округів. Однак чини єпископа і президента філії не

є рівнозначними за повноваженням та відповідальністю. Також не є рівнозначними і чини президента колу та президента округу. Єпископ—це чин у священстві і лише Перше Президентство дає дозвіл на висвячення у цей чин. Президенти колів покликаються генеральними авторитетами та територіальними сімдесятниками.

Як правило, посилання на приходи і коли стосуються також філій, округів і місій.

Звернення до Головного управління Церкви або призначеного адміністративного офісу

У деяких розділах цього довідника містяться інструкції щодо зв'язку з Головним управлінням Церкви або призначеним адміністративним офісом. Інструкція щодо звернення до Головного управління Церкви стосується провідників священства і діловодів у Сполучених Штатах та Канаді. Інструкція щодо звернення до призначеного адміністративного офісу стосується провідників священства і діловодів поза межами Сполучених Штатів і Канади.

Для кого призначено цей путівник

Довідник 2: Керування Церквою повинні отримати:

- Генеральні авторитети, територіальні сімдесятники, члени генеральних президентств допоміжних організацій, керівники відділів Церкви, директори з мирських справ (по 1 примірнику)
- Президентство місії (3 примірники)
- Президентство колу або округу (3 примірники)

- Діловод колу або округу (1 архівний примірник)
- Виконавчий секретар колу або округу (1 примірник)
- Вища рада (12 примірників)
- Президентства Товариства молодих чоловіків, Товариства допомоги, Товариства молодих жінок, Початкового товариства і Недільної школи колу (по 3 примірники)
- Єпископат або президентство філії (3 примірники)
- Діловод приходу або філії (1 архівний примірник)
- Виконавчий секретар приходу або філії (1 примірник)
- Президентство кворуму старійшин (3 примірники)
- Президентства Товариства молодих чоловіків, Товариства допомоги, Товариства молодих жінок, Початкового товариства і Недільної школи приходу (по 3 примірники)
- Провідник місіонерської роботи приходу (1 примірник)

Цей довідник був підготовлений виключно для використання генеральними і місцевими церковними чинами, щоб керувати справами Церкви. Не дозволяється копіювати його або передавати будь-яким іншим особам. До розподільчого списку також входить архівний примірник довідника, що має зберігатися у надійному місці кожним діловодом колу та приходу. Він може звертатися до нього за інформацією стосовно фінансів і записів та за інформацією, щодо того, як допомагати президенту колу або єпископу.

Коли чинів Церкви, які мали примірник цього довідника, звільняють від покликання, вони мають невідкладно передати примірник своєму наступнику або своєму головуючому провіднику.

1.

Сім'ї і Церква у Божому плані

1.1

План Бога Батька для Його вічної сім'ї

1.1.1

Доземна сім'я Бога

Сім'ю встановлено Богом. Вона є найважливішою організаційною одиницею в часі та вічності. Навіть ще до того, як ми народилися на землі, ми були частиною сім'ї. Кожен з нас “є улюбленим духовним сином або улюбленою духовною дочкою небесних батьків” з “божественною природою і долею” (“Сім'я: Проголошення світові”, *Ліягона*, жовт. 2004, с. 49). Бог—це наш Небесний Батько і ми, як члени Його сім'ї, жили у доземному житті в Його присутності. Там ми засвоїли наші перші уроки і були підготовлені до смертного життя (див. УЗ 138:56).

1.1.2

Мета смертного життя

Оскільки Бог любить нас, Він підготував план, за яким ми мали прийти на Землю, де б отримали тіла і були випробувані, щоб мати змогу розвиватися і стати більш схожими на Нього. Цей план називається “планом спасіння” (див. Алма 24:14), “великим планом щастя” (див. Алма 42:8) і “планом викуплення” (див. Алма 12:25; див. також вірші 26--33).

Мета Божого плану—вести нас до вічного життя. Бог проголосив: “Бо ось, це є Моя робота і Моя слава—здійснювати безсмертя і вічне життя людини” (Мойсей 1:39). Вічне життя є найвеличнішим даром Бога Його дітям (див. УЗ 14:7). Це піднесення в найвищому ступені цілестіального царства. Завдяки плану спасіння

ми можемо отримати це благословення—повернутися в присутність Бога і отримати повноту радості.

1.1.3

Спокута Ісуса Христа

Щоб здобути піднесення в царстві Бога, ми повинні подолати дві перешкоди смертного життя: смерть і гріх. Оскільки ми не в змозі подолати жодної з цих перешкод самотужки, Небесний Батько послав Свого Сина, Ісуса Христа, бути нашим Спасителем і Викупителем. Спокутна жертва Спасителя дала можливість всім Божим дітям подолати фізичну смерть, воскреснути і здобути безсмертя. Спокута також зробила можливим для всіх, хто кається і наслідує Його, подолати духовну смерть, повернутися в присутність Бога, щоб жити з Ним і отримати вічне життя (див. УЗ 45:3--5).

1.1.4

Роль сімей у Божому плані

За планом нашого Небесного Батька ми народилися в сім'ях. Він створив сім'ї, щоб ми були щасливими, щоб допомогти нам навчатися правильним принципам в атмосфері любові та підготувати нас до вічного життя.

Батьки мають надзвичайно важливий обов'язок допомогти своїм дітям підготуватися до повернення до Небесного Батька. Батьки виконують цей обов'язок, навчаючи своїх дітей наслідувати Ісуса Христа і жити за Його євангелією.

1.1.5

Роль Церкви

Церква забезпечує організацію і засоби для навчання євангелії Ісуса Христа всіх Божих дітей. Вона забезпечує повноваження священства, щоб виконувати обряди спасіння і піднесення для всіх, хто є гідним і бажає прийняти їх.

1.2

Повернення до Батька

1.2.1

Євангелія Ісуса Христа

План спасіння являє собою повноту євангелії. Його складовими є Сотворіння, Падіння, Спокута Ісуса Христа і всі закони, обряди і вчення євангелії. Він відкриває для нас можливість відчутти радість у смертному житті (див. 2 Нефій 2:25), а також отримати благословення вічного життя.

Завдяки Спокуті Ісуса Христа ми можемо очиститися від гріха, освятитися і підготуватися, щоб знов увійти в присутність нашого Вічного Батька. Щоб сягнути цього благословення, ми повинні дотримуватися євангельських принципів і отримати обряди євангелії (див. Уложення віри 1:3). Ми повинні:

1. Виявляти віру в Господа Ісуса Христа, Єдинородженого Сина Бога.
2. Звернутися до Бога в щирому покаянні, зі зміною у серці, сповідуючи гріхи і полишаючи їх.
3. Отримати спасительний обряд хрищення для відпущення гріхів.
4. Бути конфірмованими в члени Церкви і через рукопокладання отримати дар Святого Духа.
5. Витерпіти до кінця, дотримуючись священних завітів.

Цим принципам навчали ще з днів Адама. Коли ми починаємо розуміти ці істини й вірити в них і здобуємо тверде свідчення про Ісуса Христа, ми намагаємося виконувати Його заповіді й прагнемо поділитися своїми благословеннями з нашою сім'єю та іншими людьми (див. 1 Нефій 8:9–37). Завдяки цьому надійному фундаменту свідчення, далі природно з'являються інші складові активності в Церкві.

Особисте духовне зростання відбувається тоді, коли ми наближаємося до Бога через молитву, вивчення Писань, роздуми і слухняність. Нефій учив:

“Після того, як ви ступили на цю тісну і вузьку путь, я спитаю вас, чи все зроблено? Слухайте, я скажу вам: Ні; бо ви б не зайшли так далеко, якби це не було через слово Христа з непохитною вірою в Нього, покладаючись повністю на заслуги Того, Хто владний спасати.

Отже, ви повинні просуватися вперед з непохитною вірою в Христа, маючи справжню яскравість надії, і любов до Бога і до всіх людей. Отже, якщо ви просуватиметеся вперед, бенкетуючи словом Христа, і витерпите до кінця, ось так каже Батько: Ви будете мати вічне життя” (2 Нефій 31:19–20).

Кожен з нас має відповідальність перед Богом пізнати Його заповіді, дотримуватися їх і жити за євангелією. Нас судитимуть за нашими вчинками, бажаннями нашого серця і тим, якими людьми ми стали. Коли ми стаємо істинними послідовниками Ісуса Христа, то відчуваємо могутню зміну в серці та “вже не маємо бажання чинити зло” (Мосія 5:2; див. також Алма 5:12–15; Мороній 10:32–33). Живучи за євангелією Ісуса Христа, ми зростаємо крок за кроком, стаючи більш схожими на Спасителя у любові й служінні іншим.

1.2.2

Роль церковних провідників і вчителів

Провідники священства і допоміжних організацій та вчителі намагаються допомагати іншим стати істинними послідовниками Ісуса Христа (див. Мосія 18:18--30). Щоб допомагати окремим особам і сім'ям у цьому, вони:

1. Навчають чистим ученням євангелії Ісуса Христа і свідчать про них.
2. Зміцнюють окремих людей і сім'ї в їхньому прагненні дотримуватися своїх священних завітів.
3. Дають поради, надають підтримку і можливості для служіння.

Крім того, деякі провідники священства мають повноваження наглядати за виконанням спасительних обрядів священства.

1.3

Створення вічних сімей

Сім'я відведена центральне місце у Божому плані, який забезпечує шлях, щоб сімейні стосунки могли продовжуватися і після смерті. Завдяки священним храмовим обрядам і відданому дотриманню завітів ми можемо повернутися в присутність Бога навечно об'єднаними з нашими сім'ями.

1.3.1

Чоловік і дружина

Піднесення в найвищому ступені целестіального царства можуть сягнути лише ті, хто віддано жили за євангелією Ісуса Христа і є запечатаними, як вічні супутники.

Запечатування владою священства чоловіка і дружини на час і на вічність—також відоме, як храмовий шлюб—є священним привілеєм і

зобов'язанням. Всі люди мають прагнути отримати цей обряд. Він є фундаментом вічної сім'ї.

Природа духів чоловічої та жіночої статі є такою, що вони довершують одне одного. Призначення чоловіків і жінок—разом просуватися до піднесення.

Господь заповідав чоловікам і дружинам припадати одне до одного (див. Буття 2:24; УЗ 42:22). У цій заповіді, слово *припадати* означає бути цілком відданим і вірним комусь. Одружені пари припадають до Бога і одне до одного, служачи одне одному, люблячи одне одного та дотримуючись завітів у цілковитій вірності одне одному та Богові (див. УЗ 25:13).

Подружня пара має стати єдиною у створенні своєї сім'ї, як основи праведного життя. Чоловіки і дружини—святі останніх днів—залишають позаду поодиноке життя і встановлюють першочерговим пріоритетом у своєму житті свій шлюб. Вони не допускають того, щоб будь-яка інша особа або інтерес мали більший пріоритет в їхньому житті, ніж дотримання завітів, які вони уклали з Богом і одне з одним. Однак одружені пари продовжують любити і підтримувати своїх батьків та рідних братів і сестер, водночас зосереджуючи основну увагу на власній сім'ї. Так само і мудрі батьки усвідомлюють, що їхні сімейні обов'язки триватимуть протягом життя у дусі любові й підтримки.

Єдність у шлюбі вимагає цілковитого партнерства. Наприклад, Адам і Єва працювали разом, молилися і поклонялися разом, разом приносили жертви, разом навчали своїх дітей євангелії і разом сумували через свавільних дітей (див. Мойсей 5:1, 4, 12, 27). Вони перебували в єдності одне з одним і з Богом.

1.3.2

Батьки і діти

“Перша заповідь, яку Бог дав Адамові та Єві, стосувалася здатності бути батьками, яку вони мали як чоловік і дружина. ... Божа заповідь Його дітям розмножуватися і наповнювати землю залишається в силі” (“Сім’я: Проголошення світові”). За божественним задумом потрібні і чоловік, і жінка, щоби приводити дітей у смертне життя та забезпечувати найкращі умови для їхнього виховання і зростання.

Повне утримання від статевих стосунків до шлюбу і цілковита вірність у шлюбі захищають святість цього священного обов’язку. Батьки та провідники священства і допоміжних організацій повинні робити все, що вони можуть, щоб підкріпити це вчення.

Стосовно ролей батька і матері, провідники Церкви навчали: “Батько має головувати над своєю сім’єю в любові й праведності; він відповідає за забезпечення своєї сім’ї всім необхідним та її захист. Мати в першу чергу відповідальна за виховання їхніх дітей. Як рівноправні партнери, матері й батьки зобов’язані допомагати одне одному у виконанні цих священних обов’язків” (“Сім’я: Проголошення світові”). Якщо в сім’ї немає батька, сім’ю очолює мати.

Батьки мають божественний обов’язок “виховувати своїх дітей у любові й праведності, забезпечувати їхні фізичні й духовні потреби і вчити їх любити один одного й служити один одному, дотримуватися заповідей Божих і бути законопослушними громадянами, де б вони не жили” (“Сім’я: Проголошення світові”; див. також Мосія 4:14--15).

Мудрі батьки навчають своїх дітей застосовувати цілющу, заспокійливу і зміцнюючу силу Спокути в своїй сім’ї. Саме так, як гріх, слабкості смертного життя, емоційні рани і гнів є обставинами, що відокремлюють Божих дітей від Нього, ті ж самі обставини можуть відокремити членів сім’ї одне від одного. Кожний член сім’ї має

обов’язок прагнути сімейної єдності. Дітям, які вчаться прагнути єдності в домі, буде легше робити це і поза домівкою.

1.3.3

Неодружені члени Церкви

Усі члени Церкви, навіть якщо вони ніколи не були у шлюбі або їхня сім’я не в Церкві, повинні прагнути ідеалу—жити у вічній сім’ї. Це означає готуватися, щоб стати гідними подружжями та люблячими батьками або матерями. У деяких випадках ці благословення здійсняться тільки в наступному житті, але кінцева мета є однаковою для всіх.

Вірні члени Церкви, чиї обставини не дозволяють їм отримати благословення вічного шлюбу й можливості бути батьками в цьому житті, отримають усі обіцяні благословення у вічності, за умови, що вони дотримуватимуться завітів, які уклали з Богом.

1.4

Домівка і Церква

За вченнями відновленої євангелії і в їхньому практичному застосуванні сім’я та Церква допомагають одна одній і зміцнюють одна одну. Щоб отримати право на благословення вічного життя, сім’ям необхідно засвоїти вчення і отримати обряди священства, які доступні тільки в Церкві. Щоб бути сильною і дієвою організацією, Церкві потрібні праведні сім’ї.

Через одкровення Бог відкрив, як саме завдяки обрядам, навчанню, програмам та заходам, що зосереджені на домівці та підтримуються Церквою, має відбуватися духовний розвиток окремих людей і сімей. Церковні організації і програми існують не заради самих себе, а для того, щоб благословляти окремих людей і сім’ї. Провідники священства і допоміжних організацій та вчителі прагнуть допомогти батькам, а не зайняти їхнє місце або замінити їх.

Провідники священства і допоміжних організацій повинні докладати зусиль, аби зміцнювати святість домівки, забезпечуючи те, щоби всі церковні заходи ставали джерелом підтримки у житті окремих осіб і сімей. Провідники Церкви повинні бути уважними, щоб не перевантажити сім'ю надто великою кількістю церковних обов'язків. Батьки і провідники Церкви працюють разом, щоб допомогти окремим особам і сім'ям повернутися до нашого Батька на Небесах, наслідуючи Ісуса Христа.

1.4.1

Зміцнення домівки

Послідовників Христа запрошують “збиратися”, “стояти на святих місцях” і “не зрушати” (див. УЗ 45:32; 87:8; 101:22; див. також 2 Хронік 35:5; Матвій 24:15). До цих святих місць належать храми, домівки і каплиці. Вони стають святими місцями завдяки присутності Духа і поведінці тих, хто знаходиться в цих спорудах.

Де б не жили члени Церкви, вони повинні зробити свою домівку такою, в якій буде присутній Дух. Усі члени Церкви можуть докладати зусиль, щоб зробити місце свого проживання прихистком від світу. Кожна домівка в Церкві, велика чи мала, може бути “домом молитви, домом посту, домом віри, домом навчання, домом слави, домом порядку, домом Бога” (див. УЗ 88:119). Члени Церкви можуть запросити Духа в свої домівки завдяки простим засобам, таким як: корисні розваги, хороша музика і надихаючі твори мистецтва (наприклад, зображення Спасителя або храму).

Домівка, де живуть люблячі й вірні батьки, є середовищем, в якому найкращим чином задовольняються духовні й фізичні потреби дітей. Домівка, зосереджена на Христі, стає для дорослих та дітей місцем захисту від гріха, притулком від світу, в ній зцілюються від душевного чи іншого болю і там панує віддана, щира любов.

Батькам завжди заповідувалося виховувати своїх дітей “в напаминанні й остереженні Божому” (Ефесянам 6:4; Енош 1:1) і “у світлі та істині” (УЗ 93:40). Перше Президентство проголосило:

“Ми закликаємо батьків докласти всіх зусиль, щоб навчати і виховувати своїх дітей за євангельськими принципами, завдяки яким вони будуть ближчими до Церкви. Дім є основою праведного життя, і не існує нічого, що могло б замінити дім або виповнити його важливу функцію у виконанні цього наданого Богом обов'язку.

Ми радимо батькам і дітям зробити найвищим пріоритетом сімейну молитву, домашній сімейний вечір, вивчення євангелії та навчання їй, а також корисні сімейні заходи. Якими достойними та прийнятними не були б інші потреби чи заходи, не слід дозволяти їм підміняти собою призначені Богом обов'язки, які адекватно спроможні виконувати лише батьки та сім'я” (Лист Першого Президентства від 11 лютого 1999 року).

Батьки мають першочерговий обов'язок допомагати своїм дітям пізнати Небесного Батька і Його Сина Ісуса Христа (див. Іван 17:3). Батькам і матерям---святим останніх днів---заповідано навчати своїх дітей вченням євангелії, обрядам, завітам і шляхам праведного життя (див. УЗ 68:25--28). Діти, яких виховують і навчають таким чином, більш вірогідно будуть підготовлені, щоб у відповідному віці отримати обряди священства та укласти завіти з Богом і дотримуватися їх.

Служіння і натхненні церковні програми, такі, як домашній сімейний вечір, зосереджені на зміцненні окремих людей та сімей (див. УЗ 20:47, 51). Як і в усьому іншому, Ісус дав приклад відвідування домівок, щоб піклуватися, навчати і благословляти (див. Матвій 8:14--15; 9:10--13; 26:6; Марк 5:35--43; Лука 10:38--42; 19:1--9).

1.4.2

Домашній сімейний вечір

Пророки останніх днів радять батькам щотижня проводити домашній сімейний вечір, щоб навчати своїх дітей євангелії, приносити свідчення про її істинність і зміцнювати єдність сім'ї. Щоб сприяти проведенню домашніх сімейних вечорів, провідникам колів і приходів не слід призначати на вечір понеділка будь-яких церковних зборів і заходів.

Домашній сімейний вечір може складатися з сімейної молитви, навчання євангелії, принесення свідчень, співу гімнів чи пісень Початкового товариства та корисних розважальних заходів. (Інформацію щодо використання музики в домі, див. у 14.8). Під час домашнього сімейного вечора, або в інший час, батьки можуть також скликати регулярні сімейні наради, щоб ставити цілі, вирішувати проблеми, координувати плани і надавати підтримку членам сім'ї та зміцнювати їх.

Домашній сімейний вечір є священним, приватним сімейним часом, який проходить під керівництвом батьків. Провідники священства не повинні давати настанови стосовно того, що сім'ї повинні робити в цей час.

1.4.3

Зміцнення окремих людей

Провідники Церкви повинні приділяти особливу увагу тим людям, які на цей час не мають підтримки з боку сім'ї,--сильних членів Церкви. Серед таких людей можуть бути діти та молодь, чий батьки не є членами Церкви, інші люди в сім'ях, де не всі є членами Церкви та неодружені дорослі будь-якого віку. Вони є завітними членами вічної сім'ї Бога, Який глибоко любить їх. Цим людям слід надати можливості для служіння в Церкві. Церква може забезпечити для цих членів Церкви умови для повноцінного товариського спілкування і дружніх стосунків, яких вони не знайдуть в жодному іншому місці.

Кожний член Церкви так само дорогоцінний, як і інші. Вічний план Бога дає можливість усім Його вірним дітям отримати кожне благословення вічного життя і бути піднесеними, у сім'ях, навіки.

2.

Принципи священства

Священство---це влада і повноваження Бога. Воно існувало завжди і продовжуватиме існувати безкінечно (див. Алма 13:7--8; УЗ 84:17--18). За допомогою священства Бог створив небеса і землю та керує ними. Завдяки цій владі Він підносить Своїх слухняних дітей, здійснюючи “безсмертя і вічне життя людини” (Мойсей 1:39; див. також УЗ 84:35--38).

У смертному житті священство є владою і повноваженням, які Бог дає людині, щоб робити все, що необхідно для спасіння Божих дітей. Благословення священства доступні всім, хто приймає євангелію.

Провідники мають вивчити важливі уривки з Писань щодо священства, серед яких: Алма 13 і Учення і Завіти 13, 20, 84, 107, 121 і 124.

2.1

Влада священства

Священство поділено на дві частини: Ааронове священство і Мелхиседекове священство.

Ааронове священство є меншим священством і є “додатком до ... Мелхиседекового священства” (див. УЗ 107:13--14). Воно називається Аароновим священством, тому що його дарували братові Мойсея, Аарону, і Аароновим синам.

Аароновому священству належать ключі служіння ангелів, євангелії покаяння і хрищення зануренням для відпущення гріхів (див. УЗ 13:1; 84:26--27; 107:20). Носії Ааронового священства можуть отримати повноваження виконувати “зовнішні обряди” хрищення і причастя (див. УЗ 107:14). Єпископ є президентом Ааронового священства в приході. Виконуючи цей обов’язок, він, зокрема, опікується мирськими справами,

такими як: програма благополуччя і фінансові справи в приході (див. УЗ 107:68).

Мелхиседекове священство є вищим або більшим священством. Воно існує і діє завжди, коли на землі є Церква Ісуса Христа в своїй повноті. Спочатку воно називалося “Святим священством за чином Сина Божого. Але через повагу і благоговіння до імені Всевишньої Істоти, щоб запобігти надто частому повторенню Його імені, вони, церква, у стародавні часи назвали це священство за Мелхиседеком, або Мелхиседековим священством” (УЗ 107:3--4). Мелхиседек був “великим первосвящеником” (УЗ 107:2), який жив за часів Авраама.

Повноваженням Мелхиседекового священства провідники Церкви направляють Церкву, скеровують проповідування євангелії по всьому світу і виконують всю духовну роботу в Церкві (див. УЗ 84:19--22; 107:18). Президент Церкви є головуючим первосвящеником над Мелхиседековим священством.

Коли чоловік отримує Мелхиседекове священство, він укладає завіт бути вірним, звеличувати свої покликання і жити кожним словом Бога та Його слуг (див. УЗ 84:33--44).

2.1.1

Ключі священства

Ключі священства є владою, яку Бог дав провідникам священства, щоб керувати, контролювати і управляти використанням Його священства на землі. Використання влади священства скеровується тими, хто тримає ключі від неї (див. УЗ 65:2; 81:2; 124:123). Ті, хто тримає ключі священства, мають право головувати і керувати Церквою у сфері їхніх повноважень.

Ісус Христос тримає всі ключі священства, що стосуються Його Церкви. Він дарував кожному Своему апостолові всі ключі, які стосуються царства Бога на землі. Найстарший з живих апостолів—Президент Церкви—є єдиною людиною на землі, яка уповноважена використовувати всі ключі священства (див. УЗ 43:1--4; 81:2; 107:64--67, 91--92; 132:7).

Сімдесятники діють за призначенням і через делегування повноваження від Першого Президентства та Кворуму Дванадцятьох Апостолів. Президенти територій призначаються керувати територіями, вповноважені Першим Президентством і Дванадцятьма. Президентство сімдесятників рукопокладається і йому надаються ключі, щоб головувати над кворумами сімдесятників.

Президент Церкви делегує ключі священства іншим провідникам священства, щоб вони могли головувати в межах своєї відповідальності. Ключі священства отримують президенти храмів, місій, колів і округів, єпископи, президенти філій і президенти кворумів. Це повноваження головувати є дійсним тільки для визначених обов'язків та в межах певної географічної території, на яку поширюються повноваження покликання кожного з провідників. Коли провідників священства звільнено від їхніх покликань, вони більше не тримають відповідних ключів.

Радники провідників священства не отримують ключів. Вони рукопокладаються і діють у своїх покликаннях за призначенням і делегуванням повноваження.

Усі допоміжні організації приходу і колу діють під керівництвом єпископа або президента колу, які тримають ключі головування. Президенти допоміжних організацій і їхні радники ключів не отримують. Вони отримують делеговане повноваження діяти у своїх покликаннях.

2.1.2

Обряди

Для виконання обрядів євангелії необхідна влада священства. Обряд—це священна фізична дія, яка має символічне значення, наприклад: хрищення, конфірмація або причастя. Кожний обряд відкриває двері до рясних духовних благословень. Символізм допомагає учасникам обряду пам'ятати любов Батька, Спокуту Сина і вплив Святого Духа.

Обряди завжди були частиною євангелії Ісуса Христа. Наприклад, хрищення було запроваджене у дні Адама і Єви та виконується в Церкві Господа і сьогодні. Членам Церкви заповідано часто збиратися разом, щоб причащатися, аби завжди пам'ятати Спасителя та поновлювати завіти і благословення хрищення (див. Мороній 6:6; УЗ 59:8--9).

Деякі обряди необхідні всім підзвітним людям для піднесення в целестіальному царстві. До них відносяться хрищення, конфірмація, висвячення в Мелхиседекове священство (для чоловіків), храмовий ендаумент і храмове запечаткування. Живі члени Церкви особисто отримують ці обряди спасіння і піднесення. Померлі особи можуть отримати їх вікарним способом. Вікарні обряди набувають сили тільки тоді, коли померлі особи, за яких виконано обряди, приймають їх у духовному світі і шанують пов'язані з ними завіти.

Докладну інформацію про виконання обрядів і отримання необхідних повноважень, див. у розділі 20.

2.1.3

Завіти

Усі обряди необхідні для спасіння і піднесення супроводжуються завітами з Богом. Завіт—це священна і безстрокова угода між Богом і Його дітьми. Бог встановлює умови для завіту, а Його діти погоджуються виконувати ці умови. Бог

обіцяє благословення, умовою для отримання яких є вірне виконання завіту людиною.

Коли члени Церкви шанують свої завіти і дотримуються їх, вони отримують великі благословення у земному житті та стають гідними піднесення (див. Вихід 19:3--5; Суддів 2:1; 3 Нефій 20:25--27; Мороній 10:33; УЗ 42:78; 97:8).

Щоб підготувати людину до участі в обряді, батьки, інші члени сім'ї, провідники священства і допоміжних організацій та вчителі пересвідчуються, що людина розуміє завіти, які укладатиме (див. Мосія 18:8--11). Після виконання обряду вони допомагають людині дотримуватися цих завітів (див. Мосія 18:23--26).

2.2

Мета Церкви

Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів була організована Богом, щоб допомагати в Його роботі зі здійснення спасіння і піднесення Його дітей. Церква запрошує всіх "прий[ти] до Христа, і вдосконал[ити]ся в Ньому" (Мороній 10:32; див. також УЗ 20:59). Запрошення прийти до Христа стосується всіх, хто вже жив або будь-коли житиме на землі.

Коли люди отримують обряди хрищення і конфірмації, вони стають членами Церкви. Церква підтримує їх і їхні сім'ї, служачи "притулком від бурі" впливу світу і злочестивості (УЗ 115:6). Церква надає можливості для служіння, благословень і особистого розвитку. Програми і заходи Церкви підтримують і зміцнюють окремих людей і сім'ї.

Здійснюючи свою мету допомогти окремим людям і сім'ям стати гідними піднесення, Церква зосереджує свою діяльність на виконанні божественно призначених обов'язків. Серед них: допомагати членам Церкви жити за євангелією Ісуса Христа, здійснювати збирання Ізраїлю через місіонерську роботу, піклуватися про

бідних і нужденних та забезпечувати можливість для спасіння померлих через будівництво храмів і виконання вікарних обрядів.

2.3

Священство і сім'я

У Церкві кожен чоловік і батько повинен прагнути бути гідним того, щоб мати Мелхиседекове священство. Ставлячись до дружини як до рівноправного партнера, він служить духовним провідником сім'ї, головуючи у праведності і любові. Він керує сім'єю під час регулярних молитов, вивчення Писань і домашніх сімейних вечорів. Він співпрацює з дружиною, щоб навчити їхніх дітей і допомогти їм підготуватися до отримання обрядів спасіння (див. УЗ 68:25--28). Він дає благословення священства для скерування, зцілення і втіхи.

Багато членів Церкви не мають у своїх домівках вірних носіїв Мелхиседекового священства. Провідники Церкви повинні приділяти особливу увагу тому, щоб ставитися до цих членів Церкви з любов'ю і надавати їм підтримку, натхненно, дбайливо наглядаючи за ними, зокрема, через призначення братів-служителів та сестер-служительок і надання благословень священства.

2.4

Використання влади священства

2.4.1

Отримання повноваження

Для отримання інформації про висвячення братів у чини священства, див. 20.7. Для отримання інформації щодо процесу покликання, підтримки та рукопокладання членів Церкви для служіння в церковних покликаннях, див. розділ 19.

2.4.2

Делегування повноваження

Провідники священства можуть делегувати повноваження, призначаючи інших допомагати їм у виконанні покликань. Інформацію про делегування повноважень, див. у 3.3.4.

2.4.3

Праведне використання влади священства

Священство має використовуватися, щоб благословляти життя інших. Ефективні провідники священства головують з любов'ю і добротою. Вони не намагаються нав'язати свою волю іншим. Натомість вони радяться з іншими і прагнуть дійти згоди через одкровення. Господь сказав, що владою священства не можна користуватися, окрім як у праведності (див. УЗ 121:36). Належне використання священства здійснюється через переконання, довготерпіння, м'якість, лагідність, щирю любов і доброту (див. УЗ 121:36, 41--42). Якщо чоловік намагається зловживати владою священства, “небеса віддаляються; Дух Господа засмучується, а коли Він віддалився,---амінь священству чи повноваженню того чоловіка” (УЗ 121:37).

2.4.4

Головуючі ради

Ради—це засіб, за допомогою якого провідники збираються разом у єдності й вірі, щоб спільно шукати Господню волю. Ради також надають можливість координувати роботу кворумів і допоміжних організацій. На місцевому рівні прикладом головуючих рад є президентства колів, ради колу, єпископати і ради приходу. Інформацію про те, як діють ради, див. у 4.1.

2.4.5

Звеличування покликань священства

Носії священства звеличують свої покликання, коли служать у власних домівках та іншим святим і коли сумлінно виконують доручені їм обов'язки. Господь радив: “Отже, нехай кожна людина вивчить свій обов'язок і діє у чині, на який її призначено, з усією старанністю” (УЗ 107:99). Носії священства звеличують свої покликання, коли служать зі старанністю, навчають з вірою і свідченням, та надихають, зміцнюють і сприяють набуттю праведних переконань в житті тих, за кого вони відповідальні.

3.

Провідництво у Церкві Ісуса Христа

3.1

Спасителевий спосіб провідництва

“Усі церковні провідники покликаються, щоб допомагати іншим людям ставати “істинними послідовниками ... Ісуса Христа” (Мороній 7:48). Для цього провідники перш за все намагаються бути вірними учнями Спасителя, живучи щодня так, щоб бути здатними повернутися, аби жити в Божій присутності. Тоді вони можуть допомогти іншим зміцнитися у свідченні і наблизитися до Небесного Батька та Ісуса Христа. Церковні програми і заходи допомагають у досягненні цих цілей.

Провідники найкраще можуть навчати інших, як бути “істинними послідовниками”, своїм власним прикладом. Цей взірець—бути вірними учнями, щоб допомагати іншим ставати істинними учнями,—і є метою кожного покликання в Церкві.

Провідники, служачи за цим взірцем, допомагають членам Церкви відчувати бажання бути гідними храмового шлюбу і благословень вічної сім’ї.

3.2

Принципи провідництва за євангелією

3.2.1

Готуйтеся духовно

Спаситель наказав Петру: “Ти ж колись, як навернешся, зміцни браттю свою” (Лука 22:32). Коли провідники навернені і зростають духовно, вони здатні допомогти іншим стати наверненими і зростати духовно.

Провідники готуються духовно, коли вони виконують заповіді, вивчають Писання і вчення пророків останніх днів, моляться, постяться і упокорюються перед Господом. З такою підготовкою вони здатні отримувати натхнення, щоб бути скерованими в особистому житті, у виконанні своїх сімейних обов’язків та покликань.

3.2.2

Беріть участь у радах

У радах провідники збираються під керівництвом головуючих чинів, щоб обговорювати, як допомогти окремим людям та сім’ям. Скерувані Святим Духом, вони працюють разом, щоб визначити дієві способи служіння членам їхніх організацій. Приклади рад у Церкві: рада приходу, рада колу, єпископат і президентства кворумів та допоміжних організацій. Настанови стосовно участі в радах див. у розділі 4.

3.2.3

Служіть іншим

Подібно до Спасителя, провідники прагнуть служити людям і сім’ям як у духовному, так і у мирському. Вони турбуються про кожну людину, а не лише про керування організацією. Вони підтримують нових членів Церкви, малоактивних і тих, хто самотній чи потребує втішення.

Мета служіння—допомогти іншим стати істинними послідовниками Ісуса Христа. Служити іншим—це:

- Пам’ятати їхні імена і познайомитися з ними (див. Мороній 6:4).

- Любити їх і не осуджувати (див. Іван 13:34--35).
- Наглядати за ними і зміцнювати їхню віру--кожного індивідуально, як це робив Спаситель (3 Нефій 11:15; 17:21).
- Встановлювати з ними щирі, дружні стосунки і відвідувати їх у них вдома та в інших місцях (див. УЗ 20:47).

Члени Церкви не лише повинні бути турботливими сусідами і хорошими громадянами, але також мають й конкретні доручення служити окремим людям і сім'ям як брати служителі та сестри-служительки (див. 7.4, 9.5).

3.2.4

Навчайте євангелії Ісуса Христа

Усі провідники є вчителями. Ефективне навчання надихає людей зміцнювати їхні стосунки з Богом і жити за принципами євангелії.

Найдієвіше провідники навчають своїм власним прикладом. Провідники також навчають, ділячись своїми свідченнями і проводячи обговорення, основані на доктрині, на зборах провідництва, уроках і заходах. Вони навчають з Писань і слів пророків останніх днів. Вони знають, що “проповідування Слова ма[є]... сильніший вплив..., ніж меч або щось інше” (Алма 31:5).

Крім того, що провідники священства і допоміжних організацій самі навчають євангелії, вони також відповідальні за якість навчання і вивчення євангелії у своїх організаціях. Вони слідкують за тим, щоб навчання у класах цих організацій було змістовним, надихаючим і доктринально правильним.

Додаткові настанови стосовно навчання євангелії і нагляду за покращенням вивчення євангелії і навчання їй див. у 5.5.

3.2.5

Керуйте в організації священства або допоміжній організації

Провідникам найкраще вдається зміцнити інших, якщо вони дотримуються встановлених Церквою настанов. Настанови стосовно керування священством і допоміжними організаціями знаходяться в розділах 7--12.

3.3

Додаткові інструкції для провідників

3.3.1

Будьте представником Господа і Його Церкви

Оскільки церковні провідники покликані Господом через Його призначених слуг, вони представляють Його Самого і Його Церкву. Як представники Спасителя, провідники дивляться на Нього як на приклад для себе. Він сказав: “Якими людьми повинні ви бути? Істинно Я кажу вам, такими самими, як Я є” (3 Нефій 27:27).

3.3.2

Сприяйте єдності і гармонії

Господь сказав: “Будьте єдиними; а якщо ви не єдині, ви не Мої” (УЗ 38:27). Головуючі чини заохочують до єдності, шукаючи поради від чоловіків і жінок, з якими вони служать. Члени президентств і рад допомагають встановлювати єдність, щиро ділячись своїми почуттями та ідеями, висловлюючись ясно і вислуховуючи одне одного.

Коли провідники церковних організацій дослухаються до своїх провідників священства і коли члени президентств та рад об'єднані, вони можуть отримувати скерування від Святого Духа і вести відповідно до Господньої волі.

3.3.3**Готуйте інших бути провідниками і вчителями**

У деяких приходах провідники постійно покладаються на одну й ту саму невелику групу людей, яка служить в організаціях священства і допоміжних організаціях. Це може стати непосильним тягарем для цих вірних членів Церкви і позбавити інших можливості отримати досвід, який допоміг би їм навчатися і зростати. Ефективні провідники дають можливість служити всім членам Церкви.

Коли головуючі чини з молитвою розглядають кандидатури членів Церкви, щоб покликати їх провідниками і вчителями, вони мають пам'ятати, що Господь підготує тих, кого Він покликає. Членам Церкви не потрібно бути дуже досвідченими перед тим, як вони служитимуть вчителями і провідниками. Вони можуть вчитися з досвіду, виявляючи віру і старанно працюючи, а також отримуючи інструкції і підтримку від своїх провідників.

Головуючі чини шукають, як дати новим членам Церкви, тим, хто повернувся до активності в Церкві, та молодим неодруженим дорослим можливості для служіння. Нові члени Церкви і ті, хто повернувся до активності, радіють відновленій євангелії і часто готові скористатися нагодою служити іншим та більше дізнаватися про Церкву. Молоді неодружені дорослі потребують нагоди зробити свій внесок у Господню роботу і зростати духовно.

Інформацію стосовно рекомендування членів Церкви для служіння в церковних покликаннях див. у 19.1.1 і 19.1.2.

3.3.4**Делегуйте повноваження і переконуйтеся у виконанні дорученого**

Провідники особисто не можуть і не повинні виконувати все самі. Провідники, які намагаються робити надто багато, “справді стомляться” (Вихід 18:18), так само стомляться і люди, яким вони служать. Провідники мають делегувати можливості служити іншим, наприклад: радникам, діловодам, членам рад чи комітетів.

Делегування повноважень—це не тільки дати комусь певне завдання. Делегуючи повноваження, треба:

- Пояснити цілі завдання, запропонувавши можливі шляхи його виконання, і вказати, коли завдання має бути виконаним. Призначена особа має зрозуміти і прийняти на себе відповідальність за виконання цього завдання і звітувати про нього.
- Записати завдання і час від часу перевіряти стан його виконання.
- З повагою ставитися до зусиль призначеної особи скласти плани і виконати завдання. Провідники в разі потреби підбадьорюють і допомагають.
- Попросити особу звітувати про дане їй завдання. Отримавши звіт, провідник схвалює всі старання особи і висловлює вдячність за все хороше, що їй вдалося зробити.

3.3.5**Застерігайте проти гріха, але любіть грішника**

Провідникам потрібно бути рішучими і непохитними, коли вони застерігають проти гріховної поведінки, але вони мають бути милосердними і добрими до тих, хто грішить. Вони

ставляться до інших так, як ставився б до них Спаситель. Таке ставлення допомагає членам Церкви відчувати Господню любов до них, коли вони застосовують Спокуту у своєму житті.

3.3.6

Заохочуйте до благоговіння

Благоговіння—це спокійне і шанобливе ставлення до поклоніння і повага до Бога. Воно сприяє вивченню євангелії і особистому одкровенню. Справжнє благоговіння йде з душі особисто кожного.

Провідники можуть допомагати у створенні благоговійної атмосфери на церковних зібраннях. На причасних зборах, конференціях колу і подібних зібраннях провідники подають приклад благоговіння, коли вони сидять на подіумі. Провідники також сприяють благоговінню, зробивши розпорядження стосовно музики і натхненних виступів. Учителі можуть сприяти благоговінню в класах, готуючи натхненні уроки, заздалегідь привівши в порядок класні кімнати, використовуючи належні ілюстрації та музику, вітаючи членів класу спокійно і з любов'ю. Богослужіння і церковні уроки поліпшуються, коли весь приход старається бути благоговійним.

3.3.7

Готуйте для зборів записаний порядок денний

Записаний порядок денний може служити для провідників путівником, коли вони обговорюють способи служіння іншим. Якщо порядок денний роздати перед зборами ради чи зборами планування, провідники будуть краще підготовлені до обговорення. Настанови щодо складання порядку денного для різних зборів вміщено в розділі 4 і розділах 7--12.

3.3.8

Плануйте цілеспрямовано

Провідники планують заходи, уроки та інші справи, щоб благословити життя членів приходу. Вони завжди планують цілеспрямовано, аби їхні зусилля принесли користь тим, кому вони служать. У плануванні заходів провідники дотримуються принципів, що вказані у 13.1 і 13.2. У плануванні надання настанов та навчання євангелії вони дотримуються принципів, що вміщені у 5.5.

Провідники також складають довгострокові плани для своїх організацій. Це включає в себе складання річного календарного плану, встановлення цілей і періодичне оцінювання успіхів у досягненні цих цілей.

За допомогою секретарів провідники записують свої плани і стежать за прогресом у виконанні завдань. Після виконання своїх планів вони оцінюють, наскільки добре ці плани сприяли досягненню їхніх цілей. Таке оцінювання допомагає у майбутньому плануванні.

3.3.9

Користуйтеся церковними джерелами, щоб дізнатися про обов'язки

Провідники користуються вказаними далі джерелами, які допомагають їм дізнатися про свої обов'язки і виконувати їх:

- Цей Довідник. Президентства колів і єпископати мають ознайомитися зі змістом усього цього Довідника. Інші провідники мають ознайомитися з розділами 1--6, розділами, що стосуються їхніх організацій, і будь-якою іншою інформацією, що стосується їхніх обов'язків. У Довіднику сказано про принципи і дії, які допоможуть їм служити ефективно.
- Звіти. Діловоди і секретарі надають провідникам звіти, які вказують на розвиток окремих

людей і груп. Ця інформація допомагає провідникам зрозуміти, хто з людей і які організації потребують їхньої особливої уваги.

- Настанови від місцевих провідників. Невдовзі після свого підтримання кожний новий провідник має отримати початкові настанови стосовно свого покликання. Провідники, які дають ці початкові настанови, продовжують і надалі наставляти й підтримувати нових провідників на зборах провідництва і під час особистого спілкування.
- Церковні навчальні матеріали. Ці матеріали доступні на сайті LDS.org у розділі Serving in the Church або їх можна отримати з Головного управління Церкви чи призначеного адміністративного офісу.
- Церковні журнали та інші церковні видання.

3.4

Цілі провідництва

Перше Президентство і Кворум Дванадцятьох Апостолів встановили вказані далі цілі для провідників, які їм слід пам'ятати, звеличуючи свої покликання.

Провідники заохочують кожного члена Церкви отримати всі необхідні обряди священства, дотримуватися пов'язаних з ними завітів і готуватися, щоб бути гідними піднесення і вічного життя. Церковні провідники спрямовують зусилля кворумів священства, допоміжних організацій і рад колів та приходів, щоб допомогти в досягненні таких результатів:

Сім'ї: Навчати про виняткову важливість дому і сім'ї як основної організаційної одиниці Церкви. Наголошувати на ролі вищого священства у допомозі окремим людям і сім'ям ставати гідними піднесення (див. УЗ 84:19--22). Заохочувати кожного члена сім'ї—батьків і дітей—вивчати Писання, регулярно молитися і жити за євангелією Ісуса Христа.

Дорослі: Заохочувати кожного дорослого бути гідним пройти храмові обряди. Навчати всіх дорослих знаходити інформацію про своїх предків і виконувати за них вікарні храмові обряди.

Молодь: Допомогати кожному молодому чоловіку отримати Мелхиседекове священство, пройти храмові обряди і бути гідним служити на місії повного дня. Допомогати кожній молодій жінці підготуватися, щоб бути гідною укласти священні завіти і дотримуватися їх, а також пройти храмові обряди. Зміцнювати молодь, залучаючи її до змістовних заходів.

Усі члени Церкви: Допомогати провідникам священства і допоміжних організацій, радам приходів, місіонерам приходів і місіонерам повного дня та членам Церкви збалансовано співпрацювати, щоб рятувати людей, зміцнювати сім'ї і церковні підрозділи, підвищувати активність носіїв священства і збирати Ізраїль через навернення, утримання їх активними в Церкві та повернення їх до активності в Церкві. Навчати членів Церкви забезпечувати самих себе і свої сім'ї, а також допомагати бідним і нужденним у Господній спосіб.

4.

Рада приходу

4.1

Ради в Церкві

Церква Господа управляється радами на генеральному, територіальному рівнях та рівнях колу і приходу. Ці ради відіграють фундаментальну роль у порядку Церкви.

Відповідно до ключів провідництва священства на кожному рівні провідники радяться разом заради благополуччя окремих людей і сімей. Члени рад також планують роботу Церкви, яка стосується їхніх доручень. Ради є ефективними, коли вони сприяють активній участі членів ради та об'єднують їхні зусилля у задоволенні потреб окремих людей, сімей та організацій.

Як головуючий первосвященик приходу, єпископ головує над трьома спорідненими радами: єпископатом, виконавчим комітетом священства і радою приходу. У цьому розділі надано пояснення щодо кожної з них.

4.2

Єпископат

Єпископат відповідальний за всіх членів Церкви приходу, організації та заходи. Як правило, збори єпископату відбуваються принаймні щотижня. На них присутні діловод приходу і виконавчий секретар приходу. Рекомендовані питання для порядку денного див. у пункті 18.2.6.

Рішення єпископа приймаються на підставі ширшої інформації і краще втілюються, якщо приймаються після обговорення з його радниками і, якщо доречно, на раді приходу. Під час таких обговорень єпископ не ділиться інформацією, яку повинен зберігати конфіденційною.

4.3

Виконавчий комітет священства

До складу виконавчого комітету священства (ВКС) приходу входять: єпископат, діловод приходу, виконавчий секретар приходу, провідник групи первосвящеників, президент кворуму старійшин, провідник місіонерської роботи приходу і президент Товариства молодих чоловіків.

ВКС регулярно збирається, щоб розглядати справи священства. Як правило, на зборах ВКС не потрібно розглядати питання, які будуть обговорюватися радою приходу. Однак для ВКС може бути корисним заздалегідь переглянути деякі питання, які входитимуть у порядок денний ради приходу. Для зручності збори ВКС можуть відбуватися безпосередньо перед зборами ради приходу.

При потребі єпископ може запросити президента Товариства допомоги бути присутньою на деяких зборах ВКС приходу для обговорення конфіденційних питань, що стосуються благополуччя, і скоординувати призначення в домашньому і візитному вчителюванні.

4.4

Рада приходу

До складу ради приходу входять: єпископат, діловод приходу, виконавчий секретар приходу, провідник групи первосвящеників, президент кворуму старійшин, провідник місіонерської роботи приходу і президенти Товариства допомоги, Товариства молодих чоловіків, Товариства молодих жінок, Початкового товариства і Недільної школи.

Члени ради приходу прагнуть допомогти окремим людям зміцнити свідчення, отримати спасительні обряди, дотримуватися завітів і стати відданими послідовниками Ісуса Христа (див. Мороній 6:4–5). Усі члени ради приходу мають загальну відповідальність за благополуччя членів приходу. Провідники священства і допоміжних організацій також мають особливий обов'язок наглядати за кожним членом Церкви в їхній організації і зміцнювати їх.

Зазвичай рада приходу, у повному її складі, розглядає лише питання, (1) вирішенню яких сприятиме координація дій між товариствами, (2) вирішенню яких сприятиме обговорення і об'єднання зусиль ради, або (3) які стосуються всього приходу. Більшість справ, що стосуються лише священства або допоміжної організації, повинні розглядатися провідниками тієї організації, а не всією радою приходу. Крім того, окремі члени ради приходу можуть ставити питання, які є чутливими або конфіденційними, під час приватного спілкування з єпископом.

4.5

Робота ради приходу

4.5.1

Допомогти кожній людині в її особистому розвитку

Члени ради приходу більшу частину своєї роботи виконують поза зборами ради приходу. Вони працюють зі своїми радниками й домашніми вчителями, візитними вчительками та іншими, відшукуючи серед членів їхніх організацій та інших людей тих, хто потребує допомоги, і служать їм.

Члени ради приходу прагнуть бути обізнаними про потреби, добробут та духовний розвиток членів Церкви в їхніх організаціях. Вони також мають знати про членів Церкви, які стикаються з особливими викликами або змінами обставин життя. Ця інформація дозволяє їм зміцнювати

тих, хто найбільше потребує їхньої допомоги. Водночас вони поважають приватне життя людини й сім'ї. Тільки єпископ розглядає питання, які стосуються особистої гідності.

Наступні джерела можуть допомогти членам ради приходу бути обізнаними про розвиток членів Церкви і зацікавлених Церквою:

1. Звіти про активність членів Церкви, наприклад, “Квартальний звіт приходу”. Ці звіти готує діловод приходу. В них надається інформація про активність в Церкві, статус обрядів і тенденції щодо розвитку окремих осіб, вікових груп та всього приходу. У приходах, де використовується церковне програмне забезпечення з ведення записів, діловод також може готувати інші звіти, що міститимуть корисну інформацію.
2. Звіти домашніх вчителів та візитних вчительок.
3. Бланк “Розвиток нового і того, що повернувся до активності, члена Церкви”. Члени ради приходу використовують цей бланк, щоб планувати конкретні шляхи навчання і зміцнення нових членів Церкви, починаючи від їхнього хрищення та конфірмації і до отримання ними храмового ендаумента. Члени ради приходу можуть також використовувати цей бланк, щоб планувати як допомогти малоактивним членам Церкви підготуватися до отримання обрядів, які відповідають їхньому віку, в тому числі до храмових обрядів.
4. Запис про розвиток. Місіонери повного дня використовують цей бланк для того, щоб описати розвиток кожного зацікавленого Церквою. Місіонери діляться цією інформацією з провідником місіонерської роботи приходу, який доносить її до ради приходу.

4.5.2

Допомогти у зміцненні приходу

Члени ради приходу працюють разом над духовним зміцненням і збільшенням єдності в приході. Рада приходу також здійснює нагляд за плануванням заходів для приходу. Слід планувати заходи для досягнення цілей, зосереджених на євангелії. За додатковою інформацією щодо заходів, звертайтеся до розділу 13.

4.6

Збори ради приходу

Збори ради приходу проводяться регулярно (принаймні щомісяця). Зазвичай збори тривають від 60 до 90 хвилин.

Єпископ головує на зборах. У разі відсутності, він може призначити головувати радника. Однак важливі рішення за відсутності єпископа не приймаються.

За рекомендацією провідника місіонерської роботи приходу єпископ може час від часу запрошувати на збори ради приходу місіонерів повного дня.

4.6.1

Основні принципи

Провідники священства і допоміжних організацій відвідують збори ради приходу в двох якостях: (1) як члени ради приходу, які допомагають єпископу реагувати на потреби і проблеми в приході та знаходити рішення і (2) як представники своїх організацій. Ці провідники шукають проводу Святого Духа, коли об'єднуються в любові й турботі до тих, кому вони служать.

Збори ради приходу мають зосереджуватися на справах, які зміцняють окремих людей і сім'ї. Рада витрачає мінімум часу на внесення питань

до порядку денного, планування заходів та інші адміністративні справи.

Під час зборів єпископ пояснює кожне винесене на розгляд питання, але, як правило, не приймає рішення щодо того, як саме його вирішити, доки не вислухає обговорення. Він заохочує до обговорення, не домінуючи в ньому. Він ставить питання і може попросити окремих членів ради внести їхні пропозиції. Він уважно слухає перед тим, як прийняти рішення. Такі обговорення мають сприяти появі духу натхнення.

Членів ради заохочують говорити правдиво, як тоді, коли вони висловлюються з огляду на свій особистий досвід, так і виходячи з їхніх посад як провідників організацій. Чоловіки і жінки повинні відчувати, що їхні зауваження цінні, і вони є повноцінними учасниками. Єпископ очікує участі провідників Товариства допомоги, Товариства молодих жінок і Початкового товариства в усіх справах, що розглядаються на раді приходу. Точка зору жінок іноді відрізняється від чоловічої і суттєво розширює бачення у розумінні і реагуванні на потреби членів Церкви.

Після відкритого обговорення єпископ може прийняти рішення або може почекати, щоб додатково обговорити цю справу зі своїми радниками. Після прийняття рішення єпископом, члени ради повинні підтримати його в душі єдності і гармонії.

Якщо члени ради мають сильне занепокоєння щодо важливого рішення, єпископ може почекати до наступних зборів ради, щоб розглянути питання глибше та шукати духовного підтвердження і єдності.

Члени ради повинні дотримуватися конфіденційності щодо будь-якої приватної або чутливої інформації стосовно членів Церкви, сімей та питань, які обговорюються.

4.6.2

Зразок порядку денного

Під керівництвом єпископа виконавчий секретар готує порядок денний для зборів ради приходу. Єпископ запрошує членів ради зв'язуватися з виконавчим секретарем, щоб вносити питання для обговорення в порядок денний. Виконавчий секретар також може пропонувати питання для обговорення у порядок денний, включаючи ті, які обговорювалися на попередніх зборах і для вирішення яких може бути потрібне додаткове обговорення або контроль виконання. Виконавчий секретар також може підготувати календарний план майбутніх заходів приходу для розгляду його членами ради.

Перелік питань, які можна включати до порядку денного, надається нижче. Єпископ не повинен намагатися розглядати всі ці питання на кожних зборах. Замість цього, він розставляє пріоритети в порядку денному кожних зборів, аби спершу розглянути найважливіші питання. Щоби не обговорювати надто багато питань поверхнево, краще зосередитися на кількох справах, завдяки яким найбільша кількість окремих людей і сімей отримають благословення. Єпископ покладається на натхнення, щоб знати, які справи є найважливішими у конкретний час.

1. Стислі звіти про виконання завдань, наданих під час минулих зборів.
2. Духовне і матеріальне благополуччя. Обговоріть духовне і матеріальне благополуччя конкретних людей і сімей. Складіть плани, щоб допомогти їм у задоволенні їхніх потреб, включаючи довгострокові потреби. Обговоріть, як зміцнити сім'ї. Додаткову інформацію див. у пункті 6.2.2.
3. Місіонерська робота. Розробіть і перегляньте план місіонерської роботи приходу (див. 5.1.8). Використовуючи “Запис про розвиток”, розгляньте стан кандидатів на хрищення і зацікавлених Церквою, які зараз продовжують свій розвиток. Єпископ може попросити провідника місіонерської роботи приходу провести цей розгляд. Додаткову інформацію див. у пункті 5.1.2.
4. Утримання навернених. Розгляньте розвиток кожного нового члена Церкви на бланку “Розвиток нового і того, що повернувся до активності, члена Церкви”; заплануйте, як саме будете допомагати їм продовжувати зростати духовно (див. пункт 5.2.3).
5. Активізація. Розгляньте духовний розвиток малоактивних членів Церкви, зазначених на бланку “Розвиток нового і того, що повернувся до активності, члена Церкви”, і те, як відбувається товаришування з ними; заплануйте, як саме будете допомагати їм продовжувати зростати духовно (див. пункт 5.3.2).
6. Храм і сімейна історія. Розгляньте розвиток окремих членів Церкви, які готуються отримати храмові обряди. Якщо єпископ відчуває таку потребу, обговоріть як заохотити членів Церкви повніше брати участь у храмовій і сімейно-історичній роботі. Додаткову інформацію див. у пункті 5.4.2.
7. Вивчення і навчання євангелії. Обговоріть як покращити вивчення і навчання євангелії в Церкві і вдома (див. пункт 5.5.2).
8. Звіти про роботу кворуму старійшин, групи первосвящеників та допоміжних організацій. Ця частина зборів має бути короткою, щоб не відволікти від головної мети ради—зосереджувати увагу на конкретних людях.
9. Планування справ і заходів, призначених, щоби задовольнити духовні, матеріальні та соціальні потреби членів приходу (див. розділ 13).

10. Постійний фонд освіти (де цю програму схвалено). Перегляньте стан справ учасників цієї програми.
11. Заключні настанови від єпископату.

4.6.3

Втілення плану дій

Рада приходу шукає натхнення, розробляючи план дій, призначених, щоби благословити життя членів Церкви. Рада зосереджує увагу на допомозі людям, а не на керівництві програмами.

Провідники священства і допоміжних організацій розглядають рішення ради приходу на зборах провідників своїх організацій і залучають інших провідників та вчителів зі своєї організації допомогти у виконанні завдань, визначених радою. Подібним чином, для виконання рішень ради приходу провідник місіонерської роботи приходу проводить з місіонерами повного дня та місіонерами приходу координаційні збори місіонерів. Завдяки цій роботі наміри і мета ради приходу поширюються на організацію.

Розробляючи план дій, члени ради повинні бути уважними, щоб не переобтяжити окремих людей і сім'ї (див. Мосія 4:27; УЗ 10:4). Першочерговим пріоритетом для кожного члена Церкви є його сім'я. Рада приходу пересвідчується у наявності належної рівноваги між сімейними обов'язками члена Церкви і його обов'язками в Церкві.

Члени ради приходу регулярно оцінюють стан кожної справи і звітують про виконання своїх завдань. У більшості випадків для досягнення результатів буде необхідна постійна увага і нагляд за виконанням завдань.

4.6.4

Обов'язки діловода приходу

Діловод приходу веде запис про призначення завдань і прийняття рішень під час зборів ради приходу. Він переконується в тому, що інформація, яка використовується радою приходу, є точною і своєчасною. Він надає копії бланків "Розвиток нового і того, що повернувся до активності, члена Церкви" з найостаннішою інформацією. Він також надає відповідну статистичну інформацію, отриману через церковне програмне забезпечення з ведення записів. Не чекаючи, що його попросять, він виявляє ініціативу і повідомляє єпископат та членів ради приходу про інформацію, яку він знаходить у цих джерелах.

Інші обов'язки діловода приходу наведені в *Довіднику 1, пункт 13.4.2.*

4.6.5

Обов'язки виконавчого секретаря

Виконавчий секретар готує порядок денний для зборів ради приходу, як про це описано в пункті 4.6.2. Єпископ також може попросити його допомагати здійснювати нагляд за виконанням завдань членами ради приходу. Крім того, єпископ може попросити його одержувати звіти від членів ради приходу про стан справ у зацікавлених Церквою, нових членів Церкви, членів Церкви, які повернулися до активності, та інші питання.

Виконавчий секретар може забезпечувати наступництво між радою приходу і виконавчим комітетом священства.

Інші обов'язки виконавчого секретаря приходу наведені в *Довіднику 1, пункт 13.4.4.*

5.

Робота зі спасіння в приході та колі

Членів Церкви Ісуса Христа послано “трудитися в Його винограднику для спасіння душ людських” (УЗ 138:56). Ця робота зі спасіння включає в себе місіонерську роботу членів Церкви, утримання навернених, активізацію малоактивних членів Церкви, храмову і сімейно-історичну роботу та навчання євангелії. Єпископат скеровує цю роботу в приході за допомогою інших членів ради приходу.

Хоча єпископ має основну відповідальність за ці сфери, провідник місіонерської роботи приходу координує місіонерську роботу членів Церкви, провідник групи первосвящеників координує храмову і сімейно-історичну роботу, а президент Недільної школи допомагає іншим провідникам приходу вдосконалювати вивчення і навчання євангелії. Єпископ може призначити одного зі своїх радників координувати роботу з утримання навернених, а іншого координувати роботу з активізації. Кожний провідник священства або допоміжної організації допомагає просувати роботу зі спасіння в його організації.

5.1

Місіонерська робота членів Церкви

5.1.1

Єпископ і його радники

Під проводом єпископа рада приходу розробляє і виконує план місіонерської роботи приходу, як описано в пункті 5.1.8.

Єпископ покликає і рукопокладає носія Мелхиседекового священства служити провідником місіонерської роботи приходу. Єпископ і його радники можуть покликати і рукопокласти

інших членів приходу служити місіонерами приходу.

Єпископ і його радники надають місіонерській роботі членів Церкви пріоритетного значення. Вони регулярно викладають вчення про місіонерську роботу. Вони заохочують членів приходу працювати з місіонерами повного дня, щоб знаходити, навчати і христити зацікавлених Церквою. Вони дають приклад, знаходячи для місіонерів окремих людей і сім'ї, і готуючи їх, щоб ті могли їх навчати.

Єпископ і його радники допомагають майбутнім місіонерам повного дня, включаючи сестер і подружні пари, готуватися до служіння на місії.

5.1.2

Рада приходу

Місіонерська робота членів Церкви стає найбільш ефективною, коли члени ради приходу повною мірою залучені до місіонерської роботи. Вони заохочують членів Церкви в кворумах і допоміжних організаціях брати участь в місіонерській роботі у такі способи:

1. Знаходити і готувати людей для навчання.
2. Допомогати місіонерам під час навчання (якщо можливо в домівках членів Церкви).
3. Товаришувати із зацікавленими Церквою.
4. Готуватися самим і готувати своїх дітей служити місіонерами повного дня.

Під час зборів ради приходу члени ради розробляють і переглядають план місіонерської роботи приходу (див. пункт 5.1.8). Вони обговорюють розвиток кандидатів на хрищення, інших зацікавлених Церквою та інші питання, зазначені в “Записі про розвиток”, які готують

місіонери повного дня. Вони складають плани, щоб допомогти духовному розвитку кожного зацікавленого Церквою. Вони вносять пропозиції щодо можливих кандидатур домашніх вчителів і візитних вчительок для зацікавлених Церквою, які готуються до хрищення і конфірмації.

За рекомендацією провідника місіонерської роботи приходу єпископ може час від часу запрошувати на збори ради приходу місіонерів повного дня.

5.1.3

Провідник місіонерської роботи приходу

Під керівництвом єпископа провідник місіонерської роботи приходу має такі обов'язки:

Він координує роботу приходу з пошуку, навчання і хрищення зацікавлених Церквою. Він координує цю роботу з роботою місіонерів повного дня і місіонерів приходу. На зборах ради приходу єпископ може попросити його проводити обговорення, що стосуватимуться місіонерської роботи.

Він проводить координаційні збори місіонерів і скеровує роботу місіонерів приходу.

Щотижня він домовляється про якомога більше зустрічей для місіонерів повного дня, щоб вони мали змогу навчати.

Він організовує христильні служби для навернених, у проведенні яких йому допомагають місіонери повного дня (див. пункт 20.3.4).

Він допомагає координувати конфірмацію нових членів Церкви на причасних зборах.

Разом з місіонерами повного дня він бере участь у навчанні зацікавлених Церквою і товаришуванні з ними.

Він відвідує клас "Основи євангелії" і, за дорученням єпископату, може проводити в ньому уроки.

Носія Мелхиседекового священства може бути покликано помічником провідника місіонерської роботи приходу.

5.1.4

Місіонери приходу

Єпископат і провідник місіонерської роботи приходу визначають, скільки місіонерів приходу потрібно для їхнього приходу. Місіонери приходу служать під їх керівництвом. Місіонерами приходу можуть служити носії священства, сестри та подружні пари. Їм не потрібно призначати напарника, але вони не повинні робити домашні візити самостійно. Чоловік і жінка не йдуть здійснювати відвідування разом, як місіонери приходу, якщо вони не є чоловіком і дружиною.

Місіонери приходу покликаються на чітко визначений період служіння, наприклад, на два роки. Як правило, вони не мають інших церковних обов'язків, крім призначення бути домашніми або візитними вчителями, бажано до тих сімей, де не всі члени сім'ї є членами Церкви, або до малоактивних сімей. Вони не носять таблички з іменами.

Місіонери приходу знаходять людей для місіонерів повного дня і готують їх, щоб ті могли їх навчати. Вони також допомагають у товаришуванні із зацікавленими Церквою та їх навчанні.

Місіонери приходу відвідують домівки членів Церкви, щоб заохочувати їх здобувати досвід у місіонерській роботі, виявляти людей, яких могли би навчати місіонери і готувати людей до навчання.

5.1.5

Координаційні збори місіонерів

Провідник місіонерської роботи приходу проводить з місіонерами приходу і місіонерами повного дня координаційні збори місіонерів. Збори проводяться регулярно. Якщо місіонери повного

дня служать в кількох приходах, вони відвідують такі збори так часто, як дозволяють обставини.

Під час цих зборів провідник місіонерської роботи приходу координує роботу місіонерів повного дня і місіонерів приходу. Провідник місіонерської роботи приходу також може проводити обговорення щодо виконання плану місіонерської роботи приходу, призначаючи якомога більше навчальних зустрічей для місіонерів і домовляючись про якомога частішу присутність членів Церкви під час навчання зацікавлених Церквою.

5.1.6

Спільна робота членів Церкви і місіонерів повного дня

Президент місії тримає ключі для хрищення і конфірмації навернених. Під його керівництвом місіонери повного дня мають головний обов'язок—навчати зацікавлених Церквою. Місіонери повного дня також проводять співбесіди перед хрищенням і конфірмацією з кожним кандидатом і дають дозвіл на виконання обрядів.

Єпископ знайомиться з усіма зацікавленими Церквою і стежить за їхнім духовним розвитком. Хоча він і не проводить співбесід з кандидатами на хрищення, він особисто зустрічається з ними до їхнього хрищення. Він також скеровує роботу членів Церкви із товаришування з ними. Якщо у зацікавлених Церквою будуть близькі друзі серед членів Церкви, існує більша вірогідність того, що їх буде хрищено, конфірмовано і вони залишаться активними.

Як правило, напарництва місіонерів повного дня не розділяються, щоб працювати з членами приходу. Однак вони можуть розділитися, щоб працювати з членами Церкви, коли виникає необхідність зробити велику кількість візитів для навчання. У таких випадках провідник місіонерської роботи приходу має бути впевненим, що ті, хто працює напарниками місіонерів

повного дня розуміють і приймають місіонерські правила. Він навчає їх, що вони ніколи не повинні залишати місіонера повного дня без затвердженого напарника.

5.1.7

Христильні служби і конфірмація

Христильну службу слід планувати одразу ж, як тільки зацікавлений Церквою зобов'язався христитися. Як правило, христильні служби не відкладаються пізніше запланованої дати, окрім випадків, коли людина не підготовлена. Хрищення членів сім'ї не слід відкладати заради того, щоб батько міг отримати священство і сам виконати хрищення.

Христильні служби надають сприятливу можливість знайти і надихнути інших зацікавлених Церквою. Навернених слід заохочувати запрошувати членів їхніх сімей, інших родичів та друзів. Провідники Церкви і місіонери також можуть запрошувати інших зацікавлених Церквою, яких навчають, потенційних зацікавлених Церквою та провідників і членів Церкви, які будуть працювати з новими членами Церкви. Інші члени Церкви приходу також можуть прийти.

Навернених конфірмають під час причасних зборів у приході, на території якого вони живуть. Бажано робити це у найближчу неділю після їхнього хрищення.

Настанови стосовно христильних служб і конфірмації, включаючи настанови щодо хрищення і конфірмації восьмирічних дітей, знаходяться в фі 20.3.

5.1.8

План місіонерської роботи приходу

Під керівництвом єпископа рада приходу розробляє план місіонерської роботи приходу. План має бути стислим і простим. Він повинен

включати в себе конкретні цілі й заходи, призначені щоб допомогти членам організацій священства і допоміжних організацій приходу брати участь у місіонерській роботі членів Церкви, утриманні навернених і активізації. Рада приходу координує план місіонерської роботи приходу з планами місіонерів повного дня, призначених служити в приході. Наступні кроки можуть бути корисними в цьому процесі планування:

1. Розгляньте потреби і ресурси приходу, що стосуються місіонерської роботи членів Церкви, утримання навернених і активізації, в тому числі наявність місіонерів повного дня.
2. Встановіть конкретні цілі для місіонерської роботи членів Церкви, утримання навернених і активізації, які мають бути виконані протягом наступного року.
3. Визначте як досягти цих цілей. Провідники можуть планувати, як саме допомогти приходу розширити загальне бачення місіонерської роботи і покращити ставлення до неї. Вони можуть розробити ідеї для заходів, які б допомогли місіонерам повного дня знаходити, навчати і христити більше зацікавлених Церквою. Вони також можуть планувати способи товаришування з новими членами Церкви, їх зміцнення та покращення активізації малоактивних членів Церкви.

Рада приходу регулярно переглядає план місіонерської роботи приходу і, за потребою, корегує його.

5.1.9

Провідники колу

Президент колу і його радники

Президент колу і його радники надають місіонерській роботі пріоритетного значення. Вони регулярно навчають ученням про місіонерську

роботу і заохочують членів Церкви колу працювати з місіонерами повного дня, щоб знаходити, навчати і христити зацікавлених Церквою. Вони дають приклад, знаходячи для місіонерів окремих людей і сім'ї, і готуючи їх, щоб ті могли їх навчати.

Під час регулярних співбесід з кожним єпископом президент колу просить звітувати про духовний розвиток зацікавлених Церквою в приході цього єпископа.

Президент колу регулярно зустрічається з президентом місії, щоб скоординувати роботу місіонерів повного дня в колі. Справи для обговорення включають в себе питання про кількість місіонерів і їх місцезнаходження, роль членів Церкви в місіонерській роботі, допомогу місіонерів у роботі з утримання і активізації, допомогу місіонерів у навчанні місцевих членів Церкви та харчування, проживання і переміщення місіонерів.

Член вищої ради, відповідальний за місіонерську роботу

Президентство колу призначає члена вищої ради, орієнтованого на місіонерську роботу, допомагати їм наглядати за роботою колу з пошуку, навчання, хрищення і конфірмації зацікавлених Церквою. Цей член вищої ради може проводити обговорення стосовно цих питань під час зборів виконавчого комітету священства колу, зборів рад колу, зборів провідників священства колу та інших зборів колу.

Член вищої ради, якого призначено допомагати в місіонерській роботі, проводить ознайомче навчання для новопокликаних провідників місіонерської роботи приходу. Він також проводить поточні навчання для всіх провідників місіонерської роботи приходу і підтримує їх, як індивідуально, так і всіх разом. З дозволу президента колу він може навчати провідників приходу і місіонерів приходу.

5.2**Утримання навернених**

Новим членам Церкви необхідна підтримка і дружба провідників Церкви, домашніх вчителів, візитних вчительок та інших членів Церкви. Ця підтримка допомагає новим членам Церкви стати твердо “наверненими до Господа” (Алма 23:6).

5.2.1**Потреби нових членів Церкви**

У перехідний період до членства в Церкві більшість людей стикаються з викликами. Часто вони пов'язані зі сприйняттям нових релігійних вчень і нового способу життя. Усім членам Церкви, особливо новим членам Церкви, потрібні три речі, які допоможуть їм залишатися активними в Церкві: дружба, можливості для духовного зростання і служіння в Церкві та насичення словом Бога (див. Мороній 6:4). Під керівництвом єпископату провідники священства і допоміжних організацій допомагають новим членам Церкви в цих сферах.

5.2.2**Єпископ і його радники**

Єпископ має загальну відповідальність за утримання навернених. Щоб допомогти новим членам Церкви залишатися активними в Церкві, єпископ і його радники мають наступні обов'язки. Єпископ може призначити одного зі своїх радників координувати цю роботу.

Вони стежать за тим, щоб кожному новому члену Церкви надавалась товариська підтримка.

Вони пересвідчуються в тому, що кожен новий дорослий член Церкви отримав покликання або має інші нагоди для служіння.

Вони пересвідчуються, що братів, віком 12 років і більше, висвячують у відповідний чин в Аароновому священстві невдовзі після конфірмації, як

правило, протягом одного тижня. Вони також стежать за тим, щоб ці брати отримували нагоди використовувати священство. Брати, які гідні того, щоби бути хрищеними і конфірмованими, є також гідними отримати Ааронове священство.

Єпископ і його радники наглядають за роботою провідника групи первосвящеників і президента кворуму старійшин, коли ті допомагають братам, віком 18 років і більше, готуватися до отримання Мелхиседекового священства. Недавно охрищених братів віком 18 років і більше висвячують в старійшини після того, як вони послужили священниками, розвинули достатнє розуміння євангелії та продемонстрували свою гідність. Конкретного часу перебування членом Церкви не вимагається.

5.2.3**Рада приходу**

На зборах ради приходу члени ради розглядають свої цілі щодо утримання навернених, які наведено в плані місіонерської роботи приходу (див. пункт 5.1.8). Вони обговорюють духовний розвиток кожного нового члена Церкви і визначають сфери, в яких він або вона може потребувати більшої підтримки. Вони можуть використовувати бланк “Розвиток нового і того, що повернувся до активності, члена Церкви”, як путівник для цього обговорення. Вони радяться про способи, як допомогти новим членам Церкви відчувати любов інших членів Церкви, радість служіння в Господньому царстві та мир, що приходить завдяки дотриманню принципів євангелії.

Рада приходу може обговорити способи того, як провідник місіонерської роботи приходу може працювати з іншими провідниками священства і допоміжних організацій щоб зміцнювати ново-навернених. Члени ради приходу також можуть запропонувати можливі нагоди для служіння, такі як храмова і сімейно-історична робота, які можна доручити новим членам Церкви.

5.2.4

Провідники священства і допоміжних організацій

Під проводом єпископату, провідники священства і допоміжних організацій роблять все необхідне, щоби допомогти новим членам Церкви набувати духовної зрілості і залишатися активними в Церкві. Наприклад, президент Товариства допомоги має обов'язок допомагати дорослим наверненим жінкам. Оскільки дорослі навернені чоловіки є майбутніми старійшинами, президент кворуму старійшин або провідник групи первосвящеників, за рішенням єпископату, має відповідальність допомагати їм у їхньому духовному розвитку. Якщо до Церкви приєднується більш, як один член сім'ї, провідники священства і допоміжних організацій координують свої дії на зборах ради приходу.

Провідники священства і допоміжних організацій можуть допомагати новим членам Церкви у такі способи:

Вони допомагають новим членам Церкви розуміти і застосовувати вчення і принципи з місіонерських уроків.

Вони пересвідчуються в тому, що нові члени Церкви навчаються складати свідчення, сплачувати десятину та інші пожертвування, дотримуватися закону посту, виступати з промовою, виконувати обряди священства, брати участь в сімейно-історичній роботі, виконувати хрищення і конфірмацію за померлих (де можливо) і служити домашнім учителем або візитною вчителькою.

Вони пересвідчуються в тому, що нові члени Церкви мають доступ до Писань, церковних журналів та будь-яких посібників, які можуть знадобитися їм у церковних класах, які ті відвідують.

Якщо нові члени Церкви відповідають вимогам щодо навчання в семінарії або інституті релігії,

провідники священства і допоміжних організацій допомагають їм зареєструватися в них.

Коли нові члени Церкви матимуть право отримати храмові обряди, провідники священства і допоміжних організацій допомагають їм підготуватися. Підготовка здійснюється на семінарах з підготовки до відвідування храму або у будь-який інший спосіб.

Провідники священства і допоміжних організацій можуть призначити досвідчених членів Церкви допомагати в товаришуванні з новими членами Церкви. Провідники можуть подумати над тим, щоб призначити для цього членів Церкви, які мають добрі стосунки з новими членами Церкви завдяки схожим інтересам або, через те, що вони стикалися з подібними викликами.

Провідники священства і допоміжних організацій (або члени Церкви, яких вони призначають) кожного тижня звертають увагу на те, чи присутні на причасних зборах нещодавно хрищені члени Церкви, які належать до їхніх кворумів або допоміжних організацій. Вони дають завдання відвідати тих, хто був відсутнім і запросити їх прийти наступного тижня.

5.2.5

Домашні вчителі і візитні вчительки

Домашні вчителі та візитні вчительки мають важливий обов'язок встановити дружні стосунки з новими членами Церкви. Консультуючись з єпископом, провідники Мелхиседекового священства і Товариства допомоги якомога швидше призначають новим членам Церкви відданих домашніх вчителів і візитних вчительок.

З дозволу президента місії, місіонери повного дня можуть допомагати у здійсненні домашнього або візитного вчителювання для нових членів Церкви.

5.2.6

Місіонери приходу і місіонери повного дня

Незважаючи на те, що утримання навернених є, перед усім, обов'язком провідників священства і допоміжних організацій, місіонери приходу і місіонери повного дня допомагають у цій роботі. Місіонери приходу повторно навчають усіх нових членів Церкви першим чотирьом місіонерським урокам (див. *Проповідуйте Мою євангелію*, розділ 3). Вони також проводять 5-й урок. Місіонерам приходу, за потребою, можуть допомагати місіонери повного дня.

5.2.7

Вплив інших членів приходу

Провідники священства і допоміжних організацій заохочують членів Церкви приходу зміцнювати нових членів Церкви, виявляючи любов і встановлюючи дружні стосунки. Провідники можуть заохочувати членів Церкви приходу запрошувати нещодавно навернених брати участь у домашніх сімейних вечорах, церковних зборах, уроках і заходах разом із ними, допомагаючи їм, в разі потреби, дістатися туди.

5.2.8

Клас “Основи євангелії”

Нові члени Церкви віком 18 років і більше під час Недільної школи відвідують разом із зацікавленими Церквою клас “Основи євангелії”. Нові члени Церкви, зазвичай, відвідують клас “Основи євангелії” кілька місяців. Коли вони готові, то відвідують клас “Вчення євангелії”.

Провідник місіонерської роботи приходу відвідує клас “Основи євангелії”. Він координує роботу класу з іншою роботою з утримання навернених у приході. Член єпископату може призначити його проводити уроки в цьому

класі. Інші місіонери приходу також можуть відвідувати цей клас.

Домашні вчителі, візитні вчительки та інші члени Церкви можуть відвідувати цей клас для товаришування. Час від часу вчитель може запрошувати інших членів Церкви приходу відвідати клас і поділитися досвідом і свідченнями. Наприклад, вчитель може запросити членів Церкви приходу поділитися своїми свідченнями про благословення від сплати десятини, досвідом з подолання випробувань або розповісти про благословення, які вони отримали завдяки служінню в церковних покликаннях.

Вчителі цього курсу мають такі обов'язки:

Вони вибирають і проводять уроки з підручника *Основи євангелії*. Навчаючи, вони часто користуються Писаннями, особливо Книгою Мормона. Вони пристосовують уроки до потреб членів класу і запрошують їх ділитися своїми думками і досвідом.

Часто приносячи свідчення, вони створюють атмосферу, яка запрошує Духа.

Вони заохочують членів класу регулярно читати Книгу Мормона і ділитися враженнями від її читання.

5.2.9

Провідники колу

Президент колу і його радники

Члени президентства колу наглядають за роботою зі зміцнення нових членів Церкви в колі. Вони навчають і надихають інших провідників щодо цієї роботи. Відвідуючи приходи, вони знайомляться з новими членами Церкви. Час від часу вони можуть проводити збори для нових членів Церкви в межах програми конференції колу.

Під час регулярних співбесід з кожним з єпископів, президент колу просить єпископа звітувати про духовний розвиток нових членів Церкви в його приході.

Під час регулярних зустрічей з президентом місії, президент колу може звітувати про духовний розвиток нових членів Церкви в колі.

Члени вищої ради

Члени вищої ради, які працюють з провідниками Мелхиседеківського священства приходу і члени вищої ради, які працюють з провідниками місіонерської роботи в приході можуть допомагати в навчанні та товаришуванні з новими членами Церкви. Вони також можуть допомагати майбутнім старійшинам підготуватися до отримання Мелхиседеківського священства.

Президентства допоміжних організацій колу

Президентства допоміжних організацій колу можуть час від часу працювати з провідниками допоміжних організацій приходів, навчаючи нових членів Церкви та встановлюючи з ними товариські стосунки.

5.3

Повернення до активності

Провідники священства і допоміжних організацій приходу постійно намагаються допомагати малоактивним членам Церкви повернутися до активності в Церкві. Спаситель сказав: “бо таким ви продовжуватимете проповідувати; бо ви не знаєте, може вони повернуться, і покаються, і прийдуть до Мене з щирими намірами в серці, і Я зцілю їх; а ви будете знаряддям принесення їм спасіння” (3 Нефій 18:32).

Як правило, малоактивні члени Церкви все ще вірять в євангелію, але вони можуть зазнавати

важких випробувань, які змушують їх відчувати незручність щодо відвідування Церкви. Зазвичай у них також послаблюються дружні стосунки в Церкві, тож менш ймовірно, що вони відчуватимуть себе в колі друзів, приходячи на збори приходу. Ті, хто повертаються до активності, часто роблять це тому, що відчують, що щось втрачається у їхньому житті. В результаті вони усвідомлюють, що їм необхідно змінити спосіб свого життя. В такі часи їм необхідні любов і дружба турботливих активних членів Церкви, які приймають їх такими, як вони є, і виявляють щирий особистий інтерес до них.

5.3.1

Єпископ і його радники

Єпископ і його радники мають загальну відповідальність за активізацію. Вони скеровують роботу кворумів священства і допоміжних організацій, щоб допомогти малоактивним членам Церкви відродити віру і забезпечити підтримку і товаришування членам Церкви, які повертаються до активності. Вони допомагають братам, які повернулися до активності, просуватися у священстві та допомагають братам і сестрам отримати храмові обряди або стати гідними знову увійти в храм.

Єпископ може призначити одного зі своїх радників координувати активізацію.

5.3.2

Рада приходу

Під керівництвом єпископату члени ради приходу розглядають свої цілі щодо активізації, зазначені в плані місіонерської роботи приходу (див. пункт 5.1.8). Вони діляться рекомендаціями стосовно служіння малоактивним членам Церкви в їхніх організаціях. Маючи постійну інформацію про потреби і обставини малоактивних членів Церкви, члени ради приходу можуть розпізнати, коли сім'ї і окремі особи

можуть бути готові відповісти на запрошення прийняти членів Церкви, які відвідають їх, прийти на церковний захід або взяти участь у семінарі з підготовки до відвідування храму.

Рада приходу з молитвою визначає малоактивних членів Церкви, які найбільш ймовірно повернуться до активності. Вони також вирішують, які провідники і члени Церкви могли б якнайкраще зміцнити малоактивних членів Церкви і побудувати з ними особисті стосунки. Якщо в сім'ї більш як один член Церкви є малоактивним, провідники координують свою роботу на зборах ради приходу.

Збори ради приходу включають в себе регулярні звіти про духовний розвиток цих членів Церкви. Якщо якісь члени Церкви повертаються до активності або відхиляють запрошення повернутися, рада приходу визначає інших, які можуть бути сприйнятливими до запрошення. Провідники можуть використовувати бланк "Розвиток нового і того, що повернувся до активності, члена Церкви", щоб слідкувати за цією роботою.

5.3.3

Домашні вчителі і візитні вчительки

Консультуючись з єпископом, провідники Мелхиседекового священства і Товариства допомоги призначають малоактивним членам Церкви відданих домашніх вчителів і візитних вчительок. Ці провідники зосереджують свою роботу на малоактивних членах Церкви, які найімовірніше приймуть запрошення повернутися до активності в Церкві.

5.3.4

Місіонери повного дня і місіонери приходу

Провідник місіонерської роботи приходу, місіонери повного дня і місіонери приходу можуть допомагати в роботі з активізації, коли

це доречно, особливо, якщо їхнє навчання малоактивних членів Церкви створить нагоди для місіонерів навчати друзів або родичів цих членів Церкви, які не належать до Церкви.

5.3.5

Клас "Основи євангелії"

Малоактивні члени Церкви віком 18 років і більше під час Недільної школи можуть відвідувати клас "Основи євангелії" (див. пункт 5.2.8).

5.3.6

Провідники колу

Президент колу і його радники

Під час регулярних співбесід з кожним єпископом президент колу просить єпископа звітувати про духовний розвиток малоактивних членів Церкви в його приході. Президент колу і єпископ обговорюють плани і цілі, підготовлені радою приходу щодо цих членів Церкви.

Коли президент колу і президент місії зустрічаються, щоб обговорити місіонерську роботу, вони також можуть обговорити допомогу, яку можуть надати місіонери повного дня в роботі з малоактивними членами Церкви.

Члени вищої ради

Члени вищої ради, які працюють з провідниками Мелхиседекового священства приходу, можуть допомагати навчати малоактивних членів Церкви і товаришувати з ними. Вони також можуть допомагати майбутнім старійшинам підготуватися до отримання Мелхиседекового священства.

Президентства допоміжних організацій колу

Президентства допоміжних організацій колу можуть час від часу працювати з провідниками

допоміжних організацій приходу, навчаючи нових членів Церкви та встановлюючи з ними товариські стосунки.

5.4

Храмова і сімейно-історична робота

У храмах члени Церкви отримують обряди і вступають в священні завіти, необхідні для піднесення. Члени Церкви також ідуть до храмів виконувати обряди за померлих людей, які не отримали цих обрядів.

Провідники священства і допоміжних організацій навчають членів Церкви приходу про основні обов'язки щодо храмової та сімейно-історичної роботи, як наведено в наступних абзацах:

Вони заохочують членів Церкви отримувати власні храмові обряди і допомагати найближчим членам сім'ї отримувати свої. Провідники навчають членів Церкви, що метою ендаументу є підготовка до піднесення, а не лише до шлюбу чи місії.

Провідники заохочують кожного члена Церкви, який отримав ендаумент, мати дійсну храмову рекомендацію і відвідувати храм так часто, як дозволяють обставини і сімейні потреби. Провідники також заохочують дорослих членів Церкви, які не отримали власний ендаумент, і молодь віком від 12 років, включаючи нових членів Церкви, мати храмові рекомендації обмеженої дії та часто відвідувати храм для хрищення і конфірмації за померлих. Провідники не встановлюють квот або систем звітів щодо відвідування храму. Кожен член Церкви визначає свою власну міру участі в храмовій роботі.

Провідники священства і допоміжних організацій навчають членів Церкви брати участь у сімейно-історичній роботі, виявляючи своїх

предків—померлих членів сім'ї, відсилаючи запит на виконання храмових обрядів за них, якщо необхідно, і самостійно виконуючи ці обряди в храмі, якщо можливо.

Провідники допомагають членам Церкви зрозуміти, що вони не повинні давати запит на виконання храмових обрядів для людей, які не мають з ними родинних зв'язків, без дозволу найближчого живого родича людини. Провідники також допомагають членам Церкви зрозуміти, що вони не повинні робити таких запитів для відомих людей, які не мають з ними родинних зв'язків або для людей, інформацію про котрих вони зібрали з незатверджених проектів індексування.

5.4.1

Єпископ і його радники

Єпископ і його радники наглядають за храмовою і сімейно-історичною роботою в приході. Вони забезпечують, щоб на зборах приходу регулярно навчали вченням і благословенням, пов'язаним з храмом і сімейно-історичною роботою.

Коли єпископ зустрічається з членами Церкви, він допомагає їм підготуватися до отримання храмових обрядів і набути гідності продовжувати відвідувати храм настільки часто, наскільки дозволятимуть обставини.

Єпископ і його радники заохочують членів Церкви виявляти своїх предків—померлих членів сім'ї і забезпечити виконання за них храмових обрядів.

Інші обов'язки єпископату, пов'язані з храмовою роботою, наведені в *Довіднику 1*, розділ 3.

5.4.2

Рада приходу

Принаймні щоквартально, на зборах ради приходу провідники розглядають питання, що

стосуються храмової і сімейно-історичної роботи, як зазначено нижче:

Вони обговорюють як саме допомогти окремим людям і сім'ям отримати храмові обряди і відвідувати храм настільки часто, наскільки дозволяють обставини.

Вони з молитвою обдумують, кого з членів приходу можна запросити взяти участь у семінарах з підготовки до відвідування храму або працювати з консультантами з храмової і сімейно-історичної роботи.

Вони обговорюють, як допомогти членам Церкви брати участь в сімейно-історичній роботі.

Вони можуть обговорити шляхи використання сімейно-історичної роботи для пошуку людей, яких могли би навчати місіонери повного дня, та для того, щоб підтримувати зв'язок з новими і малоактивними членами Церкви.

5.4.3

Провідник групи первосвящеників

Провідник групи первосвящеників координує роботу ради приходу із сприяння храмовій і сімейно-історичній роботі в приході.

Провідник групи первосвящеників також координує роботу консультантів з храмової і сімейно-історичної роботи. Якщо в колі є центр сімейної історії, то, на прохання консультанта колу з храмової і сімейно-історичної роботи, він призначає консультантів служити там персоналом. Якщо кіл бере участь в індексуванні у FamilySearch, він рекомендує окремих людей для служіння працівниками з індексування в FamilySearch.

Якщо в приході немає провідника групи первосвящеників, цю роль виконує президент кворуму старійшин або інший призначений носій Мелхиседекового священства.

5.4.4

Консультанти з храмової і сімейно-історичної роботи

Служачи під керівництвом провідника групи первосвящеників, консультанти приходу з храмової і сімейно-історичної роботи мають обов'язки, наведені далі. Вони користуються інформацією з *Путівника для членів Церкви з храмової і сімейно-історичної роботи*.

Вони допомагають членам Церкви виявляти предків—померлих членів сім'ї. Вони допомагають членам Церкви підготувати інформацію, щоб за їхніх померлих предків—членів сім'ї можна було виконати храмові обряди. Вони допомагають членам Церкви, які не мають доступу до комп'ютерів або, яким важко ними користуватися. Де можливо, вони надають цю допомогу в домівках членів Церкви.

Вони регулярно служать, за призначенням, в якості персоналу в місцевому центрі сімейної історії. Їх також можуть призначити проводити заняття з сімейної історії у приході.

Додаткову інформацію про обов'язки консультантів приходу з храмової і сімейно-історичної роботи див. у *Путівнику для консультантів з храмової і сімейно-історичної роботи по храмовій і сімейно-історичній роботі*, наведеному на сайті LDS.org.

5.4.5

Уроки і матеріали, що стосуються храмів і сімейної історії

Семінари з підготовки до відвідування храму

Семінари з підготовки до відвідування храму допомагають членам Церкви підготуватися до отримання обрядів і благословень храму. Ці семінари плануються під керівництвом єпископа. Їх проводять у домах зборів або вдома настільки часто, наскільки це є потрібним.

Семінари з підготовки до відвідування храму особливо корисні для нових членів Церкви, малоактивних членів Церкви, які повертаються до активності, та членів Церкви, які отримали ендаумент, але не поновлювали свої храмові рекомендації досить тривалий час. Семінари також можуть бути корисними для активних членів Церкви, які готуються отримати ендаумент.

Під керівництвом єпископа, члени ради приходу з молитвою обирають кого саме з членів Церкви запросити на кожний семінар.

Єпископат покликає одного або більше вчителів. Вчителями також може бути подружжя. Уроки і настанови щодо організації курсу містяться в підручнику для вчителя *Обдаровані згори: Семінар з підготовки до відвідування храму*. Учасники семінару повинні отримати власні примірники брошури *Підготовка до входження у святий храм*.

Курс “Сімейна історія”

Курс “Сімейна історія” може проводитися під час Недільної школи або в інший час, який є більш зручним для членів Церкви. Цей курс проводиться під керівництвом єпископату, а не президента Недільної школи. Для проведення уроків учитель користується *Путівником для вчителя по храмовій і сімейно-історичній роботі*. Учителем, як правило, є консультант з храмової та сімейно-історичної роботи, призначений єпископатом. Зазвичай уроки проводяться у вигляді практичних занять, під час яких члени Церкви дійсно виконують сімейно-історичну роботу.

Доступ до он-лайн матеріалів з сімейної історії

Церковні он-лайн матеріали з сімейної історії допомагають членам Церкви виявляти своїх предків—померлих членів сім’ї, упорядковувати інформацію про родовід і подавати запити

на виконання храмових обрядів за цих членів сім’ї. Більшість з цих матеріалів доступні на церковному інтернет-сайті з сімейної історії FamilySearch.org.

Там, де в домах зборів колу або приходу є комп’ютери з доступом до Інтернету або там, де програмне забезпечення з сімейної історії встановлено на комп’ютерах колу або приходу, президентство колу і єпископату пересвідчуються в тому, що члени Церкви мають доступ до цих комп’ютерів у зручний для них час. Консультанти з храмової і сімейно-історичної роботи можуть допомогти скласти розклад використання комп’ютерів і вчити членів Церкви користуватися ними.

Члени Церкви, які використовують церковні адміністративні комп’ютери для сімейно-історичної роботи, не повинні мати доступу до інформації із записами про членство в Церкві або фінансової інформації.

5.4.6 Провідники колу

Президент колу і його радники

Президент колу і його радники наглядають за храмовою і сімейно-історичною роботою в колі. Вони пересвідчуються в тому, що на зборах колу регулярно навчають ученням про цю роботу і її благословення.

Коли президент колу зустрічається з членами Церкви, він допомагає їм підготуватися до отримання храмових обрядів і бути гідними продовжувати відвідувати храм настільки часто, наскільки дозволятимуть обставини.

Президент колу і його радники заохочують членів Церкви виявляти своїх предків—померлих членів сім’ї і забезпечувати виконання храмових обрядів за них.

Інші обов'язки президентства колу, пов'язані з храмовою роботою, наведені в *Довіднику 1*, розділ 3.

Член(и) вищої ради, відповідальний(і) за храмову і сімейно-історичну роботу

Президентство колу може призначити одного або більше членів вищої ради навчати провідників груп первосвящеників і кворумів старійшин їх обов'язкам щодо храмової і сімейно-історичної роботи. В разі потреби, ці члени вищої ради також координують роботу колу з індексування в FamilySearch та в центрах сімейної історії.

5.4.7

Ресурси для проведення храмової і сімейно-історичної роботи в колі

Програма індексування в FamilySearch у колі

Для індексування в FamilySearch учасники використовують свої комп'ютери для доступу до зображень таких документів, як дані перепису, церковні реєстри та міграційні записи. Беручи інформацію з цих зображень, вони створюють електронні покажчики, які згодом стають доступними на сайті FamilySearch.org.

Будь-яка людина, включаючи тих, хто не є членами Церкви, може виконувати індексування в FamilySearch самостійно. Однак президентство колу може вирішити, що для членів колу буде корисним працювати разом у програмі індексування. Така робота може стати нагодою для служіння, у якому можуть взяти участь малоактивні члени Церкви або люди, які не можуть полишити своїх домівок. Молодь також може брати в ній участь.

Інформацію про розгортання програми індексування в FamilySearch, див. в *Путівнику з організації сімейно-історичної роботи*, який доступний на сайті LDS.org.

Центри сімейної історії

У деяких колах є центри сімейної історії, які існують, перед усім, щоб допомагати членам Церкви виявляти їхніх предків—померлих членів сім'ї та забезпечувати виконання за них храмових обрядів. Місцевих жителів також запрошують користуватися матеріалами центрів сімейної історії.

Ці центри надають доступ до мікрофільмованих сімейно-історичних записів Церкви, до комп'ютера центру сімейної історії та Інтернет-ресурсів, наприклад FamilySearch, і до навчання, як здійснювати сімейно-історичну роботу.

Додаткову інформацію про центри сімейної історії, див. у *Путівнику з організації сімейно-історичної роботи*, який доступний на сайті LDS.org.

5.5

Навчання євангелії

Ефективне навчання євангелії допомагає людям зміцнювати своє свідчення та віру в Небесного Батька та Ісуса Христа. Воно зміцнює членів Церкви в їхньому прагненні жити за принципами євангелії. Якщо слову Бога навчають з духовною силою, воно має "сильніший вплив на свідомість людей, ніж... щось інше" (Алма 31:5). Провідники священства і допоміжних організацій заохочують ефективно навчати в своїх організаціях. Вони пам'ятають, що члени Церкви відвідують збори, прагнучи сили, миру та натхнення, які дає слово Бога.

5.5.1

Єпископ і його радники

Єпископ і його радники навчають євангелії силою Духа і особистим прикладом. Вони скеровують роботу ради приходу, щоб пересвідчитися, що навчання в приході напучує і є доктринально точним.

5.5.2

Рада приходу

Під керівництвом єпископату, члени ради приходу регулярно радяться щодо того, як покращити вивчення і навчання євангелії у приході. Єпископ може запросити президента Недільної школи вести ці обговорення і надавати настанови.

5.5.3

Провідники священства і допоміжних організацій

Провідники священства і допоміжних організацій прагнуть ефективно навчати євангелії. Вони також є відповідальними за вдосконалення вивчення і навчання у їхніх організаціях. Виконуючи цю роботу вони можуть радитися з президентством Недільної школи приходу.

Рекомендувати членів Церкви для служіння вчителями

Провідники священства і допоміжних організацій надають єпископату свої пропозиції щодо кандидатур членів Церкви приходу, яких можна покликати служити вчителями в їхніх організаціях. Провідники повинні рекомендувати вчителів, які будуть прагнути готувати уроки, що надихатимуть членів класу жити за принципами євангелії. Роблячи так, вони дотримуються принципів, наведених в пунктах 19.1.1 і 19.1.2.

Навчати новопокликаних вчителів

Провідники священства і допоміжних організацій особисто зустрічаються з новопокликаними вчителями у своїх організаціях, бажано до першого уроку вчителя. Під час цих зустрічей провідники проводять ознайомлення вчителів наступним чином:

За потребою, вони допомагають вчителям познайомитися з членами класу. Вони дають вчителям список членів класу і заохочують

вчителів запам'ятати їхні імена. Вони також заохочують вчителів встановити турботливі стосунки з членами класу.

Вони допомагають вчителям зрозуміти, як користуватися посібником *Навчати—немає покликання величчішого*. Вони дають кожному вчителю примірник цієї книги і роблять стислий огляд її змісту.

Якщо необхідно, вони допомагають вчителям зрозуміти, як підготувати урок. Вони дають вчителям затвержені навчальні матеріали для їхніх класів і пояснюють, як користуватися ними. Вони також переглядають статтю “Підготовка уроків”, розміщену на сторінках 98–99 в посібнику *Навчати—немає покликання величчішого*. (Список затверджених навчальних матеріалів та інструкцій щодо їх замовлення, див. у чинних *Інструкціях щодо навчального плану*).

Надавати вчителям постійну підтримку

Провідники священства і допоміжних організацій надають вчителям підтримку і встановлюють з ними турботливі стосунки. Після перших ознайомчих зборів, провідники регулярно зустрічаються з кожним вчителем, щоб дізнатися про його потреби, обговорити потреби тих, кого він навчає і розглянути принципи, наведені в цьому розділі. Вони заохочують вчителів встановлювати цілі, як про це описано у статті “Складіть план власного удосконалення” на сторінках 24–27 в посібнику *Навчати—немає покликання величчішого*.

Пересвідчуватися в тому, що навчання напучує і є доктринально точним

Провідники священства і допоміжних організацій уважно спостерігають за вивченням і навчанням під час уроків Недільної школи та інших уроків. Провідники, які не регулярно відвідують кожний клас, такі як члени президентства Недільної школи і президентства Початкового

товариства, домовляються з учителями про те, що час від часу будуть відвідувати їхні класи. Виходячи зі своїх спостережень, провідники радяться з вчителями про те, як покращити навчання в класах.

Провідники мають переконатися, що вчителі використовують Писання, вчення пророків останніх днів і затверджені навчальні матеріали так, як це описано в чинних *Інструкціях щодо навчального плану*. Вони допомагають вчителям зрозуміти, як доповнювати навчальні матеріали інформацією з церковних журналів, зокрема, номерів журналів *Ensign* і *Ліягона* з генеральною конференцією.

5.5.4

Учителі та провідники

Коли вчителі і провідники навчають євангелії, вони скеровуються наступними принципами.

Любіть своїх учнів

Вчителі і провідники проявляють любов і щирі турботу до тих, кого навчають. Вони запам'ятовують імена членів класу. Вони переглядають інформацію про відвідуваність, щоб знати, хто з членів класу відвідує заняття нерегулярно. Вони можуть зв'язатися з цими членами Церкви поза заняттями, щоб заохотити їх брати участь в уроках.

Навчайте через Духа

Вчителі та провідники шукають проводу Святого Духа під час підготовки та проведення уроків. Вони шукають цього проводу через молитву і смиренне визнання своєї залежності від Господа. Під час уроків вони запрошують Духа, складаючи свідчення про вчення, яким вони навчають.

Навчайте доктрині

Вчителі та провідники використовують Писання, вчення пророків останніх днів і затверджені навчальні матеріали, щоб навчати і свідчити про вчення євангелії. Затверджені навчальні матеріали для кожного класу або кворуму зазначені в чинних *Інструкціях щодо навчального плану*. При потребі, вчителі та провідники доповнюють навчальні матеріали інформацією з церковних журналів, зокрема, номерів журналів *Ensign* і *Ліягона* з генеральною конференцією.

Заохочуйте старанно навчатися

Вчителі та провідники заохочують членів класу взяти на себе відповідальність за особисте вивчення євангелії: самостійно, в сім'ї і на уроках. Вони заохочують членів класу приносити в клас свої примірники Писань, де це можливо. Вчителі та провідники надають можливість членам класу брати активну участь в обговореннях і заохочують їх жити за євангелією і отримувати обіцяні благословення.

5.5.5

Президент Недільної школи приходу і його радники

Члени президентства Недільної школи приходу допомагають іншим провідникам, сприяючи вдосконаленню вивчення і навчання євангелії. Їх можна запросити допомагати провідникам здійснювати ознайомлення і навчання вчителів та надання їм постійної підтримки.

5.5.6

Друковані та он-лайн ресурси для вивчення та навчання

Щоб допомогти членам Церкви вдосконалитися у вивченні та навчанні євангелії, Церква

пропонує два видання: *Навчати—немає покликання величнішого* і *Путівник для навчання*. Ці матеріали наявні в друкованому вигляді та на сайті LDS.org. Інші матеріали також доступні на сайті LDS.org.

5.5.7

Курс “Навчання євангелії”

Єпископат і рада приходу може періодично приймати рішення проводити в приході курс “Навчання євангелії”. Цей курс може бути корисним для вчителів, які вже служать у цьому покликанні, і допоможе у підготовці майбутніх вчителів. Цей курс, як правило, проводиться

під час Недільної школи. Уроки для цього курсу знаходяться на сторінках 186–239 посібника *Навчати—немає покликання величнішого*. Єпископат доручає проведення цього курсу президентству Недільної школи або покликає для цього іншого члена Церкви.

5.5.8

Президент колу і його радники

Президент колу і його радники навчають євангелії силою Духа і особистим прикладом. Вони скеровують роботу, щоб пересвідчитися, що навчання в колі напучує і є доктринально точним.

6.

Принципи програми благополуччя і провідництво

6.1

Цілі церковної програми благополуччя

Цілі церковної програми благополуччя—допомогти членам Церкви покладатися на власні сили, турбуватися про бідних і нужденних і служити.

У 1936 році Перше Президентство представило план благополуччя для Церкви. Вони заявили: “Нашою головною метою було розробити ... систему, завдяки якій прокляття ледарства разом із негативними наслідками допомоги по безробіттю були б скасовані, а незалежність, працьовитість, економність і самоповага знову б зайняли своє місце серед нашого народу. Мета Церкви—допомогти людям допомагати самим собі. Труд як основний принцип повинен знову зайняти своє чільне місце в житті членів нашої Церкви” (in Conference Report, Oct. 1936, 3).

6.1.1

Самозабезпечення

Самозабезпечення—це здатність, зобов’язання і старання забезпечити себе і свою сім’ю духовно і матеріально тим, що є життєво необхідним. Навчившись забезпечувати самих себе, члени Церкви також здатні краще служити й піклуватися про інших.

Члени Церкви несуть відповідальність за своє духовне та матеріальне благополуччя. Благословенні даром свободи волі, вони мають привілей і відповідальність самостійно приймати рішення стосовно власного життя, вирішувати власні проблеми і старатися покладатися на власні сили.

Члени Церкви здійснюють це за натхненням від Господа і працею власних рук.

Якщо члени Церкви роблять все можливе, щоб забезпечити себе, але не можуть задовольнити своїх основних потреб, звичайно вони перш за все мають звернутися по допомогу до своєї родини. Якщо цього виявиться недостатньо або отримати від них допомогу буде не можливо, Церква стоїть напоготові, щоб допомогти.

Деякі сфери, в яких члени Церкви мають навчитись покладатися на себе, вказані в наступних пунктах.

Здоров’я

Господь наказав членам Церкви, щоб вони піклувалися про свій розум і тіло. Вони мають дотримуватися Слова мудрості, їсти поживну їжу, регулярно робити фізичні вправи, стежити за своєю вагою і достатньо спати. Вони повинні уникати речовин або поведінки, які шкодять їхньому тілу або розуму і можуть призвести до залежності від них. Вони повинні дотримуватися санітарних та гігієнічних правил і отримувати належну медичну допомогу та допомогу від лікарів-стоматологів. Вони також повинні підтримувати хороші стосунки з членами сім’ї та іншими людьми.

Освіта

Освіта дає можливість здобути знання і набути вміння, що допомагають людям самим себе забезпечувати. Члени Церкви мають вивчати Писання й інші хороші книги. Вони мають покращувати своє вміння читати, писати і рахувати. Вони мають отримати якомога кращу освіту, у т.ч.

формальну чи технічну, де це можливо. Це допоможе їм розвинути свої таланти, знайти підходящу для себе роботу і бути корисними для своєї сім'ї, Церкви і суспільства.

Робота

Праця—це основа самозабезпечення та запорука матеріального благополуччя. Члени Церкви мають готуватися і ретельно вибирати для себе рід занять або роботу, які дадуть їм можливість забезпечувати свої потреби та потреби своєї сім'ї. Вони повинні навчитися добре виконувати свою роботу, бути старанними і гідними довіри, чесно відпрацьовувати заробітну платню та пільги, які отримують.

Домашній запас

Щоб допомогти самим собі і своїм сім'ям, члени Церкви мають зібрати тримісячний запас продуктів, які входять в їхній звичайний раціон. Де дозволяють місцеві закони і обставини, вони мають поступово зібрати запас продуктів довготривалого зберігання, які будуть підтримувати їхнє життя. Вони також мають запастися питною водою на випадок забруднення води чи припинення водопостачання. (Див. *Приготуйте кожну потрібну річ: Домашній сімейний запас*, с. 3).

Фінанси

Щоб стати фінансово самозабезпеченими, члени Церкви мають платити десятину і пожертвування, уникати непотрібних боргів, керуватися бюджетом і жити за планом. Вони мають поступово робити фінансовий запас, регулярно заощаджуючи частину свого доходу. (Див. *Приготуйте кожну потрібну річ: Кошти сім'ї*, с. 3).

Духовна сила

Духовна сила є необхідною для земного та вічного благополуччя людини. Члени Церкви зростають у духовній силі, коли вони зміцнюють

своє свідчення, виявляють віру в Небесного Батька та Ісуса Христа, виконують Божі заповіді, щодня моляться, вивчають Писання і вчення пророків останніх днів, відвідують церковні збори, служать у церковних покликаннях та виконують церковні доручення.

6.1.2

Старання членів Церкви, спрямовані на турботу про бідних та нужденних і служіння їм

Через Свою Церкву Господь надав спосіб, щоб турбуватися про бідних і нужденних. Він попросив членів Церкви вділяти щедро, відповідно до того, що вони отримали від Нього. Він також попросив Свій народ “відвідувати бідних і нужденних та надавати їм допомогу” (УЗ 44:6). Членів Церкви заохочують зі співчуттям здійснювати особисте служіння тим, хто в нужді. Вони повинні “завзято займатися доброю справою”, не чекаючи, що їх про це попросять чи їм це доручать (див. УЗ 58:26–27).

Господь встановив закон посту і пожертвування від посту, щоб благословити Свій народ і підготувати для них шлях, аби вони служили нужденним (див. Ісая 58:6–12; Малахія 3:8–12). Членів Церкви, які постяться, просять віддавати Церкві пожертвування від посту, щонайменше як грошовий еквівалент їжі, яку вони мали б спожити. Якщо можливо, вони в цьому мають бути щедрими і давати більше. Серед благословень, які пов'язані з законом посту, є близькість до Господа, збільшена духовна сила, матеріальне благополуччя, більше співчуття та сильніше бажання служити.

Деякі нагоди піклуватися про тих, хто в нужді, приходять через церковні покликання. Інші нагоди допомогти є в сім'ях членів Церкви, серед сусідів та у громадах, таких, як ті, що координуються програмою JustServe (у Сполучених Штатах Америки і в Канаді див. JustServe

.org). Члени Церкви також можуть допомагати бідним і нужденним усіх віросповідань по всьому світу, сприяючи гуманітарним зусиллям Церкви, допомагаючи долати наслідки стихійних лих через участь у програмі “Руки допомоги мормонів” (де це стосується), та докладаючи індивідуальних зусиль для служіння іншим, які перебувають в нужді.

Забезпечення у Господній спосіб упокорює багатих, підносить бідних та освячує і тих, і тих (див. УЗ 104:15–18). Президент Дж. Рубен Кларк молодший навчав:

“Справжньою довгостроковою метою плану благополуччя є зміцнення характеру членів Церкви, як тих, хто дає, так і тих, хто отримує, визволення всього найкращого, що є глибоко всередині людини, і додання до квітки і плоду прихованого багатства Духа, що, крім усього, є місією, метою і причиною існування цієї Церкви” (з виступу на спеціальних зборах президентів колів, 2 жовтня 1936).

6.1.3

Господня комора

У деяких місцевостях Церква має будівлі, які називаються “Господня комора”. Якщо члени Церкви отримали дозвіл від свого єпископа, вони можуть прийти у єпископську комору, щоб отримати продукти харчування й одяг. Але Господня комора—це не тільки будівля, де видається їжа й одяг бідним. Це також і жертви, принесені членами Церкви: час, таланти, співчуття, речі й кошти, які дають єпископу можливість допомогти у турбуванні про бідних і нужденних. Тож Господня комора існує в кожному приході. Ці жертви треба “віддати у Господню комору, ... щоб кожний опікувався благополуччям свого ближнього і робив усе з оком, єдиноспрямованим до слави Бога” (УЗ 82:18–19). Єпископ є розпорядником Господньої комори.

6.2

Керування програмою благополуччя в приході

6.2.1

Єпископ

Єпископ керує у приході роботою, що стосується благополуччя. Він має божественне доручення шукати бідних та піклуватися про них (див. УЗ 84:112). Його мета—допомогти членам Церкви допомагати самим собі і забезпечувати самих себе.

Радники єпископа, президент Товариства допомоги, провідник групи первосвящеників, президент кворуму священства та інші члени ради приходу допомагають єпископу у виконанні цих обов’язків.

Єпископ дотримується конфіденційності стосовно допомоги за програмою благополуччя, яку отримують члени Церкви. Він ретельно оберігає приватність і почуття гідності членів Церкви, які отримують допомогу. У випадках, коли він відчуває, що інші провідники приходу можуть допомогти членам Церкви, які перебувають у нужді, він може поділитися цією інформацією відповідно до настанов у підрозділі 6.4.

Більш детально обов’язки єпископа, що стосуються програми благополуччя, у т.ч. настанови щодо виділення допомоги із коштів пожертвувань від посту, вміщено у *Довіднику 1*, підрозділ 5.2.

6.2.2

Рада приходу

На зборах ради приходу єпископ навчає принципам благополуччя та інструктує членів ради стосовно їхніх обов’язків щодо програми благополуччя. Члени ради розглядають питання

духовного і матеріального благополуччя, як вказано далі:

Вони разом радяться, як саме допомогти членам приходу зрозуміти принципи благополуччя і дотримуватися їх.

Вони повідомляють про духовні і матеріальні потреби, що існують у приході і стосуються благополуччя, наводячи інформацію, отриману під час особистих відвідувань та із звітів домашніх та візитних вчителів. Якщо інформація надто конфіденційна, щоб ділитися нею з усією радою приходу, провідники приватно говорять з єпископом або ж на зборах виконавчого комітету священства (див. пункт 6.2.3).

Вони планують, як саме допомогти конкретним членам приходу задовольнити їхні духовні та матеріальні потреби, у т.ч. й довготермінові. Вони визначають, як допомогти членам приходу, які мають вади або які мають інші особливі потреби. Стосовно цих обговорень вони дотримуються конфіденційності (див. підрозділ 6.4).

Вони координують зусилля, аби переконатися, що члени Церкви, які отримують допомогу від Церкви, мають можливість відпрацювати за неї чи надати служіння. Вони складають і ведуть список можливостей для корисної праці. Якщо в території діє програма благополуччя, може бути надана можливість працювати і навчатися людям, які потребують церковної допомоги.

Вони складають і ведуть список членів Церкви, чиї навички можуть бути корисними на випадок, коли виникнуть короткотермінові, довготермінові потреби або потреби, викликані стихійним лихом.

Вони складають у письмовому вигляді та зберігають простий план дій приходу під час надзвичайних ситуацій (див. *Довідник 1*, 5.2.11). Вони узгоджують цей план з подібними планами у колі і громаді.

6.2.3

Виконавчий комітет священства приходу

У разі потреби виконавчий комітет священства приходу обговорює конфіденційні питання, що стосуються програми благополуччя. Єпископ може запросити президента Товариства допомоги бути присутньою на такому обговоренні.

6.2.4

Група первосвящеників, кворум старійшин і Товариство допомоги

Саме на благополуччі має зосереджуватися робота групи первосвящеників, кворуму старійшин і Товариства допомоги. На зборах з провідництвом групи первосвящеників, президентством кворуму старійшин і президентством Товариства допомоги провідники планують, як саме навчати принципам самозабезпечення і служіння та як задовольняти потреби, пов'язані з благополуччям. Під керівництвом єпископа ці провідники допомагають членам Церкви вчитися забезпечувати самих себе і знаходити рішення короткотермінових і довготермінових проблем.

Короткотермінові потреби, що стосуються благополуччя

Коли єпископ надає короткотермінову допомогу, він може дати завдання провідникам Мелхиседекового священства і Товариства допомоги.

Зазвичай єпископ дає доручення президенту Товариства допомоги відвідати членів Церкви, які потребують короткотермінової допомоги. Вона допомагає їм визначити їхні потреби і пропонує єпископу, яку саме допомогу слід надати. Єпископ може попросити її заповнити бланк Bishop's Order for Commodities (Замовлення єпископа на товари) і передати йому на схвалення й підпис.

Роль президента Товариства допомоги у здійсненні таких візитів для визначення потреб сім'ї детальніше вказана у пункті 9.6.1. Інформацію про інші обов'язки безпосередньо президента Товариства допомоги та її радників у питаннях надання короткотермінової допомоги за програмою благополуччя див. у пунктах 9.6.2 і 9.6.3.

Довготермінові потреби, що стосуються благополуччя

Багато короткотермінових проблем викликаються довготривалими труднощами, наприклад: поганим станом здоров'я, браком навичок, недостатньою освітою чи зайнятістю, особистими звичками та проблемами емоційного характеру. Провідники Мелхиседеківського священства і Товариства допомоги мають особливу відповідальність допомагати членам Церкви у вирішенні їхніх труднощів. Їхня мета—допомогти у вирішенні довготермінових труднощів у такий спосіб, щоб це привело до тривалої зміни.

Коли провідники Мелхиседеківського священства і Товариства допомоги дізнаються про довготермінові потреби, вони зі співчуттям відгукуються на них, щоб допомогти і окремим людям, і сім'ям. Вони використовують ресурси, наявні в їхніх організаціях і у приході. Вони моляться про провід, щоб знати, як саме надати потрібну допомогу.

Щоб краще зрозуміти, як саме допомогти, провідники Мелхиседеківського священства і Товариства допомоги звичайно відвідують членів Церкви, які мають потреби, пов'язані з благополуччям. Вони можуть використати бланк "Аналіз потреб і ресурсів" або якимось інакше дотримуватися принципів, щоб допомогти членам Церкви скласти план для задоволення потреб, пов'язаних із благополуччям.

Провідники, допомагаючи членам Церкви у задоволенні їхніх довготермінових потреб, радяться з єпископом. У деяких випадках, провідники Мелхиседеківського священства і Товариства допомоги працюють разом.

Звітування єпископу і прагнення його постійного скерування

Провідник групи первосвящеників, президент кворуму старійшин і президент Товариства допомоги регулярно звітують єпископу про дії, до яких вони та їхні організації вдаються, щоб задовольнити короткотермінові і довготермінові потреби в приході, пов'язані з благополуччям. У своїх зусиллях, що стосуються благополуччя, вони постійно прагнуть скерування від єпископа.

Якщо окремі люди і сім'ї мають короткотермінові проблеми, які вони не можуть вирішити самотужки і які не можуть бути вирішені провідниками Мелхиседеківського священства і Товариства допомоги, тоді провідники негайно інформують про це єпископа.

Якщо провідники Мелхиседеківського священства і Товариства допомоги дізнаються про можливі негаразди стосовно гідності членів Церкви чи делікатних сімейних питань, вони направляють їх до єпископа.

Домашні вчителі і візитні вчительки

Надання допомоги в духовних та матеріальних питаннях, що стосуються благополуччя, часто розпочинається з домашніх вчителів і візитних вчительок. У дусі доброти і дружби, яка відчувається не лише під час щомісячних відвідувань, домашні вчителі і візитні вчительки допомагають задовольнити потреби окремих людей і сімей. Вони повідомляють про потреби тих, кому вони служать, їхнім провідникам священства або провідникам Товариства допомоги.

Прохання до членів кворуму, Товариства допомоги та інших виконати служіння

Провідники Мелхиседекового священства і Товариства допомоги можуть просити про служіння тих членів Церкви, чії навички або досвід можуть допомогти нужденним. Члени Церкви можуть здійснювати короткотермінове служіння, наприклад: забезпечувати їжею, доглядати за дитиною або повідомляти інформацію про наявні вакансії. Члени Церкви також можуть давати поради, щоб допомогти задовольнити довготермінові потреби, пов'язані з благополуччям, наприклад: щодо поліпшення здоров'я, санітарних умов, харчування; підготовки до професійної діяльності; пошуку можливостей отримати освіту, розпочати малий бізнес; правильного розпорядження сімейними коштами.

Провідники, попросивши інших надавати допомогу, підтримують контакт з особою чи сім'єю, яка потребує допомоги, щоб підбадьорювати її і, якщо потрібно, допомагати їй в інший спосіб.

Провідники можуть допомогти єпископу, коли він направляє членів приходу в церковні установи, що діють за програмою благополуччя, наприклад: комору єпископа, церковні центри сприяння працевлаштуванню, Deseret Industries і Служби з питань сім'ї Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Провідники також можуть допомогти членам приходу отримати допомогу через громадські та державні установи.

6.2.5

Фахівці приходу з програми благополуччя

Фахівці приходу з програми благополуччя служать, щоб допомагати єпископату і провідникам Мелхиседекового священства і Товариства допомоги у виконанні їхніх обов'язків, пов'язаних з благополуччям.

Єпископат може покликати фахівця зі сприяння працевлаштуванню, щоб допомогти членам приходу підготуватися до відповідної роботи і знайти її. Єпископат може також покликати інших фахівців з програми благополуччя, щоб ті допомагали членам приходу у питаннях, що стосуються освіти, навчання, правильного харчування, санітарії, домашніх запасів, оздоровлення, сімейних коштів і Постійного фонду освіти.

6.3

Керування програмою благополуччя в колі

6.3.1

Президент колу

Президент колу наглядає за реалізацією програми благополуччя в колі. Більше інформації про його обов'язки стосовно програми благополуччя вміщено у *Довіднику 1*, підрозділ 5.1.

6.3.2

Рада колу

На зборах ради колу провідники розглядають вказані далі питання духовного і матеріального благополуччя:

Вони визначають проблеми, що стосуються благополуччя в колі, і шукають шляхів для подолання цих проблем. Однак вони не перебирають на себе відповідальність за вирішення на рівні приходів питань, пов'язаних з благополуччям.

Вони планують, як навчати принципам благополуччя провідників колу та приходів.

Вони обговорюють те, як донести до провідників приходів інформацію про людей у колі, які можуть допомогти у вирішенні питань, пов'язаних з благополуччям.

Вони складають у письмовому вигляді та зберігають простий план дій колу під час надзвичайних ситуацій (див. *Довідник 1*, 5.1.3). Цей план слід узгодити з подібними планами інших колів на координаційній раді та з планами місцевої громади.

Вони планують заходи, пов'язані з програмою благополуччя, піклуючись про те, щоб надмірно не навантажувати провідників приходу.

Вони планують, як кіл виконуватиме завдання, пов'язані з програмою благополуччя.

За призначенням члена президентства сімдесятників чи президентства території вони забезпечують керівництво і підтримку установ, що функціонують за програмою благополуччя.

Якщо один з єпископів отримав доручення розглядати запити про надання допомоги людям, які проживають на даній території тимчасово або є безпритульними, члени ради колу визначають, яким чином цей єпископ може отримати доступ до ресурсів колу.

6.3.3

Фахівці колу з програми благополуччя

Член президентства колу або призначений член вищої ради колу може покликати фахівців зі сприяння працевлаштуванню колу та інших фахівців з програми благополуччя. Ці спеціалісти колу служать, щоб допомагати єпископам

та іншим провідникам приходів. Ці фахівці можуть допомагати в питаннях благополуччя, як це вказано у пункті 6.2.5.

6.4

Конфіденційність

Єпископ та інші провідники приходу, знаючи, які є потреби у членів Церкви, пов'язані з благополуччям, і яка допомога була їм надана, тримають цю інформацію конфіденційною. Вони ретельно оберігають приватність і почуття власної гідності членів Церкви, які отримали таку допомогу. Вони мають бути уважними, щоб не збентежити членів Церкви, які потребують допомоги.

В окремих випадках було б корисно для всієї ради приходу, а, можливо, й інших членів приходу, знати про потреби у благополуччі якоїсь особи чи сім'ї. Наприклад, коли член приходу—безробітний або шукає кращої роботи, інші члени приходу можуть допомогти йому швидше знайти роботу. У таких випадках єпископ та інші провідники звичайно звертаються за дозволом до членів приходу, які мають такі потреби, повідомити інформацію про їхню ситуацію.

Провідники, просячи когось допомогти, діляться з цими людьми лише інформацією, потрібною для виконання цього завдання. Провідники також інструктують їх, що необхідно дотримуватися конфіденційності.

7.

Мелхиседекове священство

7.1

Визначення і цілі Мелхиседекового священства

Священство—це влада і повноваження Бога. Воно дарується гідним членам Церкви чоловічої статі. Ті, хто тримає ключі священства, скеровують виконання обрядів євангелії, проповідання євангелії і управління царством Божим на Землі.

Мелхиседекове священство тримає “ключі від усіх духовних благословень Церкви” (УЗ 107:18).

Для отримання додаткової інформації про цілі священства і ключі священства, див. розділ 2.

7.1.1

Чини і обов'язки Мелхиседекового священства

Чинами Мелхиседекового священства є: старійшина, первосвященик, патріарх, сімдесятник і апостол. Кожен чин священства має права і обов'язки служіння, включаючи повноваження виконувати обряди священства. В цьому розділі міститься інформація для провідників у чинах старійшини і первосвященика. Інформацію щодо висвячення в чини старійшини і первосвященика, див. у 20.7.

Старійшина

Гідні брати можуть отримати Мелхиседекове священство і бути висвяченими в старійшини, коли їм виповниться принаймні 18 років. Права і обов'язки старійшин наведено в Ученні і Завітах 20:38--45; 42:44; 46:2 та 107:11--12. Старійшини також мають повноваження дияконів, учителів і священиків.

Первосвященик

Братів висвячують у первосвященики, коли їх покликають до президентства колу, вищої ради або єпископату чи в будь-якому іншому випадку, який визначається президентом колу. Правами й обов'язками первосвящеників є головувати і мати всі повноваження старійшин (див. УЗ 107:10).

Братів в округах не висвячують в чин первосвященика.

7.1.2

Кворуми Мелхиседекового священства

Кворум священства є організованою групою братів. Найважливіша мета кворумів---служити іншим, створювати єдність і братерство та навчати членів Церкви вченням, принципам і обов'язкам.

Апостолів і сімдесятників організовано в кворуми на загальноцерковному рівні.

Кожний кіл має один кворум первосвящеників. Президентство колу є президентством цього кворуму. Члени цього кворуму---це первосвященики, які зараз служать в таких покликаннях: президент колу і його радники, єпископи в колі та їхні радники, члени вищої ради і діючі патріархи. Діловоди, виконавчі секретарі та президентства філій не є членами кворуму первосвящеників.

У неділю члени кворуму первосвящеників, якщо їх не призначено відвідати інше місце, відвідують збори кворуму старійшин.

У кожному приході є один або більше кворумів старійшин. Членами кворуму старійшин є всі старійшини та майбутні старійшини в приході. Ними також є первосвященики, які зараз не служать в таких покликаннях: президент колу і його радники, єпископ та його радники, члени вищої ради і діючі патріархи. Члени кворуму старійшин--старійшини, сімдесятники або первосвященики--залишаються у своєму нинішньому чині священства.

Члени президентств храмів, місій та центрів підготовки місіонерів є членами кворуму старійшин свого приходу.

Якщо у приході є дуже багато активних носіїв Мелхиседекового священства, президентство колу може організувати ще один кворум старійшин (див. УЗ 107:89). У таких випадках кожен кворум має бути збалансованим з огляду на вік, досвід і чин у священстві та міць.

Старійшин висвячують у первосвященики, коли покликають служити президентом колу або одним з його радників, єпископом або одним з його радників (див. виняток у статті "Провідництво" в *Довіднику 1*, 9.1.6), членом вищої ради або в інших випадках за рекомендацією єпископа і схваленням президента колу.

7.2

Провідництво Мелхиседекового священства в колі

7.2.1

Президентство колу

Президент колу є головуючим первосвящеником у колі. Він і його радники складають президентство кворуму первосвящеників колу.

Президент колу наглядає за даруванням Мелхиседекового священства і висвяченням у чини

старійшини і первосвященика (див. *Довідник 1*, 16.7.1).

Президент колу покликає в кожному приході одного зі старійшин або первосвящеників бути президентом кворуму старійшин. Перед тим, як покликати нового президента кворуму старійшин, президент колу радиться з єпископом приходу. Єпископ може рекомендувати кого покликати.

Президент колу, призначений радник або призначений член вищої ради покликає радників у президентстві кворуму старійшин. Президент кворуму старійшин, порадившись з єпископом, може рекомендувати кандидатури радників. Радниками він може рекомендувати або первосвящеників, або старійшин.

Усі кандидатури, рекомендовані для покликання членами президентств кворумів старійшин, повинні схвалюватися президентством колу і вищою радою.

Коли покликано нових членів президентства кворуму старійшин, член президентства колу або вищої ради представляє його членам кворуму для підтримки голосуванням.

Президент колу рукопокладає нового президента кворуму старійшин і надає йому ключі від його покликання. Член президентства колу або вищої ради рукопокладає радників президента кворуму старійшин.

Інформацію щодо покликань в кворумі старійшин у філіях в місіях, див. у Таблиці покликань в розділі 19.

7.2.2

Члени вищої ради

Під керівництвом президентства колу члени вищої ради допомагають наглядати за роботою Церкви у колі. Їхні обов'язки щодо кворумів старійшин описані в 15.3.1.

7.3

Провідництво Мелхиседекового священства в приході

Цей розділ присвячений управлінню кворумом старійшин, яке здійснюється так, щоб зміцнювати людей і сім'ї. Провідники Мелхиседекового священства повинні часто передивлятися розділ 3, в якому описані загальні принципи провідництва. Ці принципи включають в себе духовну підготовку, участь у радах, служіння іншим і навчання евангелії Ісуса Христа.

7.3.1

Єпископат

Єпископ є головуючим первосвящеником у приході. Він і його радники тісно працюють з президентом кворуму старійшин: наглядають за членами кворуму та їхніми сім'ями, зміцнюють кворум і забезпечують виконання роботи священства.

Президент кворуму старійшин є безпосередньо підзвітним президентству колу. Однак єпископ, як головуючий первосвященик у приході, також регулярно зустрічається з президентом кворуму старійшин. Єпископ радиться з ним і дає настанови, як служити членам приходу і благословляти їх, злагоджено співпрацюючи з усіма організаціями в приході. Єпископ просить його звітувати про виконання його обов'язків, зокрема, про служіння братів-служителів.

7.3.2

Президентство кворуму старійшин

Президентство кворуму старійшин головує над членами кворуму, сидить з ними в раді та навчає їх (див. УЗ 107:89). Вони скеровують зусилля кворуму, щоб просувати роботу зі спасіння в приході (див. розділ 5). Вони отримують

настанови від президентства колу, призначених членів вищої ради і єпископа.

Президент кворуму старійшин

Президент кворуму старійшин має такі обов'язки:

Він служить членом ради приходу. Як член цієї ради, він докладає зусиль, щоб укріпляти віру і зміцнювати як окремих людей, так і сім'ї (див. розділ 4).

Він навчає членів кворуму їхнім обов'язкам, використовуючи цей довідник як джерело для навчання.

Порадившись з єпископом, він дає рекомендації щодо кандидатур братів для покликання їх служити радниками в президентстві кворуму старійшин. Він також рекомендує єпископу кандидатури братів для покликання їх служити секретарями, вчителями та на служіння в інших покликаннях у кворумі старійшин. Надаючи такі рекомендації, він дотримується настанов, наведених у 19.1.1 і 19.1.2.

Він наглядає за веденням записів, звітами, бюджетом і фінансами кворуму. Секретар кворуму допомагає виконувати цей обов'язок.

Президент кворуму старійшин і його радники

Президентство кворуму старійшин має такі обов'язки: Президент кворуму старійшин доручає своїм радникам наглядати за виконанням деяких з цих обов'язків. Не може бути покликано більше двох радників.

Вони заохочують членів кворуму виконувати їхні обов'язки у священстві, особливо їхні обов'язки чоловіків і батьків. Провідники кворуму роблять це під час зборів кворуму та співбесід і спілкування з членами кворуму.

Вони координують служіння з президентством Товариства допомоги, організують роботу братів-служителів і наглядають за нею та проводять співбесіди щодо служіння.

Вони наглядають за роботою з покращення вивчення і навчання євангелії в кворумі старійшин. У цій роботі вони дотримуються принципів, наведених у 5.5.3 і 5.5.4.

Вони координують зусилля ради приходу, спрямовані на заохочення виконання храмової і сімейно-історичної роботи в приході (див. 5.4.3). Вони також координують роботу консультантів приходу з храмової роботи та сімейної історії.

Вони проводять збори президентства кворуму старійшин.

Працюючи під керівництвом єпископа і співпрацюючи з президентством Товариства допомоги, вони планують, як задовольнити потреби, що стосуються благополуччя, у кворумі і як здійснювати співчутливе служіння (див. 7.5 та розділ 6).

Вони відвідують членів кворуму або проводять з ними співбесіду принаймні раз на рік. Вони обговорюють обов'язки священства і благополуччя носія священства та його сім'ї. Цей візит або співбесіду не слід поєднувати зі співбесідою щодо служіння, на якій присутній напарник.

Вони можуть організувати членів кворуму для виконання роботи кворуму та доручень, даних на зборах ради приходу (див. 7.3.5).

Вони допомагають майбутнім старійшинам підготуватися до отримання Мелхиседеківського священства (див. 7.6).

За схваленням єпископа вони час від часу можуть планувати заходи. Ці заходи повинні проходити у відповідності з настановами, наведеними у розділі 13 і мають бути скоординовані з радою приходу.

За призначенням єпископа вони працюють з батьками і провідниками Товариства молодих чоловіків, щоб допомогти молодим чоловікам, яким виповнилося 18 років, підготуватися до отримання Мелхиседеківського священства і здійснити успішний перехід з кворуму священників у кворум старійшин.

Президент кворуму старійшин призначає одного зі своїх радників координувати роботу кворуму щодо молодих неодружених чоловіків у приході. Якщо в приході є комітет неодруженої молоді, цей радник служить у цьому комітеті. (Див. 16.3.3 і 16.3.4).

7.3.3

Секретар кворуму старійшин

З дозволу єпископа президент кворуму старійшин або один з його радників покликає і рукопокладає одного зі старійшин або первосвященників служити секретарем кворуму старійшин. Секретар кворуму має такі обов'язки:

Він радиться з провідниками кворуму, щоб готувати порядок денний зборів президентства. Він відвідує ці збори, робить записи і стежить за виконанням завдань.

Він може скласти розклад співбесід щодо служіння для президента кворуму старійшин і його радників.

Щоквартально він готує звіт про відвідуваність зборів кворуму та проведені співбесіди щодо служіння. Він розглядає цей звіт з президентом кворуму старійшин і передає його діловоду приходу.

Якщо кворум планує заходи, проведення яких передбачає витрати, секретар допомагає провідникам підготувати щорічний бюджет і звіт про витрати.

7.3.4

Вчителі кворуму старійшин

З дозволу єпископа президент кворуму старійшин або один з його радників може покликати і рукопокласти одного чи кількох старійшин або первосвящеників служити вчителями кворуму старійшин.

Провідники кворуму дають завдання вчителям навчати доктрині та проводити обговорення під час зборів священства. Вчителі дотримуються принципів, описаних у 5.5.4.

7.3.5

Інші покликання у кворумі старійшин

Покликання, вказані в цьому розділі, є необов'язковими. Єпископ і президент кворуму старійшин можуть вирішити, що ці посади непотрібні, або вони можуть відчутти, що ці додаткові покликання потрібні. Президентство кворуму старійшин рекомендує братів для служіння в цих покликаннях. З дозволу єпископа президент кворуму старійшин або один з його радників дають ці покликання.

Помічники секретарів та секретарі, відповідальні за служіння

Президентство кворуму старійшин може покликати одного або кількох помічників секретарів, щоб ті допомагали виконувати секретарські обов'язки (див. 7.3.3). Майбутні старійшини можуть служити помічниками секретарів.

Якщо президентству потрібна додаткова допомога для організації співбесід щодо служіння і підготовки квартального звіту (див. 7.4), вони можуть порадитися з єпископом про покликання одного або кількох секретарів, відповідальних за служіння. Секретарі, відповідальні за служіння, не проводять співбесід щодо служіння. Майбутні старійшини можуть служити секретарями, відповідальними за служіння.

Координатор служіння та помічники

Якщо потрібно, президентство кворуму старійшин може покликати одного з членів кворуму координувати служіння. Також можуть бути покликані і помічники.

Координатор заходів та помічники

Якщо потрібно, президентство кворуму старійшин може покликати одного з членів кворуму координувати заходи, які проводяться не в неділю. Також можуть бути покликані і помічники.

Інші покликання і доручення

Якщо потрібно, президентство кворуму старійшин може покликати членів кворуму або доручати їм допомагати виконувати роботу зі спасіння. Наприклад, вони можуть радитися з єпископом стосовно покликання членів кворуму допомагати зміцнювати неодружену молодь, виконувати храмову і сімейно-історичну роботу та ділитися євангелією. Братів, які мають короткострокові доручення, не треба покликати і рукопокласти. Братів, які будуть керівниками або матимуть довгострокові доручення, покликає і рукопокладає член президентства кворуму старійшин.

7.4

Служіння

Спаситель показав приклад того, що таке служіння, коли служив, виявляючи любов до Свого Батька та до Його дітей (див. Іван 15:9--10). Він любив людей, які були навколо Нього, навчав їх, молився за них, втішав і благословляв, запрошуючи всіх іти за Ним (див. Марк 8:34). Брати-служителі з молитвою прагнуть служити так, як служив би Він. Для забезпечення такого піклування, кожному сімейству членів Церкви призначають братів-носіїв священства як братів-служителів, щоб наглядати за сім'єю або окремими людьми, які там живуть (див. УЗ 20:47, 59).

Президентства кворумів старійшин навчають братів-служителів, як піклуватися про сім'ї та окремих людей і зміцнювати їх. Члени президентства можуть навчати цьому під час співбесід щодо служіння або на недільних зборах.

Служіння братом-служителем---це обов'язок священства для вчителів, священників і носіїв Мелхиседекового священства. Тому провідники священства призначають їх бути братами-служителями. Вони не покликаються, не підтримуються і не рукопокладаються.

Оскільки президентства колів та єпископати відповідають за всіх членів колу чи приходу, ці брати, як правило, не призначаються бути братами-служителями конкретним особам або сім'ям. Члени вищої ради та діючі патріархи можуть призначатися для служіння, в залежності від місцевих обставин, якщо так вирішить президент колу. Якщо вони призначаються, то призначення робить член президентства кворуму.

Членам кворуму первосвящеників колу, їхнім дружинам і членам їхніх сімей брати-служителі та сестри-служительки призначаються під керівництвом єпископа президентствами їхнього кворуму старійшин і Товариства допомоги.

7.4.1

Обов'язки братів-служителів

Брати-служителі є представниками Господа, єпископа і провідників кворуму. Вони "відвіду[ють] дім кожного члена [Церкви], напучуючи їх молитися вголос і таємно, і виконувати всі сімейні обов'язки" (УЗ 20:51). Вони призначаються до сімей і окремих людей, щоб "пильнувати ... бути з ними і укріпляти їх" (УЗ 20:53). Вони "застерігають, роз'яснюють, напучують і вчать, і запрошують усіх прийти до Христа" (див. УЗ 20:59).

Брати-служителі прагнуть скеровуватися Духом, піклуючись подібно до Христа. Вони радяться з тими, до кого їх призначено, і шукають

натхнення, щоб знати, як найкраще задовольнити їхні потреби, використовуючи наявні час та ресурси.

Брати-служителі виявляють гнучкість у виборі способів свого служіння. Вони адаптують свої контакти з членами Церкви, служіння їм і будь-які послання так, щоб задовольнити їхні потреби. Особисті відвідування важливі, якщо є можливість їх зробити. Брати-служителі також можуть контактувати з підопічними по телефону, надсилаючи текстові повідомлення, електронні або звичайні листи, спілкуючись в церкві, відвідуючи сімейні заходи та здійснюючи служіння.

Задовольнення особистих потреб починається з молитовного обмірковування та спілкування з призначеними окремими людьми та сім'ями. Брати-служителі уважно слухають, щоб зрозуміти, як краще послужити. Вони обговорюють з членами Церкви їхні побажання щодо того, як часто і як саме з ними контактувати. Вони також обговорюють, які послання члени Церкви хотіли б почути.

Брати-служителі можуть бути важливим джерелом допомоги членам Церкви. Нижче наведено декілька способів:

1. Вони допомагають членам Церкви зміцнити їхню віру в Небесного Батька та Ісуса Христа.
2. Вони допомагають членам Церкви підготуватися до їхнього наступного обряду. Вони можуть допомогти батькам пересвідчитися, що їхні діти отримали благословення, були охрищені й конфірмовані. Вони також можуть допомогти батькам пересвідчитися в тому, що їхнім синам дарували Ааронове і Мелхиседекове священство і висвятили в чини священства у відповідному віці.
3. Вони дізнаються про інтереси і потреби членів Церкви та відзначають особливі події у їхньому житті.

4. Вони пропонують допомогу, коли члени Церкви не мають роботи, хворіють, є самотніми, переїжджають або мають інші потреби.
5. Вони допомагають членам Церкви стати самозабезпеченими.

7.4.2

Координація служіння

Служіння---це робота, яку скоординовано виконують кворум старійшин і Товариство допомоги. Працюючи під керівництвом єпископа, президентство кворуму старійшин і президентство Товариства допомоги з молитвою координують служіння таким чином:

1. Президентство кворуму старійшин рекомендує єпископу кандидатури напарництв для служіння і кандидатури тих окремих людей та сімей з приходу, яким їм буде доручено служити. Президентство Товариства допомоги рекомендує кандидатури напарництв для служіння і кандидатури сестер з Товариства допомоги, яким їм буде доручено служити. Президентство кворуму і президентство Товариства допомоги обговорюють конкретні доручення перед тим, як рекомендувати їх єпископу.
2. Коли це доречно, брати-служителі та сестри-служительки окремої людини або сім'ї можуть обговорювати разом свої зусилля із задоволення потреб. У разі необхідності, вони можуть звернутися до президентства свого кворуму або президентства Товариства допомоги за додатковою допомогою і ресурсами.
3. Члени президентства кворуму старійшин проводять співбесіди з братами-служителями принаймні один раз на квартал (див. 7.4.4).
4. Президентства кворуму старійшин і Товариства допомоги щоквартально збираються для обговорення того, що було виявлено

під час співбесід щодо служіння: з чим все гаразд у окремих людей і сімей та якими є їхні потреби. Якщо потрібно, вони також координують доручення зі служіння.

5. Після таких зборів президенти кворуму старійшин і Товариства допомоги проводять щоквартальні збори з єпископом, аби задовольнити потреби окремих людей і сімей. Вони також можуть координувати доручення щодо служіння і отримувати схвалення єпископа для своїх рекомендацій.
6. Якщо необхідно, президенти кворуму старійшин і Товариства допомоги обговорюють з радою приходу те, що було виявлено під час співбесід щодо служіння: з чим все гаразд і якими є потреби. Члени ради приходу розробляють плани, як служити членам приходу і благословляти їх.

7.4.3

Організація служіння для задоволення місцевих потреб

Президентство кворуму старійшин з молитвою дає єпископу рекомендації щодо доручень братам-служителям піклуватися про окремих людей та сім'ї у приході. Члени президентства обговорюють: з чим у окремих людей та сімей все гаразд і якими є їхні потреби. Вони рекомендують кандидатури відданих братів-служителів для піклування про нових членів Церкви, малоактивних членів Церкви, які можуть бути відкритими до спілкування, а також інших, зокрема батьків-одинаків чи матерів-одиначок і вдівців та вдів.

Після отримання схвалення єпископа, член президентства кворуму старійшин зустрічається з братами-служителями, щоб дати їм доручення і поради стосовно того, з чим все гаразд у тих, кому служать ці брати, якими є їхні потреби і які виклики постали перед ними. Ця розмова

може відбуватися під час співбесіди щодо служіння або тоді, коли в цьому є потреба.

Як правило, президентство кворуму старійшин призначає братів бути напарниками і служити по двоє. Подружній парі також може бути доручено служити разом, якщо завдяки цьому найефективніше задовольнятимуться потреби конкретної підопічної людини або сім'ї.

Вчителі та священники служать напарниками носіїв Мелхиседекowego священства. Порадившись з батьками та провідниками, член президентства кворуму старійшин дає призначення щодо служіння вчителям і священникам.

Настанова про те, що з молоддю мають бути присутні двоє відповідальних дорослих, не стосується доручення бути напарниками у служінні. Однак, під керівництвом свого єпископа, провідникам слід виявляти мудрість і шукати натхнення, коли вони призначають молодь напарниками дорослих.

Дорослі напарники мають уникати ситуацій, які можна зрозуміти неправильно. Вони мають бути обережними в ситуаціях, коли молоді чоловіки залишаються сам на сам з дорослими, щоб молоді чоловіки почувалися у безпеці і служіння було для них хорошим досвідом. Крім цього, провідникам слід виявляти мудрість і не призначати молодих чоловіків служити людям зі складними домашніми чи сімейними обставинами.

Якщо молодому чоловіку призначають напарника, який не є його батьком, провідники мають переконатися, що батьки не заперечують проти цього призначення.

Провідники кворуму старійшин в приході для неодруженої молоді рекомендують єпископу кандидатури братів-служителів для кожного члена Церкви в приході. У неодружених членів Церкви, які живуть в одній кімнаті, можуть бути ті ж самі брати-служителі. Однак брати-служителі повинні

зосереджувати увагу на служінні окремим людям і повинні звітувати про кожну людину окремо.

З дозволу президента місії провідники можуть інколи просити місіонерів повного дня допомагати у служінні. Президент місії повідомляє про цей дозвіл президенту колу, який сповіщає єпископів. Якщо такий дозвіл отримано, місіонери повного дня призначаються відвідувати, передусім, нових членів Церкви, сім'ї, де не всі є членами Церкви, і малоактивних членів Церкви.

7.4.4

Співбесіди щодо служіння

Члени президентства кворуму старійшин проводять співбесіди з братами-служителями (включно з вчителями і священниками) принаймні один раз на квартал. Співбесіди можуть проводитися упродовж кварталу і не повинні бути довгими, аби бути ефективними.

Бажано, щоб ці співбесіди проводилися особисто і були присутні обидва напарника. Подружня пара, якій доручено виконувати служіння разом, може зустрічатися з провідниками кворуму старійшин, провідниками Товариства допомоги або і з тими, і з тими.

Співбесіди щодо служіння проводяться, щоб:

1. Радитися про те, з чим все гаразд у призначених їм сімей і окремих людей, якими є їхні потреби та якими є виклики, що стоять перед ними.
2. Визначати, які потреби можуть допомогти задовольнити кворум старійшин, Товариство допомоги, рада приходу та інші.
3. Навчати і підбадьорювати братів-служителів.

Між співбесідами брати-служителі повідомляють інформацію, якщо в цьому є потреба, особисто або по телефону, за допомогою текстових повідомлень чи електронною поштою.

Вони повідомляють конфіденційну інформацію тільки президенту кворуму старійшин або безпосередньо єпископу.

Президенти кворуму старійшин і Товариства допомоги проводять щоквартальні збори з єпископом, аби задовольнити потреби окремих людей і сімей. Якщо потрібно, вони також координують доручення зі служіння. Президент кворуму старійшин або Товариства допомоги відразу повідомляє єпископу про термінові потреби.

7.5

Благополуччя

У роботі кворуму старійшин головна увага приділяється питанням благополуччя.

Під керівництвом єпископа, президентства кворуму старійшин і Товариства допомоги мають такі спільні обов'язки щодо благополуччя:

Вони навчають принципам матеріального і духовного самозабезпечення.

Вони піклуються про бідних і нужденних та заохочують членів Церкви служити.

Вони допомагають окремим людям і сім'ям ставати самозабезпеченими і знаходити рішення короткострокових та довгострокових проблем, пов'язаних з благополуччям.

Більше інформації про обов'язки щодо благополуччя див. у розділі 6.

7.6

Майбутні старійшини

Майбутнім старійшиною є член Церкви чоловічої статі віком 19 років і більше, який не має Мелхиседекового священства. Одружені брати, яким менш ніж 19 років і які не мають

Мелхиседекового священства, також є майбутніми старійшинами.

7.6.1

Обов'язки щодо майбутніх старійшин

Президентство кворуму старійшин допомагає майбутнім старійшинам підготуватися до отримання Мелхиседекового священства.

Ці провідники призначають майбутнім старійшинам відданих братів-служителів. Якщо майбутні старійшини були висвячені в чин учителя або священника, провідники можуть призначити їх служити братами-служителями.

Провідники кворуму старійшин запрошують майбутніх старійшин відвідувати збори і заходи кворуму.

7.6.2

Допомога майбутнім старійшинам у підготовці до отримання Мелхиседекового священства

Допомога майбутнім старійшинам у підготовці до отримання Мелхиседекового священства повинна бути серед найвищих пріоритетів провідників, оскільки це зміцнює сім'ї і готує подружні пари до храмового шлюбу. Майбутніх старійшин слід висвячувати, як тільки вони будуть належно підготовлені. Слід уникати непотрібного періоду очікування.

Президент кворуму старійшин пересвідчується, що під час підготовки до отримання Мелхиседекового священства майбутніх старійшин навчають таким принципам:

1. Відновленню священства і ключів священства через пророка Джозефа Сміта
2. Клятві і завіту священства (див. УЗ 84:33--44)
3. Обов'язкам чоловіків і батьків

4. Обов'язкам старійшини і цілям кворумів священства
5. Меті обрядів і благословень священства та тому, як виконувати ці обряди і давати благословення (див. розділ 20 і *Путівник для сім'ї*)

Провідники можуть навчати цим принципам індивідуально або можуть організувати клас для майбутніх старійшин в приході, спільно для кількох приходів або в колі. Вони можуть доручити братам-служителям допомагати проводити це навчання. Вони також можуть проводити це навчання в рамках семінару з підготовки до відвідування храму (див. 5.4.5). Якщо потрібно, президент колу може призначити члена вищої ради допомагати провідникам кворуму старійшин у виконанні цього обов'язку.

Серед матеріалів, які допоможуть майбутнім старійшинам підготуватися до отримання Мелхиседеківського священства, можуть бути такі:

1. Учення і Завіти розділи 20, 84, 107 та 121
2. *Посібник для сім'ї*
3. *Обов'язки і благословення священства, частина А*, уроки 1-4 та 9
4. *Обов'язки і благословення священства, частина Б*, уроки 1-6

Єпископ радиться з президентством кворуму старійшин і з радою приходу, щоб виявити майбутніх старійшин, які повинні в першу чергу пройти таку підготовку. Серед них можуть бути вісімнадцятирічні носії Ааронового священства, які не проходили підготовки в будь-який інший спосіб.

Допомагаючи майбутнім старійшинам підготуватися до отримання Мелхиседеківського священства, єпископ виконує настанови, що містяться в *Довіднику 1*, 16.7.1.

7.7

Збори провідництва

7.7.1

Збори ради приходу

Президент кворуму старійшин служить членом ради приходу (див. розділ 4).

7.7.2

Збори президентства кворуму старійшин

Президентство кворуму старійшин регулярно проводить збори президентства. Президент кворуму головує на зборах і веде їх. Секретар кворуму відвідує збори, робить записи і стежить за виконанням завдань. Член вищої ради, закріплений за приходом, може періодично відвідувати ці збори.

Порядок денний може включати в себе наступне:

1. Планування шляхів зміцнення членів кворуму та їхніх сімей, в тому числі й майбутніх старійшин.
2. Читання і обговорення уривків з Писань та настанов керівників Церкви щодо обов'язків провідників священства.
3. Обговорення матеріальних і духовних потреб окремих людей та сімей і планування того, як допомогти задовольнити ці потреби.
4. Розгляд інформації, отриманої під час співбесід щодо служіння, стосовно зусиль з нагляду за окремими людьми і сім'ями в приході та служіння їм. Обговорення призначення підопічних для служіння та коригування цих призначень, якщо потрібно. Планування того, як вдосконалюватися.
5. Планування зборів кворуму та обговорення шляхів їх вдосконалення.

6. Перегляд записів про відвідуваність та обговорення того, як заохочувати до участі у зборах кворуму.
7. Розгляд порад і завдань від єпископа, ради приходу та президентства колу. Планування того, як дотримуватися порад і виконувати завдання.
8. Планування того, як збільшити єдність кворуму, в тому числі через служіння та інші заходи кворуму.

7.7.3

Збори провідництва священства колу

Президентство колу скликає збори провідництва священства колу у зв'язку з кожною конференцією колу (див. 18.3.1, параграф 2). Щороку президентство також скликає ще одні збори провідництва священства колу. Загалом такі збори скликаються тричі на рік. Ці збори відвідують президентства кворумів старійшин і секретарі.

7.8

Збори кворумів

7.8.1

Недільні збори священства

Недільні збори священства починаються зі вступної частини для носіїв Мелхиседекового та Ааронового священства, яка проводиться членом єпископату (див. 18.2.4).

Після вступної частини брати відвідують збори свого кворуму. Цілі зборів кворуму: розглядати справи кворуму, дізнаватися про обов'язки священства, зміцнювати окремих людей і сім'ї, вивчати євангелію Ісуса Христа, радитися разом і організовуватися для задоволення місцевих потреб. Провідники з молитвою планують збори, щоб досягти цих цілей.

Якщо не присутній член президентства колу або єпископату (або інший головуючий авторитет), то на зборах кворуму старійшин головує президент кворуму старійшин. Веде їх член президентства кворуму.

У неділю члени кворуму первосвящеників колу, якщо їх не призначено відвідати інше місце, відвідують збори кворуму старійшин.

Єпископ може запросити носія Ааронового священства, якому виповнилося 18 років, відвідувати збори кворуму старійшин.

Кожного місяця провідники кворуму планують недільні збори відповідно до інформації, наведеної в щорічних *Інструкціях до навчального плану*.

7.8.2

Збори кворуму первосвящеників колу

Президентство колу принаймні один раз на рік скликає збори кворуму первосвящеників, призначені для всіх первосвящеників з цього кворуму. Під час цих зборів вони навчають членів кворуму доктрині євангелії (див. Алма 13:1-6), вчать їх їхнім обов'язкам та розглядають справи кворуму. Щорічні збори всіх висвячених первосвящеників у колі більше не проводимуться.

7.9

Навчання тому, як виконувати обряди й давати благословення

Наступні видання містять інструкції щодо виконання обрядів і надання благословень:

1. Розділ 20 у цьому довіднику
2. *Путівник для сім'ї*, сторінки 18--25
3. *Обов'язки і благословення священства, частина Б*, сторінки 42--47

Використовуючи ці видання, провідники священства навчають братів як виконувати обряди і давати благословення. Провідники переконуються, що кожен носій священства має *Путівник для сім'ї* або посібник *Обов'язки і благословення священства, частина Б*, щоб у нього був власний примірник цих настанов.

Провідники не повинні видавати чи використовувати інші публікації, в яких наведено інструкції щодо обрядів, благословень або молитов, якщо вони не схвалені Першим Президентством.

7.10

Додаткові настанови і правила

7.10.1

Брати, які мають особливі потреби

Серед братів, які можуть мати особливі потреби, є хворі, літні, овдовілі, розлучені, ті, які не можуть полишити своїх домівок або зазнали важкої втрати, та ті, які піклуються про хронічно хворих членів сім'ї. Членам кворуму старійшин слід пропонувати їм допомогу.

Брати, які мають ці та інші особливі труднощі, можуть прийти зі своїми проблемами до президента кворуму старійшин. Той має вислухати їх, виявити любов, підбадьорити їх і дотримуватися конфіденційності. Якщо він дізнається про можливі проблеми, що стосуються гідності чи делікатних сімейних питань, він направляє таку людину до єпископа.

Інформацію щодо допомоги братам, які мають вади, див. у 21.1.26 і на сайті disabilities.lds.org.

7.10.2

Надання підтримки у випадку смерті

Коли у приході трапляється смерть, єпископ може попросити президента кворуму старійшин зв'язатися з сім'єю померлого або померлої,

щоб виявити співчуття, визначити потреби і запропонувати допомогу. Про те саме він може попросити президента Товариства допомоги. Провідники кворуму старійшин і провідники Товариства допомоги координують ці зусилля.

Єпископ також може попросити провідників кворуму старійшин допомогти провести підготовку до поховальної служби. Додаткову інформацію щодо поховання, див. у 18.6.

Якщо можливо, померлих членів Церкви, які отримали ендаумент, слід ховати у храмовому вбранні. За деяких обставин, єпископ може попросити президента кворуму старійшин призначити чоловіка, який має ендаумент, одягнути чи наглядати за належним одяганням померлого чоловіка, який отримав ендаумент. Ці провідники мають пересвідчитися, що це завдання отримає людина, яка не матиме від нього неприємних почуттів. Настанови для одягання померлих членів Церкви наведено в *Інструкціях щодо одягання покійників, які отримали ендаумент*. Провідники можуть отримати ці інструкції через Розподільчу службу Церкви.

За додатковими інструкціями щодо одягання померлих членів Церкви в храмовий одяг єпископ може звернутися до *Довідника 1*, 3.4.9.

Упродовж необхідного періоду після поховання президент кворуму старійшин, брати-служителі та інші брати продовжують надавати підтримку, втішення та допомогу тим, хто втратив рідних.

7.10.3

Настанови щодо храмового вбрання і храмового одягу

Див. 21.1.42.

7.10.4

Фінансування заходів

Див. 13.2.8.

8.

Ааронове священство

8.1

Визначення і цілі Ааронового священства

Священство—це влада і повноваження Бога. Воно дарується гідним членам Церкви чоловічої статі. Ті, хто тримає ключі священства, скеровують виконання обрядів євангелії, проповідання євангелії і управління царством Божим на Землі.

Ааронове священство тримає “ключ від священнослужіння ангелів і підготовчої євангелії; тієї євангелії, яка є євангелією покаяння, і хрищення, і відпущення гріхів” (УЗ 84:26--27; див. також УЗ 13:1; 107:20). Ааронове священство також “має владу виконувати зовнішні обряди” (УЗ 107:14).

Додаткову інформацію про цілі священства і ключі священства, див. у розділі 2.

8.1.1

Чини й обов'язки

Ааронового священства

В Аароновому священстві є такі чини: диякон, учитель, священник і єпископ. Кожен чин священства має права і обов'язки служіння, включаючи повноваження виконувати обряди священства. Інформацію про висвячення в чини диякона, учителя і священника, див. у 20.7.

Диякон

Гідні брати можуть отримати Ааронове священство і бути висвяченими в диякони, коли їм виповнюється принаймні 12 років. Диякон має такі обов'язки:

Він живе праведно і залишається гідним використовувати священство. Він подає хороший

приклад своїм товаришам по кворуму та іншим членам Церкви.

Він розносить причастя (див. 20.4.3).

Він “призначени[й] наглядати за Церквою” (УЗ 84:111). Він також має “застерігати, роз'яснювати, напучувати, і вчити, і запрошувати всіх прийти до Христа” (УЗ 20:59). Цей обов'язок також полягає в тому, щоб товаришувати з членами кворуму та іншими молодими чоловіками, повідомляти членів Церкви про церковні збори, виступати на зборах, ділитися євангелією та свідчити.

Він допомагає єпископу у “виконанні ... земних справ” (УЗ 107:68). Цей обов'язок може включати в себе збирання пожертвувань від посту, піклування про бідних і нужденних, піклування про дім зборів і земельну ділянку та служіння в якості посильного для єпископа на церковних зборах.

Він бере участь у навчанні кворуму, активно вивчаючи євангелію.

Він допомагає єпископату в інші способи, відповідно до чину диякона. Він також допомагає вчителям “в усіх [їхніх] обов'язках у Церкві ..., якщо обставини вимагають” (УЗ 20:57).

Учитель

Гідні брати можуть бути висвяченими в учителі, коли їм виповниться щонайменше 14 років. Учитель має усі обов'язки диякона. Він також має такі обов'язки:

Він готує причастя (див. 20.4.2).

Він має “завжди пильнувати Церкву, бути з ними і укріпляти їх” (УЗ 20:53). Одним зі

способів того, як він може це робити, є служіння братом-служителем. Його призначено бути напарником носія Мелхиседекового священства.

Він повинен “дивитися, щоб не було ні беззаконня в Церкві, ні бездушності між ними, ні брехні, наклепів, ні лихослів’я” (УЗ 20:54). Цей обов’язок також полягає в тому, щоб бути миротворцем і прикладом моральної цілісності та праведності.

Він повинен “дивитися, щоб Церква часто збиралася разом, і також дивитися, щоб усі члени Церкви виконували свій обов’язок” (УЗ 20:55).

Він допомагає єпископату в інші способи, відповідно до чину учителя.

Священик

Гідні брати можуть бути висвяченими у священники, коли їм виповниться щонайменше 16 років.

Священик має всі обов’язки диякона і вчителя.

Він також має такі обов’язки:

Він повинен “проповідувати, вчити, роз’яснювати, напучувати, ... і відвідувати дім кожного члена, і напучувати їх молитися вголос і таємно, і виконувати всі сімейні обов’язки” (УЗ 20:46--47).

Коли його уповноважить єпископ, він виконує хрищення, дарує Ааронове священство і висвячує дияконів, учителів і священників (див. УЗ 20:46, 48).

Він може благословляти причастя, прислужуючи за причасним столом і проголошуючи причасні молитви, коли його уповноважують на це (див. УЗ 20:46, 77, 79; див. також 20.4.3 у цьому довіднику).

Він допомагає єпископату в інші способи, відповідно до чину священника.

Єпископ

Обов’язки єпископа стосовно Ааронового священства наведені у 8.3.1.

8.1.2

Кворуми Ааронового священства

Кворум священства---це організована група братів. Найважливіша мета кворумів---служити іншим, створювати єдність і братерство та навчати членів Церкви вченням, принципам і обов’язкам.

Єпископ організовує дияконів у кворум чисельністю до 12 членів, учителів у кворум чисельністю до 24 членів і священників у кворум чисельністю до 48 членів (див. УЗ 107:85--87).

Якщо чисельність членів кворуму перевищує встановлену кількість, єпископ може розділити кворум. Перш ніж зробити це, він враховує остаточну чисельність кворуму, наявність провідників і вплив цього на членів кворуму.

У приході або філії, де небагато молодих чоловіків, кворуми Ааронового священства можуть збиратися разом для навчання і заходів.

8.1.3

Цілі Ааронового священства

Для молодих чоловіків юнацтво є часом підготовки і особистого духовного розвитку. Відповідно до цього, батьки, єпископат та інші провідники Ааронового священства допомагають кожному молодому чоловікові:

1. Навернутися до євангелії Ісуса Христа і жити за її вченнями.
2. Віддано служити в покликаннях у священстві й виконувати обов’язки чинів священства.
3. Добре служити.
4. Готуватися до отримання Мелхиседекового священства і храмових обрядів і жити гідно, щоб отримати їх.
5. Готуватися служити на почесній місії повного дня.

6. Здобути якомога вищий рівень освіти.
7. Готуватися, щоб стати гідним чоловіком та батьком.
8. Поважати жінок, дівчат та дітей.

Батьки і провідники допомагають молодим чоловікам досягати цих цілей під час домашніх сімейних вечорів, сімейного вивчення Писань, зборів, заходів і співбесід та заохочуючи їх брати участь у виконанні програми “Обов’язок перед Богом” (див. 8.12).

Молоді чоловіки не повинні повторювати вголос ці цілі під час своїх зборів або заходів.

8.2

Роль батьків і церковних провідників

Батьки в першу чергу відповідають за духовне і матеріальне благополуччя своїх дітей (див. УЗ 68:25--28). Єпископат та інші провідники Ааронового священства надають підтримку батькам, але не замінюють їх у виконанні цього обов’язку. Вони надають підтримку наступним чином:

Вони допомагають батькам готувати своїх синів до висвячення у священство, отримання храмового ендаументу, служіння на місії повного дня, храмового шлюбу і батьківства.

Вони заохочують молодих чоловіків та їхніх батьків до спілкування між собою.

Вони пересвідчуються в тому, що заходи кворуму та інші заходи для молоді не обтяжують сім’ї надмірно і не заважають проведенню сімейних заходів.

Провідники повинні бути особливо чутливими до молодих чоловіків, сім’ї яких не надають значної підтримки життю за євангелією.

8.3

Провідництво Ааронового священства приходу

У цьому розділі головну увагу приділено управлінню кворумами Ааронового священства таким чином, щоб це зміцнювало кожного молодого чоловіка та їхні сім’ї. Провідники Ааронового священства часто переглядають розділ 3, в якому описані загальні принципи провідництва. Ці принципи включають в себе духовну підготовку, участь у радах, служіння іншим і навчання євангелії Ісуса Христа.

У цьому розділі термін *провідники кворуму* стосується президентства кворуму дияконів, президентства кворуму учителів та єпископа і його помічників у кворумі священників. Члени президентства Товариства молодих чоловіків є радниками кворумів, а не провідниками кворумів.

8.3.1

Єпископат

Єпископ наглядає за кворумами Ааронового священства в приході. Він і його радники складають єпископат і президентство Ааронового священства в приході (див. УЗ 107:13--15). Вони пильнують і зміцнюють кожного молодого чоловіка, тісно працюючи з батьками та іншими провідниками.

Єпископ

Єпископ є головуючим первосвященником у приході. Він також є президентом кворуму священників (див. УЗ 107:87--88). У філії президент філії діє в якості президента кворуму священників.

У провідництві кворуму священників єпископ служить з двома помічниками, обидва з яких є священниками. Хоча єпископ делегує багато обов’язків своїм помічникам, він особисто й активно служить як президент кворуму. Він сприяє

духу любові та єдності у кворумі. Він регулярно відвідує збори президентства кворуму та недільні збори кворуму і головує на них. Він бере участь у служінні та заходах кворуму. На період своєї відсутності він призначає одного зі своїх помічників узяти на себе обов'язки провідництва кворуму. Коли єпископа звільняють від покликання, його помічників також звільняють.

Єпископ проводить співбесіду з молодими чоловіками, які готуються до висвячення в чин священника. Він також проводить співбесіду з новонаверненими чоловіками віком від 12 років і старше для отримання ними Ааронового священства (див. 5.2.2 і *Довідник 1*, 16.7.2) та для отримання ними храмової рекомендації обмеженого використання (див. *Довідник 1*, 3.3.3 і 3.3.5). Він проводить цю співбесіду з новонаверненими невдовзі після їхньої конфірмації, як правило, протягом тижня.

Єпископ і його радники

Єпископ призначає одного зі своїх радників наглядати за кворумом дияконів, а іншого радника наглядати за кворумом учителів. Ці радники сприяють духу любові та єдності у кворумах. Вони якомога частіше відвідують збори президентства кворуму і недільні збори кворуму. Вони також беруть участь у служінні та заходах кворуму.

За допомогою порадників кворуму єпископ і його радники навчають провідників кворуму навичкам провідництва і допомагають їм виконувати їхні обов'язки.

Єпископ призначає одного зі своїх радників під своїм керівництвом наглядати за Товариством молодих чоловіків приходу. Цей радник регулярно обговорює справи Товариства молодих чоловіків з президентством Товариства молодих чоловіків приходу. Він звітує про ці обговорення на зборах єпископату.

Єпископ проводить співбесіду з кожним молодим чоловіком принаймні раз на рік. Якщо можливо, він двічі на рік проводить співбесіду з усіма, кому виповнилося 16 і 17 років. Якщо це неможливо, він призначає радника проводити деякі з цих співбесід. Через шість місяців після того, як кожен молодий чоловік віком від 12 до 15 років пройшов щорічну співбесіду з єпископом, він проходить співбесіду з радником в єпископаті, який наглядає за його кворумом. За настановами, щодо проведення співбесід з молоддю, єпископи та їхні радники можуть звертатися до *Довідника 1*, 7.1.7.

Єпископ або призначений радник проводить співбесіду з молодими чоловіками, які готуються бути висвяченими в чини диякона і вчителя.

Єпископ або призначений радник регулярно проводить співбесіди з президентом кворуму дияконів, президентом кворуму вчителів і помічниками у кворумі священників. Під час цих співбесід член єпископату і провідник кворуму обговорюють обов'язки священства, духовний розвиток окремих членів кворуму і всього кворуму.

Єпископ і його радники представляють кожного молодого чоловіка на причасних зборах, коли той переходить з Початкового товариства в Ааронове священство, коли його висвячують в чин у священстві та коли він завершив виконання програми "Обов'язок перед Богом".

Єпископ і його радники наглядають за програмами скаутського руху, де вони схвалені Церквою (див. 8.13.4).

Єпископ покликає і рукопокладає президента Товариства молодих чоловіків. Він може доручити своїм радникам покликати і рукопокласти радників у президентстві Товариства молодих чоловіків, секретаря Товариства молодих чоловіків, помічників порадників кворуму та інших, хто служить з молодими чоловіками.

Єпископ покликає своїх помічників у кворумі священиків. Він або призначений радник покликає президента кворумів дияконів і вчителів та секретарів кворумів. Члени єпископату з молитвою радяться, щоб вирішити, кого покликати на ці посади. Вони вибирають провідників не за критеріями віку або старшинства в кворумі. Прагнучи отримати натхнення щодо того, кого покликати, єпископ і його радники можуть радитися з членами президентства Товариства молодих чоловіків приходу.

Коли член єпископату покликає молодого чоловіка служити президентом кворуму дияконів або вчителів, він просить його рекомендувати кого покликати радниками і секретарем. Член єпископату рекомендує президенту кворуму підійти до цього обов'язку з молитвою і шукати проводу від Господа, кого саме рекомендувати. Однак член єпископату також допомагає президенту кворуму зрозуміти, що остаточна відповідальність за отримання натхнення стосовно того, кого покликати, залишається за єпископатом.

Перед тим, як запросити молодого чоловіка служити у будь-якому з цих покликань, член єпископату просить дозволу на це у його батьків.

Після надання цих покликань, член єпископату представляє провідників кворуму для підтримки голосуванням на зборах їхнього кворуму. Потім єпископ або призначений радник рукопокладає молодих чоловіків. Єпископ рукопокладає своїх помічників у кворумі священиків. Він також рукопокладає президента кворуму дияконів і президента кворуму вчителів, оскільки тільки він може дати їм ключі священства від їхніх покликань. Він може доручити своїм радникам рукопокласти радників у президентстві кворуму дияконів і президентстві кворуму вчителів та секретарів кворумів.

Член єпископату оголошує про ці покликання на причасних зборах, але не просить виявити підтримку підняттям руки.

8.3.2

Президентства кворумів і помічники єпископа у кворумі священиків

Провідники кворумів Ааронового священства “сидять в раді” з членами кворуму, “навчаючи їх обов'язкам їхнього чину” (див. УЗ 107:85-86). Вони прагнуть натхнення у виконанні своїх обов'язків. Єпископат і поради кворуму також навчають і скеровують їх. Президенти кворумів Ааронового священства тримають ключі священства, щоб скеровувати роботу кворумів, над якими вони головують. Радники в президентстві кворуму дияконів і президентстві кворуму вчителів та помічники єпископа в кворумі священиків не тримають ключів священства.

Президентства кворумів Ааронового священства і помічники єпископа в кворумі священиків наглядають за членами кворуму та іншими молодими чоловіками такого ж віку, як і члени кворуму, і товаришують з ними. Вони приділяють особливу увагу новим і малоактивним членам Церкви та тим, хто має вади або інші особливі потреби. Провідники кворуму прагнуть зміцнювати любов і братерство серед членів кворуму.

Провідники кворумів Ааронового священства надають членам кворумів можливість виконувати завдання священства, набувати досвіду провідництва та зростати духовно.

Вони регулярно проводять збори президентства кворуму.

Вони ведуть недільні збори кворуму.

Вони допомагають планувати заходи кворуму, в тому числі й спільні заходи.

Вони допомагають членам кворуму ставити цілі за програмою “Обов'язок перед Богом” і досягати їх.

При нагоді вони можуть навчати євангелії на недільних зборах кворуму за допомогою порадників кворуму.

Президент кворуму дияконів, президент кворуму вчителів і один з помічників у кворумі священників служать у молодіжному комітеті єпископату (див. 18.2.9).

8.3.3

Секретарі кворумів

Секретарі кворумів мають такі обов'язки:

Вони збирають і переглядають інформацію про відвідуваність і надають її секретарю Товариства молодих чоловіків.

Вони радяться з провідниками кворуму, щоб підготувати порядок денний зборів президентства. Вони відвідують ці збори, роблять записи і стежать за виконанням завдань.

Вони можуть допомагати провідникам кворуму і порадиникам планувати заходи.

8.3.4

Президентство Товариства молодих чоловіків приходу (порадники кворумів Ааронового священства)

До складу президентства Товариства молодих чоловіків приходу входять президент і два радники. Вони служать порадиниками кворумів Ааронового священства. Вони працюють під керівництвом єпископату. Президентство Товариства молодих чоловіків колу також навчає їх і надає постійну підтримку.

Президент Товариства молодих чоловіків приходу

Президент Товариства молодих чоловіків має такі обов'язки:

Він служить членом ради приходу. Як член цієї ради, він докладає зусиль, щоб укріпляти віру і зміцнювати як окремих людей, так і сім'ї (див. розділ 4). Він також є членом молодіжного комітету єпископату (див. 18.2.9).

Він навчає інших провідників Товариства молодих чоловіків їхнім обов'язкам, використовуючи цей довідник як джерело для навчання.

Він наглядає за записами, звітами, бюджетом і фінансами Товариства молодих чоловіків приходу. Секретар Товариства молодих чоловіків допомагає виконувати цей обов'язок.

Президент Товариства молодих чоловіків приходу і його радники

Президент Товариства молодих чоловіків і його радники служать порадиниками кворумів Ааронового священства. Президент є порадиником кворуму священників, перший радник є порадиником кворуму вчителів, а другий радник є порадиником кворуму дияконів. Вони мають наступні обов'язки:

Вони скеровують кворуми Ааронового священства у виконанні їхніх обов'язків у священстві.

Вони знайомляться з кожним молодим чоловіком і дізнаються про їхні таланти, інтереси і випробування. Вони шукають способи індивідуального зміцнення молодих чоловіків, допомагають їм зростати у їхніх свідченнях і заохочують їх брати участь в роботі своїх кворумів. Вони приділяють особливу увагу молодим чоловікам, які є новими членами Церкви, і малоактивним молодим чоловікам.

Вони підтримують усіх молодих чоловіків у їхніх сім'ях.

Вони допомагають молодим чоловікам працювати над досягненням цілей, які перелічені в 8.1.3. Серед іншого вони допомагають їм ставити

цілі за програмою “Обов’язок перед Богом” і досягати їх.

Виконуючи завдання, дані на зборах ради приходу, вони можуть працювати з президентствами кворумів, щоб організувати комітети зі служіння.

Вони можуть радитися з батьками і провідниками священства про потреби молодих чоловіків.

Вони регулярно проводять уроки на недільних зборах кворумів, хоча можуть розділяти цей обов’язок з помічниками порадників. Вони наглядають за роботою з покращення вивчення і викладання євангелії в кворумах. У цій роботі вони дотримуються принципів, наведених у 5.5.3 і 5.5.4.

Вони відвідують збори президентств кворумів Ааронового священства і, за потребою, скеровують їх. Вони допомагають єпископату навчати президентства кворумів і помічників у кворумі священників навичкам і якостям провідництва (див. 8.14).

Вони працюють з провідниками кворумів, щоб планувати і проводити заходи кворуму, в тому числі й спільні заходи.

Вони допомагають єпископату і провідникам кворумів зміцнювати єдність у кворумі.

Вони проводять збори президентства Товариства молодих чоловіків. Вони також регулярно зустрічаються з радником в єпископаті, який наглядає за Товариством молодих чоловіків.

Там, де скаутський рух схвалено Церквою, члени президентства Товариства молодих чоловіків, як правило, покликаються служити провідниками скаутів. Однак вони можуть бути покликані служити помічниками провідників скаутів (див. 8.13.4).

8.3.5

Секретар Товариства молодих чоловіків приходу

Секретар Товариства молодих чоловіків має наступні обов’язки:

Він радиться з президентством Товариства молодих чоловіків при підготовці порядку денного для зборів президентства. Він відвідує ці збори, робить записи і стежить за виконанням завдань.

Він навчає секретарів кворумів і наглядає за їхньою роботою з ведення записів про відвідуваність кворуму. Принаймні щоквартально він готує інформацію про відвідуваність, перевіряє її з президентом Товариства молодих чоловіків і передає діловоду приходу.

Він переконується, що єпископат і президентство Товариства молодих чоловіків знають про молодих чоловіків, які не регулярно відвідують збори, і про молодих чоловіків, яких невдовзі можна буде висвятити в наступний чин священства.

Йому можна доручити вести записи про духовний розвиток окремих молодих чоловіків, коли вони беруть участь у програмі “Обов’язок перед Богом”.

Він допомагає президентству Товариства молодих чоловіків підготувати щорічний бюджет і звіт про витрати.

8.3.6

Помічники порадників кворумів Ааронового священства

Єпископат може покликати помічників порадників кворумів, щоб ті допомагали президентству Товариства молодих чоловіків у виконанні їхніх обов’язків. Помічники порадників кворумів можуть проводити окремі уроки на недільних зборах кворуму. Вони також можуть допомагати в організації і проведенні заходів, в тому числі й спільних.

Там, де скаутський рух схвалено Церквою, помічники порадників кворуму, як правило, покликаються служити помічниками провідників скаутів. Однак вони можуть бути покликані служити провідниками скаутів (див. 8.13.4).

8.3.7

Спортивні тренери

Єпископат може покликати чоловіків тренерами спортивних команд Товариства молодих чоловіків. Тренери служать під керівництвом президентства Товариства молодих чоловіків. Інформацію щодо спортивних програм, див. у 13.6.21.

8.4

Служіння братами-служителями

Служіння братами-служителями є обов'язком священства для учителів, священників і носіїв Мелхиседеківського священства. Докладнішу інформацію про це служіння, в тому числі інструкції щодо надання доручень носіям Ааронового священства, див. у 7.4.

Настанова про те, що з молоддю мають бути присутні двоє відповідальних дорослих, не стосується призначення напарників у служінні. Однак провідникам, під керівництвом свого єпископа, слід виявляти мудрість і прагнути натхнення, коли вони призначають молодь бути напарниками дорослих (див. 7.4.3).

Дорослі напарники мають уникати ситуацій, які можна неправильно зрозуміти. Вони мають бути обережними в ситуаціях, коли залишаються сам на сам, щоб для молодих чоловіків служіння було безпечним і пішло їм на користь. Крім того, провідникам слід виявляти мудрість і не призначати молодих чоловіків туди, де є складні домашні чи сімейні ситуації.

Коли молодого чоловіка призначають бути напарником чоловіка, який не є його батьком, провідникам слід отримати підтвердження, що батьки не заперечують проти цього призначення.

8.5

Збирання пожертвувань від посту

У приходах, де члени Церкви проживають географічно компактно і де дозволяють умови безпеки, єпископ може направляти носіїв Ааронового священства, особливо дияконів, кожного місяця відвідувати сімейства членів Церкви, щоб надати їм можливість внести пожертвування від посту.

Збираючи пожертвування від посту, носії священства повинні ходити по двоє. У разі потреби носії Мелхиседеківського священства можуть супроводжувати носіїв Ааронового священства.

Члени Церкви не повинні давати інші внески, наприклад, десятину, тим, хто збирає пожертвування від посту.

Ті, хто збирає пожертвування від посту, невідкладно передають їх члену єпископату.

8.6

Допомога 10 і 11-річним хлопцям у підготовці до отримання священства

8.6.1

Батьки і брати-служителі

Обов'язок допомоги 10- або 11-річному хлопчику підготуватися до отримання Ааронового священства покладений насамперед на його батьків. Інші члени сім'ї і брати-служителі допомагають у цьому. Підтримка братів-служителів може бути

особливо важливою у домівках, де батько відсутній або є малоактивним членом Церкви.

8.6.2

Провідники і вчителі Початкового товариства

Провідники і вчителі Початкового товариства підтримують сім'ї, допомагаючи 10- і 11-річним хлопчикам підготуватися до отримання Ааронового священства.

Кожного року президентство Початкового товариства під керівництвом єпископату готує збори з підготовки до храму та священства (див. 11.5.5). Президентство кворуму дияконів і президентство Товариства молодих чоловіків можуть бути запрошеними, щоб брати в них участь.

8.7

Допомога членам кворуму в підготовці до служіння на місії повного дня

Господь очікує, що кожний спроможний молодий чоловік готуватиметься до служіння на місії повного дня духовно, фізично, розумово, емоційно і фінансово. Чим раніше молодий чоловік вирішить служити на місії, тим більш ймовірно, що він служитиме.

Кожен молодий чоловік повинен готуватися, розвиваючи власне свідчення і особисті стосунки з Господом. Він також повинен готуватися, вивчаючи Писання, особливо Книгу Мормона. Багато з цілей і заходів, запропонованих у програмі "Обов'язок перед Богом", можуть допомогти молодому чоловіку підготуватися до служіння на місії.

Обов'язок допомогти своїм синам підготуватися до служіння на місії повного дня насамперед покладений на їхніх батьків. Інші члени сім'ї,

члени єпископату, президентства кворумів Ааронового священства і порадики, брати-служителі та інші допомагають батькам у цій роботі.

Допомогти членам кворумів готуватися до служіння на місії є важливим пріоритетом для членів єпископату і порадики кворумів. Ця підготовка починається у кворумі дияконів і триває протягом усіх років перебування кожного молодого чоловіка в Аароновому священстві. Провідники шукають способи того, як включити підготовку до служіння на місії до програми зборів кворумів, зборів президентств, заходів кворумів та здійснювати її за інших нагод.

Члени єпископату і порадики кворумів допомагають молодим чоловікам готуватися до місії повного дня наступним чином:

Вони надають можливість членам кворуму під час зборів і заходів кворуму відчувати і розпізнавати вплив Святого Духа.

Вони навчають молодих чоловіків основним вченням, яким учать місіонери. Серед них: Спокута Ісуса Христа, відновлення євангелії через пророка Джозефа Сміта, план спасіння, хрищення і дар Святого Духа. Вони можуть використовувати путівник *Проповідуйте Мою євангелію* як джерело для викладання цих вчень.

Вони заохочують молодих чоловіків кожного дня особисто вивчати Писання, особливо Книгу Мормона. Вони також заохочують молодих чоловіків вивчати путівник *Проповідуйте Мою євангелію*.

Вони навчають молодих чоловіків і їхніх батьків стосовно того, що очікується від місіонерів повного дня. Серед цих очікувань є: знання євангелії і наявність свідчення, особиста гідність, гарна фізична форма, соціальна та емоційна зрілість і фінансова підготовленість. Дорослі провідники скеровують молодих чоловіків у постановці цілей, щоб ті могли відповідати цим очікуванням.

Вони заохочують молодих чоловіків відвідувати семінарію.

Вони надають можливості для служіння, включно з дорученням вчителям і священикам служити братами-служителями.

Вони надають молодим чоловікам можливість навчати євангелії на зборах кворумів та за інших нагод.

Вони заохочують молодих чоловіків ділитися євангелією з друзями і членами сім'ї.

Вони створюють нагоди, за яких молоді чоловіки мають можливість навчатися у гідних наслідування місіонерів, що повернулися з місії, і спілкуватися з ними під час формальних та неформальних заходів.

В рамках цієї підготовки єпископат і поради кворумів заохочують молодих чоловіків віку священиків відвідувати клас підготовки місіонерів. Залежно від кількості цих молодих чоловіків, цей клас може бути організований єпископатом на рівні приходу або президентством колу на рівні колу. Головними матеріалами для цих занять є Писання, *Посібник для місіонерів* і *Проповідуйте Мою євангелію*.

Додаткові інструкції для єпископів наведені в *Довіднику 1*, 4.2.

8.8

Дарування Мелхиседекового священства 18-річним молодим чоловікам

Гідні брати можуть отримати Мелхиседекове священство і бути висвяченими у старійшини, коли їм виповниться 18 років чи більше. Враховуючи особисті обставини, такі як: свідчення і зрілість молодого чоловіка, закінчення школи, бажання продовжувати перебувати серед товаришів-однолітків і відвідування

навчального закладу, єпископ визначає чи слід висвятити молодого чоловіка в старійшини невдовзі після того, як йому виповниться 18 років, або залишити його в кворумі священиків надовше. Приймаючи таке рішення, єпископ спершу радиться з молодим чоловіком і його батьками. Усі гідні брати, яким виповнилося 19 років, перед тим, як залишити домівку, щоб навчатися, служити в армії або влаштуватися працювати повний робочий день, мають бути висвяченими в старійшини.

Провідники Товариства молодих чоловіків і провідники кворуму старійшин працюють разом, щоб зробити успішним перехід кожного молодого чоловіка до кворуму старійшин.

8.9

Збори провідництва

8.9.1

Збори ради приходу

Президент Товариства молодих чоловіків служить членом ради приходу (див. розділ 4).

8.9.2

Збори молодіжного комітету єпископату

Єпископ головує над молодіжним комітетом єпископату. Цей комітет складається з єпископату, одного з помічників єпископа у кворумі священиків, президентів кворумів вчителів і дияконів, президентів класів Товариства молодих жінок та президентів Товариств молодих чоловіків і молодих жінок. Додаткову інформацію, див. у 18.2.9.

8.9.3

Збори президентства кворуму

Кожне президентство кворуму проводить регулярні збори президентства. Єпископ

регулярно відвідує збори президентства кворуму священиків і головує на них. Один з його помічників веде їх. Президент кворуму дияконів і президент кворуму вчителів ведуть збори своїх президентств і головують на них, якщо не присутній член єпископату. Порадники і секретарі кворумів також відвідують ці збори. Секретарі роблять записи і стежать за виконанням завдань.

План порядку денного може включати такі питання:

1. Планування, як зміцнювати членів кворуму, в тому числі нових і малоактивних членів. Також планування, як підтримувати товариські стосунки з молодими чоловіками, які належать до інших вірувань.
2. Читання й обговорення уривків з Писань та настанов провідників Церкви щодо обов'язків провідників священства.
3. Планування відвідування членів кворуму, у разі потреби.
4. Обговорення, як допомогти кожному молодому чоловікові успішно виконувати програму "Обов'язок перед Богом".
5. Планування зборів і заходів кворуму.
6. Розгляд питань, які слід винести на обговорення на зборах молодіжного комітету єпископату (див. 18.2.9).
7. Участь у навчанні навичкам провідництва, яке проводять члени єпископату або поради кворумів.

Там, де скаутський рух схвалено Церквою, збори президентства кворуму можна використовувати, щоб складати плани для скаутського підрозділу кворуму після того, як вищезгадані пункти були обговорені. Якщо молоді та дорослі провідники скаутів ще не присутні на зборах, їх можна запросити для цього обговорення.

Молоді чоловіки, що належать до інших вірувань, які займають керівні посади в скаутському підрозділі, також можуть бути присутні. Президент кворуму продовжує головувати під час цієї частини зборів. Він може запросити молодого провідника скаутів вести їх. Порадники кворумів пересвідчуються в тому, що кожен скаутський захід узгоджується з цілями, які перелічені в 8.1.3.

8.9.4

Збори президентства Товариства молодих чоловіків приходу

Президентство Товариства молодих чоловіків регулярно проводить збори президентства. Президент головує на зборах і веде їх. Секретар відвідує збори, робить записи і стежить за виконанням завдань.

Порядок денний може включати такі питання:

1. Оцінювання, як молоді чоловіки в кожному кворумі досягають цілей, перелічених в 8.1.3. Планування, як допомогти окремим молодим чоловікам більш повно досягати цих цілей.
2. Читання й обговорення уривків з Писань та настанов провідників Церкви щодо обов'язків провідників священства.
3. Складання планів навчання провідників кворумів їхнім обов'язкам.
4. Обговорення ефективності заходів кворуму. Обговорення шляхів залучення молодих чоловіків до планування змістовних заходів.
5. Обговорення навчання євангелії на недільних зборах кворумів і планування шляхів його вдосконалення.
6. Розгляд інформації про відвідування. Планування, як допомогти новим членам Церкви і малоактивним молодим чоловікам бути активними.

7. Розгляд бюджету і витрат Товариства молодих чоловіків.

Радник в єпископаті, який наглядає за Товариством молодих чоловіків, може час від часу відвідувати збори президентства Товариства молодих чоловіків, щоб отримувати звіти і давати поради. Якщо необхідно, президентство Товариства молодих чоловіків також може запрошувати провідників кворумів і помічників порадників відвідувати збори.

8.9.5

Збори провідництва священства колу

Президентство колу скликає збори провідництва священства колу у зв'язку з кожною конференцією колу (див. 18.3.1, параграф 2). Щороку президентство також скликає ще одні збори провідництва священства колу. Загалом такі збори скликаються тричі на рік.

Президентства Товариства молодих чоловіків приходів і секретарі відвідують ці збори. Президентства кворумів дияконів і вчителів та помічники у кворумі священників час від часу можуть запрошуватися на ці збори, наприклад, тоді, коли на зборах обговорюються теми, які будуть особливо корисними для них у їхніх покликаннях.

8.10

Норми

Норми є надійним дороговказом. Вони призначені для того, щоб зміцнювати і скеровувати членів Церкви. Якщо молоді чоловіки будуть дотримуватися норм євангелії, вони чудово служитимуть в Церкві та у світі. Вони також будуть гідними отримати храмові обряди.

У брошурі *Заради зміцнення молоді* Перше Президентство наводить євангельські норми і навчає молодь, як їх застосовувати. Кожен молодий

чоловік повинен мати примірник брошури *Заради зміцнення молоді*. Він повинен часто переглядати ці норми і обдумувати наскільки добре він живе за ними.

Порадники кворуму і помічники порадників повинні вивчити норми, вміщені в цій брошурі, і бути взірцем їх дотримання. Вони повинні шукати способи, щоб на уроках, спільних заходах, в таборах, на молодіжних конференціях та під час інших заходів часто навчати цим нормам і наголошувати на важливості їх дотримання.

Члени єпископату та поради кворумів можуть надихати батьків вивчати норми євангелії, бути взірцем дотримання їх у житті та обговорювати їх зі своїми синами. Вони також можуть заохочувати молодих чоловіків використовувати брошуру *Заради зміцнення молоді* як матеріал для уроків на домашньому сімейному вечорі та для виступів.

8.11

Недільні збори кворуму

Недільні збори священства починаються зі вступної частини для носіїв Мелхиседекового та Ааронового священства, яка проводиться членом єпископату (див. 18.2.4).

Після вступної частини носії священства відвідують збори свого кворуму. Кворуми Ааронового священства, як правило, збираються окремо. Однак у приході або філії, де небагато молодих чоловіків, кворуми можуть збиратися разом для навчання. Навіть якщо кворуми збираються разом, повинні бути організовані окремі кворуми, в кожному з яких мають бути покликані та підтримані провідники. Якщо можливо, кожен кворум має почати збиратися окремо і повинен мати повний склад президентства і секретаря.

Метою зборів кворумів є вирішення справ кворуму, вивчення обов'язків священства і

навчання євангелії Ісуса Христа. Провідники кворумів та порадики з молитвою планують збори для досягнення цих цілей. Де можливо, вони заохочують членів кворумів приносити власні примірники Писань. Для проведення окремих уроків провідники також можуть просити молодих чоловіків приносити, у разі потреби, інші, схвалені Церквою, матеріали.

Президенти кворумів головують на зборах кворумів, якщо на них не присутній вищий головуєчий авторитет. Ці збори веде член президентства кворуму або помічник у кворумі священників. Якщо кворуми збираються разом, помічники у кворумі священників, президент кворуму вчителів і президент кворуму дияконів ведуть збори по черзі.

Уроки на зборах кворумів звичайно проводять порадики кворумів або помічники порадників. При потребі, ці брати можуть розподіляти між собою цей обов'язок. Члени єпископату, провідники кворумів та інші члени кворумів можуть час від часу допомагати в навчанні. Якщо уроки проводять провідники або члени кворумів, порадики допомагає їм підготуватися. Ті, хто проводить навчання, мають дотримуватися принципів, указаних у 5.5.4.

Дорослі, які є носіями Ааронового священства, належать до одного з кворумів, відповідно до свого чину. Однак для недільного навчання вони збираються зі старійшинами. Єпископ також може запросити 18-річних носіїв Ааронового священства відвідувати збори кворуму старійшин.

Протягом часу, призначеного для зборів кворумів, молоді жінки і молоді чоловіки можуть іноді проводити спільні збори, відповідно до настанов єпископату.

8.12

Програма “Обов'язок перед Богом”

Усіх носіїв Ааронового священства заохочують брати участь у програмі “Обов'язок перед Богом”. Ця програма надає носіям Ааронового священства можливості духовно зміцнюватися, навчатися своїм обов'язкам священства та виконувати їх, готуватися до отримання Мелхиседекового священства і служіння на місії повного дня, підтримувати фізичне здоров'я і покращувати стосунки з іншими людьми.

Батьки і провідники заохочують молодих чоловіків залучитися до програми невдовзі після того, як їх висвятять в їхній перший чин священства. Молоді чоловіки продовжують ставити цілі протягом усіх років їхнього перебування в Аароновому священстві.

8.13

Заходи

Провідники кворумів і порадики кворумів планують заходи, виходячи з потреб та інтересів членів кворумів. Вони докладають особливих зусиль, щоб огорнути турботою всіх молодих чоловіків, включаючи тих, хто нещодавно приєднався до Церкви, і малоактивних. Заходи можуть допомогти молодим чоловікам досягти їхніх цілей за програмою “Обов'язок перед Богом”. Провідники кворуму повинні брати якомога більшу участь у плануванні та проведенні заходів.

Плани для заходів кворумів повинні схвалюватися членом єпископату і мають узгоджуватися з настановами, наведеними в розділі 13.

8.13.1**Спільні заходи**

Більшість заходів кворумів відбувається протягом часу, який називається “Спільні заходи”.

Назва *Спільні заходи* вказує на те, що це заходи, які надають можливість виявляти повагу й підтримку одне одному та навчатися разом. Спільні заходи мають надавати молоді різні нагоди служити іншим і розвиватися духовно, соціально, фізично і розумово.

Як правило, спільні заходи проводяться щотижнево. Якщо подорожування або інші обмеження роблять це недоцільним, спільні заходи можуть проводитися рідше, але принаймні раз на місяць. Спільні заходи мають тривати годину-півтори і відбуватися у денний чи вечірній час будь-якого дня, крім неділі й понеділка.

Під керівництвом єпископату президентство Товариства молодих чоловіків наглядає за спільними заходами для молодих чоловіків.

Президентства Товариства молодих чоловіків і Товариства молодих жінок можуть використовувати спільні заходи для підготовки до заходів колу або кількох колів (див. 13.3).

Річна тема для спільних заходів

Кожного року Перше Президентство оголошує тему для спільних заходів. Провідники роблять наголос на цій темі під час вступної частини спільних заходів та під час інших молодіжних заходів.

Вступна частина

Як правило, спільні заходи починаються з короткої вступної частини, на якій головує член єпископату. Помічники єпископа у кворумі священиків і члени президентства класу Лавр по черзі проводять захід. Дорослі провідники готують молодих провідників до виконання цього обов'язку.

Вступна частина включає в себе гімн і молитву, а також може включати музичні номери і можливість для молоді поділитися своїми талантами і свідченнями.

Заходи кворумів і класів або спільні заходи Ааронового священства і Товариства молодих жінок

Після вступної частини кворуми Ааронового священства і класи Товариства молодих жінок звичайно проводять заходи окремо. У приході або філії з невеликою кількістю молодих чоловіків усі вони можуть збиратися разом для проведення заходів. Заходи також можна планувати для будь-якої комбінації кворумів і класів.

Спільні заходи для усіх молодих чоловіків і молодих жінок звичайно проводяться раз на місяць. Під час зборів молодіжного комітету єпископату члени комітету складають розклад, планують і переглядають ці заходи. Заходи проводяться під керівництвом єпископату.

Прикладами кількох доречних заходів є проекти служіння, музичні, танцювальні, театральні та культурні події, спортивні або атлетичні змагання, заходи ознайомлення з різними професіями та заходи на відкритому повітрі.

8.13.2**Бесіди єпископату з молоддю**

Бесіди єпископату з молоддю плануються і проводяться єпископатом. Ці бесіди, які проводяться час від часу, дають єпископату можливість обговорювати теми, які є цікавими для молоді та духовно її зміцнюють. Особливо корисно висвітлювати теми з брошури *Заради зміцнення молоді* і довідника з евангелії *Стійкі у вірі*. Іноді єпископат може запросити до участі в цих бесідах гостей. Гостями, як правило, можуть бути члени Церкви з приходу або колу.

Бесіди єпископату з молоддю можуть проводитися з усією молоддю спільно або з молоддю певної вікової групи. Їх можна проводити під час спільних заходів, в неділю під час зборів кворумів і класів Товариства молодих жінок або в інший час, коли це не буде надмірно обтяжливим для сімей. Єпископат вирішує, як часто їх слід проводити. Їх розклад складається на зборах молодіжного комітету єпископату.

8.13.3

“Наші норми”

Заходи “Наші норми”---це особливі програми, що зосереджені на моральних цінностях і вічних цілях. Вони надихають молодих чоловіків жити за нормами з брошури *Заради зміцнення молоді*, які приведуть їх ближче до Спасителя.

Заходи “Наші норми” проводяться щорічно або частіше, якщо це потрібно, як правило, під час спільних заходів. Вони можуть проводитися на рівні кворуму, приходу, кількох приходів або колу. В залежності від способу представлення теми для участі у цих заходах можливе будь-яке поєднання кворумів Ааронового священства. На захід “Наші норми” також можна запрошувати матерів, батьків, матерів і батьків разом та молодих жінок.

8.13.4

Скаутський рух

Там, де скаутський рух схвалено Церквою, кворуми можуть брати участь у скаутських заходах під час спільних заходів. Скаутський рух має допомагати молодим чоловікам практично застосовувати євангельські принципи, яким вони навчаються в неділю.

Кожен член єпископату стежить за виконанням програми скаутського руху для кворуму Ааронового священства, за яким він наглядає. Члени президентства Товариства молодих чоловіків

приходу звичайно служать провідниками скаутів. Єпископат також може покликати помічників порадників кворумів провідниками скаутів, а членів президентства Товариства молодих чоловіків покликати служити помічниками провідників скаутів.

У кожному кворумі єпископ, як правило, призначає президента кворуму або одного зі своїх помічників у кворумі священників служити молодим провідником скаутського руху. Однак він може призначити й інших молодих чоловіків служити молодими провідниками скаутів.

Там, де скаутський рух схвалено Церквою, молоді чоловіки віком від 12 до 15 років мають бути зареєстровані в них. Молоді чоловіки віком 16 і 17 років мають зареєструватися, якщо вони ставлять собі за мету просуватися у званнях або якщо президент колу чи єпископ вирішать спонсорувати скаутські програми для молодих чоловіків цього віку.

Усім дорослим провідникам скаутів слід зареєструватися ще до того, як вони почнуть своє служіння, і пройти належне навчання щодо своїх обов'язків. У Сполучених Штатах Організація бойскаутів Америки забезпечує зареєстрованих дорослих провідників страхуванням цивільної відповідальності.

Церква повністю або частково сплачує членські внески за реєстрацію молодих чоловіків і дорослих провідників скаутського руху. Церква також оплачує реєстрацію скаутського підрозділу. Витрати на реєстрацію скаутів і підрозділу сплачуються із загального поточного рахунку колу. Церква надає ці кошти додатково до бюджетних асигнувань.

Єпископат організовує комітет скаутського руху приходу, щоб переконатися, що програма скаутського руху діє належним чином як допоміжний захід для кворумів Ааронового священства.

Там, де небагато молодих чоловіків, загін скаутів може бути організований для кількох приходів і філій або, у деяких випадках, для всього колу або округу.

Інформацію про фінансування скаутського руху, див. у 8.13.7. Додаткову інформацію щодо скаутського руху, див. у церковному *Scouting Handbook (Посібнику зі скаутського руху)*.

8.13.5

Заходи колу і спільні заходи кількох колів

Див. 13.3.

8.13.6

Молодіжна конференція

Див. 13.4.

8.13.7

Фінансування заходів

Фінансування заходів Ааронового священства, в тому числі й заходів скаутського руху, де вони схвалені Церквою, повинно здійснюватися з бюджету приходу (див. 13.2.8).

Фінансування щорічного табору і подібних заходів

Якщо в бюджеті приходу недостатньо коштів, щоб сплатити за щорічний кількадекільнічний табір скаутів або подібний захід для молодих чоловіків, провідники можуть попросити учасників самостійно, частково або повністю оплатити участь у цьому заході. Якщо коштів, отриманих від учасників недостатньо, єпископ може дозволити раз на рік здійснити груповий захід по збиранню коштів, що узгоджується з настановами в 13.6.8.

У жодному випадку витрати на проведення щорічного табору чи іншого подібного заходу або проїзд до нього не повинні бути надмірними. Відсутність особистих коштів не повинна перешкодити членові Церкви взяти участь в таборі чи заході.

Кошти для придбання спорядження і продовольства

Якщо можливо, спорядження і продовольство, які необхідні приходу для проведення щорічних молодіжних таборів, мають закуповуватися з бюджетних коштів приходу. Якщо цих коштів недостатньо, єпископ може дозволити раз на рік груповий захід по збиранню коштів, що узгоджується з настановами в 13.6.8.

Спорядження і товари, що купуються за церковні кошти,—за бюджетні кошти приходу чи кошти, зібрані для проведення заходу,—мають призначатися лише для церковного використання. Вони не призначені для особистого використання окремими людьми чи сім'ями.

Церковні кошти не можуть використовуватися для придбання уніформи для учасників.

8.14

Навчання навичкам і якостям провідництва

Порадники кворумів і помічники порадиників навчають навичкам і якостям провідництва, коли вони працюють з президентствами кворумів та молодіжним комітетом єпископату, коли вони допомагають молодим чоловікам планувати і проводити заходи та коли вони допомагають молодим чоловікам служити разом. Роблячи це, порадники і помічники порадиників можуть звертатися до розділу 3 цього довідника.

8.15

Провідництво Ааронового священства колу

8.15.1

Президентство колу

Члени президентства колу наглядають за Аароновим священством в колі. Здійснюючи це, вони навчають єпископів їхньому обов'язку головувати над Аароновим священством в їхніх приходах.

Президент колу призначає одного зі своїх радників наглядати за Товариством молодих чоловіків колу і програмою скаутського руху в колі (або іншими заходами колу для молодих чоловіків у територіях, де програма скаутського руху не схвалена Церквою). Там, де скаутський рух схвалено Церквою, цей радник має пройти відповідне навчання щодо його обов'язків за програмою скаутського руху.

Додаткову інформацію про обов'язки президентства колу, див. у 15.1. Додаткову інформацію щодо скаутського руху, див. у церковному *Scouting Handbook (Посібнику зі скаутського руху)*.

8.15.2

Член вищої ради, який має доручення наглядати за Товариством молодих чоловіків колу

Президент колу призначає члена вищої ради працювати з президентством Товариства молодих чоловіків колу. Обов'язки цього члена вищої ради наведені у 15.3.

8.15.3

Президентство Товариства молодих чоловіків колу

Обов'язки президентства Товариства молодих чоловіків колу наведені в 15.4.1.

8.15.4

Секретар Товариства молодих чоловіків колу

Обов'язки секретаря Товариства молодих чоловіків колу наведені в 15.4.2.

8.15.5

Комітет Ааронового священства і Товариства молодих жінок колу

Президент колу призначає радника головувати над комітетом Ааронового священства і Товариства молодих жінок колу. Іншими членами комітету є члени вищої ради, призначені наглядати за організаціями молодих чоловіків і молодих жінок колу, президентство і секретар Товариства молодих чоловіків колу і президентство і секретар Товариства молодих жінок колу.

Президентство колу може бути запрошене на збори комітету, якщо в цьому є потреба. Молоді люди якнайбільше мають бути задіяні до планування і проведення таких заходів, як: молодіжні конференції, танці, духовні збори і події, спільні для кількох колів. Молодь також може брати участь в обговоренні труднощів, які доводиться долати молодим людям у колі.

8.16

Адаптація організації Товариства молодих чоловіків до місцевих потреб

У приході або філії, де небагато молодих чоловіків, кворуми Ааронового священства можуть збиратися разом для навчання (див. 8.11). Вони також можуть збиратися, щоб проводити заходи.

Якщо в приході або філії недостатня кількість дорослих провідників, президентство Товариства молодих чоловіків може проводити

недільні уроки і скеровувати програму заходів без помічників порадників. У дуже маленьких підрозділах президент Товариства молодих чоловіків може бути єдиним дорослим провідником у Товаристві молодих чоловіків. У такому випадку він проводить недільні уроки і наглядає за заходами для всіх молодих чоловіків. Якщо є можливість, мають бути покликані радники і секретар.

Оскільки спілкування у великих групах часто є корисним для молоді, молоді чоловіки і молоді жінки з двох або більше невеликих приходів або філій час від часу можуть збиратися на спільних заходах Ааронового священства і Товариства молодих жінок. Якщо в сусідніх приходях і філіях небагато молодих чоловіків, єпископи і президенти філій можуть дозволити молодим чоловікам збиратися разом для проведення щотижневих заходів. Розглядаючи ці варіанти, єпископи і президенти філій беруть до уваги такі фактори, як відстань і вартість подорожі.

У невеликому колі чи окрузі президент Товариства молодих чоловіків може бути єдиним провідником Товариства молодих чоловіків колу чи округу. Якщо є можливість, мають бути покликані радники і секретар.

Загальну інформацію стосовно адаптації до місцевих потреб див. у розділі 17.

8.17

Додаткові інструкції і правила

8.17.1

Участь молоді віком до 14 років у молодіжних конференціях і танцях

Молодь віком до 14 років, як правило, не бере участі в молодіжних конференціях або в танцях, які проводяться в інший час, ніж регулярні заплановані спільні вечори (див. 13.6.14).

Табори, що передбачають ночівлю, і кількадевні табори скаутів є винятками до цієї настанови.

8.17.2

Стійкі у вірі. Довідник з євангелії

Церквою видано *Стійкі у вірі: Довідник з євангелії*. Ця книга призначена допомагати у вивченні Писань і вчень пророків останніх днів. Члени єпископату або порадники кворуму пересвідчуються в тому, що кожен молодий чоловік має примірник цієї книги. Молоді чоловіки можуть звертатися до цієї книги, коли вивчають і застосовують принципи євангелії, готують виступи, проводять уроки і відповідають на запитання про Церкву.

8.17.3

Молоді чоловіки інших вірувань

Молодих чоловіків інших вірувань, які погоджуються дотримуватися церковних норм, тепло зустрічають і заохочують брати участь у молодіжних заходах. Витрати на їхню участь повинні сплачуватися таким же чином, як і за молодих чоловіків, які є членами Церкви. Якщо ці молоді чоловіки беруть участь у програмі скаутського руху, їхні батьки можуть вносити кошти, щоб допомогти у фінансуванні заходів.

8.17.4

Молоді чоловіки, які мають вади

Молоді чоловіки, які мають вади, як правило, є членами їхніх звичайних кворумів. Винятки можуть бути зроблені з дозволу батьків і єпископату.

Інформацію щодо розуміння, залучення та навчання молодих чоловіків, які мають вади, див. у 21.1.26 і на сайті disabilities.lds.org.

8.17.5

Двоє відповідальних дорослих

Коли дорослі навчають дітей або молодь у церковній обстановці, мають бути присутні принаймні двоє відповідальних дорослих. Ці двоє дорослих можуть бути двома чоловіками, двома жінками або подружньою парою. Там, де може бути недоцільно, щоб у класній кімнаті

знаходилися принаймні двоє дорослих, провідникам слід подумати про об'єднання занять.

Настанова про те, що з молоддю мають бути присутні двоє відповідальних дорослих, не стосується призначення напарників у служінні. Однак провідникам слід виявляти мудрість і прагнути натхнення, коли вони призначають молодь бути напарниками дорослих (див. 7.4.3).

Товариство допомоги

Товариство допомоги є допоміжною організацією для священства. Усі допоміжні організації існують, щоб допомагати членам Церкви зростати у своїх свідченнях про Небесного Батька, Ісуса Христа і відновлену євангелію. Завдяки роботі допоміжних організацій члени Церкви отримують настанови, підбадьорення та підтримку, коли вони стараються жити за євангельськими принципами.

9.1

Загальне уявлення про Товариство допомоги

9.1.1

Цілі

Товариство допомоги допомагає підготувати жінок до благословень вічного життя, якщо вони збільшують свою віру в Небесного Батька та Ісуса Христа і Його Спокуту, зміцнюють окремих людей, сім'ї та домівки через виконання обрядів та укладання завітів і працюють в єдності, щоб допомагати нужденним. Товариство допомоги досягає цих цілей завдяки недільним зборам, іншим зборам Товариства допомоги, служінню в якості сестер-служительок, служінню за програмою благополуччя і співчутливому служінню.

9.1.2

Історія

Пророк Джозеф Сміт організував Товариство допомоги 17 березня 1842 року. Він навчав, що Товариство допомоги було організоване, щоб “допомагати бідним і нужденним, вдовам і сиротам, і служити всім великодушним цілям” (*Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт [2007], с. 458*). А

ще він навчав, що жінки з Товариства допомоги “не тільки допомагають бідним, але й рятують душі” (*Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт, с. 459*). Сьогодні робота Товариства допомоги переважно полягає в тому, щоб наглядати “за духовним благополуччям і спасінням ... усіх сестер у Церкві” (*Джозеф Ф. Сміт, в Учення Президентів Церкви: Джозеф Ф. Сміт [1999], с. 185*).

Товариство допомоги “Бог створив, уповноважив, установив і висвятив” (*Джозеф Ф. Сміт, в Учення Президентів Церкви: Джозеф Ф. Сміт [1999], с. 184*). Це Товариство працює під керівництвом провідників священства.

9.1.3

Гасло і печатка

Гасло Товариства допомоги: “Милосердя ніколи не минає” (1 Коринтянам 13:8). Цей принцип відображено в емблемі Товариства:

9.1.4

Членство

Усі дорослі жінки в Церкві є членами Товариства допомоги.

Як правило, молода жінка переходить у Товариство допомоги в день свого народження, коли їй виповнюється 18 років, або впродовж року після цього. На час виповнення 19 років кожна молода жінка має бути залучена до повноцінної участі в Товаристві допомоги. З огляду на обставини кожної молодої жінки, наприклад: її особисте свідчення і зрілість, закінчення школи, бажання й надалі бути з однолітками, відвідування вищого навчального закладу, вона може перейти у Товариство допомоги ще до виповнення їй 18 років

або залишатися в Товаристві молодих жінок довше. Молода жінка радиться зі своїми батьками та єпископом, щоб прийняти рішення, яке допомагатиме їй залишатися активним членом Церкви.

Провідники Товариства молодих жінок і Товариства допомоги працюють разом, щоб для кожної молодої жінки зробити перехід у Товариство допомоги успішним.

Дорослі сестри, які служать у Початковому товаристві, у Товаристві молодих жінок або в інших покликаннях, через які вони не можуть відвідувати недільні збори Товариства допомоги, продовжують бути членами Товариства допомоги. Їм призначаються сестри-служительки, і вони самі призначаються служити іншим в якості сестер-служительок. Їм також можна давати завдання щодо співчутливого служіння і доручати проводити уроки на інших зборах Товариства допомоги, за умови, що такі завдання не будуть для них надто обтяжливими.

Заміжні жінки, яким менше 18 років, також є членами Товариства допомоги. Винятки див. у 10.12.4.

Жінок інших віросповідань, які відвідують Товариство допомоги, там тепло вітають і заохочують до участі.

9.2

Провідництво Товариства допомоги приходу

Цей розділ присвячений керуванню Товариством допомоги, яке здійснюється, щоб зміцнювати людей, сім'ї і домівки. Провідники Товариства допомоги часто переглядають розділ 3, в якому вміщено основні принципи провідництва. Ці принципи включають в себе духовну підготовку, участь у радах, служіння іншим і навчання євангелії Ісуса Христа.

9.2.1

Єпископат

Єпископ і його радники забезпечують провідництво священства для Товариства допомоги.

Єпископ покликає і рукопокладає сестру служити президентом Товариства допомоги. Він наглядає за покликанням і рукопокладанням радників у президентстві Товариства допомоги приходу, секретаря Товариства допомоги приходу та інших сестер, які служать у покликаннях Товариства допомоги. Він може призначити своїх радників покликати і рукопокласти цих сестер.

Єпископ регулярно зустрічається з президентом Товариства допомоги, щоб обговорити питання, що стосуються Товариства допомоги і благополуччя.

9.2.2

Президентство Товариства допомоги приходу

Президентство Товариства допомоги складається з президента і двох радників. Вони—духовні провідники у справі зміцнення сестер та їхніх сімей. Вони працюють під керівництвом єпископату. Вони також отримують початкові настанови і поточну підтримку від президентства Товариства допомоги колу.

Президент Товариства допомоги приходу

Президент Товариства допомоги має такі обов'язки:

Вона служить членом ради приходу. Як член цієї ради, вона сприяє розвитку віри і зміцненню як окремих людей, так і сімей (див. розділ 4).

Вона регулярно зустрічається з єпископом, щоб звітувати про справи, що стосуються Товариства допомоги і благополуччя, та обговорювати їх.

На прохання єпископа вона відвідує домівки членів Церкви, щоб визначити їхні потреби в допомозі і запропонувати, як саме їм допомогти (див. 9.6.1). Якщо президент Товариства допомоги відсутня, єпископ, у разі невідкладної потреби, може доручити зробити це раднику у президентстві Товариства допомоги.

Вона подає єпископату кандидатури сестер, яких рекомендує для покликання служити провідниками Товариства допомоги. Вона також подає єпископату кандидатури сестер, яких рекомендує для покликання вчителями та служіння в інших покликаннях у Товаристві допомоги, коли це бажано і потрібно. Щоб надати такі рекомендації, вона дотримується настанов, уміщених у 19.1.1 і 19.1.2.

Вона координує зусилля Товариства допомоги, що стосуються благополуччя, під час надзвичайних ситуацій.

Вона навчає інших провідників та вчителів Товариства допомоги їхнім обов'язкам, використовуючи як джерело цей Довідник.

Вона наглядає за веденням записів, звітами, бюджетом та фінансами Товариства допомоги приходу. У виконанні цього обов'язку їй допомагає секретар Товариства допомоги.

Президент Товариства допомоги та її радники

Президент Товариства допомоги та її радники працюють разом, щоб виконувати вказані далі обов'язки. Президент Товариства допомоги доручає своїм радникам виконувати деякі з цих обов'язків. Може бути покликано не більше двох радників.

Вони координують роботу зі служіння з президентством кворуму старійшин, організовують служіння сестер-служительок та наглядають за ним і проводять співбесіди щодо служіння.

Вони наглядають за тим, щоб покращувалося вивчення і навчання євангелії у Товаристві допомоги. У цьому вони дотримуються принципів, уміщених у 5.5.3 і 5.5.4.

Під проводом єпископа та співпрацюючи з президентством кворуму старійшин, вони планують, як задовольняти потреби, що стосуються благополуччя, та здійснювати співчутливе служіння (див. 9.6 та розділ 6).

Вони планують і проводять збори Товариства допомоги.

Вони проводять збори президентства Товариства допомоги.

Вони проводять бесіду або зустріч з кожною із сестер Товариства допомоги принаймні один раз на рік. Вони обговорюють благополуччя цієї сестри та її сім'ї. Ці зустрічі не можна поєднувати зі співбесідою щодо служіння, на якій має бути присутня напарниця.

Президент Товариства допомоги призначає одну зі своїх радників координувати зусилля Товариства допомоги, спрямовані на допомогу молодим незаміжнім дорослим сестрам у приході. Якщо в приході є комітет неодруженої молоді, цей радник служить у цьому комітеті. (Див. 16.3.3 і 16.3.4).

9.2.3 Секретар Товариства допомоги приходу

Секретар Товариства допомоги приходу має такі обов'язки:

Вона консультується з президентом Товариства допомоги у підготовці порядку денного для зборів президентства. Вона відвідує ці збори, робить нотатки і відслідковує виконання доручень.

Вона може складати розклад співбесід щодо служіння, які проводять президент Товариства допомоги та її радники.

Вона щоквартально готує звіт про відвідуваність недільних зборів та співбесіди щодо служіння. Вона розглядає цей звіт з президентом Товариства допомоги і надає його діловому приходу.

Вона переконується, що президентству Товариства допомоги відомо про молодих жінок, які будуть переходити в Товариство допомоги.

Вона допомагає президентству Товариства допомоги у підготовці річного бюджету і звіту про витрати.

9.2.4

Учителі Товариства допомоги

Учителі Товариства допомоги навчають доктрині та проводять обговорення, коли їм це доручає президентство Товариства допомоги. Вони дотримуються принципів, наведених у 5.5.4.

9.2.5

Інші покликання в Товаристві допомоги приходу

Покликання, вказані в цьому розділі, необов'язкові. Єпископ і президент Товариства допомоги можуть вирішити не покликати сестер на кожну з цих посад або вони можуть визначити, що потрібні ще додаткові покликання. Президентство Товариства допомоги рекомендує сестер для служіння в цих покликаннях.

Помічниці секретаря та секретарі з обліку служіння

Президентство Товариства допомоги може рекомендувати покликати одну або кілька поміниць секретаря, які б допомагали виконувати секретарські обов'язки (див. 9.2.3).

Якщо президентство потребує додаткової допомоги для організації проведення співбесід щодо служіння та підготовки квартального звіту (див. 9.5), вони можуть рекомендувати єпископу

покликати одного або кількох секретарів з обліку служіння. Секретарі з обліку служіння не проводять співбесід щодо служіння.

Координатор та помічники зі співчутливого служіння

Можна покликати сестру допомагати президентству Товариства допомоги у визначенні потреб і координуванні співчутливого служіння. Також можуть бути покликані і помічники.

Координатор і комітет планування зборів Товариства допомоги

Можна покликати сестру, щоб вона допомагала президентству Товариства допомоги координувати планування зборів Товариства допомоги, які не проводяться в неділю. Серед таких зборів можуть бути: служіння, уроки, проєкти, конференції і семінари. Президентство Товариства допомоги може попросити, щоб на допомогу координатору були покликані члени комітету. Членам комітету можна призначити конкретні сфери відповідальності.

Музичні керівники та піаністи

Сестер можуть покликати бути музичними керівниками та піаністами на зборах Товариства допомоги. Належний музичний супровід допомагає запросити Духа на збори Товариства допомоги.

Інші покликання і доручення

Якщо потрібно, президентство Товариства допомоги може давати доручення сестрам або рекомендувати покликати їх допомагати виконувати роботу зі спасіння. Наприклад, вони можуть радитися з єпископом щодо покликання сестер допомагати зміцнювати неодружену молодь, виконувати храмову і сімейно-історичну роботу та ділитися євангелією. Сестер, яким даються короткострокові доручення, непотрібно покликати і рукопокладати. Сестер, які служитимуть

керівниками або виконуватимуть довгострокове доручення, покликає і рукопокладає член єпископату.

9.3

Збори провідництва

9.3.1

Збори ради приходу

Президент Товариства допомоги служить членом ради приходу (див. розділ 4).

9.3.2

Збори президентства Товариства допомоги приходу

Президентство Товариства допомоги регулярно проводить збори президентства. Президент головує на зборах і веде їх. Секретар відвідує збори, робить записи і стежить за виконанням завдань.

Порядок денний може включати такі питання:

1. Планування, як організувати, навчати і надихати сестер для виконання роботи Товариства допомоги.
2. Розгляд порад і доручень від єпископа, у т.ч. доручень, даних на зборах ради приходу. Планування, як дотримуватися порад і виконувати доручення.
3. Планування, як допомогти сестрам Товариства допомоги та їхнім сім'ям задовольнити потреби, пов'язані з благополуччям. Також це може бути планування співчутливого служіння.
4. Розгляд інформації, отриманої під час співбесід щодо служіння, про роботу з наглядом за сестрами Товариства допомоги та їхніми сім'ями і служіння їм. Звернення особливої уваги

на потреби нових членів Товариства допомоги і молодих незаміжніх дорослих сестер.

5. Планування недільних та інших зборів Товариства допомоги і обговорення шляхів їх покращення.
6. Розгляд кандидатур сестер для покликання їх служити в Товаристві допомоги і підготовка рекомендацій для президента Товариства допомоги з подальшою передачею їх на розгляд в єпископаті. Також розглядаються кандидатури сестер, яких можна попросити допомогти у виконанні короткотермінових завдань.

9.3.3

Збори провідництва Товариства допомоги колу

Збори провідництва Товариства допомоги колу звичайно проводяться один раз на рік, як це вказано у 18.3.11. На них мають бути присутні президентства і секретарі Товариства допомоги приходів. Інші сестри, які мають покликання в Товаристві допомоги, можуть бути запрошені в разі потреби.

9.4

Збори Товариства допомоги приходу

9.4.1

Недільні збори Товариства допомоги

Товариство допомоги допомагає підготувати жінок до благословень вічного життя, якщо вони збільшують свою віру в Небесного Батька та Ісуса Христа і Його Спокуту, зміцнюють окремих людей, сім'ї і домівки через виконання обрядів та укладання завітів і працюють в єдності, щоб допомагати нужденним. Провідники з

молитвою планують недільні збори, щоб досягти цих цілей.

Недільні збори веде член президентства Товариства допомоги. Кожні збори починаються з гімну та молитви, оголошень і представлення нових членів Церкви, зацікавлених Церквою та гостей. Під час зборів сестри розглядають справи Товариства, вивчають євангелію Ісуса Христа, радяться разом і організуються для задоволення місцевих потреб. Збори закінчуються гімном і молитвою.

Кожного місяця президентство Товариства допомоги планує недільні збори відповідно до інформації, наведеної у щорічних *Інструкціях до навчального плану*.

9.4.2

Додаткові збори Товариства допомоги

Сестри з Товариства допомоги, крім навчання на недільних зборах, можуть навчатися і брати участь у додаткових зборах. Такими зборами можуть бути: служіння, уроки, виконання проєктів, конференції та семінари. На цих зборах сестри дізнаються про добродійні та практичні обов'язки Товариства допомоги. Вони засвоюють і напрацьовують навички, які допомагати-муть їм зростати у вірі й особистій праведності, зміцнювати свої сім'ї і робити свої домівки центрами духовної сили, а також допомагати нужденним. Вони вивчають і застосовують принципи ощадливого життя і духовного та матеріального самозабезпечення. Також вони зміцнюють своє сестринство і єдність, навчаючи одна одну і служачи разом.

Усі сестри Товариства допомоги, у т.ч. і ті, які служать в Товаристві молодих жінок і Початковому товаристві, а також ті, які не є активними в Церкві, запрошуються до участі в таких зборах. Сестри можуть також запросити на них своїх друзів, які сповідують іншу релігію.

Сестри не повинні відчувати, що відвідування таких зборів є обов'язковим.

Президент Товариства допомоги наглядає за проведенням всіх зборів Товариства допомоги. Один з її обов'язків—регулярно радитися з єпископом про те, як ці збори можуть допомогти у задоволенні потреб окремих людей і сімей в приході.

Хоч президент Товариства допомоги і наглядає за всіма зборами, їй не потрібно відвідувати їх усі. Однак щонайменше один член президентства Товариства допомоги повинен бути присутнім на кожних зборах.

Частота і місце проведення зборів

Президентство Товариства допомоги з молитвою визначає, як часто і де саме мають проводитися додаткові збори Товариства допомоги. Коли вони приймуть рішення, президент Товариства допомоги звертається до єпископа, щоб той схвалив його.

Зазвичай ці збори проводяться у будь-який час, крім неділі і вечора понеділка. Як правило, вони проводяться раз на місяць, але президентство Товариства допомоги може рекомендувати, щоб вони проводилися частіше або рідше. Слід докласти зусиль, щоб вони проводилися принаймні щоквартально.

Визначаючи частоту, місце і тривалість проведення додаткових зборів, єпископ і президентство Товариства допомоги мають враховувати особистий розклад сестер, їхні сімейні обставини, відстань і вартість поїздки, вартість цих зборів для приходу, безпеку та інші місцеві обставини.

Планування зборів

Провідники Товариства допомоги, помолившись, разом радяться стосовно тем, які б зміцнювали сестер та їхні сім'ї, і того, як найкраще навчати цим темам.

Президент Товариства допомоги переконується, що плани для всіх зборів Товариства допомоги схвалені єпископом. Вона також переконується, що всі плани складено у відповідності до настанов, наведених у розділі 13.

Хоч президент Товариства допомоги і наглядає за цими зборами, вона може попросити одного зі своїх радників взяти на себе обов'язок планувати і проводити їх. Також вона може рекомендувати, щоб іншу сестру було покликано координатором зборів Товариства допомоги для виконання цього обов'язку (див. 9.2.5).

Збори можуть бути присвячені лише одній темі або бути розділені на більш як один урок чи захід. Звичайно вчителями мають бути члени приходу чи колу. Щороку одні збори можуть бути присвячені заснуванню Товариства допомоги і бути зосереджені на його історії та цілях.

При плануванні таких зборів провідники Товариства допомоги приділяють особливу увагу темам, які єпископ попросив обговорити, щоб допомогти задовольнити місцеві потреби. Провідники також надають перевагу таким темам:

Шлюб і сім'я: підготовка до шлюбу і створення сім'ї, зміцнення шлюбу, материнство, рання освіта для дітей, підготовка молоді до майбутніх обов'язків, заохочення до проведення домашнього сімейного вечора і його підготовка, зміцнення стосунків з родичами.

Домашнє господарювання: набуття і вдосконалення навичок, необхідних, щоб піклуватися про дім і сім'ю, наприклад: прибирання і наведення порядку вдома, облаштування домівки, готування їжі і шиття.

Самозабезпечення і ощадливе життя: фінанси (бюджет, зменшення боргу, набуття кваліфікації, яка б допомогла знайти роботу); освіта і грамотність (вивчення Писань і євангелії, навчання читанню інших, заняття з дітьми та молоддю, вибір дитячої літератури, вміння

користуватися комп'ютером та іншими технологічними пристроями, розвиток свого культурно-освітнього рівня); здоров'я (фізичне здоров'я, тренування, запобігання згубним звичкам і подолання їх, соціальна адаптація та емоційне здоров'я, профілактика захворювань); садівництво й городництво; заготівля і зберігання продуктів харчування; підготовка до надзвичайних ситуацій.

Співчутливе служіння: турбота про хворих, літніх, прикутих до ліжка, немічних, бідних і нужденних; підтримка молодих мам та їхніх немовлят; гуманітарна допомога та допомога громаді.

Храмова та сімейно-історична робота: збирання і зберігання інформації, що стосується історії сім'ї, написання історії сім'ї, підготовка до храму і виконання храмової роботи.

Проповідування євангелії: місіонерська робота членів Церкви, товаришування з новими і малоактивними членами Церкви, повернення їх до активності й утримання активними, встановлення дружніх стосунків з сусідами, вітання нових сестер у Товаристві допомоги та підготовка до місії повного дня.

Заняття з дітьми

Щоб дати можливість матерям маленьких дітей відвідати збори, які проводяться у будні, можна організувати заняття з дітьми. З дозволу єпископату президентство Товариства допомоги просить сестер з Товариства допомоги або інших членів приходу побути з дітьми і провести це заняття. Якщо заняття проводять сестри Товариства допомоги, президентство Товариства допомоги просить сестер по черзі бути з дітьми, аби всі сестри мали можливість відвідати збори. Якщо заняття проводять чоловіки, президентство Товариства допомоги дотримується настанов, наведених в 11.8.1.

Учителі для занять з дітьми планують заходи, що відповідають віку, і навчають дітей про Небесного Батька та Ісуса Христа. Щоб навчати дітей, вони можуть використовувати посібники для Початкового товариства та інші матеріали Початкового товариства.

Якщо на заняттях для дітей пропонується їжа, провідники спершу мають запитати у батьків кожної дитини про будь-які обмеження в харчуванні дитини через діабет чи алергію.

9.5

Служіння

Спаситель показав приклад того, що таке служіння, коли служив, виявляючи любов до Свого Батька та Його дітей (див. Іван 15:9-10). Він любив, навчав, молився за людей, втішав їх і благословляв, запрошуючи всіх іти за Ним (див. Марк 8:34). Сестри-служительки з молитвою прагнуть служити так, як служив би Він. Для забезпечення такого піклування у кожній дорослій сестри є сестри-служительки, призначені наглядати за нею.

Члени президентства Товариства допомоги навчають сестер-служительок, як дбати одна про одну, наглядати одна за одною, пам'ятати одна про одну і зміцнювати одна одну. Члени президентства можуть навчати цьому під час співбесіди щодо служіння, на недільних або інших зборах Товариства допомоги.

Сестер-служительок непотрібно підтримувати чи рукопокладати.

9.5.1

Обов'язки сестер-служительок

Сестри-служительки є представницями Господа, єпископа та провідників Товариства допомоги. Як сестри-служительки вони з молитвою прагнуть служити так, як служив би Господь,

“співчувати тим, хто потребує співчуття” і допомагати кожній людині стати справжнім учнем Ісуса Христа (Мосія 18:9; див. також Іван 13:35).

Сестри-служительки прагнуть скеровуватися Духом, піклуючись подібно до Христа. Вони радяться з тими, до кого їх призначено, і шукають натхнення, щоб знати, як найкраще задовольнити їхні потреби, використовуючи наявні час та ресурси.

Сестри-служительки виявляють гнучкість у виборі способів свого служіння. Вони адаптують свої контакти з сестрами, служіння їм і будь-які послання так, щоб задовольнити їхні потреби. Особисті відвідування важливі, якщо є можливість їх зробити. Сестри-служительки також можуть контактувати з підопічними сестрами по телефону, надсилаючи текстові повідомлення, електронні або звичайні листи, спілкуючись в церкві, відвідуючи сімейні заходи та здійснюючи служіння.

Задовольняння особистих потреб починається з молитовного обмірковування та спілкування з призначеними сестрами. Сестри-служительки уважно слухають, щоб зрозуміти, як краще послужити. Вони обговорюють з сестрами їхні побажання щодо того, як часто і як саме з ними контактувати. Вони також обговорюють, які послання сестри хотіли б почути.

Сестри-служительки можуть бути важливим джерелом допомоги тим, кому вони служать. Нижче наведено декілька способів:

1. Вони допомагають сестрам зміцнити їхню віру в Небесного Батька та Ісуса Христа.
2. Вони допомагають сестрам та їхнім сім'ям підготуватися до їхнього наступного обряду. Вони можуть допомогти батькам пересвідчитися, що їхні діти отримали благословення, були охрищені і конфірмовані. Вони також можуть допомогти батькам пересвідчитися в тому, що їхнім синам дарували Ааронове

і Мелхиседекове священство та висвятили в чини священства у відповідному віці.

3. Вони дізнаються про інтереси і потреби сестер та відзначають особливі події у їхньому житті.
4. Вони пропонують допомогу, коли сестри та їхні сім'ї не мають роботи, хворіють, є самотніми, переїжджають або мають інші потреби.
5. Вони допомагають сестрам та їхнім сім'ям стати самозабезпеченими.

9.5.2

Координація служіння

Служіння---це робота, яку скоординовано виконують кворум старійшин і Товариство допомоги. Працюючи під керівництвом єпископа, президентство кворуму старійшин і президентство Товариства допомоги з молитвою координують служіння таким чином:

1. Президентство кворуму старійшин рекомендує єпископу кандидатури напарництв для служіння і кандидатури тих окремих людей та сімей з приходу, яким їм буде доручено служити. Президентство Товариства допомоги рекомендує кандидатури напарництв для служіння і кандидатури сестер з Товариства допомоги, яким їм буде доручено служити. Президентство кворуму і президентство Товариства допомоги обговорюють конкретні доручення перед тим, як рекомендувати їх єпископу.
2. Коли це доречно, брати-служителі та сестри-служительки окремої людини або сім'ї можуть обговорювати разом свої зусилля із задоволення потреб. Якщо потрібно, вони можуть звернутися до президентства свого кворуму або Товариства допомоги за додатковою допомогою і ресурсами.
3. Члени президентства Товариства допомоги проводять співбесіди з

сестрами-служительками принаймні один раз на квартал (див. 9.5.4).

4. Президентства кворуму старійшин і Товариства допомоги щоквартально збираються для обговорення того, що було виявлено під час співбесід щодо служіння: з чим все гаразд у окремих людей і сімей та якими є їхні потреби. Якщо потрібно, вони також координують доручення зі служіння.
5. Після таких зборів президенти кворуму старійшин і Товариства допомоги проводять щоквартальні збори з єпископом, аби задовольнити потреби окремих людей та сімей. Вони також можуть координувати доручення щодо служіння і отримувати схвалення єпископа для своїх рекомендацій.
6. Якщо необхідно, президенти кворуму старійшин і Товариства допомоги обговорюють з радою приходу те, що було виявлено під час співбесід щодо служіння: з чим все гаразд і якими є потреби. Члени ради приходу розробляють плани, як служити членам приходу і благословляти їх.

9.5.3

Організація служіння для задоволення місцевих потреб

Президентство Товариства допомоги з молитвою дає єпископу рекомендації щодо доручень сестрам-служителькам, аби ті піклувалися про сестер у приході. Члени президентства обговорюють: з чим у сестер та їхніх сімей все гаразд і якими є їхні потреби. Вони рекомендують кандидатури відданих сестер-служительок для піклування про нових членів Церкви, малоактивних членів Церкви, які можуть бути відкритими до спілкування, а також інших, зокрема матерів-одиначок та вдів.

Після отримання схвалення єпископа, член президентства Товариства допомоги зустрічається

з сестрами-служительками, щоб дати їм доручення і поради стосовно того, з чим все гаразд у тих, кому служать ці сестри, якими є їхні потреби і які виклики постали перед ними. Ця розмова може відбуватися під час співбесіди щодо служіння або тоді, коли в цьому є потреба.

Як правило, президентство Товариства допомоги призначає сестер бути напарницями і служити по двоє. Подружній парі також може бути доручено служити разом, якщо завдяки цьому найефективніше задовольнятимуться потреби підопічної сестри і її сім'ї.

Напарницями сестер з Товариства допомоги також можуть служити молоді жінки з класів “Дівчина спілки взаємного вдосконалення” та “Лавр”. Батьки і провідники радяться з кожною молодою жінкою з класів “Дівчина спілки взаємного вдосконалення” та “Лавр”, і вона може бути призначена сестрою-служителькою, якщо бажає і спроможна служити. Член президентства Товариства допомоги надає доручення щодо служіння молодим жінкам з класів “Дівчина спілки взаємного вдосконалення” та “Лавр”.

Молодій жінці з класу “Дівчина спілки взаємного вдосконалення” або “Лавр”, яка служить напарницею дорослої сестри, не призначають сестер-служительок, які б служили конкретно їй. Їй служать ті, хто служить її сім'ї, а також про неї піклуються її провідники Товариства молодих жінок.

Настанова про те, що з молоддю мають бути присутні двоє відповідальних дорослих, не стосується доручення бути напарницями у служінні. Однак, під керівництвом свого єпископа, провідникам слід виявляти мудрість і шукати натхнення, коли вони призначають молодих жінок напарницями дорослих.

Дорослі напарниці мають уникати ситуацій, які можна неправильно зрозуміти. Вони мають бути обережними в ситуаціях, коли молоді жінки залишаються сам на сам з дорослими, щоб

молоді жінки почувалися у безпеці і служіння було для них хорошим досвідом. Крім цього, провідникам слід виявляти мудрість і не призначати молодих жінок до людей зі складними домашніми чи сімейними обставинами.

Якщо молодій жінці призначають напарницю, яка не є її матір'ю, провідникам слід пересвідчитися, що батьки не заперечують проти цього призначення.

З дозволу президента місії провідники можуть інколи просити сестер-місіонерок повного дня допомагати у служінні. Президент місії повідомляє про цей дозвіл президенту колу, який сповіщає єпископів. Якщо такий дозвіл надано, місіонери повного дня призначаються здійснювати служіння, передусім, новим членам Церкви, сім'ям, де не всі є членами Церкви, і малоактивним членам Церкви.

9.5.4

Співбесіди щодо служіння

Члени президентства Товариства допомоги проводять співбесіди з сестрами-служительками (включно з дівчатами з класів “Дівчина спілки взаємного вдосконалення” та “Лавр”) принаймні один раз на квартал. Співбесіди можуть проводитися упродовж кварталу і не повинні бути довгими, аби бути ефективними.

Бажано, щоб ці співбесіди проводилися особисто і були присутні обидві напарниці. Подружня пара, якій доручено виконувати служіння разом, може зустрічатися з провідниками кворуму старійшин, провідниками Товариства допомоги або і з тими, і з тими.

Співбесіди щодо служіння проводяться, щоб:

1. Радитися про те, з чим все гаразд у призначених їм сестер і їхніх сімей, якими є їхні потреби та якими є виклики, що стоять перед ними.

2. Визначати, які потреби можуть допомогти задовольнити кворум старійшин, Товариство допомоги або рада приходу.
3. Навчати і підбадьорювати сестер-служительок.

Між співбесідами сестри-служительки повідомляють інформацію, якщо в цьому є потреба, особисто або по телефону, за допомогою текстових повідомлень чи електронною поштою. Вони повідомляють конфіденційну інформацію тільки президенту Товариства допомоги або безпосередньо єпископу.

Президенти кворуму старійшин і Товариства допомоги проводять щоквартальні збори з єпископом, аби задовольнити потреби окремих людей і сімей. При потребі, вони також координують доручення зі служіння. Президент кворуму старійшин або Товариства допомоги відразу повідомляє єпископу про термінові потреби.

9.6

Служіння з метою забезпечення благополуччя і співчутливе служіння

Служіння з метою забезпечення благополуччя і співчутливе служіння є центральними у роботі Товариства допомоги.

Під керівництвом єпископа президентства Товариства допомоги і кворуму старійшин мають такі спільні обов'язки щодо благополуччя:

Вони навчають принципам матеріального і духовного самозабезпечення.

Вони піклуються про бідних і нужденних та заохочують членів Церкви служити.

Вони допомагають окремим людям і сім'ям ставати самозабезпеченими і знаходити рішення

короткострокових та довгострокових проблем, пов'язаних з благополуччям.

Більше інформації про обов'язки щодо благополуччя див. у розділі 6.

У наступних розділах вказані обов'язки, які стосуються конкретно президента Товариства допомоги та її радників.

9.6.1

Відвідування для визначення потреб сім'ї

Зазвичай єпископ призначає президента Товариства допомоги відвідати членів Церкви, які потребують допомоги, щоб вона могла оцінити їхні потреби і запропонувати, як саме їм допомогти. Якщо в сім'ї, яку вона має відвідати, немає жінки, вона бере з собою одного зі своїх радників, секретаря Товариства допомоги або координатора співчутливого служіння.

Щоб підготуватися до відвідування сім'ї, яка потребує допомоги, президент Товариства допомоги аналізує інформацію про цю сім'ю, надану їй єпископом, і шукає провладу від Господа.

Президент Товариства допомоги оцінює ресурси сім'ї, складає перелік основних продуктів харчування та одягу, яких потребує сім'я. Вона віддає цей перелік єпископу. Вона також може підготувати бланк "Єпископський ордер на товари", щоб єпископ перевіряв його і схвалив. Вона виконує це служіння з чуйністю і розумінням, допомагаючи тим, хто отримує допомогу, підтримувати самоповагу і почуття власної гідності.

Президент Товариства допомоги повідомляє єпископу про загальний стан сім'ї. Вона повідомляє, що саме потрібно з продуктів харчування (для звичайних потреб, а не для зберігання), з одягу, для ведення домашнього господарства, для здоров'я і соціального та емоційного благополуччя. Вона також може висловити свою думку про здатність членів сім'ї до праці і про можливість членів сім'ї мати роботу.

Єпископ допомагає сім'ї скласти план з самозабезпечення. Він також радиться з президентом Товариства допомоги стосовно додаткових можливостей допомогти цій сім'ї. У деяких випадках найціннішою підтримкою може бути (1) допомогти сестрі правильно розпоряджатися прибутками та ресурсами і (2) навчити її корисним для сім'ї навичкам, наприклад: прибирати, шити, наводити порядок, складати меню, консервувати продукти і покращувати стан здоров'я.

Президент Товариства допомоги і будь-яка особа, що допомагає їй, дотримуються суворої конфіденційності щодо будь-якої інформації, яку вони отримали під час відвідування або від єпископа.

9.6.2

Співчутливе служіння

Усі сестри Товариства допомоги мають відповідальність знати про потреби інших. Вони використовують свій час, навички, таланти, надають духовну і емоційну підтримку та моляться з вірою, щоб допомогти іншим.

Завдяки допомозі сестер-служительок та інших членів приходу, президентство Товариства допомоги визначає тих, хто має особливі потреби через літній вік, фізичні хвороби або емоційні розлади, надзвичайні ситуації, народження дітей, смерть рідних, вади, самотність та інші труднощі. Президент Товариства допомоги повідомляє єпископу те, про що вона дізналась. Під його керівництвом вона координує надання допомоги. Вона бере до уваги вміння і обставини всіх сестер, визначаючи, хто з них може допомогти найкраще.

Вона може попросити радника, координатора співчутливого служіння або сестер-служительок допомогти у координуванні цієї роботи зі служіння. Щоб допомогти у цій справі, вона також може створити комітет. Сестри можуть допомагати, забезпечуючи їжею, доглядаючи за дитиною

чи за домом, допомагаючи окремим сестрам покращити свою письменність, допомагаючи доїхати до медичного закладу, якщо потрібна медична допомога, а також задовольняючи інші потреби.

9.6.3

Письменність

Уміння читати і писати допомагає членам Церкви знайти роботу і покращити своє матеріальне благополуччя. Воно також допомагає їм зміцнити своє знання євангелії та духовне благополуччя. Кожний приход докладає зусилля, щоб навчати читанню й письму, відповідно до своїх потреб і можливостей. Якщо серед членів Церкви є малописьменні, президентство Товариства допомоги працює разом з єпископом та радою приходу, щоб визначити, як практично допомогти цим людям навчитися краще читати і писати. Призначені провідники і вчителі можуть скористатися для цього церковним навчальним курсом для навчання читанню і письму, що включає в себе посібник для студентів і посібник для вчителів *Ye Shall Have My Words*, а також DVD для навчання вчителів. Крім того, провідники Товариства допомоги можуть провести декілька зборів для навчання читанню і письму.

9.7

Зміцнення молодих сестер Товариства допомоги

9.7.1

Співпраця з президентством Товариства молодих жінок

Перехід від юності до зрілості є визначальним часом у житті молодої жінки. Президентство Товариства допомоги працює разом з президентством Товариства молодих жінок, щоб визначити, як підтримати батьків у їхніх

зусиллях допомогти молодим жінкам успішно перейти до Товариства допомоги.

У цих намаганнях можуть стати корисними такі пропозиції:

Президент Товариства допомоги може відвідувати уроки Товариства молодих жінок і розповісти їм про Товариство допомоги.

Сестри з Товариства молодих жінок і Товариства допомоги можуть час від часу планувати проведення спільних зборів або заходів.

Якщо отримано дозвіл від президента колу і дозволяє місце, Товариство молодих жінок і Товариство допомоги в одну неділю кожного місяця можуть спільно проводити вступну частину своїх зборів. Аби молоді жінки і сестри з Товариства допомоги мали достатньо часу для вивчення і навчання євангелії, президентство Товариства молодих жінок і Товариства допомоги планують проведення спільної вступної частини так, щоб вона була добре організованою і короткою. Відповідальність за її ведення розподіляється між президентством Товариства допомоги і президентством класу “Лавр”.

Молодих сестер Товариства допомоги можна попросити допомагати тим сестрам, яким потрібна допомога у виконанні програми “Особистий розвиток” і в тому, щоб залишатися активними в Церкві.

9.7.2

Відповідальність за молодих незаміжніх дорослих сестер

Президентство Товариства допомоги має відповідальність наглядати за молодими незаміжніми дорослими сестрами. Провідники Товариства допомоги навчають молодих незаміжніх дорослих сестер про цілі Товариства допомоги і надають їм можливість брати участь в його роботі. Вони призначають молодих незаміжніх дорослих сестер служити сестрами-служительками.

Провідники Товариства допомоги можуть також надати їм інші можливості для змістовного служіння і рекомендувати їх для отримання покликань, щоб служити в Товаристві допомоги.

Президентство Товариства допомоги рекомендує єпископу кандидатури сестер-служительок для кожної молодої незаміжньої дорослої сестри. Якщо молода незаміжня доросла сестра живе зі своїми батьками, президентство Товариства допомоги радиться з нею про те, чи потрібно призначити для неї особисто сестер-служительок або ж чи сестри-служительки її матері будуть відвідувати також і її.

9.7.3

Окремий клас Товариства допомоги для молодих незаміжніх дорослих сестер

Якщо у приході є достатня кількість молодих незаміжніх дорослих сестер, єпископ може дозволити організацію окремого класу Товариства допомоги для проведення деяких недільних обговорень та заходів, що проводяться час від часу. Якщо сестра у приході служить провідником неодруженої молоді (див. 16.3.3), вона може служити і провідником цього класу. Обговорення проводяться членами класу, які радяться з президентством Товариства допомоги, і зосереджені на потребах молодих сестер. Вони використовують Писання, вчення пророків останніх днів та інші схвалені Церквою матеріали для Товариства допомоги.

9.8

Провідництво Товариства допомоги колу

9.8.1

Президентство колу

Президент колу наглядає за Товариством допомоги в колі. Він регулярно зустрічається (як

правило, щомісяця) з президентом чи президентством Товариства допомоги колу. Він забезпечує керівництво священства, коли вони радяться разом у питаннях, що стосуються сестер Товариства допомоги та їхніх сімей. Серед цих питань можуть бути: потреби, пов'язані з благополуччям; розвиток і потреби сестер у колі; збори Товариства допомоги, навчання і заходи.

Детальнішу інформацію про обов'язки президентства колу стосовно допоміжних організацій див. у 15.1.

9.8.2

Президентство Товариства допомоги колу

Обов'язки президентств допоміжних організацій колу наведені в 15.4.1. Президентство Товариства допомоги колу також має вказані далі обов'язки:

Під керівництвом президентства колу вони можуть планувати і проводити одні чи двоє зборів Товариства допомоги колу щороку для всіх сестер Товариства допомоги в колі. Серед таких зборів можуть бути: служіння, уроки, проекти, конференції і семінари. Їх не слід проводити у зв'язку з сесією генеральної конференції, призначеною для жінок. Якщо потрібно, президентство Товариства допомоги колу може для цього сформувати комітети. Іноді в цих заходах можуть брати участь молоді жінки та дівчата віком 8 років і старші. Президентства Товариства допомоги, Товариства молодих жінок та Початкового товариства колу радяться разом, щоб рекомендувати такі заходи президентству колу.

Члени президентства Товариства допомоги колу переконуються, що президенти Товариства допомоги приходів розуміють принципи благополуччя і що вони розуміють свою роль у допомозі єпископам у питаннях, що стосуються благополуччя.

Члени президентства Товариства допомоги колу допомагають молодим незаміжнім дорослим сестрам у приході. Якщо кіл має комітет неодруженої молоді, член президентства служить у цьому комітеті (див. 16.3.2).

Президент Товариства допомоги колу наглядає за зусиллями Товариства допомоги колу у питаннях, що стосуються благополуччя. Вона також координує роботу Товариства допомоги під час надзвичайних ситуацій.

9.8.3

Секретар Товариства допомоги колу

Обов'язки секретаря Товариства допомоги колу наведені у 15.4.2.

9.9

Адаптація організації Товариства допомоги до місцевих потреб

Вказані далі настанови надаються, щоб допомогти приходам і колам адаптувати організацію Товариства допомоги до місцевих потреб. Загальну інформацію стосовно адаптації до місцевих потреб див. у розділі 17.

9.9.1

Більш як одне Товариство допомоги у приході

За особливих обставин єпископ і президент колу можуть дозволити, щоб у приході було створено більше одного Товариства допомоги. Такі особливі обставини можуть бути, якщо на території приходу знаходиться будинок престарілих, якщо це приход неодруженої молоді, якщо у приході є багато одиноких матерів і вдів, якщо це приход з великою кількістю активних членів Товариства допомоги та якщо приход

розташований на географічно великій території. Тенденція створювати більше одного Товариства допомоги у приході визначається необхідністю наглядати за сестрами та їхніми сім'ями і зміцнювати їх.

У приході, де більше одного Товариства допомоги, провідники кожного президентства Товариства допомоги повністю виконують програму Товариства допомоги для своїх членів. У кожному з Товариств допомоги сестри мають бути пропорційно представлені за віком та досвідом. Кожен президент Товариства допомоги має повноправний голос на зборах ради приходу і працює індивідуально з єпископом у питаннях благополуччя та зміцнення сестер і їхніх сімей.

9.9.2

Товариство допомоги у невеликих підрозділах

У невеликих приходах чи філіях члени президентства Товариства допомоги можуть бути єдиними провідниками і вчителями Товариства допомоги. У дуже маленьких підрозділах президент Товариства допомоги може бути єдиним провідником Товариства допомоги. Радники, секретар, учителі та інші, вказані у цьому розділі, мають покликатися, якщо для цього буде можливість.

У дуже маленькій філії, в якій немає президента Товариства молодих жінок або президента Початкового товариства, президент Товариства допомоги може допомогти батькам організувати навчання для молодих жінок і дітей, поки не будуть покликані президент Товариства молодих жінок і президент Початкового товариства.

У невеликому колі чи окрузі президент Товариства допомоги може бути єдиним провідником Товариства допомоги колу або округу. Якщо є можливість, мають бути покликані радники і секретар.

9.10

Додаткові настанови та правила

9.10.1

Сестри з особливими потребами

Сестрами з особливими потребами є: хворі, літнього віку, вдови, розлучені, прикуті до ліжка або ті, які втратили когось із рідних, а також ті, хто піклується про хронічно хворих членів сім'ї. Інші члени Товариства допомоги мають надавати їм допомогу.

Сестри, які мають ці та інші труднощі, можуть прийти зі своїми проблемами до президента Товариства допомоги. Та має вислухати їх, виявити любов, підбадьорити їх і не розголошувати повідомлене. Якщо вона дізнається про можливі проблеми, що стосуються гідності чи делікатних сімейних питань, вона направляє цих сестер до єпископа.

Інформацію про допомогу сестрам з вадами див. у 21.1.26 і на сайті disabilities.lds.org.

9.10.2

Норми щодо одягу

Президентство Товариства допомоги навчає сестер необхідності мати гарний вигляд і скромно вдягатися. Члени президентства допомагають сестрам зрозуміти, що на церковних зборах їхня зовнішність та вбрання мають вказувати благоговіння і повагу до Господа. Провідники Товариства допомоги також допомагають сестрам зрозуміти, що коли вони йдуть у храм, то повинні одягатися так, щоб це було прийнятно для входження в дім Господа. У цих випадках вони мають не надівати своє повсякденне вбрання, спортивний одяг та яскраві прикраси.

9.10.3

Надання підтримки у випадку смерті

Коли у приході трапляється смерть, єпископ може попросити президента Товариства допомоги зв'язатися з сім'єю померлого або померлої, щоб виявити співчуття, визначити потреби і запропонувати допомогу. Про те саме він може попросити президента кворуму старійшин. Провідники кворуму старійшин і Товариства допомоги координують ці зусилля.

У підготовці до поховання єпископ також може попросити провідників Товариства допомоги потурбуватися про квіти, їжу або догляд за дітьми, а також забезпечити просту їжу для членів сім'ї після поховальної служби. Додаткову інформацію щодо поховання, див. у 18.6.

Якщо можливо, померлих членів Церкви, які отримали ендаумент, слід ховати у храмовому вбранні. За деяких обставин єпископ може попросити президента Товариства допомоги призначити жінку, яка має ендаумент, одягнути чи наглядати за належним одяганням померлої жінки, яка отримала ендаумент. Єпископ і президент Товариства допомоги мають прослідкувати за тим, щоб це завдання не було дано особі, у якої воно може викликати неприємні почуття. Настанови для одягання померлих членів Церкви наведено в *Інструкції щодо одягання покійників, які отримали ендаумент*. Провідники можуть

отримати цю інструкцію через Розподільчу службу Церкви.

Докладніші інструкції стосовно одягання померлих у храмове вбрання єпископ може знайти в *Довіднику 1*, 3.4.9.

Упродовж необхідного періоду після поховання президент Товариства допомоги, сестри-служительки та інші сестри продовжують надавати підтримку, втішення та допомогу тим, хто втратив рідних.

9.10.4

Молоді жінки, які завагітніли поза шлюбом або які є незаміжними матерями

Див. 10.12.4

9.10.5

Інструкції стосовно храмового вбрання та одягу

Див. 21.1.42.

9.10.6

Фінанси

Див. 13.2.8.

10.

Товариство молодих жінок

Товариство молодих жінок—це допоміжна організація священства. Усі допоміжні організації допомагають членам Церкви зростати у своєму свідченні про Небесного Батька, Ісуса Христа та відновлену євангелію. Завдяки роботі допоміжних організацій члени Церкви отримують настанови, підбадьорення та підтримку, коли вони стараються жити за євангельськими принципами.

10.1

Загальне уявлення про Товариство молодих жінок

10.1.1

Мета і цілі Товариства молодих жінок

Мета Товариства молодих жінок—допомогти кожній молодій жінці бути гідною, щоб укласти священні завіти, виконувати їх та отримати храмові обряди. Щоб досягнути цієї мети, провідники Товариства молодих жінок скеровують кожну молоду жінку на досягнення таких цілей:

1. Зміцнювати свою віру в Небесного Батька і Ісуса Христа та свідчення про Них.
2. Розуміти, що вона є дочкою Бога.
3. Бути гідною, виконуючи заповіді і живучи за євангельськими нормами.
4. Отримувати, розпізнавати підказки Святого Духа і керуватися ними.
5. Підготуватися до своїх божественних ролей дочки, дружини, матері і провідника.
6. Розуміти свої завіти хрищення і дотримуватися їх.

10.1.2

Девіз Товариства молодих жінок

У девізі Товариства молодих жінок сформульовано основні принципи, які допомагають кожній молодій жінці досягнути вказаних вище цілей.

Молоді жінки та їхні дорослі провідники повторюють цей девіз на початку недільних зборів та інших зборів Товариства молодих жінок. Цей девіз звучить так:

“Ми—дочки нашого Небесного Батька, Який любить нас, а ми любимо Його. Ми будемо “свідками Бога в усі часи і в усьому, і в усіх місцях” (Мосія 18:9), намагаючись жити за духовними цінностями Товариства молодих жінок, котрими є:

Віра
Божественна сутність
Індивідуальна цінність
Знання
Вибір і підзвітність
Добрі справи
Чистота і
Цнотливість.

Ми віримо, що, приймаючи ці цінності й дотримуючись їх, ми будемо готовими зміцнювати дім і сім'ю, вступити у священні завіти і виконувати їх, отримати обряди храму і мати радість у благословеннях піднесення”.

10.1.3

Гасло й емблема Товариства молодих жінок

Гасло Товариства молодих жінок: “За істину й праведність”.

Емблема Товариства молодих жінок: факел, навколо якого написано гасло Товариства молодих жінок. Факел символізує світло Христа, яке може сяяти в кожній жінці. Молодих жінок закликають: “Устаньте і сяйте повсюди, щоб ваше світло могло бути прапором для народів” (УЗ 115:5).

10.1.4

Цінності Товариства молодих жінок

Цінності Товариства молодих жінок відображають якості Христа. Недільне навчання євангелії, спільні заходи та інші заходи допомагають кожній молодій жінці втілювати ці цінності в життя.

Вказані далі твердження та посилання на Писання дають можливість краще зрозуміти значення кожної цінності. Провідники мають використовувати ці твердження на уроках. Провідники заохочують молодих жінок застосовувати ці істини у своєму житті і користуватися ними як джерелом для виступів і презентацій.

Кольори, які відповідають цим цінностям, мають допомогти молодим жінкам ці цінності запам'ятати.

Віра (білий): Я—дочка Небесного Батька, Який любить мене. Я маю віру в Його вічний план, зосереджений на Ісусі Христі, моєму Спасителю (див. Алма 32:21).

Божественна сутність (блакитний): Я успадкувала божественні якості, які намагатимуся розвинути в собі (див. 2 Петра 1:4–7).

Індивідуальна цінність (червоний): Я маю безмежно велику цінність завдяки своїй божественній місії, яку намагатимуся виконати (див. УЗ 18:10).

Знання (зелений): Я постійно шукатиму можливості вчитися і розвиватися (див. УЗ 88:118).

Вибір і підзвітність (оранжевий): Я буду вибирати добро, а не зло, і братиму на себе відповідальність за свій вибір (див. Ісус Навин 24:15).

Добрі справи (жовтий): Я буду допомагати іншим і будувати царство через праведне служіння (див. 3 Нефій 12:16).

Чистота (фіолетовий): Я матиму духовну сміливість, щоб мої дії були сумісними зі знаннями про те, що є правильним, а що—неправильним (див. Йов 27:5).

Цнотливість (золотистий): Я підготуюся, щоб увійти до храму й залишатися чистою та гідною. В основі моїх думок і дій будуть лежати високі моральні норми (див. Приповісті 31:10).

10.1.5

Класи Товариства молодих жінок

Відповідно до віку, молоді жінки у приході розподіляються на три класи: “Вулик” (12–13 років), “Дівчина спілки взаємного вдосконалення” (СВВ) (14–15 років) і “Лавр” (16–17 років).

Коли молода жінка переходить до нової вікової групи, її нові провідники Товариства молодих жінок і президентство її нового класу радо вітають її.

Клас “Вулик”, вік 12–13 років

Коли молодій жінці виповнюється 12 років, єпископ проводить з нею співбесіду. Вона переходить із Початкового товариства у Товариство молодих жінок, і під час спільних заходів Початкового товариства вона починає відвідувати збори Товариства молодих жінок (див. 11.4.3). Вона є членом класу “Вулик”.

Для перших піонерів Церкви вулик був символом гармонії, взаємодії та праці. Коли молоді жінки Церкви вперше були організовані в групу, їх називали “Вуликом”.

Сьогодні молода жінка, яка є членом класу “Вулик”, зміцнює свою віру в Небесного Батька і Ісуса Христа та навчається працювати з іншими в душі гармонії та взаємодії. Це для неї час відстоювати істину і праведність та “встати і сяяти всюди” (УЗ 115:5).

Клас “Дівчина спілки взаємного вдосконалення” (СВВ), вік 14–15 років

Молода жінка стає членом класу “Дівчина спілки взаємного вдосконалення”, коли їй виповнюється 14 років.

Скорочена назва *СВВ* є відповідником повної назви—Спілка взаємного вдосконалення (СВВ); таку назву в Церкві колись мала програма для молоді. Слово *дівчина* тут означає молоду жінку. Спілка взаємного вдосконалення взяла за емблему своєї організації троянду; клас “Дівчина спілки взаємного вдосконалення” і сьогодні має своєю емблемою троянду, що символізує любов, віру і чистоту.

Сьогодні молода жінка, яка є членом класу “Дівчина спілки взаємного вдосконалення”, зміцнює своє свідчення про Небесного Батька і Ісуса Христа, приймає цінності Товариства молодих жінок і діє відповідно до них, учить любові, вірі та чистоті.

Клас “Лавр”, вік 16–17 років

Молоді жінки стають членами класу “Лавр”, коли їм виповнюється 16 років.

Упродовж століть листя лавра символізувало честь і досягнення, особливо коли з них було сплетено вінок.

Сьогодні молода жінка, яка є членом класу “Лавр”, готується до складання і виконання священних завітів та отримання храмових обрядів.

Вісімнадцятирічні молоді жінки

Звичайно молоді жінки переходять у Товариство допомоги у день виповнення їм 18 років або впродовж цього року. На час виповнення 19 років кожна молода жінка має бути залучена до повноцінної участі в Товаристві допомоги. Через особливі обставини, такі як: особисте свідчення, зрілість, закінчення школи, бажання й далі бути зі своїми однолітками, навчання у коледжі, молода жінка може перейти до Товариства допомоги раніше або й надалі залишатися в Товаристві молодих жінок. Молода жінка радиться зі своїми батьками та єпископом, щоб прийняти рішення, яке допомагатиме їй залишатися активним членом Церкви.

Провідники Товариства молодих жінок і Товариства допомоги працюють разом, щоб для кожної молодої жінки зробити перехід у Товариство допомоги успішним.

10.2

Роль батьків і церковних провідників

Батьки в першу чергу відповідають за духовне і матеріальне благополуччя своїх дітей (див. УЗ 68:25–28). Єпископат і провідники Товариства молодих жінок допомагають батькам виконувати цей обов'язок, але не замінюють їх у цьому. Вони пропонують таку підтримку:

Вони підтримують батьків, коли ті допомагають своїм дочкам готуватися до отримання благословень храму, дотримуючись настанов, перелічених у пункті 10.1.1.

Вони заохочують молодих жінок і їхніх батьків до спілкування між собою.

Вони слідкують за тим, щоб заходи Товариства молодих жінок та святкування тих чи інших подій молоддю не обтяжували сім'ї або не співпадали із сімейними заходами.

Провідники повинні бути особливо чуйними до молодих жінок, сім'ї яких не надають їм сильної підтримки у житті за євангелією.

10.3

Провідництво Товариства молодих жінок приходу

У цьому розділі увага зосереджується на тому, як керувати Товариством молодих жінок, аби зміцнювати молодих жінок та їхні сім'ї. Провідники Товариства молодих жінок часто переглядають розділ 3, в якому визначено основні принципи провідництва. Ці принципи включають в себе духовну підготовку, участь у радах, служіння іншим і навчання євангелії Ісуса Христа.

10.3.1

Єпископат

Єпископ і його радники здійснюють провідництво священства для Товариства молодих жінок. Вони наглядають за молодими жінками і зміцнюють їх, тісно співпрацюючи з їхніми батьками та провідниками Товариства молодих жінок.

Єпископ

Єпископ покликає і рукопокладає сестру служити президентом Товариства молодих жінок. Він також спостерігає за покликанням і рукопокладанням інших провідників Товариства молодих жінок. Він може допомагати своїм радникам покликати і рукопокладати цих провідників.

Єпископ проводить співбесіду з кожною молоддю жінкою, яка завершує програму “Особистий розвиток” (див. пункт 10.7.3).

Єпископ і його радники

Єпископ і його радники регулярно беруть участь у зборах, служінні та заходах Товариства молодих жінок. Єпископ працює з класом “Лавр”. Він призначає свого радника, який працює з дияконами, працювати з класом “Вулик”, а свого радника, який працює з учителями, працювати з класом “Дівчина спілки взаємного вдосконалення”.

Єпископ призначає одного зі своїх радників наглядати за Товариством молодих жінок приходу. Цей радник регулярно зустрічається з президентством Товариства молодих жінок. Він повідомляє про справи Товариства молодих жінок на зборах єпископату.

Єпископ проводить співбесіду з кожною молоддю жінкою принаймні раз на рік. Якщо можливо, він двічі на рік проводить співбесіду з усіма, кому виповнилося 16 і 17 років. Якщо це не можливо, він призначає радника проводити деякі з цих співбесід. Через шість місяців після

того, як кожна молода жінка віком від 12 до 15 років пройшла щорічну співбесіду з єпископом, вона має пройти співбесіду з радником в єпископаті, який наглядає за її класом.

Під час цих співбесід єпископ і його радники дотримуються настанов, вказаних в *Довіднику 1*, пункт 7.1.7. Вони також можуть користуватися бланком “Звіт про виконання програми Особистий розвиток” для провідників, який отримують від секретаря Товариства молодих жінок приходу.

Єпископ і його радники вітають кожну молоду жінку на причасних зборах, коли вона переходить з Початкового товариства в Товариство молодих жінок, коли вона переходить в нову вікову групу і коли вона одержує звання “Зріла молода жінка”. Коли молода жінка переходить в нову вікову групу, член єпископату вручає їй свідоцтво.

Члени єпископату з молитвою радяться разом, щоб визначити, кого покликати президентами класів. Вони не вибирають цих провідників, зважаючи лише на вік чи старшинство у класі. Президентство Товариства молодих жінок може рекомендувати молодих жінок, які б могли служити президентами класів (див. пункти 19.1.1 і 19.1.2).

Коли член єпископату покликає молоду жінку служити президентом класу, він просить її рекомендувати тих, кого можна покликати радниками і секретарем. Він радить їй поставитися до цього відповідально і з молитвою, шукаючи проводу Господа стосовно тих, кого вона буде рекомендувати. Однак член єпископату також допомагає президенту класу зрозуміти, що остаточна відповідальність отримати натхнення стосовно тих, хто буде покликаний, лежить на єпископаті.

Член єпископату просить згоди від батьків молодої жінки, перш ніж покликати її служити в будь-якому покликанні.

Запропонувавши ці покликання, член єпископату представляє молодих жінок у їхніх класах для підтримки. Потім єпископ або призначений радник рукопокладають цих молодих жінок. Член єпископату оголошує про ці покликання на причасних зборах, але не просить виявити підтримку підняттям руки.

Провідник Товариства молодих жінок може звертатися до єпископату з приводу будь-яких можливих змін, які потрібно зробити в президентствах класів.

10.3.2

Президентство Товариства молодих жінок

Президентство Товариства молодих жінок приходу складається з президента і двох радників. Вони працюють під керівництвом єпископату. Вони також отримують настанови і підтримку в поточних справах від президентства Товариства молодих жінок колу.

Кожний член президентства Товариства молодих жінок відповідає за один з класів Товариства молодих жінок таким чином:

Президент: Клас “Лавр”

Перший радник: клас “Дівчина спілки взаємного вдосконалення”

Другий радник: клас “Вулик”

Президент Товариства молодих жінок приходу

Президент Товариства молодих жінок має такі обов’язки:

Вона служить членом ради приходу. Як член цієї ради, вона сприяє розвитку віри і зміцненню як окремих людей, так і сімей (див. розділ 4). Вона також є членом молодіжного комітету єпископату (див. пункт 18.2.9).

Вона подає єпископату кандидатури сестер для служіння в Товаристві молодих жінок. Щоб подати ці кандидатури, вона дотримується настанов, уміщених у пунктах 19.1.1 і 19.1.2.

Вона навчає інших провідників Товариства молодих жінок їхніх обов'язків, використовуючи як джерело цей Довідник.

Вона контролює записи, звіти, бюджет та фінанси Товариства молодих жінок приходу. У цьому їй допомагає секретар Товариства молодих жінок.

Президент Товариства молодих жінок та її радники

Президент Товариства молодих жінок та її радники мають такі обов'язки:

Вони знайомляться з кожною молодою жінкою і дізнаються про її таланти, інтереси і труднощі. Вони шукають шляхів, щоб зміцнювати кожную з молодих жінок, допомагати їм зростати у їхньому свідченні і заохочувати до участі в Товаристві молодих жінок. Вони приділяють особливу увагу молодим жінкам, які є новими членами Церкви, і молодим жінкам, які є малоактивними.

Вони підтримують кожную молоду жінку в її сім'ї.

Вони допомагають молодим жінкам працювати за програмою "Особистий розвиток". Їм також рекомендується працювати за програмою "Особистий розвиток".

Вони можуть радитися з батьками і провідниками священства стосовно потреб молодих жінок.

Вони переконуються, що програма Товариства молодих жінок приходу організована і функціонує належними чином. Частиною їхньої роботи є також наглядати і навчати порадників і фахівців Товариства молодих жінок приходу.

Вони часто проводять уроки на недільних заняттях, хоч можуть передавати цей обов'язок і порадникам у Товаристві молодих жінок. Вони

слідкують за тим, щоб у Товаристві молодих жінок покращувалося вивчення і викладання євангелії. У цьому вони дотримуються принципів, указаних у пунктах 5.5.3 і 5.5.4.

Вони відвідують збори президентств класів і, в разі потреби, дають поради.

Вони працюють з президентствами класів, щоб планувати і проводити заходи, у т.ч. й спільні заходи. Вони допомагають президентствам класів зміцнювати єдність між молодими жінками.

Вони навчають президентства класів та інших провідників в Товаристві молодих жінок, як набути навичок і якостей, потрібних провідникам (див. пункт 10.9).

Вони проводять збори президентства Товариства молодих жінок. Вони також регулярно зустрічаються з радником в єпископаті, який наглядає за Товариством молодих жінок.

10.3.3

Секретар Товариства молодих жінок приходу

Секретар Товариства молодих жінок має такі обов'язки:

Вона радиться з президентством Товариства молодих жінок, щоб підготувати порядок денний для зборів президентства. Вона відвідує ці збори, робить нотатки і відслідковує виконання доручень.

Вона інструктує секретарів класу та наглядає за їхньою роботою у веденні записів про відвідування. Принаймні щоквартально вона зводить інформацію про відвідування, переглядає її разом з президентом Товариства молодих жінок і передає її діловоду приходу.

Вона переконується, що єпископат і президентство Товариства молодих жінок знають про молодих жінок, які регулярно не відвідують збори,

і молодих жінок, які невдовзі мають перейти в інший клас Товариства молодих жінок.

Вона використовує бланк “Звіт про виконання програми Особистий розвиток” для провідників, щоб позначати розвиток кожної з молодих жінок, коли вони беруть участь у програмі “Особистий розвиток” та інших заходах і коли вони виконують покликання в провідництві. Коли для молодої жінки призначена співбесіда з членом єпископату, секретар може дати йому копію цього заповненого бланка.

Вона допомагає президентству Товариства молодих жінок підготувати щорічний бюджет і звіт про витрати коштів.

10.3.4

Порадники Товариства молодих жінок приходу

Єпископат може покликати порадників у Товариство молодих жінок, щоб допомогти президентству Товариства молодих жінок виконувати їхні обов’язки. Кожний поради́ник працює з певною віковою групою молодих жінок і робить це під керівництвом члена президентства, який призначений до цієї вікової групи. Порадники мають такі обов’язки:

Вони допомагають президентству Товариства молодих жінок і президентствам класів планувати і проводити заходи, у т.ч. і спільні заходи.

Вони можуть вести недільні уроки. Вони також можуть допомагати навчати президентства класів, як набути навичок провідників.

Вони можуть допомагати конкретним молодим жінкам записувати їхні здобутки за програмою “Особистий розвиток”.

Вони, якщо запрошені, відвідують збори президентства Товариства молодих жінок.

10.3.5

Президентства класів Товариства молодих жінок

Президентство класу, як правило, покликається для кожного класу Товариства молодих жінок. У приході чи філії, де мало молодих жінок, одне президентство може бути покликане для об’єднаних вікових груп, поки не буде можливості організувати молодих жінок у відповідні для них класи.

Президентства класів мають такі обов’язки:

Вони наглядають за членами класу і підтримують з ними дружні стосунки, особливо з тими, хто є новими чи малоактивними членами Церкви, або з тими, хто має вади чи особливі потреби. Вони моляться про них, проводять з ними час і стають для них щирими друзями.

Вони допомагають членам класу встановлювати дружні стосунки, набувати потрібних для провідників навичок і жити за євангелією.

Вони допомагають кожній молодій жінці відчувати, що їй раді, коли вона стає членом їхнього класу.

Вони підтримують зусилля членів класу у виконанні програми “Особистий розвиток”.

Вони проводять регулярні збори президентства класу.

Вони проводять недільні збори у своїх класах.

Вони допомагають у плануванні заходів, у т.ч. спільних заходів.

Президентства класів служать у молодіжному комітеті єпископату (див. пункт 18.2.9).

10.3.6

Секретарі класів Товариства молодих жінок

Секретарі класів мають такі обов’язки:

Вони зводять інформацію про відвідування, перевіряють її та передають секретарю Товариства молодих жінок.

Вони консультуються з президентством класу, щоб підготувати порядок денний для зборів президентства. Вони відвідують ці збори, роблять нотатки і записують дані завдання.

Вони можуть допомагати президентствам класів і провідникам Товариства молодих жінок планувати заходи.

10.3.7

Фахівці з проведення заходів Товариства молодих жінок приходу

Єпископат може покликати фахівців, щоб вони час від часу допомагали у плануванні і проведенні конкретних заходів. Наприклад, можуть бути покликані фахівці, щоб допомогти в таких заходах, як: Табір Товариства молодих жінок, молодіжна конференція і спортивні заняття. Ці фахівці служать під керівництвом президентства Товариства молодих жінок.

10.3.8

Музичний керівник і піаніст Товариства молодих жінок

Єпископат може покликати музичного керівника і піаніста Товариства молодих жінок. Вони можуть запропонувати служити у цих покликаннях дорослим жінкам або молодим жінкам.

Музичний керівник підбирає гімни для вступної частини недільних зборів і диригує під час їх співу. Вона також може допомогти молодим жінкам вивчати вибрані гімни і розвивати їхні музичні здібності.

Піаніст грає перед початком і після закінчення зборів Товариства молодих жінок, а також акомпанує під час співу гімну.

10.4

Збори провідництва

10.4.1

Збори ради приходу

Президент Товариства молодих жінок служить членом ради приходу (див. розділ 4).

10.4.2

Збори молодіжного комітету єпископату

Єпископ головує над молодіжним комітетом єпископату. Цей комітет складається з єпископату, одного з помічників єпископа у кворумі священиків, президентів кворумів учителів і дияконів, президентів класів Товариства молодих жінок та президентів Товариств молодих чоловіків і молодих жінок. Додаткову інформацію, див. у пункті 18.2.9.

10.4.3

Збори президентства Товариства молодих жінок приходу

Президентство Товариства молодих жінок регулярно проводить збори президентства. Президент головує на зборах і веде їх. Секретар відвідує збори, робить записи і стежить за виконанням завдань.

Порядок денний може включати такі питання:

1. Оцінка того, як молоді жінки в кожному класі досягають цілей, вказаних у пункті 10.1.1. Планування, як допомогти кожній з молодих жінок краще досягнути цих цілей.
2. Читання й обговорення уривків з Писань та настанов від церковних провідників, які стосуються їхніх покликань.
3. Складання плану для навчання президентств класів їхнім обов'язкам.

4. Обговорення ефективності заходів Товариства молодих жінок. Обговорення того, як залучати молодих жінок до планування заходів, які б допомогли їм втілювати в життя цінності Товариства допомоги.
5. Обговорення рівня навчання євангелії на недільних уроках і планування шляхів його покращення.
6. Перегляд записів про відвідуваність. Планування, як допомагати новим і малоактивним членам Церкви бути активними.
7. Розгляд бюджету і витрат Товариства молодих жінок.

Президентство Товариства молодих жінок може запрошувати радників і фахівців відвідувати такі збори, якщо в цьому є потреба.

10.4.4

Збори з радником у єпископаті

Президентство Товариства молодих жінок регулярно зустрічається з радником в єпископаті, який наглядає за Товариством молодих жінок. На цих зборах вони разом радяться стосовно прогресу і потреб кожної з молодих жінок. Члени президентства Товариства молодих жінок подають звіти, дають рекомендації і розглядають плани для зборів та заходів. Коли доречно, на ці збори можуть бути запрошені радники Товариства молодих жінок і президентства класів, щоб звітувати й отримати настанови.

10.4.5

Збори президентства класу

Президентство кожного класу регулярно проводить збори президентства. Ці збори веде президент класу. Секретар відвідує збори, робить записи і стежить за виконанням завдань.

Член президентства Товариства молодих жінок і радник класу, яка відповідає за цей клас, також присутні на цих зборах.

Порядок денний може включати такі питання:

1. Планування, як зміцнювати членів класу, у т.ч. нових і малоактивних членів Церкви. Також планування, як підтримувати дружні стосунки з молодими жінками, які мають інші релігійні погляди.
2. Читання й обговорення уривків з Писань та настанов церковних провідників, що стосуються їхніх обов'язків.
3. Планування відвідувань членів класу, якщо в цьому є потреба.
4. Обговорення того, як допомогти кожній молодій жінці успішно виконати програму "Особистий розвиток".
5. Планування зборів і заходів класу.
6. Розгляд питань, які слід винести на обговорення на зборах молодіжного комітету єпископату (див. пункт 18.2.9).
7. Навчання від провідників Товариства молодих жінок приходу.

10.4.6

Збори провідництва Товариства молодих жінок колу

Збори провідництва Товариства молодих жінок колу звичайно проводяться один раз на рік, як пояснено в пункті 18.3.11. Ці збори відвідують президентства і секретарі Товариства молодих жінок приходів. У разі потреби, на ці збори можуть бути запрошені радники, фахівці та член єпископату, призначений наглядати за Товариством молодих жінок.

10.5

Норми

Норми дають надійне спрямування, щоб зміцнювати і направляти членів Церкви. Якщо молоді жінки дотримуються євангельських норм, вони будуть великою допомогою у Церкві і в світі. Вони також будуть гідними отримати храмові обряди.

У брошурі *Заради зміцнення молоді* Перше Президентство визначило євангельські норми і навчає молодь, як їх застосовувати. Кожна молода жінка повинна мати примірник брошури *Заради зміцнення молоді*. Вона повинна часто переглядати ці норми і розмірковувати, наскільки їй вдається жити за ними.

Провідники Товариства молодих жінок мають вивчити норми, вказані в цій брошурі, і бути прикладом у їх дотриманні. Вони повинні знайти способи, щоб часто навчати цих норм і підкріплювати їх на уроках і спільних заходах, під час проведення табору, молодіжної конференції та інших заходів.

Члени єпископату та провідники Товариства молодих жінок можуть заохочувати батьків вивчати євангельські норми, бути прикладом у їх дотриманні і обговорювати їх зі своїми доньками. Вони можуть також заохочувати молодих жінок користуватися брошурою *Заради зміцнення молоді* як джерелом для підготовки уроків на домашньому сімейному вечорі та виступів.

10.6

Навчання євангелії в неділю

Молоді жінки збираються кожної неділі, щоб розширити своє розуміння євангелії, усвідомити, як євангелія відповідає на їхні щоденні запитання, мати можливість відчувати Духа і зміцнювати своє свідчення та ділитися ним.

10.6.1

Вступна частина

Де можливо, усі молоді жінки збираються разом для короткої вступної частини перед недільним уроком. Президентство Товариства молодих жінок приходу наглядає за проведенням вступної частини цих зборів; вступну частину проводить член президентства класу.

У вступній частині провідники створюють атмосферу, що запрошує Духа на уроки, які будуть після неї проводитися. Вступна частина складається з: привітання, гімну, молитви, повторення вголос девізу Товариства молодих жінок та оголошень.

Якщо дозволено президентом колу, в одну неділю місяця Товариство молодих жінок і Товариство допомоги можуть проводити вступну частину спільно (див. 9.7.1).

10.6.2

Класи

Після вступної частини молоді жінки збираються для навчання євангелії. Класи Товариства молодих жінок звичайно збираються окремо за віковими групами. Однак провідники, у разі потреби, можуть мати такий вибір:

1. У приході, де є велика кількість молодих жінок, можна організувати більше одного класу однієї вікової групи; при цьому покликаються порадник і президентство для кожного класу.
2. У приході чи філії, де мало молодих жінок, вікові групи для навчання євангелії в неділю можна об'єднати; у цьому випадку порадників можна не покликати.
3. У будь-якому приході всі молоді жінки можуть зустрічатися разом раз на місяць для проведення спільного уроку.

Уроки, як правило, проводять члени президентства Товариства молодих жінок або порадики Товариства молодих жінок. Якщо потрібно, члени президентства і порадики можуть ділити цю відповідальність між собою. Молоді жінки час від часу можуть допомагати у проведенні навчання. Коли навчання мають проводити молоді жінки, член президентства Товариства молодих жінок або порадики допомагає їй підготуватися до цього. Час від часу провідники священства та інші вірні члени приходу також запрошуються проводити навчання. Ті, хто проводять навчання, мають дотримуватися принципів, указаних у пункті 5.5.4.

Провідники заохочують кожен молодий жінку, де це можливо, приносити свої примірники Писань. Якщо потрібно для проведення окремих уроків, провідники можуть попросити молодих жінок також принести й інші затверджені Церквою матеріали.

Молоді жінки і молоді чоловіки можуть час від часу збиратися разом, як це встановлено єпископатом.

10.7

Особистий розвиток

Програма “Особистий розвиток”—це програма досягнень, яка призначена допомогти молодим жінкам зміцнити їхнє свідчення про Ісуса Христа, підготуватися до своїх майбутніх ролей, підготуватися, щоб бути гідними вступити у священні храмові завіти і виконувати їх.

Цілі програми визначені в книзі *Особистий розвиток молодих жінок*. Молоді жінки разом з батьками та провідниками Товариства молодих жінок працюють над встановленням та досягненням цілей, що ґрунтуються на цінностях Товариства молодих жінок.

Ретельно обдумавши, батьки і провідники можуть видозмінювати програму, щоб допомогти молодим жінкам, які мають особливі потреби. Наприклад, вони можуть зважити на потреби молодих жінок, які мають вади або труднощі з навчанням, потреби молодих жінок, які недавно приєдналися до Церкви або стали активними в Товаристві молодих жінок після 16 років, потреби молодих жінок, які не є членами Церкви. Вносячи будь-які зміни чи роблячи винятки для однієї особи, провідники повинні ретельно обміркувати, як ці зміни можуть вплинути на інших.

10.7.1

Виконання завдань за програмою “Особистий розвиток” на спільних заходах товариства

Провідники Товариства молодих жінок і президентства класів можуть планувати проведення деяких заходів за програмою “Особистий розвиток” для спільних заходів (див. пункт 10.8.1). Наприклад, усі молоді жінки можуть допомагати одній молодій жінці виконати завдання на засвоєння якоїсь цінності. Такі спільні заходи слід планувати ретельно і з молитвою, щоб програма “Особистий розвиток” для кожної молоді жінки залишалася особистою.

10.7.2

Емблеми, свідоцтва і звання

Провідники приходу можуть отримати свідоцтво про завершення програми “Особистий розвиток” та нагороди за виконання цієї програми через Розподільчу службу Церкви. Для їх придбання вони використовують бюджетні кошти.

10.7.3

Обов'язки провідників стосовно виконання програми “Особистий розвиток”

Провідники Товариства молодих жінок

Коли молодій жінці виповнюється 12 років, другий радник у президентстві Товариства молодих жінок і порадник класу “Вулик” домовляються про зустріч з нею та її батьками. Присутньою також може бути член президентства класу “Вулик”.

Провідники повинні вручити молодій жінці книгу *Особистий розвиток молодих жінок* і розповідати про цю програму їй та її батькам. Вони заохочують батьків працювати разом з нею над вибором та виконанням завдань і проектів за програмою “Особистий розвиток”. Вони пояснюють, що її мама також може працювати за програмою “Особистий розвиток” і заслужити нагороду. Інші жінки також можуть допомагати у виконанні цієї програми і самі брати в ній участь.

Провідники Товариства молодих жінок дають кожній молодій жінці примірник брошури *Заради зміцнення молоді* і примірник довідника з євангелії *Стійкі у вірі* (якщо єпископ ще їй не дав їх). Вони також дають їй кулон з емблемою Товариства молодих жінок, який можна замовити через Розподільчу службу Церкви.

Провідники Товариства молодих жінок те саме роблять і для молодих жінок, які приєднуються до товариства після 12 років.

Додаткові інструкції для батьків і провідників вміщено в книзі *Особистий розвиток молодих жінок*.

Єпископ

Після того як молода жінка завершує програму “Особистий розвиток”, єпископ проводить

з нею співбесіду. Це може відбуватися під час його річної чи піврічної співбесіди з нею. Для скерування він може скористатися нормами з брошури *Заради зміцнення молоді*. Він також може перевірити її відвідуваність причасних зборів і семінарії (де така є) і читання нею Книги Мормона. Якщо він переконується, що вона готова отримати звання “Зріла молода жінка”, то підписує її книгу “Особистий розвиток”. Він може вручити їй нагороду на причасних зборах.

10.8

Заходи і події

Провідники Товариства молодих жінок, у т.ч. і президентства класів, планують заходи, виходячи з потреб та інтересів молодих жінок. Вони докладають особливих зусиль, щоб подружитися з усіма молодими жінками, у т.ч. з тими, які недавно приєдналися до Церкви, і тими, які є малоактивними. Заходи можуть допомогти молодим жінкам досягнути своїх цілей у виконанні програми “Особистий розвиток”. Президентства класів мають якомога більше залучатися до планування і проведення таких заходів.

Плани для заходів Товариства молодих жінок повинні бути схвалені членом єпископату і відповідати вимогам, зазначеним у розділі 13.

10.8.1

Спільні заходи

Більшість заходів Товариства молодих жінок відбувається у час, який називають “Спільними заходами”. Назва *Спільні заходи* вказує на те, що це заходи, які надають можливість молодим жінкам виявляти повагу й підтримку одна одній та навчатися разом. Спільні заходи мають надавати молоді різні нагоди служити іншим і розвиватися духовно, соціально, фізично і розумово.

Як правило, спільні заходи проводяться щотижнево. Якщо подорожування або інші обмеження

роблять це недоцільним, спільні заходи можуть проводитися рідше, але принаймні раз на місяць. Спільні заходи мають тривати годину-півтори і відбуватися у денний чи вечірній час будь-якого дня, крім неділі й понеділка.

Президентство Товариства молодих жінок під керівництвом єпископату наглядає за проведенням спільних заходів для молодих жінок.

Президентства Товариства молодих жінок і Товариства молодих чоловіків можуть час від часу використовувати проведення спільних заходів, щоб підготуватися до заходів у колі чи спільних заходів на рівні кількох колів (див. 13.3).

Тема щорічних спільних заходів

Кожного року Перше Президентство оголошує тему для спільних заходів. Провідники роблять наголос на цій темі під час вступної частини спільних заходів та під час інших молодіжних заходів.

Вступна частина

Як правило, спільні заходи починаються з короткої вступної частини, на якій головує член єпископату. Помічники єпископа у кворумі священників і члени президентства класу Лавр по черзі проводять захід. Дорослі провідники готують молодих провідників до виконання цього обов'язку.

Вступна частина включає в себе гімн і молитву, а також може включати музичні номери і можливості для молоді поділитися своїми талантами і свідченнями.

Заходи, що проводяться кворумом і класом, або спільні заходи

Після вступної частини кворуми Ааронового священства і класи Товариства молодих жінок звичайно проводять заходи окремо. У приході чи філії, де мало молодих жінок, усі молоді жінки для проведення заходів можуть збиратися

разом. Заходи також можна планувати для будь-якої комбінації кворумів і класів.

Спільні заходи для усіх молодих чоловіків і молодих жінок звичайно проводяться раз на місяць. Під час зборів молодіжного комітету єпископату члени комітету складають розклад заходів, планують і переглядають ці заходи. Заходи проводяться під керівництвом єпископату.

Прикладами кількох доречних заходів є проекти служіння, музичні, танцювальні, театральні та культурні події, спортивні або атлетичні змагання, заходи ознайомлення з різними професіями та заходи на відкритому повітрі.

10.8.2

Бесіди єпископату з молоддю

Бесіди єпископату з молоддю плануються і проводяться єпископатом. Ці бесіди, які проводяться час від часу, дають єпископату можливість обговорювати теми, які є цікавими для молоді та духовно її зміцнюють. Особливо корисно висвітлювати теми з брошури *Заради зміцнення молоді* і довідника з евангелії *Стійкі у вірі*. Іноді єпископат може запросити до участі в цих бесідах гостей. Гостями, як правило, можуть бути члени Церкви з приходу або колу.

Бесіди єпископату з молоддю можуть проводитися з усією молоддю спільно або з молоддю певної вікової групи. Їх можна проводити під час спільних заходів, в неділю під час зборів кворумів і класів Товариства молодих жінок або в інший час, коли це не буде надмірно обтяжливим для сімей. Єпископат вирішує, як часто їх слід проводити. Їх розклад складається на зборах молодіжного комітету єпископату.

10.8.3

Нові починання

Нові починання—це щорічна подія для молодих жінок, їхніх батьків, провідників священства і провідників Товариства молодих жінок.

Молоді жінки, яким виповниться 12 років в наступному році, також запрошуються на цю подію разом зі своїми батьками. Ця подія може проводитися на початку шкільного навчального року або календарного року. Вона може проходити під час проведення спільних заходів.

Ця подія допомагає молодим жінкам і їхнім батькам більше дізнатися про програму Товариства молодих жінок. Вона включає розповідь про програму “Особистий розвиток” і презентацію девізу, логотипу, гасла Товариства молодих жінок та формулювання цілей вікових груп Товариства молодих жінок і представлення їхніх символів (див. 10.1). Вона повинна допомогти молодим жінкам і їхнім батькам запланувати участь у цих подіях на наступний рік.

“Нові починання” дають провідникам нагоду виявити любов до молодих жінок, заохотити їхніх батьків допомагати своїм дочкам у виконанні програми “Особистий розвиток”, представити молодих жінок, яким виповниться 12 років у наступному році, і радо вітати молодих жінок, які приєдналися до Церкви або переїхали у приход. Це час дати молодим жінкам звання і нагороду за виконання програми “Особистий розвиток”. Президентство Товариства молодих жінок запрошує члена єпископату виступити із заключним словом.

Президентства класів планують програму під керівництвом президентства Товариства молодих жінок. Президентство Товариства молодих жінок може попросити фахівців надати допомогу (наприклад, диригувати хором або інструментальною групою, провести репетиції з промовцями або підготувати сценку). Член президентства класу “Лавр” може вести програму.

10.8.4

Молоді жінки в досконалості

Захід “Молоді жінки в досконалості” є подією, під час якої молоді жінки отримують нагороду за

всі добрі справи, які вони роблять. Це святкування, приурочене програмі “Особистий розвиток”. Кожна молода жінка розповідає про завдання або проект на засвоєння цінностей, які вона виконувала упродовж року, і досягла в цьому прекрасних успіхів. Вона може продемонструвати таланти і навички, які розвинула, досягаючи цілей програми “Особистий розвиток”. Провідники Товариства молодих жінок запрошують на це святкування батьків молодих жінок.

На початку року провідники заохочують кожну молоду жінку серйозно подумати над тим, на яких цінностях вона могла б зосередитися, готуючись до цієї події. Вона може працювати з членом сім'ї, іншою молодою жінкою або з іншими людьми, що працюють над проектами, виконання яких вимагає кількох місяців.

Ця подія зазвичай проводиться під час спільного заходу на рівні приходу, але може бути проведена й на рівні колу. Дорослі провідники залучають до планування події молодих жінок. Дата і плани проведення цієї події мають бути оголошені на початку року.

10.8.5

“Наші норми”

Заходи “Наші норми”—це особливі програми, що зосереджені на моральних цінностях і вічних цілях. Їх призначення—заохотити молодих жінок жити за нормами, вказаними в брошурі *Заради зміцнення молоді*, що наблизитиме їх до Спасителя.

Заходи “Наші норми” проводяться щорічно або частіше, якщо це потрібно, як правило, під час спільних заходів. Вони можуть проводитися на рівні класу, приходу, кількох приходів чи колу. Залежно від теми презентації, для проведення заходів, присвячених духовним цінностям Товариства, можна об'єднувати будь-які вікові групи Товариства молодих жінок. На заходи “Наші норми” можна запрошувати матерів,

батьків, батьків і матерів разом, а також молодих чоловіків.

10.8.6

Табір Товариства молодих жінок

Раз на рік Церква заохочує проведення табору або подібного заходу для молодих жінок. У плануванні цього заходу провідники Товариства молодих жінок користуються такими матеріалами: *Young Women Camp Manual* і “*Табір Товариства молодих жінок: Путівник для провідників священства і Товариства молодих жінок*”.

Табір можна проводити на рівні приходу чи колу. Під керівництвом провідників священства президентства Товариства молодих жінок визначають масштаб програми табору для молодих жінок.

Провідники священства можуть покликати фахівців Товариства молодих жінок колу і приходу бути провідниками табору. Провідники табору організують і проводять програму табору під керівництвом президентства Товариства молодих жінок. Вони можуть працювати з провідниками та комітетом неформальних заходів колу, щоб забезпечити спорядженням, транспортом та іншою допомогою.

Інформацію стосовно фінансування табору див. у пункті 10.8.9. Інформацію стосовно безпеки табору див. у пункті 13.6.20 і в посібнику *Young Women Camp Manual*.

10.8.7

Заходи в колі і спільні заходи для кількох колів

Див. підрозділ 13.3.

10.8.8

Молодіжна конференція

Див. підрозділ 13.4.

10.8.9

Фінансування заходів та святкових подій

Фінансування заходів і святкування подій Товариства молодих жінок має відбуватися з бюджету приходу (див. пункт 13.2.8).

Фінансування щорічного табору або подібного заходу

Якщо бюджет приходу не має достатньо коштів, щоб заплатити за проведення щорічного табору Товариства молодих жінок або подібного заходу, провідники можуть попросити учасників самим сплатити частину чи всю вартість його проведення. Якщо грошей учасників недостатньо, єпископ може дозволити провести один щорічний груповий захід, на який збираються гроші, керуючись настановами з пункту 13.6.8.

У жодному випадку витрати на проведення щорічного табору чи іншого подібного заходу або проїзд до нього не повинні бути надмірними. Відсутність особистих коштів не повинна перешкодити молодій жінці взяти участь в таборі чи заході.

Фонди для придбання спорядження і продовольства

Якщо можливо, спорядження і продовольство, які необхідні приходу для проведення щорічних молодіжних таборів, мають закуповуватися з бюджетних коштів приходу. Якщо цих коштів не достатньо, єпископ може дозволити раз на рік груповий захід по збиранню коштів, що узгоджується з настановами в пункті 13.6.8.

Спорядження і товари, що купуються за церковні кошти,—за бюджетні кошти приходу чи кошти, зібрані для проведення заходу,—мають призначатися лише для церковного використання. Вони не призначені для особистого використання окремими людьми чи сім'ями.

10.9

Навчання навичкам і якостям провідника

Провідники Товариства молодих жінок навчають, як набути навичок та якостей, необхідних для провідників, працюючи з президентствами класів, провідниками табору та іншими молодими жінками, що займають позиції в провідництві. Це навчання відбувається тоді, коли провідники допомагають молодим жінкам планувати і проводити заходи та разом з ними беруть участь у проєктах служіння за програмою “Особистий розвиток”. У своїй роботі провідники можуть звертатися до розділу 3 цього Довідника.

10.10

Провідництво Товариства молодих жінок колу

10.10.1

Президентство колу

Члени президентства колу наглядають за Товариством молодих жінок у колі. Частиною їхніх обов'язків є інструктування єпископів про їхні обов'язки стосовно молодих жінок.

Президент колу призначає одного зі своїх радників наглядати за Товариством молодих жінок у колі.

Детальнішу інформацію про обов'язки президентства колу стосовно допоміжних організацій див. у підрозділі 15.1.

10.10.2

Член вищої ради, призначений наглядати за Товариством молодих жінок

Президент колу призначає члена вищої ради працювати разом з президентством Товариства

молодих жінок колу. Обов'язки цього члена вищої ради наведені у підрозділі 15.3.

10.10.3

Президентство Товариства молодих жінок колу

Обов'язки президентства Товариства молодих жінок колу вказані у пункті 15.4.1.

10.10.4

Секретар Товариства молодих жінок колу

Обов'язки секретаря Товариства молодих жінок колу вказані у пункті 15.4.2.

10.10.5

Комітет Ааронового священства і Товариства молодих жінок колу

Президент колу призначає радника головувати над комітетом Ааронового священства і Товариства молодих жінок колу. Іншими членами комітету є члени вищої ради, призначені наглядати за організаціями молодих чоловіків і молодих жінок колу, президентство і секретар Товариства молодих чоловіків колу і президентство і секретар Товариства молодих жінок колу.

Президентство колу може бути запрошене на збори комітету, якщо в цьому є потреба. Молоді люди якнайбільше мають бути задіяні до планування і проведення таких заходів як: молодіжні конференції, танці, духовні збори і події, спільні для кількох колів. Молодь також може брати участь в обговоренні труднощів, які доводиться долати молодим людям у колі.

10.10.6

Фахівці з проведення заходів Товариства молодих жінок колу

Президентство колу може призначити членів колу тимчасово служити фахівцями Товариства

молодих жінок, допомагаючи в плануванні і проведенні заходів чи програм колу. Фахівці можуть бути призначені для проведення таких заходів, як: табір Товариства молодих жінок, святкування подій в колі чи на рівні кількох колів, спортивні заняття. Вони служать під керівництвом президентства Товариства молодих жінок колу.

10.11

Адаптація організації Товариства молодих жінок до місцевих потреб

У приході чи філії, де мало молодих жінок, усі молоді жінки можуть збиратися разом для навчання (див. пункти 10.3.5 і 10.6.2). Також вони можуть збиратися разом для проведення заходів.

Якщо у приході чи філії дорослих провідників не вистачає, президентство Товариства молодих жінок може навчати в недільних класах і проводити програму заходів без порадників. У дуже маленьких підрозділах президент Товариства молодих жінок може бути єдиним дорослим провідником в Товаристві молодих жінок. У цьому випадку вона проводить недільні уроки і наглядає за проведенням заходів для всіх молодих жінок. Якщо можливо, мають бути покликані радники і секретар.

У дуже маленькій філії, де немає президента Товариства молодих жінок, президент Товариства допомоги може допомогти батькам організувати навчання для молодих жінок, поки не буде покликаний президент Товариства молодих жінок.

Оскільки молодь часто отримує користь від спілкування у великих групах, молоді чоловіки і молоді жінки з двох чи більше невеликих приходів чи філій можуть час від часу збиратися

для проведення спільних заходів. Якщо в сусідніх приходів і філіях мало молодих жінок, єпископи і президенти філій можуть дозволити молодим жінкам збиратися разом для проведення щотижневих заходів. Розглядаючи ці варіанти, єпископи і президенти філій беруть до уваги такі фактори, як відстань і вартість подорожі.

У невеликому колі чи окрузі президент Товариства молодих жінок може бути єдиним провідником Товариства молодих жінок колу чи округу. Якщо є можливість, мають бути покликані радники і секретар.

Загальну інформацію стосовно адаптації до місцевих потреб див. у розділі 17.

10.12

Додаткові настанови і правила

10.12.1

Молодіжні конференції і танці для молоді віком до 14 років

Молодь віком до 14 років, як правило, не бере участі в молодіжних конференціях або в танцях, які проводяться в інший час, ніж регулярні заплановані спільні вечори (див. пункт 13.6.14). Щорічний табір Товариства молодих жінок є винятком з цього правила.

10.12.2

Молоді жінки, що сповідують іншу релігію

Молодих жінок, що сповідують іншу віру, але які погоджуються дотримуватися церковних норм, слід тепло вітати і заохочувати до участі в молодіжних заходах. Вони також можуть брати участь у програмі “Особистий розвиток” і отримати звання. Витрати на їхню участь мають здійснюватися так само, як і на участь молодих жінок, які є членами Церкви.

10.12.3

Молоді жінки з вадами

Молоді жінки з вадами, як правило, мають бути зараховані до своїх звичайних класів. Винятки можуть бути зроблені лише з дозволу батьків і єпископату.

Інформацію стосовно розуміння, зарахування та навчання молодих жінок з вадами див. у пункті 21.1.26 і на сайті disabilities.lds.org.

10.12.4

Молоді жінки, які завагітніли поза шлюбом або які є незаміжніми матерями

Якщо молода жінка завагітніла поза шлюбом, рішення стосовно її участі в класах і заходах Товариства молодих жінок має з молитвою прийматися самою цією молодою жінкою, її батьками і єпископом.

Якщо молода жінка, якій 17 років або більше, має позашлюбну дитину і вирішує залишити цю дитину бути з нею, її радо вітають в Товаристві допомоги, де вона зможе навчатися своїм новим обов'язкам та отримувати допомогу. Вона більше не бере участі в Товаристві молодих жінок.

Якщо молода жінка, якій менше 17 років, має позашлюбну дитину і вирішує залишити цю дитину бути з нею, рішення про її участь в Товаристві молодих жінок має з молитвою прийматися самою цією молодою жінкою, її батьками і єпископом. Якщо ця молода жінка бере участь в уроках і заходах, дитина при цьому не повинна бути з нею.

Інформацію про церковну політику стосовно відраджування молодих жінок від того, щоб залишати у себе дитину, народжену поза шлюбом, див. у пункті 21.4.12.

11.

Початкове товариство

Початкове товариство є допоміжною організацією священства. Усі допоміжні організації допомагають членам Церкви зростати у своєму свідченні про Небесного Батька, Ісуса Христа та відновлену євангелію. Завдяки роботі допоміжних організацій члени Церкви отримують настанови, підбадьорення та підтримку, коли вони стараються жити за євангельськими принципами.

11.1

Девіз і цілі Початкового товариства

Початкове товариство призначено для дітей віком від 18 місяців до 11 років. Девіз Початкового товариства--“І всіх твоїх дітей буде навчено Господом; і великим буде мир серед твоїх дітей” (3 Нефій 22:13). Цілями Початкового товариства є допомагати дітям:

1. Відчувати любов Небесного Батька до них.
2. Вивчати і розуміти євангелію Ісуса Христа.
3. Відчувати і розпізнавати вплив Святого Духа.
4. Підготуватися до укладання священних завітів і дотримання їх.

Батьки в першу чергу відповідають за духовне і матеріальне благополуччя своїх дітей (див. УЗ 68:25--28). Єпископат, провідники Початкового товариства і вчителі Початкового товариства надають батькам підтримку, але не замінюють їх у цій відповідальності.

11.2

Провідництво Початкового товариства приходу

Цей розділ присвячений керуванню Початковим товариством, яке здійснюється таким чином, щоб зміцнювати окремих людей і сім'ї. Провідники Початкового товариства часто переглядають розділ 3, в якому вміщено основні принципи провідництва. Ці принципи включають в себе духовну підготовку, участь у радах, служіння іншим і навчання євангелії Ісуса Христа.

11.2.1

Єпископат

Єпископ і його радники здійснюють провідництво священства для Початкового товариства.

Єпископ і його радники

Єпископ покликає і рукопокладає одну з сестер служити президентом Початкового товариства. Він наглядає за покликанням і рукопокладанням усіх інших, хто служить у Початковому товаристві. Він може призначити своїх радників покликати їх і рукопокладати.

Єпископ або призначений радник проводить співбесіди для хрищення і конфірмації 8-річних дітей, які мають запис про членство, і 8-річних дітей, які не мають запису про членство, але принаймні один з їхніх батьків чи опікун є членом Церкви. Місіонери повного дня навчають і проводять співбесіду з 8-річними дітьми, чії батьки не є членами Церкви, і дітьми, яким на день хрищення виповниться 9 або більше років.

Єпископ або призначений радник проводить співбесіду з дітьми перед тим, як їм виповниться 12 років і вони закінчують своє перебування у Початковому товаристві.

Радник, призначений наглядати за Початковим товариством приходу

Єпископ призначає одного зі своїх радників наглядати за Початковим товариством приходу. Цей радник має такі обов'язки:

Він регулярно зустрічається з президентством Початкового товариства приходу. Він повідомляє про справи Початкового товариства на зборах єпископату.

Він направляє роботу з підготовки до щорічного виступу дітей на причасних зборах.

Він, у координації з президентством Початкового товариства, скеровує планування зборів з підготовки до храму та священства (див. 11.5.5).

Він слідкує за тим, щоб члени єпископату виступали з короткими посланнями до дітей під час проведення спільних заходів.

Там, де скаутська програма схвалена Церквою, він наглядає за скаутською програмою для хлопчиків віком від 8 до 11 років.

11.2.2

Президентство Початкового товариства приходу

Президентство Початкового товариства приходу складається з президента і двох радників. Вони працюють під керівництвом єпископату. Вони отримують початкові настанови і поточну підтримку від президентства Початкового товариства колу.

Президент Початкового товариства приходу

Президент Початкового товариства має такі обов'язки:

Вона служить членом ради приходу. Як член цієї ради, вона сприяє розвитку віри і зміцненню як окремих людей, так і сімей (див. розділ 4).

Вона рекомендує єпископату членів приходу для покликання служити провідниками і вчителями у Початковому товаристві. Щоб надати такі рекомендації, вона дотримується настанов, уміщених у 19.1.1 і 19.1.2.

Вона навчає інших провідників і вчителів Початкового товариства їхнім обов'язкам, використовуючи цей Довідник.

Вона наглядає за використанням посібників *Віра в Бога*, як це вказано у 11.5.1.

Вона наглядає за веденням записів, звітами, бюджетом і фінансами Початкового товариства приходу. Секретар Початкового товариства допомагає їй у виконанні цього обов'язку.

Президент Початкового товариства приходу та її радники

Члени президентства Початкового товариства приходу працюють разом, щоб виконувати вказані далі обов'язки. Президент Початкового товариства може призначити своїх радників наглядати за виконанням деяких з цих обов'язків.

Вони запам'ятовують імена дітей і більше дізнаються про їхні таланти, інтереси і труднощі. Вони шукають шляхів, щоб зміцнювати дітей індивідуально і допомогти їм брати участь в роботі Початкового товариства.

Вони інструктують новопокликаних учителів і слідкують за тим, щоб покращувалось вивчення і навчання євангелії у Початковому товаристві. У цій роботі вони дотримуються принципів, наведених у 5.5.3 і 5.5.4. Вони також підтримують вчителів і провідників ясельної групи Початкового товариства тим, що (1) час від часу говорять з ними, щоб дати відповіді на їхні запитання і занепокоєння та щоб обговорити шляхи, як служити дітям; (2) допомагають їм підтримувати благоговіння під час проведення спільних

заходів, уроків та перерв; і (3) домовляються про відвідини їхніх класів.

Вони планують проведення спільних заходів і наглядають за програмами, заходами і подіями, вказаними у 11.5.

Вони проводять збори президентства Початкового товариства. Вони також регулярно зустрічаються з радником в єпископаті, який наглядає за Початковим товариством.

11.2.3 Секретар Початкового товариства приходу

Секретар Початкового товариства приходу має такі обов'язки:

Вона радиться з президентством, щоб підготувати порядок денний для зборів президентства. Вона має бути присутньою на цих зборах, робити нотатки, записувати дані завдання і відслідковувати їх виконання.

Принаймні щоквартально вона зводить інформацію про відвідування, розглядає її з президентом Початкового товариства і передає діловому приходу.

Вона переконується, що президент Початкового товариства і виконавчий секретар приходу знають про дітей, які невдовзі зможуть охреститися, і дітей, які невдовзі перейдуть з Початкового товариства в Ааронове священство і Товариство молодих жінок.

Вона допомагає президентству Початкового товариства підготувати щорічний бюджет і звіт про витрати.

На прохання президентства Початкового товариства вона допомагає дітям, вчителям і батькам. Наприклад, вона може допомагати наглядати за класами і підтримувати благоговіння під час спільних заходів. Вона також може призначати дітей для виступу на наступних

спільних заходах та інформувати батьків цих дітей про дане їхнім дітям завдання.

11.2.4 Музичний(і) керівник(и) і піаніст(и) приходу

Під керівництвом президентства Початкового товариства музичні керівники і піаністи Початкового товариства мають виконувати такі обов'язки:

Вони планують, які пісні співати, розучують їх і диригують співом під час проведення спільних заходів. Це стосується й пісень, які будуть виконуватися під час щорічного виступу дітей на причасних зборах.

На прохання, вони допомагають у музичному навчанні провідникам ясельної групи та інших класів Початкового товариства.

На прохання, вони можуть організувати дитячий хор і керувати ним.

Члени президентства Початкового товариства допомагають музичним керівникам і піаністам Початкового товариства зрозуміти, якою важливою для цього товариства є музика. Мелодії, слова і послання пісень Початкового товариства можуть навчати дітей доктринам євангелії і залишатися в їхніх серцях упродовж всього їхнього життя.

Музика у Початковому товаристві має створювати атмосферу благоговіння, навчати євангелії та допомагати дітям відчувати вплив Святого Духа і радість, що приходить через спів. Під час співу деяких пісень музичні керівники дають дітям можливість порухатися і розім'ятися.

Збірник дитячих пісень і поради щодо проведення спільних заходів на поточний місьць є основним джерелом для музичного виховання в Початковому товаристві. Також можна розучувати й співати гімни зі збірника "Гімни" та пісні з журналів

Friend та *Ліягона*. Час від часу діти можуть співати патріотичні або святкові пісні, які відповідають духу недільного дня і віку дітей. Використовувати будь-яку іншу музику в Початковому товаристві можна лише з дозволу єпископату.

Інформацію стосовно навчання дітей музиці див. у *Збірнику дитячих пісень*, сторінки 147--149. Див. також розділ 14 цього Довідника, настанови стосовно проведення спільних заходів на поточний місяць та в темі “Music Callings and Resources” розділу *Serving in the Church* на церковному сайті LDS.org.

11.2.5

Учителі і провідники ясельної групи Початкового товариства

Учителі і провідники ясельної групи Початкового товариства працюють з дітьми конкретної вікової групи. Ці вчителі і провідники дотримуються принципів, вказаних у 5.5.4.

Учителі і провідники ясельної групи Початкового товариства знаходяться з дітьми упродовж всього часу роботи Початкового товариства в неділю, у т.ч. і під час спільних заходів та перерв. Під час проведення спільних заходів вони сидять з призначеним їм класом, співають з дітьми пісні і допомагають дітям бути благоговійними.

11.2.6

Керівники заходів за програмою “Мої завдання” та керівники скаутів

Якщо Початкове товариство приходу проводить для дітей віком від 8 до 11 років заходи серед тижня за програмою “Мої завдання” та скаутські заходи, ці заходи можуть плануватися і проводитися вчителями цих дітей або іншими провідниками, яких єпископат покличе виконувати ці обов’язки (див. 11.5.2 і 11.5.3).

11.3

Збори провідництва

11.3.1

Збори ради приходу

Президент Початкового товариства служить членом ради приходу (див. розділ 4).

11.3.2

Збори президентства Початкового товариства приходу

Президентство Початкового товариства приходу проводить збори регулярно. Президент головує на зборах і веде їх. Секретар відвідує збори, робить записи і стежить за виконанням завдань.

Порядок денний може включати такі питання:

1. Планування, як індивідуально зміцнювати дітей і вчителів у Початковому товаристві.
2. Читання й обговорення уривків з Писань та настанов від церковних провідників, що стосуються їхніх покликань.
3. Обговорення ефективності недільних занять Початкового товариства, у т.ч. й музичних. Також обговорення ефективності заходів, що проводяться серед тижня. Планування поліпшень.
4. Складання планів для навчання всіх тих, хто служить у Початковому товаристві, їхнім обов’язкам.
5. Розгляд інформації про відвідування. Складання планів стосовно того, як допомогти дітям, які недавно приєдналися до Початкового товариства, і дітям, чий сім’ї є малоактивними.
6. Розгляд бюджету і витрат Початкового товариства.

У разі потреби, президентство Початкового товариства може запросити всіх інших, хто працює в Початковому товаристві, відвідати такі збори.

11.3.3

Збори з радником у єпископаті

Президентство Початкового товариства регулярно зустрічається з радником в єпископаті, який наглядає за Початковим товариством. На цих зборах вони разом обговорюють розвиток і потреби конкретних дітей. Члени президентства Початкового товариства звітують, дають рекомендації і розглядають плани для проведення зборів та заходів. Коли доречно, інші, хто служить у Початковому товаристві, можуть запрошуватися на такі збори, щоб звітувати й отримувати настанови.

11.3.4

Збори провідництва Початкового товариства колу

Збори провідництва Початкового товариства колу звичайно проводяться один раз на рік, як це пояснено у 18.3.11. Ці збори відвідують президентства і секретарі Початкового товариства приходів. Інші провідники і вчителі Початкового товариства, також член єпископату, призначений наглядати за Початковим товариством, можуть бути запрошені, якщо у цьому є потреба.

11.4

Недільна програма Початкового товариства

11.4.1

Розклад

Недільна програма Початкового товариства звичайно проводиться впродовж 1 години 40

хвилин, коли дорослі і молодь відвідують збори священства, збори Товариства допомоги, класи Товариства молодих жінок і уроки Недільної школи.

Діти ясельного віку увесь цей час залишаються у своїй ясельній групі, як про це сказано в посібнику для ясельної групи *Дивись на своїх маленьких*. Інші діти відвідують два заняття. На одному занятті діти перебувають разом 50 хвилин для проведення спільних заходів. На іншому занятті вони розділяються на менші класи для проведення 40-хвилинних уроків, де їх навчають їхні вчителі Початкового товариства.

Діти і вчителі, які присутні на проведенні спільних заходів і уроків, мають між двома заняттями 10-хвилинну перерву. Під час цієї перерви вони готуються до наступного заняття. Діти можуть сходити в туалет або випити води. Під час перерви вчителі наглядають за дітьми.

У наведених далі таблицях показано три варіанти розкладу недільної програми Початкового товариства. Вирішуючи, якого з варіантів дотримуватися, провідники Початкового товариства мають слідкувати за тим, щоб старші діти відвідували спільні заходи у той самий час, коли проводяться збори кворуму Ааронового священства й уроки Товариства молодих жінок. Це забезпечить для дітей спокійний перехід з Початкового товариства у ці товариства, коли вони досягнуть 12-річного віку.

Варіант 1: Молодші і старші діти зустрічаються для проведення спільних заходів у двох окремих групах. Під час перших 50 хвилин в одній групі проводяться спільні заходи, а інша група ділиться на класи, для яких проводиться 40-хвилинний урок, після чого у них настає 10-хвилинна перерва. Потім ці дві групи міняються місцями, і перша група перед початком їхнього уроку має 10-хвилинну перерву.

Спільні заходи 50 хвилин		Перерва 10 хвилин	Урок 40 хвилин
Урок 40 хвилин	Перерва 10 хвилин	Спільні заходи 50 хвилин	

Варіант 2: Усі діти спочатку зустрічаються разом для проведення спільних заходів. Потім у них перерва, після якої вони розходяться по своїх класах.

Спільні заходи 50 хвилин	Перерва 10 хвилин	Урок 40 хвилин
------------------------------------	-----------------------------	--------------------------

Варіант 3: Спершу діти йдуть на урок у свої класи. Потім у них перерва, після якої вони збираються для проведення спільних заходів.

Урок 40 хвилин	Перерва 10 хвилин	Спільні заходи 50 хвилин
--------------------------	-----------------------------	------------------------------------

11.4.2 Спільні заходи

Спільні заходи є нагодами для дітей навчатися євангелії Ісуса Христа і відчувати вплив Святого Духа. Президентство Початкового товариства керується у проведенні спільних заходів настановами, які надсилаються в приход кожного року. Додаткові їх примірники можна отримати через Розподільчу службу Церкви і в розділі *Serving in the Church* на сайті LDS.org.

Члени президентства проводять спільний захід по черзі. Цей захід звичайно складається з таких елементів:

1. Музика перед початком заходу, благоговійна пісня чи гімн, які діти знають, і вступна молитва, яку читає хтось із дітей.
2. Одне або більше з далі наведеного: уривок з Писань, вибраний і прочитаний кимось із

дітей; заучування напам'ять уложення віри, коротке послання від члена єпископату; виконання однієї чи двох пісень; виступи дітей, що пов'язані з темою місяця.

3. Навчання, яке проводить президентство Початкового товариства. Ця частина триває приблизно 15 хвилин. Готуючись до навчання і навчаючи, члени президентства користуються Писаннями і дотримуються рекомендацій стосовно проведення спільних заходів у поточному місяці.
4. Музичний урок проводиться музичним керівником. Ця частина заходу триває приблизно 20 хвилин (див. рекомендації стосовно проведення спільних заходів у поточному місяці).
5. Заклучна молитва, яку промовляє хтось із дітей, після неї звучить музика.

11.4.3 Класи

Як вказано в наведених далі настановах, звичайно діти групуються в класах Початкового товариства за їхнім віком.

Батьки, провідники і вчителі заохочують старших дітей приносити у церкву свої примірники Писань, де це можливо.

Інформацію стосовно адаптації уроків до місцевих потреб див. у 11.7.

Клас ясельної групи

Діти можуть почати відвідування класу ясельної групи відразу після виповнення їм 18 місяців.

Вони продовжують відвідувати ясельну групу поки не досягнуть віку, який дозволяє їм відвідувати клас “Сонячний промінь”, як це зазначено в таблиці під наступним заголовком.

Класи Початкового товариства

Діти починають відвідувати наступний для них клас Початкового товариства у першу неділю кожного календарного року. Зазвичай вони розподіляються в класи відповідно до їхнього віку станом на 1 січня, як це вказано далі в таблиці.

Вік станом на 1 січня	Клас
3	Сонячний промінь
4	ВП 4
5	ВП 5
6	ВП 6
7	ВП 7
8	Доблесний 8
9	Доблесний 9
10	Доблесний 10
11	Доблесний 11

Діти віком 12 років

Діти залишають Початкове товариство, коли їм виповнюється 12 років. Провідники можуть видати їм свідоцтво про завершення навчання в Початковому товаристві.

Під час проведення спільних заходів діти, яким виповнилося 12 років, відвідують збори свого кворуму Ааронового священства або клас Товариства молодих жінок.

Під час проведення уроків Початкового товариства діти, яким уже виповнилося 12 років, як правило, відвідують свій клас Початкового товариства “Доблесний 11” до кінця року. Однак єпископ і президенти Початкового товариства, Товариства молодих чоловіків, Товариства

молодих жінок і Недільної школи можуть разом порадитися, аби визначити, чи не буде для цих дітей корисніше відвідувати клас Недільної школи для 12 і 13-річних. Радячись разом, ці провідники оцінюють потреби дітей і беруть до уваги, коли саме конкретні діти досягнуть 12-річного віку. Прийняте ними рішення поширюється на всіх молодих чоловіків і жінок, які досягають 12-річного віку у тому році.

11.5

Програми, заходи і події Початкового товариства

11.5.1

Програма “Віра в Бога”

Програма “Віра в Бога” допомагає хлопчикам і дівчаткам віком від 8 до 11 років жити за євангельськими принципами, зміцнювати свідчення і готуватися, щоб бути праведними носіями Ааронового священства і праведними молодими жінками. Ця програма також заохочує дітей вивчати напам’ять Уложення віри.

Президент Початкового товариства приходу переконується, що кожна дитина, якій виповнилося 8 років, отримала примірник брошури *Віра в Бога. Путівник для дівчаток* або *Віра в Бога. Путівник для хлопчиків*. Вона допомагає батькам зрозуміти, що вони можуть використовувати ці брошури як джерело для проведення заходів з дітьми індивідуально і з усією сім’єю.

11.5.2

Програма “Мої завдання”

Де доцільно, Початкове товариство може виконувати програму “Мої завдання” для хлопчиків і дівчаток віком від 8 до 11 років. Провідники і вчителі використовують путівники *Віра в Бога* як джерело для виконання програми “Мої завдання”, підтримуючи дітей і батьків у роботі, яку

вони виконують вдома за вимогами програми “Віра в Бога”.

Заходи за програмою “Мої завдання” проводяться не більше двох разів на місяць. Проводитися вони можуть у домі зборів або вдома. Визначаючи, як часто і де саме проводити заходи за програмою “Мої завдання”, провідники беруть до уваги: час, який можуть виділяти для цього сім’ї дітей, дальність і вартість поїздки, безпеку дітей та інші місцеві обставини. Провідники переконуються, що програма “Мої завдання” виконується за настановами, вміщеними у 11.8.1 і в розділі 13.

Програму “Мої завдання” ведуть учителі Початкового товариства, які навчають цих дітей, якщо тільки єпископат не покликає для цього окремих провідників.

11.5.3

Заходи скаутів

Там, де скаутська організація схвалена Церквою, для хлопчиків віком від 8 до 11 років скаутські заходи відбуваються замість заходів за програмою “Мої завдання”. Щоб під час скаутських заходів підтримувати зосередженість на євангелії, провідники використовують як одне із джерел брошуру *Віра в Бога. Путівник для хлопчиків*. Якщо хлопчики виконують завдання з цієї брошури, вони також вважаються гідними отримати релігійні нагороди скаутів.

Учителі дітей з Початкового товариства можуть служити керівниками скаутів або єпископат може покликати інших служити керівниками скаутів. Провідники переконуються, що скаутські заходи проводяться за настановами, вміщеними у 11.8.1 і в розділі 13.

Президентство Початкового товариства переконується, що всі хлопчики віком від 8 до 11 років зареєстровані в Скаутській програмі і що всі керівники скаутів зареєстровані й проходять належне навчання. Більше інформації про Скаутську організацію, у т.ч. й настанови стосовно

планування щорічних денних таборів, див. у церковних матеріалах *Scouting Handbook* і *Day Camp Guide for Eleven-Year-Old Scouts*.

Церква не адаптує програму Tiger Cub (у Сполучених Штатах) або програму Beaver (у Канаді) для хлопчиків віку Початкового товариства.

11.5.4

Виступ дітей на причасних зборах

Щорічний виступ дітей на причасних зборах дає дітям можливість поділитися тим, чого вони навчилися у Початковому товаристві. Як правило, цей виступ проводиться у четвертому кварталі року.

Президентство і музичний керівник(и) Початкового товариства готують цей виступ під керівництвом єпископату. Вони дотримуються поточних настанов стосовно проведення спільних заходів, адаптуючи їх, якщо потрібно, до обставин дітей.

На причасних зборах цей виступ відбувається після обряду причастя і може тривати решту або частину часу, який залишається. Усі діти Початкового товариства віком від 3 до 11 років співають пісні, які вони вивчили під час проведення спільних заходів. Діти також можуть брати участь, читаючи або цитуючи уривки з Писань, виступаючи з посланням, співаючи невеликими групами і ділячись своїм свідченням. Також може виступити з коротким словом один з провідників Початкового товариства.

Щоб підтримувати священність причасних зборів, під час виступу не слід використовувати наочні приладдя, костюми або аудіовізуальні матеріали.

11.5.5

Підготовка до храму та священства

Президентством Початкового Товариства під проводом єпископату щорічно здійснюється

підготовка зборів, які називаються “Збори з підготовки до храму та священства”. Ці збори проводяться для 11-річних хлопчиків і дівчаток, на яких вони знаходяться разом. На них запрошують також їхніх батьків. Мета цих зборів полягає в тому, щоб допомогти цим дітям зрозуміти благословення храмового служіння, служіння священства та укладання і дотримання священних заповітів.

Теми для цих зборів можуть бути такими:

- Навчати про мету, обов’язки, обряди та благословення священства.
- Допомогти хлопчикам зміцнити їхнє зобов’язання підготуватися до отримання священства.
- Допомогти хлопчикам та дівчаткам зрозуміти, як вони можуть брати участь у роботі зі спасіння.
- Заохочувати дітей готуватися до отримання храмової рекомендації обмеженого використання, коли їм виповниться 12 років, та гідної участі у хрищеннях за померлих, наскільки це дозволяють їхні обставини.

Веде збори член єпископату, і на них має бути присутнім принаймні один член президентства Початкового товариства. Серед інших провідників, які можуть бути присутніми, – члени президентства кворуму дияконів, президентства класу “Вулик” та президентств Товариства молодих чоловіків і Товариства молодих жінок.

Якщо в приході дуже мало 11-річних дітей, ці збори можуть проводитись під керівництвом президентства колу разом з іншими приходами або на рівні всього колу. Відповідно до місцевих потреб, вони можуть проводитися в неділю увечері як частина недільних зборів Початкового товариства чи в інший час.

11.6

Провідництво Початкового товариства колу

11.6.1

Президентство колу

Обов’язки президентства колу стосовно допоміжних організацій у колі наведені в 15.1.

11.6.2

Член вищої ради, відповідальний за Початкове товариство колу

Президент колу призначає члена вищої ради працювати з президентством Початкового товариства колу. Обов’язки цього члена вищої ради наведені у 15.3. Окрім цих обов’язків, він допомагає запровадити програму скаутів для хлопчиків віком від 8 до 11 років там, де вона схвалена Церквою (див. церковний матеріал *Scouting Handbook*).

11.6.3

Президентство Початкового товариства колу

Обов’язки президентства Початкового товариства колу наведені в 15.4.1.

11.6.4

Секретар Початкового товариства колу

Обов’язки секретаря Початкового товариства колу наведені в 15.4.2.

11.6.5

Музичний керівник Початкового товариства колу

Під керівництвом президентства Початкового товариства колу музичний керівник Початкового

товариства колу може допомагати навчати на зборах провідництва Початкового товариства колу. Він чи вона також можуть індивідуально навчати президентства Початкового товариства, музичних керівників і піаністів. На прохання, музичний керівник Початкового товариства колу організовує дитячий хор колу і диригує ним.

Під час навчання, крім іншого, мають бути показані ефективні способи навчання дітей євангелії через музику. Джерелами для навчання є: *Збірник дитячих пісень*, сторінки 147-149. Див. також розділ 14 цього Довідника, настанови стосовно проведення спільних заходів на поточний місяць та в “Music Callings and Resources” у розділі *Serving in the Church* на сайті LDS.org.

11.7

Адаптація організації Початкового товариства до місцевих потреб

У приході, де є багато дітей в якійсь віковій групі, провідники Початкового товариства можуть організувати для таких дітей кілька класів. Така адаптація може бути особливо корисною у приходах, де багато дітей віку ясельної групи.

У приході, де мало дітей, провідники Початкового товариства можуть об'єднати дві чи більше вікових груп в один клас.

У невеликому приході чи філії члени президентства Початкового товариства можуть бути єдиними провідниками і вчителями Початкового товариства. У дуже маленькому підрозділі президент Початкового товариства може бути єдиним провідником і вчителем Початкового товариства. У цьому випадку вона проводить і спільні заходи, і урок для всіх дітей. Коли стане можливим, має бути покликано більше провідників і вчителів у такому порядку:

1. Радники у президентстві Початкового товариства
2. Музичні керівники
3. Учителі та провідники ясельної групи Початкового товариства
4. Секретар
5. Керівники заходів за програмою “Мої завдання” і керівники скаутів (якщо стосується)

У дуже маленькій філії, де немає президента Початкового товариства, президент Товариства допомоги може допомагати батькам організувати навчання їхніх дітей поки не буде покликаний президент Початкового товариства.

У невеликому колі чи окрузі президент Початкового товариства може бути єдиним провідником Початкового товариства колу чи округу. Коли стане можливим, має бути покликано більше провідників і вчителів у такому порядку:

1. Радники у президентстві Початкового товариства в колі або окрузі
2. Музичний керівник
3. Секретар

Загальну інформацію стосовно адаптації до місцевих потреб див. у розділі 17.

11.8

Додаткові настанови та правила

11.8.1

Служіння чоловіків у Початковому товаристві

Розглядаючи кандидатури членів Церкви, які могли б служити в Початковому товаристві, епископат і президентство Початкового товариства мають пам'ятати про позитивний вплив гідних чоловіків у приході. Дітям, особливо тим, які

не мають у себе вдома гідних носіїв священства, треба бачити приклади праведних, турботливих носіїв священства. Чоловіки можуть служити вчителями, музичними керівниками, піаністами, провідниками програми “Мої завдання” і керівниками скаутів. Також вони можуть допомагати в ясельній групі. Див. також 11.8.8.

11.8.2

Служби хрищення для восьмирічних дітей, які мають запис про членство

Див. 20.3.4.

11.8.3

Свідчення у Початковому товаристві

Батьки, провідники та вчителі Початкового товариства просто і з прямою свідчать, коли навчають дітей, тим самим допомагаючи їм дізнатися, що таке свідчення і як потрібно свідчити.

Збори свідчень у Початковому товаристві не проводяться. Однак батьки, провідники і вчителі Початкового товариства можуть надавати дітям інші можливості для свідчення. Наприклад, діти можуть ділитися своїми свідченнями, коли проводять урок на домашньому сімейному вечорі і коли виступають на спільних заходах. Такі можливості допомагають дітям підготуватися, щоб ділитися своїм свідченням на зборах посту і свідчень, коли вони достатньо підростуть, щоб робити це без допомоги батьків, брата чи сестри або іншої людини.

11.8.4

Заохочення до благоговіння

Благоговіння—це вираження любові й поваги до Небесного Батька та Ісуса Христа. Провідники і вчителі Початкового товариства допомагають дітям зрозуміти, що таке благоговіння і як поводитися благоговійно. Вони заохочують до благоговіння власним прикладом. Вони також

заохочують до благоговіння, приходячи в церкву підготовленими, щоб навчати з Писань і використовувати наочні приладдя та навчальні вправи, завдяки яким відчувається вплив Святого Духа.

11.8.5

Зображення Божества у заходах з використанням рольової гри

Провідники і вчителі старанно дотримуються благоговіння, вирішивши проводити заходи з використанням рольової гри, особливо якщо в цих заходах люди зображають священні події. У жодному разі не можна зображати в ролях Бога Батька і Святого Духа. Діти не повинні зображати Спасителя, винятком є Різдвяна сцена. Додаткові настанови див. у 13.6.15.

11.8.6

Діти з особливими потребами

Якщо дитина має хронічне захворювання, фізичну чи розумову ваду або інші особливі потреби, провідники Початкового товариства радяться з провідниками священства і батьками дитини, як саме їй допомагати.

Діти, які мають вади, як правило, зараховуються у свої звичайні класи Початкового товариства. Якщо потрібно, і де це можливо, має бути покликаний спеціальний вчитель, щоб бути з ними на уроці або навчати їх окремо. Якщо через хворобу або ваду потрібно, щоб дитина залишалася вдома, вчителі Початкового товариства можуть допомагати членам сім'ї дитини проводити з нею уроки Початкового товариства. Дитину записують в її вікову групу у Початковому товаристві, і коли урок проводиться, вчитель робить позначку про її присутність на уроці.

Діти з вадами або іншими особливими потребами звичайно залишають Початкове товариство, коли їм виповнюється 12 років.

Інформацію про те, як розуміти, залучати і навчати дітей з вадами, див. у 21.1.26 і на сайті disabilities.lds.org.

11.8.7

Фінанси

Заходи, що стосуються всіх напрямків роботи Початкового товариства—у т.ч. заходи ясельної групи, заходи за програмою “Мої завдання”, скаутські заходи—фінансуються з бюджету приходу. Продукти, що купуються для заходів, уроків або зборів Початкового товариства, належать приходу. Вони не призначені для особистого використання тими, хто служить у Початковому товаристві, або членами їхніх сімей.

Якщо у приході недостатньо бюджетних коштів, щоб сплатити за проведення щорічного одноденного табору чи подібного заходу для дітей віком від 8 до 11 років, провідники можуть звернутися до учасників з проханням сплатити частково або повністю його вартість. Ні в якому

разі витрати на щорічний одноденний табір чи поїздки до нього або витрати на інший подібний захід не повинні бути надто великими. Однак в жодному разі відсутність особистих коштів не повинна завадити члену Церкви взяти участь у заході.

Церковні кошти не можуть використовуватися для придбання уніформи для учасників.

Більше інформації про фінансування заходів див. у 13.2.8.

11.8.8

Двоє відповідальних дорослих

Коли дорослі навчають дітей або молодь в церковній обстановці, там мають бути присутні принаймні двоє відповідальних дорослих. Ці двоє дорослих можуть бути двома чоловіками, двома жінками або подружньою парою. Там, де неможливо, щоб на уроці знаходилися принаймні двоє дорослих, провідникам слід подумати про об'єднання класів.

12.

Недільна школа

Недільна школа є допоміжною організацією, яка допомагає священству. Усі допоміжні організації допомагають членам Церкви зростати у своєму свідченні про Небесного Батька, Ісуса Христа та відновлену євангелію. Завдяки роботі допоміжних організацій члени Церкви отримують настанови, підбадьорення та підтримку, коли вони стараються жити за євангельськими принципами.

12.1

Цілі Недільної школи

Усі члени Церкви віком 12 років і старші є членами Недільної школи. Людей інших віросповідань також радо запрошують відвідувати уроки Недільної школи і брати в них участь. Цілями організації Недільної школи є:

1. Зміцнювати віру кожної людини і сімей в Небесного Батька та Ісуса Христа через навчання, вивчення євангелії і товаришування.
2. Допомогати членам Церкви “навчати один одного ученню царства” (див. УЗ 88:77) в церкві і вдома.

12.2

Провідництво Недільної школи приходу

Цей розділ присвячений управлінню Недільної школи, яке здійснюється, щоб зміцнювати людей і сім'ї. Провідники Недільної школи часто переглядають розділ 3, в якому вміщено основні принципи провідництва. Ці принципи включають в себе духовну підготовку, участь у радах, служіння іншим і навчання євангелії Ісуса Христа.

12.2.1

Єпископат

Єпископ і його радники здійснюють провідництво священства для Недільної школи.

Єпископ покликає і рукопокладає президента Недільної школи. Він також наглядає за покликанням і рукопокладанням інших працівників Недільної школи. Він може призначити своїх радників покликати їх і рукопокладати.

Єпископ призначає одного зі своїх радників наглядати за Недільною школою приходу, у т.ч. і за бібліотекою дому зборів. Цей радник регулярно зустрічається з президентством Недільної школи приходу. Він повідомляє про справи, що стосуються Недільної школи і бібліотеки дому зборів, на зборах єпископату.

12.2.2

Президентство Недільної школи приходу

Членами президентства Недільної школи приходу є носії священства. Де можливо, президентом має бути носій Мелхиседеківського священства. Вони працюють під керівництвом єпископату. Вони отримують початкові настанови і поточну підтримку від президентства Недільної школи колу.

Президент Недільної школи приходу

Президент Недільної школи має такі обов'язки:

Він служить членом ради приходу. Як член цієї ради, він докладає зусиль, щоб укріпляти віру і зміцнювати як окремих людей, так і сім'ї (див. розділ 4). Він приходить на збори ради приходу підготовлений запропонувати, як саме члени Церкви можуть покращити вивчення і навчання

евангелії в церкві і в себе вдома. На прохання єпископа, він проводить навчання під час зборів ради приходу, щоб допомогти покращити вивчення і навчання євангелії у приході.

Він рекомендує єпископату членів приходу, яких можна покликати служити радниками в президентстві Недільної школи, учителями Недільної школи і бібліотекарем приходу та помічниками бібліотекаря. Якщо потрібно, він також рекомендує члена приходу, який би міг служити секретарем Недільної школи. Надаючи такі рекомендації, він дотримується настанов, окреслених у пунктах 19.1.1 і 19.1.2 .

Він навчає інших провідників Недільної школи їхніх обов'язків, використовуючи як джерело цей Довідник.

Президент Недільної школи приходу і його радники

Члени президентства Недільної школи приходу працюють разом у виконанні таких обов'язків:

Вони наглядають за роботою з покращення вивчення і навчання євангелії у Недільній школі. У цій роботі вони дотримуються принципів, наведених у пунктах 5.5.3 і 5.5.4. Вони також допомагають вчителям Недільної школи, (1) зустрічаючись з ними час від часу, щоб відповісти на їхні запитання і турботи, а також обговорити, як служити членам класу, та (2) домовляючись про відвідання їхніх уроків.

Вони служать фахівцями у роботі з покращення вивчення та навчання євангелії у приході (див. підрозділ 12.5).

Вони наглядають за роботою бібліотеки дому зборів. Для цього вони (1) навчають недавно покликаних бібліотекарів, (2) надають поточну підтримку бібліотекарю та проводять з ним навчання і, (3) порадившись з бібліотекарем приходу, рекомендують річний бюджет для бібліотеки приходу.

Вони проводять збори президентства Недільної школи. Вони також беруть участь у зборах з радником в єпископаті, який наглядає за Недільною школою.

Президент Недільної школи призначає своїх радників наглядати за виконанням певних обов'язків. Наприклад, він може делегувати обов'язки організувати класи Недільної школи для різних вікових груп; інструктувати вчителів; наглядати за роботою бібліотеки дому зборів, а також допомагати вчителям Недільної школи, в разі потреби, знаходячи їм заміну. Радники часто звітують президенту про свою роботу.

12.2.3

Учителі Недільної школи

Учителі Недільної школи навчають класи, які їм призначено єпископатом і президентством Недільної школи. Вони дотримуються принципів, окреслених у пункті 5.5.4.

12.2.4

Секретар Недільної школи приходу

У разі потреби, єпископат може покликати брата служити секретарем Недільної школи приходу. Секретарю можуть бути дані такі обов'язки:

Він радиться з президентством, щоб підготувати порядок денний для зборів президентства. Він відвідує збори президентства, робить нотатки, записує дані завдання і відслідковує їх виконання.

Він зводить інформацію про відвідування і перевіряє її разом з президентом Недільної школи, щоб допомогти у визначенні того, як заохотити членів Церкви до участі в Недільній школі. Учителі мають отримати копії цієї інформації.

12.2.5**Президенти класів Недільної школи**

З дозволу єпископату, президентство Недільної школи може запрошувати членів приходу служити президентами класів Недільної школи. Президентами класів можуть бути особи як чоловічої, так і жіночої статі. Їх можна попросити коротко вітати присутніх на початку уроку, представляти нових членів класу і гостей, а також запрошувати членів класу промовити вступну і заключну молитви. Їх також можна попросити допомогти вести запис відвідуваності і підтримувати товариські стосунки з членами приходу, які нерегулярно відвідують уроки.

12.3**Збори провідництва****12.3.1****Збори ради приходу**

Президент Недільної школи служить членом ради приходу (див. розділ 4).

12.3.2**Збори президентства Недільної школи приходу**

Президентство Недільної школи регулярно проводить збори президентства. Президент головує на зборах і веде їх. На зборах може бути присутній секретар, він робить нотатки, записує дані завдання і відслідковує їх виконання.

Порядок денний може включати такі питання:

1. Читання й обговорення уривків з Писань та настанов від церковних провідників, що стосуються їхніх покликань.
2. Обговорення ефективності уроків Недільної школи і планування того, як допомогти вчителям і членам класу навчати і навчатися краще.

3. Планування того, як саме допомогти покращити вивчення і навчання євангелії в інших допоміжних організаціях чи організаціях священства у відповідь на їхнє прохання.

4. Перевірка записів про відвідуваність. Планування того, як заохотити до активнішої участі в Недільній школі.

12.3.3**Збори з радником в єпископаті**

Президентство Недільної школи регулярно зустрічається з радником в єпископаті, який наглядає за Недільною школою. На цих зборах вони разом обговорюють стан вивчення і навчання євангелії в Недільній школі і приході. Члени президентства Недільної школи на цих зборах звітують, дають рекомендації і розглядають плани для зборів.

12.3.4**Збори провідництва Недільної школи колу**

Збори провідництва Недільної школи колу звичайно проводяться один раз на рік, як це пояснено у пункті 18.3.11. Президентства і секретарі Недільної школи приходів відвідують ці збори. У разі потреби, на ці збори можуть бути запрошені вчителі Недільної школи і член єпископату, призначений наглядати за Недільною школою.

12.4**Уроки Недільної школи**

Уроки Недільної школи проводяться у час між причасними зборами і зборами священства, Товариства допомоги і Товариства молодих жінок. Уроки тривають 40 хвилин. Вступна і заключна молитви промовляються у кожному класі. Співати вступний або заключний гімн не потрібно.

У Недільній школі є класи для дорослих і для молоді. Схвалені курси, у т.ч. й факультативні, визначаються в чинних *Інструкціях стосовно навчального плану*.

12.4.1

Класи для молоді

Як правило, президентство Недільної школи організовує молодь віком від 12 до 18 років у класи відповідно до їхнього віку на 1 січня. Наприклад, президентство може організувати клас для всіх молодих чоловіків і молодих жінок, яким на 1 січня виповнилося 14 або 15 років. Молодь перебуває у цьому ж класі до наступного року.

Інформацію стосовно Недільної школи для молодих чоловіків і молодих жінок, яким виповнилося 12 років, див. у пункті 11.4.3.

12.4.2

Клас для неодруженої молоді

У кожному приході, де є достатня кількість неодруженої молоді, можна для них мати окремий клас Недільної школи. Учителі використовують Писання і схвалені для Недільної школи підручники, при цьому особливу увагу приділяючи потребам неодруженої молоді.

12.4.3

Допомога членам класу з вадами

Інформацію стосовно розуміння, залучення і навчання членів Церкви з вадами див. у пункті 21.1.26 і на сайті disabilities.lds.org.

12.5

Покращення вивчення і навчання євангелії у приході

Члени президентства Недільної школи приходу служать фахівцями у роботі з покращення

вивчення і навчання євангелії у приході. На прохання єпископату або провідників священства і допоміжних організацій вони надають поради і підтримку та проводять навчання. Вони допомагають провідникам інструктувати новопокликаних учителів і покращувати стан вивчення і навчання євангелії в їхніх організаціях.

12.6

Бібліотека дому зборів

У кожному домі зборів має бути бібліотека з матеріалами, яка б допомагала членам Церкви вивчати євангелію і навчати їй. Президентство Недільної школи приходу наглядає за роботою бібліотеки дому зборів.

Бібліотеки домів зборів можуть бути різними в залежності від виділеного для них приміщення. Вони можуть надавати все або дещо з далі вказаного: Писання, церковні журнали, видані Церквою ілюстрації та аудіовізуальні матеріали, крейду, гумки, олівці, папір, телевізори, DVD плеєри і фотокопіювальний пристрій (фотокопір).

Президентство колу може дозволити приходам, класам інституту і центрам сімейної історії спільно користуватися фондом і матеріалами бібліотек домів зборів.

12.6.1

Бібліотекар і помічники бібліотекаря приходу

Бібліотекар приходу допомагає провідникам, учителям та іншим членам Церкви дізнатися, як отримати наявні в бібліотеці друковані та інші матеріали, а також пристрої і як ними користуватися. Він чи вона складає графік роботи бібліотекарів. Цей графік має бути таким, щоб всі бібліотекарі кожної неділі могли відвідувати причасні збори і щоб кожний бібліотекар міг кожної неділі відвідувати або урок Недільної

школи, або збори Мелхиседекового священства чи Товариства допомоги.

Якщо потрібно, бібліотекар приходу працює з іншими приходами та організаціями, щоб скоординувати використання матеріалів бібліотеки. Він чи вона розкладає в бібліотеці матеріали та пристрої у відповідному порядку, дбає про них та використовує просту систему, яка б дозволяла членам Церкви брати матеріали з бібліотеки у тимчасове користування.

Помічники бібліотекаря працюють під керівництвом бібліотекаря приходу і виконують багато з його чи її обов'язків.

12.6.2

Провідництво для бібліотеки дому зборів, що призначений для кількох приходів

У домах зборів для кількох приходів, як правило, приходи користуються однією для всіх бібліотекою. У цьому випадку єпископ, відповідальний за дім зборів, є відповідальним за координоване користування бібліотекою. Він може призначити комітет, щоб координувати використання бібліотеки і розпоряджатися бюджетними коштами, виділеними для неї. У цей комітет мають входити член президентства Недільної школи з кожного приходу і бібліотекар з кожного приходу.

12.6.3

Правила стосовно бібліотеки дому зборів

Правила, що стосуються бібліотеки дому зборів, знаходяться під темою “Sunday School” у розділі Serving in the Church на сайті LDS.org.

12.7

Провідництво Недільної школи колу

12.7.1

Президентство колу

Обов'язки президентства колу стосовно допоміжних організацій у колі окреслені у підрозділі 15.1.

Радник у президентстві колу, який наглядає за Недільною школою, також наглядає і за бібліотеками домів зборів у колі.

12.7.2

Член вищої ради, призначений до Недільної школи колу

Президент колу призначає члена вищої ради працювати з президентством Недільної школи колу. Обов'язки цього члена вищої ради наведені у підрозділі 15.3.

12.7.3

Президентство Недільної школи колу

Членами президентства Недільної школи колу є носії священства. Де можливо, президентом має бути носій Мелхиседекового священства. Їхні обов'язки як провідників допоміжних організацій колу окреслені у пункті 15.4.1. Крім цих обов'язків, вони мають ще й такі додаткові:

Вони служать фахівцями колу з покращення вивчення і навчання євангелії.

Вони координують використання бібліотек домів зборів у колі. А саме:

1. На прохання президентств Недільної школи приходів допомагають у навчанні новопокликаних бібліотекарів приходів.

2. Проводять інші навчальні збори для бібліотекарів приходів і помічників бібліотекарів у колі.
3. Слідкують за тим, щоб бібліотеки домів зборів мали матеріали і пристрої, які їм потрібні.
4. Слідкують за тим, щоб бібліотеки домів зборів мали матеріали і пристрої, необхідні провідникам колу.

12.7.4

Секретар Недільної школи колу

Якщо потрібно, президентство колу може покликати брата служити секретарем Недільної школи колу. Обов'язки секретаря Недільної школи колу окреслені у пункті 15.4.2.

12.8

Адаптація організації Недільної школи до місцевих потреб

У невеликому приході чи філії члени президентства Недільної школи можуть служити і

вчителями. У разі потреби, класи для молоді можна об'єднувати. У дуже маленьких підрозділах президент Недільної школи може бути єдиним провідником і вчителем Недільної школи. У цьому випадку він навчає клас Недільної школи для членів Церкви віком 12 років і старших. Якщо можливо, має бути покликано більше провідників і вчителів.

У невеликому колі чи окрузі президент Недільної школи може бути єдиним провідником Недільної школи колу чи округу. Коли буде можливість, потрібно покликати радників. Також може бути покликаний секретар Недільної школи колу.

Загальну інформацію стосовно адаптації до місцевих потреб див. у розділі 17.

13.

Заходи

13.1

Призначення церковних заходів

Заходи на рівні приходу, колу і кількох колів дають можливість членам Церкви збиратися разом як “співгорожанам святим” (Ефесеям 2:19). Заходи, крім того, що дають нагоду порозважатися і відпочити, мають сприяти зміцненню свідчення, укріпленню сім’ї, єдності та особистому зростанню.

Заходи зміцнюють членів Церкви, надаючи їм можливість відчути свою приналежність до неї і взаємопідтримку. Заходи мають допомогти членам Церкви відчути зв’язок з іншими членами Церкви їхнього віку, зі своїми провідниками та членами своєї сім’ї. Заходи також мають допомогти членам Церкви побачити, що життя за євангелією приносить “радість святим” (Енош 1:3).

Церковні заходи повинні плануватися для досягнення цілей, зосереджених на євангелії. До загальних цілей, указаних вище, додаються ще й такі:

1. Участь у проєктах служіння, щоб благословляти інших і встановлювати стосунки в громаді.
2. Розвиток талантів і цінування мистецтва.
3. Розвиток фізичних здібностей і набуття спортивної майстерності.
4. Здобуття освіти і професійне навчання.
5. Святкування важливих подій і відзначення церковних чи місцевих історичних подій.
6. Розвиток навичок, необхідних для провідника.
7. Розвиток уміння забезпечувати себе самостійно.

8. Участь у місіонерській роботі, у роботі з утримання, повернення до активності, у храмовій та сімейно-історичній роботі.

13.2

Планування заходів

13.2.1

Відповідальність за планування заходів

Перед плануванням заходу провідники мають обговорити духовні і матеріальні потреби членів Церкви. Провідники шукають проводу Духа, щоб визначити, який саме захід допоможе членам Церкви задовольнити ці потреби. Ретельне планування необхідне, аби переконатися, що заходи спрямовані на досягнення цілей, зосереджених на євангелії, і що вони задовольняють потреби тих, хто бере в них участь.

Під керівництвом єпископату рада приходу може наглядати за плануванням заходів приходу. Якщо захід призначається для конкретної організації чи групи в приході, він планується під керівництвом священства або провідників допоміжної організації, які відповідають за цю організацію. Якщо захід призначається для всього приходу, єпископ може на раді приходу призначити відповідальною за нього одну чи більше організацій. Він також може призначити відповідальними за захід інших осіб чи комітети, які будуть працювати під керівництвом ради приходу. Зазвичай такі завдання є тимчасовими і стосуються конкретного заходу.

Під керівництвом президентства колу рада колу наглядає за плануванням заходів колу. Більше

інформації стосовно заходів колу див. у підрозділі 13.3.

13.2.2 Зміцнення сімей

Провідники переконуються, що заходи зміцнюють сім'ю, а не заважають їй. Деякі із заходів можуть зосереджуватися на сім'ї, даючи сім'ям нагоду брати в них участь разом. Заходи мають надавати підтримку батькам, навчаючи їхніх дітей бути вірними послідовниками Христа.

Провідники також слідкують за тим, щоб заходів було не надто багато, аби вони не стали надмірним тягарем для членів Церкви.

13.2.3 Заохочення до участі

Ті, хто планують заходи, стараються залучити до них активних учасників, оскільки саме участь у заходах приносить більше користі, ніж просте споглядання. Один із способів заохотити до участі—дати можливість членам Церкви використати в заході свої дари, вміння й таланти.

Ті, хто планують заходи, мають докласти особливих зусиль, щоб залучити до заходів нових і малоактивних членів Церкви, молодь, неодружених дорослих, людей з вадами та людей з інших віросповідань. Провідникам слід бути чутливими до будь-яких особливих обставин учасників, наприклад, фізичних обмежень, сімейних проблем і культурних та мовних відмінностей.

13.2.4 Норми

Церковні заходи мають відповідати церковним нормам і навчати їм. Вони мають створювати прекрасну атмосферу, в якій би учасники могли подружитися з іншими людьми, які мають

подібні вірування і норми. Заходи мають надихати і наголошувати на тому, що є “чесотне, чудове, славнозвісне, гідне похвали” (Уложення віри 1:13). Під час заходів не можна використовувати нічого, що є аморальним, непристойним або таким, що подає зло прийнятним і нормальним явищем. Провідники забезпечують, щоб будь-які з цих розваг узгоджувалися з ученнями Спасителя.

Одяг і зовнішній вигляд мають бути скромними, вказувати на смак і бути прийнятними для заходу. Норми одягу для заходів визначаються єпископатом або президентством колу. Провідники, які планують захід, можуть рекомендувати норми одягу, що узгоджуються з євангельськими принципами.

На церковних заходах або в церковних приміщеннях не дозволяється вживання речовин, застереження проти яких містить Слово мудрості. Особи, що перебувають під дією алкоголю чи наркотиків, не повинні допускатися на церковні заходи.

Більше інформації стосовно церковних норм див. у брошурі *Заради зміцнення молоді*.

13.2.5 Безпека

Див. пункт 13.6.20.

13.2.6 Збалансування і урізноманітнення

Провідники мають планувати збалансовану програму заходів, яка б включала в себе різноманітні заходи. У членів Церкви повинна бути можливість брати участь у заходах, що відповідають їхнім інтересам. Члени Церкви також повинні мати можливість підтримувати інших її членів в їхніх інтересах. Складання щорічного календаря заходів допомагає провідникам досягнути балансу заходів служіння,

культурно-мистецьких та спортивних заходів, щоб їх проведення не вимагало від членів Церкви надто багато часу.

У наступних пунктах подано кілька прикладів гідних уваги заходів.

Служіння

Заходи служіння надають членам Церкви можливість виявляти любов до тих, у кого є в чомусь потреба, незалежно від того, належать вони до Церкви чи ні, і, допомагаючи їм, відчувати радість. Серед таких заходів можуть бути: відвідування хворих чи самотніх, виконання завдань за програмою благополуччя, підтримання церковних будівель і прилеглих ділянок у відмінному стані, участь у громадських проектах.

Культурно-мистецькі заходи

Культурно-мистецькі заходи надають членам Церкви можливість розвинути свої таланти та розширити свої інтереси. Вони також розвивають у членів Церкви творчість, впевненість у собі, комунікабельність і вміння співпрацювати. Серед таких заходів можуть бути: фестиваль талантів або танцювальні, музичні і драматичні вистави. Ними можуть бути також святкування місцевих чи загальноцерковних історичних подій.

Заходи, пов'язані зі спортом, відпочинком, підтриманням здоров'я і гарної фізичної форми

Інформацію стосовно церковних спортивних заходів див. у пункті 13.6.21.

Заходи, спрямовані на відпочинок, можуть бути різними і визначатися наявними у певній місцевості можливостями. Цими заходами можуть бути: святкування історичних подій, проведення таборів, походи або заняття улюбленими справами. Заходи, спрямовані на відпочинок,

можуть плануватися часто, аби сім'ї могли брати в них участь разом.

Члени Церкви як індивідуально, так і сім'ями та церковними групами заохочуються до участі у заходах, які сприяють зміцненню їхнього здоров'я та покращенню фізичної форми. Такими заходами можуть бути: прогулянки, біг підтюпцем, аеробіка та інші програми фізичного навантаження, уроків з оздоровлення та спортивних тренувань (див. пункт 13.6.25, 2).

13.2.7

Розклад заходів

Церковні заходи мають плануватися заздалегідь, наскільки це доцільно. Вони мають бути включені в календар заходів колу чи приходу. Провідникам слід інформувати батьків про заходи для дітей і молоді.

Якщо захід буде проводитися в домі зборів або церковних приміщеннях, його планувальники мають заздалегідь зарезервувати це приміщення для їхнього заходу, щоб уникнути збігу його в часі з іншими заходами чи зборами. Кожний дім зборів має єпископа, призначеного президентством колу наглядати за всіма заходами, що проводяться в домі зборів. Він стежить за графіком використання приміщень дому зборів, однак, як правило, він призначає іншу особу слідкувати за дотриманням цього графіка.

Вечори понеділка відводяться лише для проведення домашнього сімейного вечора (див. пункт 13.6.10).

13.2.8

Фінансування заходів

Провідники слідкують за тим, щоб витрати на проведення заходів узгоджувалися з поточною бюджетною і фінансовою політикою Церкви. Слід дотримуватися наведених далі принципів.

Більшість заходів повинні бути простими; витрати на їх проведення мають бути незначними або їх взагалі не має бути. Витрати на них повинні бути схвалені президентством колу або єпископатом ще до їхнього проведення.

Бюджетні кошти колу і приходу мають використовуватися, щоб сплачувати за всі заходи, програми та продовольство. Члени Церкви не мають платити гроші за свою участь у заходах. Вони не повинні надавати для їхнього проведення матеріали, продовольство, а також платити за оренду або вхід чи проїзд на далеку відстань. Заходи, на які члени Церкви мають приносити їжу, можуть проводитися, якщо це не буде для них обтяжливим.

Можливі винятки стосовно фінансової політики, викладеної у попередньому пункті, перераховано далі. Якщо бюджетних коштів приходу недостатньо, щоб сплатити за вказані далі заходи, провідники можуть попросити їхніх учасників сплатити за них частково або повністю:

1. Одного щорічного розширеного табору для скаутів або подібного заходу для молодих чоловіків.
2. Одного щорічного табору для молодих жінок або подібного заходу.
3. Один щорічний табір або подібний захід для дітей Початкового товариства віком від 8 до 11 років.
4. Заходи на вибір, як вони подані у підрозділі 13.5.

Якщо коштів, наданих учасниками, недостатньо, єпископ може дозволити раз на рік проведення одного групового заходу зі збиранням коштів, відповідно до настанов у пункті 13.6.8.

У жодному випадку витрати на проведення щорічного табору чи іншого подібного заходу або проїзд до нього не повинні бути надмірними. Неспроможність особи внести певні кошти

для проведення заходу також не повинні завдати їй брати участь у ньому.

Інформацію про можливі винятки, що стосуються фінансування великих заходів на рівні кількох колів або території для неодруженої молоді, див. у пункті 16.3.7.

Настанови стосовно сплати за проїзд на заходи див. у пункті 13.6.24.

13.2.9 Фонди для придбання спорядження і продовольства

Якщо можливо, спорядження і продовольство, які необхідні приходу для проведення щорічних молодіжних таборів, мають закуповуватися з бюджетних коштів приходу. Якщо цих коштів не достатньо, єпископ може дозволити раз на рік груповий захід по збиранню коштів, що узгоджується з настановами в пункті 13.6.8.

Спорядження і товари, що купуються за церковні кошти,—за бюджетні кошти приходу чи кошти, зібрані для проведення заходу,—мають призначатися лише для церковного використання. Вони не призначені для використання на особисті потреби окремих людей або сімей.

Церковні кошти не можуть використовуватися для придбання уніформи для учасників.

13.3 Заходи на рівні колу, кількох колів і території

13.3.1 Загальні настанови

Більшість церковних заходів проводиться на рівні приходу. Однак місцевих провідників заохочують час від часу проводити заходи на рівні

колу і кількох колів, якщо це сприяє кращому досягненню цілей, окреслених у підрозділі 13.1.

Заходи на рівні колу і кількох колів особливо є корисними для молоді і неодруженої молоді. Ці заходи є дуже важливими в територіях, де мало молодих членів Церкви або де вони рідко спілкуються у великих групах членів Церкви. Добре сплановані заходи на рівні колу й кількох колів можуть додати молодим членам Церкви впевненості у своєму членстві в Церкві, розширити коло їхніх друзів і дати можливість зустріти для себе майбутнього супутника чи супутницю для храмового шлюбу.

Там, де неодружена молодь має можливість збиратися разом у прийнятний час і за прийнятні кошти, мають порівняно часто проводитися різні прості заходи на рівні кількох колів. Також для неодруженої молоді можуть періодично проводитися більші заходи.

Усі заходи колу повинні бути схвалені президентством колу і координуватися на зборах ради колу. Провідники колу заздалегідь сповіщають провідників приходів про проведення заходів колу. Вони також слідкують за тим, щоб заходи колу доповнювали заходи приходів, а не конкурували з ними.

Якщо президенти колів відчують, що захід на рівні кількох колів принесе користь членам їхніх колів, вони можуть просити дозволу для проведення такого заходу від члена президентства сімдесятників або територіального президентства. Особливі події, наприклад, свята чи відзначення важливої місцевої події, можуть стати підставою для проведення таких заходів. Молодіжні конференції (див. підрозділ 13.4), заходи служіння, культурно-мистецькі і спортивні заходи та заходи, пов'язані з відпочинком—усі такі заходи можуть проводитися на рівні кількох колів. Проведення таких заходів координується на зборах координаційної ради.

Перш ніж запропонувати проведення заходу на рівні кількох колів, президенти колів визначають, чи буде цей захід найкращим чином задовольняти потреби, які вони визначили. Президенти колів також розглядають питання вартості заходу, часу його проведення та тривалості поїздки до місця його проведення. Крім того, президенти колів обговорюють фактори безпеки і наявність потрібних ресурсів.

Член президентства сімдесятників або президентства території може призначити територіальних сімдесятників або президентів колів бути головами комітетів, які планують і проводять заходи на рівні кількох колів або території. Президентства колів можуть покликати членів своїх колів служити у цих комітетах. Ці члени колів звітують перед своїми президентствами.

Фінансування більшості заходів, що проводяться на рівні кількох колів, відбувається з бюджетних коштів колів, які беруть участь у цьому заході. Фінансування більших заходів, наприклад, культурні святкові заходи, пов'язані з освяченням храму, може відбуватися, якщо це схвалено, з бюджету території або Головного управління Церкви.

Заходи на рівні колу, кількох колів і території мають узгоджуватися з церковними нормами і церковною політикою стосовно поїздок (див. пункти 13.2.4 і 13.6.24). Проведення таких заходів вимагає ефективного провідництва, ретельного планування і достатніх ресурсів.

13.3.2

Комітет колу з проведення заходів

Заходи в колі проводяться відповідно до настанов, окреслених у підрозділі 13.2. Президентство колу може організувати комітет колу з проведення заходів, щоб допомогти раді колу і провідникам допоміжних організацій колу планувати заходи в колі. Комітет колу з проведення заходів складається з голови комітету (член

вищої ради), одного або більше керівників заходів у колі і фахівців колу з проведення заходів (якщо потрібно).

Також, щоб допомогти у плануванні заходів у колі, члени комітету колу з проведення заходів можуть радити, підтримувати та інструктувати провідників приходів у їхній роботі з планування заходів у приході.

На відміну від тимчасових комітетів, які планують проведення заходів у приході, комітет колу з проведення заходів звичайно займається плануванням більш ніж одного заходу в колі.

Голова комітету колу з проведення заходів

Якщо президентство колу організовує комітет колу з проведення заходів, воно призначає члена вищої ради бути головою цього комітету. Президентство колу визначає коло обов'язків голови цього комітету, які можуть бути такими:

Він координує і слідкує за календарем заходів у колі, проведення яких було дозволене президентством колу.

Він наглядає за роботою членів комітету, допомагаючи в реалізації плану заходів колу.

Він складає детальний бюджет комітету колу з проведення заходів і передає його у президентство колу до початку року. У цьому бюджеті не зазначаються заходи, що плануються допоміжними організаціями колу.

Він допомагає провідникам допоміжних організацій колу, коли вони планують заходи.

Він веде поточний список, в якому зазначаються таланти і інтереси членів колу. У складанні і веденні такого списку йому можуть допомагати члени вищої ради, які призначені до приходів у колі. Для цього він може скористатися бланком "Анкета талантів та інтересів".

Керівники заходів і фахівці з їх проведення у колі

Член президентства колу або призначений член вищої ради може покликати керівників заходів колу. Вони служать у комітеті колу з проведення заходів під керівництвом голови комітету. Керівники заходів колу можуть допомагати у плануванні й організації заходів служіння, культурно-мистецьких і спортивних заходів та тренувань, а також інших видів заходів.

Член президентства колу або призначений член вищої ради може покликати фахівців з проведення заходів колу. Цих фахівців не потрібно підтримувати голосуванням або рукопокладати. Вони служать під керівництвом голови комітету колу з проведення заходів.

13.4

Молодіжна конференція

Молоді чоловіки і молоді жінки віком від 14 до 18 років запрошуються до спільної участі у заході чи низці заходів, що називаються молодіжною конференцією. Молодіжні конференції звичайно проводяться раз на рік на рівні приходу або колу. Вони проводяться також на рівні кількох колів або на рівні території.

Цілі молодіжних конференцій—допомогти молоді поглибити віру в Ісуса Христа, зміцнити їхнє свідчення, розвинути таланти, знайти нових друзів і розважитися з молоддю, яка має такі ж вірування і норми. Також молодь, допомагаючи у плануванні молодіжних конференцій, може набути навичок провідництва.

Молодіжні конференції приходу плануються і проводяться молодіжним комітетом єпископату під керівництвом єпископату. Єпископат отримує від президентства колу схвалення плану для проведення молодіжної конференції приходу.

Молодіжні конференції колу плануються і проводяться комітетом Товариства молодих чоловіків–Товариства молодих жінок під керівництвом президентства колу. Молодь слід запрошувати, щоб вона якомога більше допомагала комітету у плануванні молодіжної конференції колу. Президентство колу може бути запрошене на збори комітету, якщо в цьому є потреба.

Молодіжні конференції повинні фінансуватися з бюджету колу або приходу. Учасників молодіжних конференцій не слід просити сплачувати за свою участь в ній.

Провідники і молодь, плануючи молодіжну конференцію, мають дотримуватися вказаних у цьому розділі правил і таких настанов:

1. Вибрати євангельську тему, наприклад, відображену у вірші з Писань, яка б надихнула молодь і допомогла їм зрозуміти, на що націлена конференція. Щорічна тема спільних заходів може стати і темою молодіжної конференції. Цю тему має затвердити єпископат або президентство колу.
2. Спланувати заходи, такі як: духовна частина, збори в групах, навчання і проекти служіння, які б узгоджувалися з темою молодіжної конференції.
3. Отримати від єпископату чи президентства колу схвалення для всіх промовців і заходів. Промовцями мають бути члени Церкви, які навчають Духом. Не слід вибирати промовців, які своїми виступами перш за все розважають і лише побічно торкаються євангелії. Також не слід запрошувати промовців, яким доведеться долати велику відстань до місця проведення конференції. Інші настанови стосовно промовців див. у пункті 21.1.20.
4. Не планувати проведення заходів на неділю, оскільки це є неприйнятним для Суботнього

дня. Збори свідчень, бесіди єпископату з молоддю або інші подібні збори проводити дозволяється. Однак причасні збори не повинні проводитися—і обряд причастя не повинен проводитися—поза межами приходу або колу, де головують провідники священства. Кожний виняток з цього правила має бути дозволений членом президентства сімдесятників або президентством території. Групи не повинні їхати на молодіжну конференцію або повертатися з неї у неділю.

5. Переконатися, що забезпечено достатній нагляд дорослих на весь час проведення молодіжної конференції (див. пункт 13.6.2).

Членам єпископату або президентства колу пропонується відвідувати якомога більше молодіжних конференцій. Президентства Товариства молодих чоловіків і Товариства молодих жінок запрошуються бути на конференції упродовж усього часу її проведення.

13.5

Додаткові заходи

Підрозділи можуть спонсорувати додаткові заходи, які проводяться організаціями, пов'язаними з Церквою. Такими заходами можуть бути: виступи груп церковних університетів, спеціальні молодіжні програми і періодичні культурні події. З дозволу президентства сімдесятників або президентства території члени Церкви можуть вносити невелику суму, щоб сплатити вартість проведення таких подій, якщо (1) програма цілком є додатковою, (2) вартість не є надто високою і (3) подія не призначена для збору коштів. Бюджетні кошти можна використати, аби допомогти тим, хто хотів би відвідати такі події, але не має можливості заплатити.

13.6

Правила і настанови

Провідники переконуються, що на всіх церковних заходах дотримуються вказаних далі правил і настанов.

13.6.1

Запобігання нещасним випадкам і реагування на них

Див. пункт 13.6.20.

13.6.2

Нагляд дорослих

Має бути забезпечений нагляд достатньою кількістю відповідальних дорослих за проведенням заходів для дітей, молоді і неодруженої молоді. Потрібна кількість таких дорослих визначається: чисельністю групи, рівнем підготовки групи (для заходів, які вимагають від учасників наявності певних навичок), очікуваними умовами у місці проведення заходу та загальним рівнем складності заходу. Для допомоги слід залучати батьків.

13.6.3

Комерційні або політичні заходи

Проведення будь-яких комерційних або політичних заходів у церковних приміщеннях не дозволяється. Правила щодо використання церковних будівель та іншої власності див. у пункті 21.2.

13.6.4

Матеріали, що захищені авторським правом

Див. пункт 21.1.12.

13.6.5

Правила щодо закінчення заходів

Заходи повинні закінчуватися відповідно до правил, що стосуються закінчення заходів у певному населеному пункті.

13.6.6

Танці і музика

На всіх танцях одяг, зовнішній вигляд, освітлення, стиль танців, слова пісень і музика мають створювати атмосферу, де міг би перебувати Дух Господа (див. *Заради зміцнення молоді*). Ті, хто наглядає за танцювальними заходами, мають чітко дотримуватися правил, вказаних далі.

При запрошенні групи, оркестру чи диск-жокея провідники використовують бланк “Договір про виступ”. Цей договір допомагає впевнитися, що поведінка музикантів і їхня музика будуть прийнятними для церковних танців. Виконавці не повинні використовувати непристойні тексти пісень, бути нескромно вдягненими або вживати непристойні слова. Провідники прослуховують їх і складають чіткий, зрозумілий письмовий договір, який зобов’язує музикантів дотримуватися церковних норм під час виступу на церковних заходах.

Ритм музики, інструментальної чи вокальної, не повинен спотворювати мелодію. Гучність має бути такою, щоб дві особи, стоячи поруч і нормально розмовляючи, могли чути одне одного.

Освітлення має бути таким, щоб люди могли бачити всю кімнату. Стробоскопічне і психоделічне освітлення, що пульсує в ритм музики, є неприйнятними. Прийнятним є використання ламп на підлозі, у кутах зали або прожекторне освітлення на стінах та декорування стелі.

13.6.7**Духовна програма для учасників заходів**

Коротка духовна програма може бути проведена як частина заходу. Така духовна програма, як правило, складається з молитви, гімну чи вибраного музичного номера, короткого виступу когось із провідників і духовної думки, свідчення або читання уривків з Писань одним чи більше учасниками. Такі програми допоможуть запросити Духа і провести захід у належній атмосфері.

13.6.8**Заходи зі збиранням коштів**

Заходи зі збиранням коштів звичайно не схвалюються, оскільки витрати на заходи колу і приходу сплачуються з бюджетних коштів. Як виняток, президент колу або єпископ можуть дозволити один раз на рік провести один груповий захід зі збиранням коштів. Захід зі збиранням коштів можна проводити лише для вказаних далі цілей:

1. Щоб допомогти сплатити вартість проведення одного щорічного табору або подібного заходу, як про це сказано у пункті 13.2.8.
2. Щоб допомогти придбати спорядження, необхідне підрозділу для проведення щорічних таборів, як про це сказано у пункті 13.2.9.

Якщо проводиться захід зі збиранням коштів, він повинен приносити велику користь або бути проектом служіння. Він має дати позитивний досвід, що зміцнює єдність.

Внески до заходів зі збиранням коштів мають бути добровільними. Провідники священства повинні приділяти особливу увагу тому, щоб члени Церкви не відчували себе зобов'язаними робити внески.

Коли і приходи, які спонсорують заходи зі збиранням коштів, не повинні рекламувати їх або настійливо запрошувати до участі в них поза межами свого підрозділу. Вони також не

повинні продавати товари або надавати послуги, приходячи до людей додому.

Серед недозволених заходів зі збиранням коштів є:

1. Заходи, що можуть обкладатися податком.
2. Заходи, які проводяться за платню або штатними працівниками чи за контрактом.
3. Розваги, для проведення яких кіл або приход платить артистам за їхню роботу, якщо вхід платний і якщо захід призначено для збору коштів.
4. Продаж комерційних товарів або надання послуг, у т.ч. і продаж товарів для створення домашнього запасу продуктів.
5. Азартні ігри, такі як лотереї та бінго.

Будь-які винятки з цих інструкцій вимагають дозволу від члена президентства сімдесятників або президентства території.

Фонд Friends of Scouting (Друзі скаутів) у Сполучених Штатах буде й надалі збирати кошти як окрема, добровільна організація.

13.6.9**Страховання****Страховання автомобіля**

Див. пункт 13.6.24.

Особисте медичне страхування і страхування від нещасного випадку

У багатьох країнах світу особисте медичне страхування і страхування від нещасного випадку є доступним для членів Церкви через спонсоровані роботодавцем, особисті чи державні програми. Там, де таке страхування є можливим, члени Церкви мають обов'язок скористатися всіма доступними перевагами цього страхування,

якщо з ними стався нещасний випадок під час церковного заходу.

Програма медичної допомоги на час проведення церковних заходів

У Сполучених Штатах і Канаді програма медичної допомоги на час проведення церковних заходів забезпечує додаткову медичну і стоматологічну допомогу та спеціальні відшкодування у випадку смерті чи каліцтва. Ця програма перш за все призначена бути додатковим страхуванням, а не замінити собою медичне страхування і страхування від нещасного випадку певної особи.

Члени Церкви, які планують, проводять заходи і наглядають за ними в цих країнах, мають знати про церковну програму медичної допомоги на час проведення церковних заходів, у т.ч. про її застереження й обмеження. Ця програма викладена в книзі *Church Activity Medical Assistance Handbook*, яку можна отримати, звернувшись за адресою:

Deseret Mutual Benefit Administrators
 P.O. Box 45530
 Salt Lake City, UT 84145-0530
 Телефон: 1-801-578-5650 або 1-800-777-1647
 Електронна пошта: churchactivity@dmba.com
 Веб-сайт: www.dmba.com/churchactivity

Страховання особистої відповідальності

Де можливо, особи, які наглядають за проведенням заходів, мають захищати себе, вносячи помірні суми на страхування особистої відповідальності. Таке страхування можливе через страхування домовласника та інші види страхування.

13.6.10

Вечір понеділка

Вечір понеділка залишається для проведення домашніх сімейних вечорів по всій Церкві. У

понеділок після 18-ї години не повинно проводитися жодних церковних заходів, зборів, служб хрищення, ігор або навчань. Слід уникати будь-чого, що може завадити проведенню домашнього сімейного вечора. Виняток може бути зроблено лише для вечора понеділка перед Новим роком (див. пункт 13.6.11).

Провідники слідкують за тим, щоб по понеділках увечері церковні будинки та інші приміщення були замкнені. Святкові вечірки та інші подібні заходи не можуть проводитися у церковних приміщеннях у вечір понеділка. Членам Церкви також не радять проводити у вечір понеділка святкові вечірки в інших приміщеннях.

Скрізь, де це можливо, нехай члени Церкви пропонують керівництву громад і шкіл не планувати проведення у понеділок увечері таких заходів, які вимагають присутності дітей або батьків.

13.6.11

Вечірки перед Новим роком

Якщо переддень Нового року випадає на суботу, неділю або понеділок і на ці дні заплановані церковні заходи, провідники мають дотримуватися вказаних далі настанов.

Субота. Президент колу призначає іншу неділю для проведення дня посту. Танці і подібні заходи мають закінчитися опівночі, але після цього може тривати пригощання або споживання їжі. Учасники не повинні затримуватися довше прийняттого часу, аби вони встигли підготуватися до недільних зборів.

Неділя. (1) Танці й подібні заходи можна планувати на суботу, 30 грудня, дотримуючись настанов з попереднього пункту. (2) Замість проведення заходів церковними підрозділами, можна заохочувати сім'ї святкувати вечір перед Новим роком разом вдома. Заходи мають відповідати духу Суботнього дня. (3) У доречний час

недільного вечора можуть проводитися духовні вечори.

Понеділок. Усім сім'ям радять проводити домашній сімейний вечір перед тим, як брати участь у спільному святкуванні. Проведення будь-яких новорічних заходів, спонсорованих Церквою, не повинно плануватися до 21:00. У цьому випадку президент колу або єпископ можуть дозволити використання церковних приміщень у вечір понеділка.

13.6.12

Заходи, що тривають всю ніч

Для проведення всіх заходів за участі молоді, що тривають цілу ніч, необхідний дозвіл батьків (див. пункт 13.6.13).

Не дозволяється проведення заходів, що тривають усю ніч, для змішаних груп молодих чоловіків і молодих жінок або змішаних груп молодих неодружених чоловіків і молодих незаміжніх жінок, якщо тільки ці заходи не проводяться з дозволу президента колу і єпископа. Такими дозволеними заходами, що проводяться рідко, є молодіжні конференції або поїздки у храм.

Під час заходів, що тривають усю ніч, провідники мають потурбуватися, щоб учасники чоловічої і жіночої статі не спали у безпосередній близькості одне від одного або не використовували ті ж самі спальні приміщенні. Провідники чоловічої і жіночої статі повинні використовувати окремі спальні приміщення. Подружні пари можуть спати в одній кімнаті, якщо для цього є можливості.

Перебуваючи у наметах, молода людина не може залишатися у тому ж наметі, що й доросла особа, якщо тільки (1) ця особа не є кимось з його батьків чи опікуном або (2) в наметі не залишається щонайменше ще двоє дорослих тієї ж статі, що й молода людина.

Якщо дорослі провідники і молодь використовують ті самі приміщення, наприклад, одну кімнату, у ньому повинно знаходитися щонайменше двоє дорослих і вони повинні бути тієї ж статі, що й молодь.

На заходах, що тривають усю ніч, повинні бути присутніми щонайменше двоє дорослих провідників.

Дорослі провідники священства повинні бути присутніми в достатній кількості впродовж всього часу проведення заходів, які тривають усю ніч, щоб надавати підтримку і захист. У випадку проведення заходів Товариства молодих жінок провідники священства повинні знаходитися в окремих приміщеннях від молодих жінок.

Для всіх заходів, що тривають усю ніч, провідники заповнюють бланк "План заходу".

Не дозволяється проводити заходи, що тривають усю ніч, у церковних домах зборів або на прилеглий до них території.

Не дозволяється проводити заходи, що тривають усю ніч, у комерційних приміщеннях, наприклад, спортивних центрах або спортивних залах. З дозволу провідників священства танці та інші заходи можуть проводитися у комерційних приміщеннях після завершення їхньої роботи, якщо заходи закінчуються опівночі.

13.6.13

Дозвіл батьків

Батьки або опікуни мають бути сповіщені і дати дозвіл на участь молоді у церковних заходах.

Письмова згода вимагається, якщо захід включає в себе поїздку за межі місцевої території (як це визначено місцевими провідниками) або перебування на заході усю ніч. Провідники також можуть попросити дати письмову згоду для участі в інших заходах, якщо відчують, що це доречно.

Батьки та опікуни дають таку згоду, підписуючи бланк “Батьківський чи опікунський дозвіл та передача медичної відповідальності”. Особа, яка відповідає за захід, повинна мати такий підписаний бланк для кожного учасника кожного заходу, який вимагає письмового дозволу батьків чи опікунів.

13.6.14

Участь молоді віком до 14 років

Молодь віком до 14 років, як правило, не бере участі в молодіжних конференціях або в танцях, які проводяться в інший час, ніж регулярні заплановані спільні вечори.

Члени єпископату або президентства колу визначають, у яких інших заходах молодь віком до 14 років може брати участь. Провідники беруть до уваги такі фактори, як пізній час, тему обговорення, характер заходу і зрілість учасників.

13.6.15

Зображення Божества

Бога Батька і Святого Духа не можна зображувати на зборах, у театралізованих виставах або мюзиклах.

Якщо зображується Спаситель, це має робитися з найбільшим благоговінням і достоїнством. Тільки брати, які мають бездоганні особисті якості, можуть обиратися на цю роль. Особа, яка зображує Спасителя, не повинна співати чи танцювати. В якості тексту ця особа повинна лише точно цитувати слова з Писання, сказані Спасителем.

Після закінчення виступу ця особа не повинна носити костюм, що був на ній під час виконання ролі, у фойє чи будь-де. Цій особі необхідно відразу ж переодягнутися у свій звичайний одяг.

Дітям не можна зображувати Спасителя у виставах, окрім сцен Різдва.

13.6.16

Молитви під час заходів

Усі заходи мають починатися і, якщо доречно, закінчуватися молитвою.

13.6.17

Оренда приміщень, що не належать Церкві, для проведення заходів

Якщо церковні приміщення не є достатніми для проведення заходів на рівні колу чи кількох колів, з дозволу єпископа або президента колу та представників церковного відділу матеріального забезпечення приміщення для цих заходів можна орендувати.

В разі оренди чи використання приміщень, які не належать Церкві, місцевим підрозділам можуть запропонувати показати поліс страхування особистої відповідальності. Єпископ або президент можуть отримати цей документ від Risk Management Division (відділу з питань ризиків) Головного управління Церкви або призначеного адміністративного офісу. У запиті має вказуватися повне ім'я та адреса особи, яка звернулася з вимогою (зазвичай це власник приміщення), опис і місцезнаходження приміщення, межі необхідної відповідальності та інша відповідна інформація. Провідники повинні планувати це заздалегідь, аби дати час для підготовки та пересилки цих документів.

13.6.18

Повідомлення про насильство

Якщо провіднику стає відомо про фізичне, сексуальне чи психологічне насильство над кимось під час проведення церковного заходу, він чи вона мають негайно зв'язатися з єпископом. Інструкції для єпископа дані в *Довіднику 1, пункт 17.3.2.*

13.6.19**Дотримання Суботнього дня**

Жодні спортивні заходи, які спонсоруються Церквою (наприклад, ігри, тренування або походи) не повинні плануватися на неділю. Також у неділю не повинні молодіжні групи та інші їхати до таборів або на молодіжні конференції чи повертатися з них.

Якщо загроза безпеці або вартість поїздки становлять серйозну проблему, провідники можуть планувати деякі молодіжні заходи на неділю. Такі заходи мають проходити поза розкладом недільних зборів і проходити в дусі Суботнього дня.

13.6.20**Запобіжні заходи безпеки і реагування на нещасний випадок та акт про нього****Запобіжні заходи безпеки**

Під час проведення заходів для їх учасників має бути мінімум ризиків травмування чи захворювання. Під час проведення заходів також має бути мінімум ризиків пошкодження власності. Під час заходів провідники роблять усе можливе, щоб гарантувати безпеку. Ефективне планування та дотримання запобіжних заходів можуть мінімізувати ризики нещасних випадків.

Заходи вимагають відповідної підготовки і належного нагляду. Вони також мають відповідати віку і зрілості їх учасників.

Провідники мають бути підготовлені до виникнення непередбачених ситуацій. Вони мають заздалегідь дізнатися, як зв'язатися з місцевими правоохоронними органами і рятувальними службами.

Реагування на нещасний випадок

Якщо нещасний випадок трапився у приміщеннях чи на ділянці, що належать Церкві, або під

час заходу, спонсорованого Церквою, провідникам слід виконувати такі настанови:

1. Надати першу допомогу. Якщо першої допомоги виявиться недостатньо і особі потрібна медична допомога, зв'язатися з невідкладною медичною допомогою, єпископом або президентом колу, батьками, опікунами або кимось із близьких родичів цієї особи.
2. У випадку зникнення особи або її загибелі негайно повідомити про це місцевим правоохоронним органам і повноцінно співпрацювати з ними.
3. Надавати емоційну підтримку.
4. Не заохочувати і не заважати правовим діям проти Церкви та не брати на себе зобов'язань від імені Церкви.
5. Записати і зберігати повні імена свідків та інформацію, розповіді про те, що сталося, і фотографії.

Акт про нещасний випадок

Єпископу чи президенту колу повинно бути негайно повідомлено про:

1. Нещасний випадок, травму чи захворювання, які трапилися у приміщенні або на території, що належить Церкві, або під час заходу, що спонсорується Церквою.
2. Зникнення особи, яка брала участь у заході, що спонсорується Церквою.
3. Пошкодження приватної, громадської чи церковної власності, яке мало місце під час проведення заходу, що спонсорується Церквою.

Якщо якась особа отримала серйозну травму або зникла, якщо було сильно пошкоджено власність або якщо є загроза подання судового позову чи його вже подано, президент колу

(чи єпископ під його керівництвом) повинні негайно:

1. У Сполучених Штатах і Канаді: негайно повідомити у відділ управління ризиками в Головному управлінні Церкви (номер телефону: 1-801-240-4049; у неробочий час і вихідні дзвонити за номером 1-801-240-1000, оператор негайно з кимось з'єднає).
2. Поза межами Сполучених Штатів і Канади: повідомити офіс території.

Провідники також повідомляють про збитки і пошкодження церковних приміщень чи власності менеджера з управління майном.

Страхування і запитання

Провідники мають проаналізувати, чи можна застосувати програму медичної допомоги на час проведення церковних заходів, якщо травмування сталося під час проведення заходу, події чи виконання завдання, що спонсорувалися Церквою. Інформацію про страхування див. у пункті 13.6.9.

Президент колу (або єпископ під його керівництвом) направляє запитання стосовно безпеки або позови проти Церкви у Risk Management Division (відділ з питань ризиків) або у територіальний офіс.

13.6.21 Спорт

Церковні спортивні заходи надають можливість для розвитку повноцінної фізичної активності, товаришування і набуття гарної спортивної форми. У церковних спортивних заходах наголос робиться на участі, спортивній майстерності і розвитку вміння, а не на змаганні. Усі члени команди повинні регулярно мати можливість грати.

Президентство колу схвалює правила для спортивних заходів, що спонсоруються в їхньому колі. Якщо проводяться спортивні заходи на рівні кількох колів чи території, член президентства сімдесятників або президентства території схвалює правила для всіх підрозділів, які беруть в них участь. Можуть братися до уваги правила, які діють під час проведення місцевих шкільних і громадських спортивних заходів.

Якщо проводяться спортивні заходи на рівні кількох колів, ними мають керувати фахівці зі спорту. Цих фахівців покликають президенти колів, яких було призначено президентством сімдесятників або президентством території відповідати за ці спортивні заходи. Спортивні турніри території проводити не дозволяється.

Учасникам спортивних заходів, що спонсоруються Церквою, не обов'язково бути членами Церкви. Однак вони мають жити у межах колу і погоджуватися жити за церковними нормами і правилами.

Президентство колу дає настанови щодо віку людей, які можуть брати участь у церковних спортивних заходах. У цих настановах враховуються місцеві традиції, географічне положення, шкільна система і правила управління спортивними організаціями. Такі рішення мають бути прийняті ще до початку сезону, аби кожний учасник зрозумів правила стосовно віку та відповідності встановленим правилам.

Шкільні, районні, обласні і національні спортивні організації часто встановлюють правила щодо гри в шкільних і церковних командах в один і той самий спортивний сезон. Церковні провідники і учасники церковних спортивних заходів слідкують за тим, щоб дотримуватися цих правил. Порушення цих правил може призвести до втрати права на участь шкільних команд та окремих учасників.

У Сполучених Штатах і Канаді особа, яка є членом збірної команди школи, зазвичай не має

права брати участь у змаганнях з того ж самого виду спорту під час одного й того ж сезону у церковній спортивній програмі. Шкільними командами вважаються команди середніх шкіл, коледжів та університетів, у т.ч. і коледжів нижчого ступеня. Ця настанова не стосується тих, хто бере участь у внутрішніх змаганнях навчального закладу. Якщо два розклади ігор співпадають повністю або частково, ці ігри мають проводитися в одному сезоні. Провідники заохочують молодь, яка бере участь у шкільних командах, сприяти проведенню церковних спортивних заходів у будь-якій ролі, крім гравців.

Форма команди має бути простою, недорогою, скромною і прийнятною для заходу. Звичайно цілком достатньою формою є кольорові футболки або двосторонні пуловери. Форма має бути придбаною за бюджетні кошти колу чи приходу.

Не рекомендується вручати команді або гравцю трофеї або нагороди.

13.6.22

Заходи, що вимагають сплати податків

Провідники слідкують за тим, щоб заходи не загрожували статусу Церкви як організації, звільненої від податків. Настанови див. підрозділ 21.2.

13.6.23

Відвідування храму

Відвідування храму організуються на рівні приходу чи колу у межах призначеного храмового округу. Не рекомендується проводити організовані відвідування храмів поза межами визначеного храмового округу. Такі відвідування вимагають схвалення від президентства колу. Поїздка до храму, що триває цілу ніч, вимагає дозволу від президентства колу.

Відвідування храму повинні узгоджуватися з правилами, встановленими для поїздок, які визначені у пункті 13.6.24. Поїздки до храму,

що тривають усю ніч, повинні також узгоджуватися з правилами, які визначені у пункті 13.6.12.

13.6.24

Подорож

Члени Церкви, які подорожують у групах, спонсорованих Церквою, повинні мати дозвіл від єпископа або президента колу. Подорож на заходи не повинна бути для членів Церкви надто обтяжливою.

Подорожі на заходи на далеку відстань не рекомендуються. Якщо президент колу або єпископ відчуває, що така подорож може бути виправданою, він, перш ніж дозволити її, з молитвою розмірковує над можливою духовною користю цього заходу, вартістю подорожі й тим, як вона позначиться на сім'ях.

Якщо подорож на заходи на далеку відстань дозволена, члени Церкви не повинні сплачувати за неї з власних коштів. Також не можна резервувати значні суми з бюджетних коштів колу чи приходу, щоб покрити ними витрати на подорожі в наступному році.

Норми стосовно подорожей і дотримання настанов, вміщених у цьому розділі, мають бути узгодженими між підрозділами на одній для всіх координаційній раді. На зборах координаційної ради президентства колів можуть обговорювати й узгоджувати загальні норми стосовно подорожей.

Провідники заповнюють бланк "План заходу" для заходів, які вимагають подорожі за межі їхньої місцевості.

Коли церковний захід для молоді вимагає подорожі за межі своєї місцевості або перебування на заході впродовж ночі, батьки мають дати на це письмовий дозвіл для своїх дітей (див. пункт 13.6.13). Необхідно також забезпечити нагляд дорослих (див. пункт 13.6.2).

Де це можливо, церковні групи мають користуватися комерційним транспортом, який є ліцензованим і захищеним страхуванням відповідальності.

Якщо церковні групи подорожують приватними пасажирськими транспортними засобами, кожний транспортний засіб має бути безпечним, надійним і кожна особа в салоні має користуватися паском безпеки. Кожен водій обов'язково повинен мати посвідчення водія і бути відповідальною дорослою людиною. Усі транспортні засоби і водії повинні мати автомобільну страховку цивільної відповідальності на помірну суму.

Для групових подорожей церковні організації не можуть набувати у власність автомобілі чи автобуси або купувати їх.

Чоловік і жінка не можуть подорожувати наодинці на церковні заходи, збори або виконання завдань, якщо вони не є подружжям або якщо обоє вони є неодруженими.

13.6.25

Неприйнятні заходи

Церковні підрозділи не спонсорують вказані далі заходи. Провідники, батьки та інші, хто

планує чи бере участь у церковних заходах, мають бути обізнані з цими обмеженнями.

1. Заходи з високим рівнем ризику травмуватися чи захворіти або які вимагають надзвичайно великих витрат чи подорожі на далеку відстань (див. пункти 13.6.20 і 13.6.24).
2. Проведення програм, в яких музика, слова пісень, одяг та інші елементи не узгоджуються з церковними нормами.
3. Заходи, на яких носять маски, крім театралізованих вистав.
4. Проведення балів для дівчат і вечірок для хлопців, які розпочинають “доросле життя”, або заходи, на яких вибирають королів і королев.
5. Будь-які інші заходи, які не узгоджуються з настановами, вміщеними в цьому розділі.

Якщо єпископ має питання стосовно того, чи є прийнятним той чи інший захід, він звертається з цим питанням до президента колу. Президенти колу можуть адресувати запитання члену президентства сімдесятників або президентства території.

14.

Музика

14.1

Призначення музики в Церкві

В одкровенні пророку Джозефу Сміту Господь сказав: “Бо Моя душа втішається в пісні серця; так, пісня праведних є молитвою для Мене, і на неї відповіддю буде благословення на їхні голови” (УЗ 25:12).

Першим Президентством було заявлено:

“Надихаюча музика є невід’ємною частиною наших церковних зборів. Гімни запрошують Духа Господа, викликають почуття благоговіння, об’єднують нас як членів Церкви і дають можливість принести хвалу Господу.

Деякі з найвеличніших проповідей виголошуються саме через спів гімнів. Гімни спонукають нас до покаяння і добрих справ, зміцнюють свідчення і віру, заспокоюють стомлених, втішають тих, хто плаче, і надихають нас терпіти до кінця” (Гімни, ix).

14.2

Музичне провідництво приходу

14.2.1

Єпископат

Єпископ та його радники наглядають за музикою у приході. Вони мають такі обов’язки:

Вони покликають і рукопокладають членів приходу служити у музичних покликаннях, як вказано в цьому розділі.

Вони регулярно радяться з музичним керівником приходу, аби переконатися, що вибрані музичні твори та інструменти, що використовуються на

церковних зборах, є прийнятними (див. настанови у пункті 14.4.2).

Вони надають підтримку хору приходу, заохочуючи членів Церкви брати в ньому участь і визначаючи прийнятний для репетицій час, коли не відбуваються інші заходи приходу.

Вони заохочують членів Церкви долучатися до загального співу на зібраннях.

Вони заохочують членів Церкви використовувати надихаючу музику вдома (див. підрозділ 14.8).

14.2.2

Порадник з питань музики у приході

Член єпископату служить порадником з питань музики у приході. Він наглядає за музичною програмою у приході, дає поради музичному керівнику приходу і рекомендує музичну програму на зборах провідництва.

14.2.3

Музичний керівник приходу

Музичним керівником приходу можуть служити чоловік або жінка. Під керівництвом порадника з питань музики у приході музичний керівник приходу має такі обов’язки:

Допомагати єпископату в питаннях, що стосуються музики.

Забезпечувати якісне і прийнятне виконання музики на причасних зборах та інших зборах приходу.

Допомагати провідникам допоміжних організацій приходу, проводячи заняття з музики і допомагаючи вирішувати інші питання, пов'язані з музикою, на їхнє прохання.

Рекомендувати програми навчання музиці в приході і наглядати за їхнім виконанням (див. пункт 14.7).

На прохання, рекомендувати і проводити музичні заходи.

На прохання поради з питань музики у приході рекомендувати членів Церкви на покликання, пов'язані з музикою. Наглядати за роботою тих, хто служить в приході в покликаннях, пов'язаних з музикою.

У разі потреби, отримувати від музичного керівника колу підтримку і поради.

14.2.4

Відповідальний за музику в приході

Під керівництвом музичного керівника приходу відповідальний за музику в приході рекомендує гімни для загального співу на причасних зборах та на інших зборах приходу і диригує, за проханням. Музичним керівником і відповідальним за музику в приході може служити одна й та сама особа.

14.2.5

Органіст або піаніст приходу

Органіст або піаніст приходу виконує музику до і після причасних зборів, а також акомпанує під час співу гімнів на причасних зборах та інших зборах приходу, за проханням.

14.2.6

Хормейстер і акомпаніатор хору приходу

Хормейстер приходу рекомендує гімни, які мають співатися хором, керує репетиціями хору і диригує під час виступу хору (див. пункт 14.4.5).

Акомпаніатор хору приходу грає на репетиціях хору і під час його виступів.

14.2.7

Відповідальний за музику і піаніст або органіст для носіїв священства

Відповідальний за музику для носіїв священства рекомендує гімни для вступної частини зборів священства і диригує під час їх співу.

Піаніст або органіст грають до і після зборів, а також акомпанують під час співу гімнів.

14.3

Адаптація музики приходу до місцевих умов і ресурсів

Настанови, викладені у цьому розділі, можуть бути адаптовані до місцевих потреб. Наприклад, у невеликій філії музичний керівник може також керувати хором і диригувати співом на причасних зборах та на зборах священства і допоміжних організацій. Піаніст може грати на причасних зборах, для хору і на зборах священства та допоміжних організацій.

Якщо нікому грати на піаніно, корисними можуть бути такі джерела:

1. CD із записами гімнів та дитячих пісень, які вказані в *Каталозі церковних матеріалів* і які можна отримати через Розподільчу службу Церкви.
2. Гімни і дитячі пісні можна завантажити у форматі MP3 з церковного музичного веб-сайту (music.lds.org).

3. У деяких домах зборів є електронні піаніно, в яких є програма гри гімнів.

Музичне навчання і клавішні електронні інструменти можуть бути доступними для тих, хто служить або може служити у покликаннях, пов'язаних з музикою (див. підрозділ 14.7).

14.4

Музика у приході

Відповідна музика є суттєвою частиною церковних зборів, особливо причасних. Музика, яка ретельно вибрана та належно виконана, може значно підсилити дух поклоніння. Музика має сприяти поклонінню і відповідати духу зборів. Провідники священства визначають, яка саме музика підходить для цього найкраще.

14.4.1

Планування музики для церковних богослужінь

Члени Церкви, які служать в приході у покликаннях, пов'язаних з музикою, працюють разом, щоб вибрати належну музику для богослужінь. Якщо можливо, єпископ і його радники вибирають теми виступів на зборах заздалегідь. Це дає можливість музичному керівнику, відповідальному за музику і хор-мейстеру планувати використання гімнів, особливих музичних творів та виступи хору, які б доповнювали і підсилювали виступи на зборах. Це також давало б час єпископату заздалегідь схвалити ці музичні твори.

14.4.2

Настанови стосовно вибору належної музики для церковних богослужінь

Уся церковна музика має відповідати вказаним далі настановам.

Гімни є основною музикою для богослужінь і мірилом для всього, що співається на зібраннях. Але й інші прийнятні музичні твори можуть бути використані для прелюдії і постлюдії, для виконання хором і спеціальних музичних виступів. Якщо музичними творами є не гімни, ці твори мають бути в дусі гімнів. Тексти мають бути доктринально правильними. (Див. “Гімни для громад”, *Гімни*, сс. 246–247).

На недільних зборах світська музика не повинна замінювати священну музику. Будь-яка релігійно орієнтована музика, виконувана у популярному стилі, є неприйнятною для причасних зборів. Також багато священної музики, яка є прийнятною на концертах та виступах, є недоречною для богослужіння святих останніх днів.

Музика на церковних зборах не має привертати до себе увагу сама по собі або своїм виконанням. Ця музика призначена для поклоніння, а не для виконання як такого.

Органи і піаніно або їхні електронні аналоги є стандартними інструментами, які використовуються на церковних зборах. Якщо використовуються інші інструменти, їхнє використання має відповідати духу зборів. Інструменти з дуже різким звуком чи звуком, що не сприяє благоговінню, наприклад, більшість духових і ударних інструментів, є неприйнятними для використання на причасних зборах.

Звичайно на причасних та інших зборах приходу використовується живий акомпанемент. Якщо немає піаніно, органу або акомпаніатора, для акомпанементу можна використовувати відповідні записи (див. підрозділ 14.3).

Гімни та пісні на церковних зборах звичайно мають виконуватися рідною мовою.

14.4.3

Стандартні складові музичної програми для церковних богослужінь

Музична прелюдія і постлюдія

Спокійні музичні прелюдії і постлюдії створюють атмосферу поклоніння, що запрошує Духа на церковні збори. Як правило, органіст або піаніст грають гімни або іншу доречну музику протягом п'яти-десяти хвилин до початку і після закінчення зборів. Мелодії гімнів, які граються, допоможуть членам Церкви подумки пригадати євангельські вчення.

Спів членів Церкви на зборах

Більшість церковних зборів підсилюється співом гімнів. Музика стає для членів Церкви первопочатком їхньої участі в церковних богослужіннях. Для членів Церкви спільний спів має унікальну і часто недостатньо використану силу для об'єднання під час спільного поклоніння.

Якщо доречно, провідник священства може попросити присутніх на зборах встати для виконання додаткового або національного гімну (див. "Гімни для громад", *Гімни*, сс. 246–247).

Спеціальні музичні твори

Музичні номери можуть виконуватися хорами, солістами вокалістами і окремими виконавцями на музичних інструментах та невеликими групами. Можуть виконуватися також гімни та інші доречні музичні номери (див. пункт 14.4.2).

14.4.4

Причасні збори

Єпископат затверджує музичну програму для причасних зборів. Музика і тексти пісень мають бути священними, величними та у всіх

відношеннях прийнятними для причасних зборів. Музика на причасних зборах призначена для поклоніння, а не для самого її виконання, яке привертає до себе увагу.

Вступний і заключний гімни звичайно співаються зібранням (див. "Правильний підбір гімну", *Гімни*, сс. 246–247). Крім використання вже відомих та улюблених гімнів, членів Церкви заохочують вивчати нові або менш відомі гімни. Музичні керівники мають намагатися досягати розумного балансу між улюбленими знайомими гімнами і гімнами, які ще мало відомі (див. "Гімни для громад", *Гімни*, сс. 246–247).

Причасний гімн завжди співається зібранням. Він має стосуватися самого причастя або жертви Спасителя. Причасний гімн не може бути замінений виступом соліста вокаліста або інструментальною музикою. Ніяка музика не повинна звучати під час причасної молитви, під час рознесення причастя або як постлюдія після закінчення обряду причастя.

Спеціальні музичні номери або спів гімну зібранням можуть виконуватися після обряду причастя або між виступами промовців (див. пункт "Спеціальні музичні твори" в 14.4.3).

Якщо виконується музична програма, вона має бути простою, благоговійною і достатньо короткою, щоб залишити час для виступів промовців. Причасні збори не повинні нагадувати вуличні виступи музичних груп. Сольні концерти, інші концерти та пишні видовища є неприйнятними для причасних зборів.

14.4.5

Хори

Кожний приход має докласти зусиль, щоб мати активний приходський хор, який би співав на причасних зборах щонайменше раз на місяць. Члени приходу можуть добровільно брати

участь в хорі або ж єпископат може їх запросити чи покликати співати в хорі.

У дуже невеликій філії хором можуть бути всі присутні на зборах. У великому приході з багатьма ресурсами єпископат може покликати для хору президента, секретаря, бібліотекаря і керівників груп.

Церковним хорам рекомендують користуватися збірником гімнів як основним джерелом гімнів, оскільки ці гімни навчають істинам відновленої євангелії. Також можуть використовуватися гімни в аранжуванні та інші прийнятні хорові твори (див. пункт 14.4.2).

Інформація стосовно використання гімнів хором вміщена у збірнику *Гімни*, сторінки 247–249. Додаткова інформація стосовно диригування хором міститься у посібнику *Conducting Course manual*, pages 73–83.

При організації хору приходу чи колу прослуховування не проводяться. Репетиції хору звичайно тривають не більше однієї години.

Запрошувати співати гімни та інші прийнятні музичні твори на церковних зборах можна не лише приходський хор, але й хор Товариства допомоги, хор священства, молодіжний хор, дитячий хор та сімейні хори.

14.4.6

Використання музики у класних кімнатах

Спів гімнів може бути ефективним способом ознайомитися з тими євангельськими принципами, які вивчаються у класних кімнатах, або поглибити розуміння цих євангельських принципів. Провідники мають заохочувати вчителів використовувати гімни для поліпшення навчання у класних кімнатах.

14.5

Музичне провідництво колу

14.5.1

Президентство колу

Президент колу і його радники наглядають за станом використання музики в колі. Вони покликають і рукопокладають членів колу служити у покликаннях в колі, пов'язаних з музикою, як вказано в цьому розділі.

14.5.2

Порадник з питань музики в колі

Президентство колу призначає члена вищої ради служити порадником з питань музики в колі. Під керівництвом президентства колу він наглядає за музичною програмою в колі, дає поради музичному керівнику колу і представляє музичну програму на зборах ради колу.

З дозволу президентства колу порадник з питань музики в колі може покликати і рукопокласти членів колу служити в покликаннях колу, пов'язаних з музикою.

14.5.3

Музичний керівник колу

Музичним керівником колу може служити чоловік або жінка. Під керівництвом президентства колу музичний керівник колу має такі обов'язки:

Допомагати президентству колу у питаннях, пов'язаних з музикою.

На прохання, організувати виконання музичної програми і гру музикантів для сесій конференції колу та на інших зборах та подіях колу.

Якщо потрібно, забезпечувати навчання і підтримку музичних керівників приходів і допомагати провідникам допоміжних організацій колу.

Рекомендувати програми навчання музиці у колі і наглядати за їх виконанням (див. підрозділ 14.7).

На прохання, рекомендувати і проводити музичні заходи колу.

14.5.4

Фахівці колу з музики

У разі потреби, можуть бути покликані фахівці колу з музики, у т.ч. і органіст колу. Ці фахівці можуть бути призначені забезпечувати музикою особливі збори колу під час кожного їх проведення. Вони також можуть відповідати за навчання музиці (див. підрозділ 14.7) або допомагати з музикою під час заходів колу.

14.6

Музика в колі

14.6.1

Конференції колу

Музична програма для конференції колу має бути складена з метою зміцнення віри і свідчення. Головуючий на конференції колу авторитет ще на підготовчій стадії складання цієї програми розглядає всі музичні твори, запропоновані для конференції колу.

Музична програма для загальної сесії конференції колу звичайно складається з чотирьох творів. Зібрання співає вступний та загальний гімни. Хор може виконувати два інші твори, можливо, безпосередньо перед виступом першого промовця і на завершення зборів. Щонайменше один з творів, який виконує хор, має бути гімном святих останніх днів або його аранжуванням. Хори можуть складатися з хорів приходів або бути спеціальними хорами: дитячими, молодіжними, хорами носіїв священства, хорами сестер Товариства допомоги або сімейними хорами.

Настанови щодо вибору належної музики див. у пункті 14.4.2.

14.6.2

Хор колу і зведений хор кількох колів

Хори колу і зведені хори кількох хорів можуть бути організовані з ухвалення провідників священства для конференцій колу, регіональних конференцій та з інших нагод, наприклад, громадських подій. Після виступу хор розпускається до настання нової нагоди для його створення. Існування такого хору не повинно заважати участі членів Церкви в хорах приходів.

Постійні хори громад, якими диригують і які в основному складаються з членів Церкви, Церквою не спонсоруються. У назвах цих хорів не має бути ніяких посилань на Церкву, наприклад, "СОД", "Святі останніх днів" чи "Мормонський". З дозволу провідників священства колу хори громад можуть використовувати церковні приміщення для репетицій і виступів за умови дотримання ними норм і правил, що стосуються заходів та фінансів.

14.7

Музичне навчання

Набуття основних музичних навичок дозволяє членам Церкви використовувати свої таланти для служіння в Церкві. З дозволу провідників священства музичні керівники колу та приходів можуть організовувати навчальні курси з музики, семінари та практичні заняття. Програми з музичного навчання можуть проводитися для тих, хто на даний час служить у покликаннях, пов'язаних з музикою, або може в них служити у майбутньому. Учасниками такої програми навчання можуть бути відповідальні за музику в колі і приходах, хормейстери, піаністи та

органісти. Її учасниками можуть бути всі інші зацікавлені—дорослі та молодь, у т.ч. майбутні місіонери. Таке навчання, спонсороване Церквою, є безкоштовним.

Річна модель музичного навчання може включати в себе курси диригування співом, навчання хормейстерів, курси навчання грі на електронних клавішних інструментах та навчальні курси для органістів колу і приходів. Музичні керівники можуть радитися з провідниками священства і рекомендувати для проведення такого навчання кваліфікованих інструкторів. Якщо фахівець з музики колу не був покликаний для проведення такого навчання, хормейстери приходів можуть зустрічатися разом, щоб обмінюватися ідеями, або президентство колу може попросити допомоги поза межами колу.

Для набуття основних музичних навичок можна використовувати посібники *Conducting Course Kit* та *Keyboard Course Kit*. У посібнику *Conducting Course* також вміщено інструкції стосовно організації хорів та диригування ними. Ці посібники вказані в *Каталозі церковних матеріалів* і є доступними через Розподільчу службу Церкви.

Якщо немає прийняттого вибору, провідники священства можуть дозволити використання піаніно і органів, що знаходяться в домах зборів, для занять, оплачуваних приватних уроків, а також сольні концерти членів Церкви підрозділів, які використовують цей дім зборів. Вхід на такі сольні концерти є безкоштовним.

Музичні керівники приходу допомагають музикантам, що розвиваються, знаходити можливість використовувати свої таланти і заохочують їх продовжувати удосконалювати свої навички.

14.8

Музика вдома

Провідники священства та музичні провідники заохочують членів Церкви, щоб вдома вони слухали надихаючу музику, мали примірники збірника гімнів і *Збірника дитячих пісень* і сім'єю співали гімни й пісні з цих збірників. Стосовно музики вдома Перше Президентство заявило:

“Гімни можуть принести сім'ям дух краси й миру та надихнути на любов і єдність між членами сім'ї.

Навчайте своїх дітей любити гімни. Співайте їх у День суботній, на домашніх вечорах, під час вивчення Писань, в годину молитви. Співайте їх під час спільної роботи, розваг та подорожей. Співайте гімни як колискові, щоб у ваших дітей зростали віра і свідчення” (*Гімни*, x).

Члени Церкви можуть користуватися виданими Церквою записами для акомпанементу під час співу та для розучування гімнів та пісень Початкового товариства. Ці записи перелічені в *Каталозі церковних матеріалів*. Члени Церкви також можуть мати доступ до церковного музичного веб-сайту (music.lds.org), щоб там знайти і послухати церковну музику, навчитися основам музичної грамоти та відшукати інші корисні джерела, що стосуються музики.

Батьки мають заохочувати своїх дітей набувати музичних навичок, щоб вони могли використовувати свої таланти для служіння в Церкві.

Єпископат може час від часу призначати промовців для причасних зборів, які б говорили про використання музики вдома. Час від часу на причасних зборах в якості музичного номера якась сім'я може заспівати їхній улюблений гімн чи улюблену пісню Початкового товариства.

14.9

Додаткові правила і настанови стосовно музики

14.9.1

Інша музика в каплиці

Певна фольклорна та розважальна музика може звучати в каплиці у будні. Однак для такої музики більш прийнятними зазвичай є зали для проведення культурних заходів. Місцеві провідники священства вирішують питання стосовно прийнятності тієї чи іншої музики в каплиці. Як правило, у каплиці не аплодують.

14.9.2

Отримання і використання музичної продукції

Початкові партії збірників гімнів поставляються у нові доми зборів. Додаткові партії збірників гімнів, ноти для хору та іншу музичну продукцію можна придбати за бюджетні кошти колу або приходу. Провідники священства можуть просити музичних керівників колу і приходів подавати щорічні бюджети щодо цієї музичної продукції. Музична продукція, яка купується за бюджетні кошти, звичайно зберігається у бібліотеці дому зборів і належить усім підрозділам, які користуються цією бібліотекою. Музичний керівник колу або приходу може допомогти бібліотекарям скласти каталог цієї музичної продукції.

14.9.3

Піаніно, органи та електронні клавішні інструменти

Орган, якщо він є, звичайно використовується для виконання прелюдій, постлюдій та акомпанування гімнів. Якщо органа або органіста немає, для цього може бути використано піаніно.

Використання піаніно і органа одночасно не є нормою для церковних зборів. Однак іноді можна використовувати ці інструменти разом.

Портативні електронні клавішні інструменти можуть використовуватися в тому разі, якщо немає ні піаніно, ні органа.

Отримання музичних інструментів

Зазвичай в церковних будівлях є орган, піаніно або електронні клавішні інструменти. Провідники священства можуть порадитися з Purchasing Division (відділом покупок) Головного управління Церкви або призначеним адміністративним офісом щодо отримання нових чи заміни наявних музичних інструментів.

Обслуговування музичних інструментів

Кожний єпископ, відповідальний за дім зборів, і представник, що відповідає за матеріальне забезпечення (член вищої ради), мають слідкувати за тим, щоб піаніно та органи були настроєні, належно обслуговувалися і, в разі потреби, ремонтувалися.

14.9.4

Настанови щодо авторського права

Див. пункт 21.1.12.

14.9.5

Музика для весілля

Музика для весілля, яке проводиться вдома або у церковному приміщенні, може включати прелюдію, гімни, спеціальні музичні номери і постлюдю. Цивільна шлюбна церемонія має проводитися просто, в консервативному стилі і без помпезності. Якщо весільна церемонія проводиться в церковній будівлі, весільний марш виконувати недоречно.

14.9.6

Музика для похорону

Див. пункт 18.6.5.

14.9.7

Музика для служб хрищення

Див. “Складові христильної служби” у пункті 20.3.4.

14.10

Музичні джерела в Інтернеті

Додаткові джерела див. на церковному музичному сайті (music.lds.org) та в темі “Music Callings and Resources” у розділі *Serving in the Church* на сайті LDS.org.

15.

Організація колу

Президентство колу та інші провідники колу працюють спільно, щоб навчати і підтримувати провідників приходів. У цьому розділі вміщено загальну інформацію стосовно організації колу і пояснено взаємозв'язок між допоміжними організаціями колу і допоміжними організаціями приходів. Детальна інформація стосовно президента колу знаходиться у *Довіднику 1*.

15.1

Президентство колу

15.1.1

Покликання і рукопокладання провідників колу

Президент колу і його радники покликають і рукопокладають провідників колу, як вказано в Таблиці покликань у розділі 19.

15.1.2

Нагляд за роботою допоміжних організацій колу і виконанням програм колу

Президент колу особисто наглядає за Товариством допомоги колу. Він призначає своїх радників наглядати за іншими допоміжними організаціями: Товариством молодих чоловіків (у т.ч. скаутською програмою, де вона дозволена), Товариством молодих жінок, Початковим товариством та Недільною школою. Ці радники слідкують за тим, щоб члени президентств допоміжних організацій колу були навчені їхніх обов'язків.

Президент колу також доручає своїм радникам наглядати за справами, пов'язаними із заходами колу, неодруженою молоддю, неодруженими

дорослими (якщо потрібно), церковними журналами, зв'язками з громадськістю (якщо потрібно), музикою, семінарією та інститутом і матеріальним забезпеченням.

Члени президентства колу регулярно зустрічаються з президентствами допоміжних організацій, за роботою яких вони призначені наглядати. На таких зборах їх учасники разом обговорюють розвиток і потреби членів цих організацій.

Члени президентства колу також регулярно зустрічаються з комітетами і фахівцями, задіяними в інших програмах, за виконанням яких вони призначені наглядати.

15.1.3

Головування над радами і комітетами колу

Президент колу головує над виконавчим комітетом священства колу і радою колу. Він також головує над дисциплінарною радою колу. Він доручає своїм радникам головувати над комітетом Ааронового священства і Товариства молодих жінок колу, комітетом неодруженої молоді колу і комітетом неодружених дорослих колу (де такий організовано).

15.2

Діловод колу, помічники діловода колу і виконавчий секретар колу

Обов'язки діловода колу, помічників діловода колу і виконавчого секретаря колу вказані у *Довіднику 1, пункти з 13.3.2 по 13.3.4*.

15.3**Вища рада**

Президентство колу покликає 12 первосвящеників, щоб сформувати вищу раду колу (див. УЗ 102:1). Якщо у вищу раду покликають служити старійшину, до рукопокладання він має бути висвячений у первосвященики.

Під керівництвом президентства колу члени вищої ради допомагають наглядати за роботою Церкви у колі. Вони мають дорадчі та адміністративні обов'язки, вказані у наступних пунктах.

15.3.1**Представляти президентство колу**

Члени вищої ради беруть участь в обговоренні рішень президентства колу стосовно висвячення братів у чини старійшини і первосвященика і підтримують ці рішення. Президент колу може вповноважити членів вищої ради представляти його під час висвячення чоловіків у чини старійшини і первосвященика.

Члени вищої ради також обговорюють рішення президентства колу стосовно покликання членів Церкви та підтримують ці рішення. Стосовно деяких покликань президентство колу може вповноважити членів вищої ради представляти їх у наданні покликань, представляти членів Церкви для підтримки та рукопокладати їх, як це вказано у розділі 19.

На допомогу собі у нагляді за Мелхиседековим священством президентство колу призначає члена вищої ради представляти його у кожному кворумі старійшин, кожній групі первосвящеників, у кожному приході і кожній філії колу. У цій ролі члени вищої ради навчають новопокликані провідництва груп первосвящеників та президентства кворумів старійшин. Вони також постійно підбадьорюють, підтримують та інструктують цих провідників, у т.ч. і дають

їм настанови, що вміщені в розділах 1–7 цього Довідника. Вони регулярно зустрічаються з цими провідниками, щоб дізнаватися про їхні потреби, навчати їх їхнім обов'язкам і передавати їм інформацію від президентства колу. Вони періодично відвідують збори кворуму старійшин і групи первосвящеників, у т.ч. збори президентства кворуму старійшин і збори провідництва групи первосвящеників. На запрошення або за призначенням, вони також відвідують збори єпископату, виконавчого комітету священства і ради приходу.

Президентство колу призначає членів вищої ради працювати з допоміжними організаціями колу та програмами, вказаними у пункті 15.1.2 (винятком є церковні журнали, якщо відповідати за них призначено виконавчого секретаря колу або когось іншого). Якщо член президентства колу зустрічається з президентством допоміжної організації колу, призначений до неї член вищої ради відвідує ці збори. Члени вищої ради також відвідують збори провідництва тих допоміжних організацій колу, за роботою яких їх призначено наглядати.

Президентство колу призначає членів вищої ради допомагати у нагляді за місіонерською роботою та храмовою і сімейно-історичною роботою в колі (див. пункти 5.1.9 і 5.4.6).

Президентство колу може призначити членів вищої ради представляти їх, виступаючи на причасних зборах чи інших подіях. Президентство колу визначає, як часто слід давати такі доручення виступати. Немає необхідності, щоб члени вищої ради виступали на причасних зборах щомісяця.

15.3.2**Служити в радах і комітетах колу**

Усі члени вищої ради служать у виконавчому комітеті священства колу та раді колу.

За вказівкою президентства колу члени вищої ради беруть участь у дисциплінарних радах колу (див. *Довідник 1*, розділ 6).

Президентство колу може призначити членів вищої ради служити в інших комітетах, якщо в цьому є потреба. Наприклад, члени вищої ради, які призначені працювати з кворумами старійшин і групами первосвящеників, можуть зустрічатися з ними як комітет Мелхиседеківського священства. Члени вищої ради, які мають завдання, що стосуються Ааронового священства, можуть зустрічатися з ними як комітет Ааронового священства.

Вища рада збирається тільки тоді, коли присутній член президентства колу.

15.4

Допоміжні організації колу

Допоміжними організаціями для священства є Товариство молодих чоловіків, Товариство допомоги, Товариство молодих жінок, Початкове товариство і Недільна школа. Кожна допоміжна організація має президентство, яке служить під керівництвом президентства колу. Члени президентства Товариства молодих чоловіків колу є носіями Мелхиседеківського священства. Члени президентства Недільної школи колу також є носії священства; де можливо, вони мають бути носіями Мелхиседеківського священства. Членами президентства Товариства допомоги, Товариства молодих жінок і Початкового товариства є жінки.

У цьому розділі окреслено обов'язки провідників допоміжних організацій колу, які є спільними для них. Крім того, президентства Товариства допомоги і Недільної школи мають деякі обов'язки, притаманні лише їхнім організаціям. Такі обов'язки викладені у пунктах 9.8.2 і 12.7.3 відповідно.

15.4.1

Президентства допоміжних організацій колу

Основні обов'язки президентств допоміжних організацій колу—допомагати президентству колу та навчати і підтримувати президентства допоміжних організацій приходів. Вони не виконують обов'язків, які мають виконуватися лише на рівні приходів або сімей.

Президентства допоміжних організацій колу мають такі обов'язки:

Вони надають початкові настанови новопокликаним президентствам допоміжних організацій приходів. Вони також постійно підбадьорюють, підтримують та навчають президентства та вчителів допоміжних організацій приходів. Навчаючи їх, вони мають ґрунтуватися на розділах 1–6 у цьому Довіднику та на розділі, що стосується певної допоміжної організації. Вони регулярно зустрічаються з цими провідниками, щоб дізнатися про їхні потреби, обговорити потреби членів Церкви, яким вони служать, і передати інформацію від президентства колу. Періодично, домовившись з провідниками приходу, вони відвідують збори і уроки у приході.

Вони навчають провідників допоміжних організацій приходів на зборах провідництва допоміжної організації колу, які звичайно проводяться раз на рік. Якщо місцеві обставини і час на дорогу не є обтяжливими для провідників, президентство колу може щороку організувати ще одні такі збори для провідництва. (Див. пункт 18.3.11). Єпископи можуть звернутися з проханням провести додаткове навчання для президентств допоміжних організацій приходу.

Члени президентств допоміжних організацій регулярно радяться разом на своїх власних зборах президентства. Вони також регулярно зустрічаються з членом президентства колу, який наглядає за їхньою роботою, і членом вищої ради, який призначений до цієї організації.

Президенти допоміжних організацій служать у раді колу. Як члени цієї ради, вони докладають зусиль, щоб розвинути віру і зміцнити людей та сім'ї в колі.

Під керівництвом президентства колу, президентство Товариства допомоги колу, Товариство молодих жінок колу та Початкове товариство колу, радячись разом, можуть планувати одні або двоє зборів кожного року для всіх дівчат і жінок віком від 8 років і старше, які поєднані з генеральною сесією для жінок.

Президенти допоміжних організацій рекомендують президентству кола членів Церкви, які б могли бути покликаними служити в їхніх організаціях. Надаючи такі рекомендації, вони дотримуються настанов, окреслених у пунктах 19.1.1 і 19.1.2.

15.4.2

Секретарі допоміжних організацій колу

Під керівництвом президентів допоміжних організацій колу секретарі допоміжних організацій колу мають виконувати такі обов'язки:

Вони готують порядок денний для зборів президентства.

Вони відвідують збори президентства, роблять нотатки і відслідковують виконання даних завдань.

Вони ведуть інші записи і готують звіти на вимогу президентства.

Вони допомагають складати щорічний бюджет для їхньої допоміжної організації та звіт про витрати.

Вони навчають секретарів допоміжних організацій приходів, якщо їм доручено. У це навчання може входити інструктаж, як вести записи та готувати звіт про відвідуваність.

15.5

Фахівці колу

На допомогу членам колу президентство колу може покликати і рукопокласти фахівців, щоб вони допомагали в організації і проведенні заходів (див. пункт 13.3.2, у питаннях музики (див. 14.5.4, у питаннях благополуччя (див. пункт 6.3.3) та інших ініціативах.

Президентство колу також може покликати і рукопокласти фахівців зі зв'язків з громадськістю, щоб сприяти розширенню позитивної інформованості про Церкву та будувати мости дружби й порозуміння з громадою. Інформація стосовно фахівців зі зв'язків з громадськістю знаходиться у розділі *Serving in the Church* на сайті LDS.org. Такі фахівці служать під керівництвом директора зі зв'язків з громадськістю колу.

15.6

Адаптація до місцевих потреб

Якщо відстань, вартість проїзду, засоби зв'язку або ресурси провідництва не дозволяють ефективно керувати тими чи іншими програмами колу, президентство колу може адаптувати настанови, окреслені в цьому розділі, до місцевих потреб. Чинячи так, президентство колу переконується, що провідники приходів пройшли потрібне навчання.

Загальна інформація, що стосується адаптації церковних покликань і організацій, подається в розділі 17. Інструкції, що безпосередньо стосуються кворумів священства і допоміжних організацій, подаються у підрозділах 8.16, 9.9, 10.11, 11.7 і 12.8.

Неодружені члени Церкви

Чоловіки і жінки, які не були одружені або які були розлучені чи овдовіли, складають значну частину у загальній кількості членів Церкви. Провідники священства і допоміжних організацій приділяють увагу цим членам Церкви і долучають їх до роботи в Церкві. Гідним неодруженим членам Церкви має надаватися можливість бути провідниками і вчителями, у т.ч. служити у президентстві кворуму старійшин, провідництві групи первосвящеників і президентстві допоміжних організацій.

Провідники підтримують неодружених членів Церкви, допомагаючи їм наблизитися до Господа, зміцнювати своє свідчення і самим відповідати за власне духовне, соціальне та матеріальне благополуччя.

У служінні неодруженим членам Церкви провідники прагнуть зміцнювати сімейне життя, а не конкурувати з ним чи відволікати від нього. Вони навчають важливості шлюбу та батьківства і свідчать про них. Навіть якщо неодружена молодь не живе зі своїми батьками, церковні провідники заохочують їх шанувати своїх батьків і бути у гарних стосунках з ними. Провідники також підтримують неодружених батьків у їхніх намаганнях навчати і виховувати своїх дітей.

Неодружені члени Церкви розподіляються на дві групи: неодружені дорослі (вік 31 рік і старші) і неодружена молодь (вік 18–30 років).

16.1

Служіння неодруженим дорослим членам Церкви (вік 31 рік і старші)

Провідники заохочують неодружених дорослих членів Церкви віком 31 рік і старших брати

участь у регулярних заходах і програмах у їхніх звичайних колах і приходах. Такі коли і приходи можуть давати всі нагоди для набуття церковного досвіду і можуть надати можливості служити, навчати, бути провідником і спілкуватися з людьми різного віку. Звичайні приходи також можуть посилювати важливу роль сім'ї і домівки у євангельському плані. Як виняток, президенти колів можуть рекомендувати створення приходу для неодружених дорослих віком від 31 до 45 років, відповідно до настанов у *Довіднику 1*, пункт 9.1.9.

Провідникам слід докладати особливих зусиль, щоб розуміти потреби неодружених дорослих і звертати на ці потреби увагу. Провідники мають усвідомлювати, що обставини й інтереси неодружених дорослих дуже різні. Провідники також мають відчувати, що неодружені дорослі іноді відчують себе дуже незатишно на заходах і уроках, орієнтованих на сім'ю.

16.1.1

Провідництво неодружених дорослих колу

Президентство колу прагне зрозуміти потреби неодружених дорослих і забезпечити шляхи задовольнити ці потреби. Президентство колу може визначити, що неодруженим дорослим в колі потрібно надати більше можливостей для їхнього спільного служіння, вивчення євангелії і спілкування, ніж це можуть запропонувати їхні приходи.

Президент колу може призначити одного зі своїх радників наглядати за роботою неодружених дорослих у колі. Президент колу може також доручити члену вищої ради допомагати у цій роботі. Той же член президентства колу і той же

член вищої ради можуть бути призначені працювати також і з неодруженою молоддю.

16.1.2

Комітет неодружених дорослих колу

Президентство колу може організувати комітет неодружених дорослих. Головує у цьому комітеті радник у президентстві колу. До складу комітету також входять: член вищої ради, член президентства Товариства допомоги колу і кілька неодружених дорослих. Як правило, цей комітет організовується окремо від комітету неодруженої молоді колу.

Комітет зустрічається у разі потреби. Члени комітету можуть планувати, як надати неодруженим дорослим можливість зблизитися у служінні, євангельському навчанні і спілкуванні поза їхніми приходами.

16.1.3

Заходи на рівні кількох колів

Якщо заходи на рівні кількох колів можуть надати неодруженим дорослим можливість для служіння, провідництва та взаємного спілкування, територіальні сімдесятники працюють з президентами колів, щоб організувати комітети для планування й організації таких заходів.

16.1.4

Участь у заходах для неодружених дорослих

Участь у заходах для неодружених дорослих можуть брати лише неодружені дорослі члени Церкви, призначені церковні чини і неодружені дорослі нечлени Церкви, які погоджуються дотримуватися церковних норм. Особа, яка живе окремо від свого чоловіка чи своєї дружини або яка перебуває у процесі розлучення, не може брати участь у цих заходах, поки не буде

прийнято відповідно до закону остаточне судове рішення про розлучення.

16.1.5

Групи для проведення домашнього сімейного вечора

Єпископат може організувати одну чи більше груп для проведення домашніх сімейних вечорів для неодружених дорослих, які не мають дітей вдома і не живуть зі своїми батьками. Ці групи не можуть розглядатися як сім'ї.

16.2

Служіння неодруженій молоді (вік від 18 до 30 років)

Провідники колу і приходу постійно визначають, хто належить до неодруженої молоді, встановлюють їх місцезнаходження і наглядають за ними у наведені далі способи:

Вони допомагають неодруженій молоді знайти їхніх однолітків, які є малоактивними в Церкві, і подружитися з ними.

Вони створюють можливості для неодруженої молоді спілкуватися у змістовному служінні, євангельському навчанні та товариських заходах. Основна мета таких заходів—допомогти неодруженій молоді знайти собі пару і підготуватися до шлюбу в храмі та виховання праведних сімей.

Вони підтримують неодружену молодь у досягненні ними гідних особистих цілей і прийнятті рішень стосовно шлюбу, освіти, кар'єри та фінансів.

Вони переконуються, що кожний неодружений молодий чоловік і кожна незаміжня молода жінка має примірник книги *Стійкі у вірі: Довідник з євангелій*. Неодружену молодь заохочують користуватися цією книгою як джерелом для

вивчення евангельських принципів, підготовки до виступу, навчання в класі і відповідей на запитання стосовно Церкви.

16.3

Неодружена молодь у звичайних колах і приходах

16.3.1

Провідництво колу

Провідництво президентства колу відіграє особливо важливу роль у служінні неодруженій молоді. Неодружена молодь є дуже мобільною. Вона може бути нерівномірно розсіяною по приходах у колі, і буває важко визначити її місцеперебування. Через ці труднощі нагоди для товариських взаємодій, евангельського навчання і служіння часто є найефективнішими на рівні колу або кількох колів.

Під час регулярної співбесіди з кожним єпископом президент колу просить його розповісти про прогрес неодруженої молоді у приході цього єпископа.

Президент колу призначає одного зі своїх радників наглядати за роботою з неодруженою молоддю у колі. Президент колу також призначає члена вищої ради допомагати у цій роботі.

Провідники колу з молитвою обговорюють, які програми і заходи будуть найкраще підходити для задоволення потреб неодруженої молоді у колі. Перелік таких програм і заходів наведено у пункті 16.3.5.

Якщо більшість неодруженої молоді живе у межах звичайних приходів (багато хто з них живе зі своїми батьками), провідники священства можуть рекомендувати організувати приход неодруженої молоді, коли обставини складаються на користь цього (див. пункт 16.4).

16.3.2

Комітет неодруженої молоді колу

Радник у президентстві колу головує у комітеті неодруженої молоді колу. У цей комітет також входять: член вищої ради, призначений до неодруженої молоді, член президентства Товариства допомоги колу, подружня пара, покликана служити порадиниками неодруженої молоді, і провідники неодруженої молоді з кожного приходу. Якщо у приходах немає провідників неодруженої молоді, інша гідна неодружена молодь покликається служити у цьому комітеті. Звичайно цей комітет організовується окремо від комітету неодружених дорослих колу.

Комітет зустрічається у разі потреби. Члени комітету можуть планувати, як надати неодруженій молоді можливість зблизитися у служінні, вивченні евангелії (див. *Довідник 1*, пункт 11.2.2) і спілкуванні поза їхніми приходами (див. пункт 16.3.5). Плануючи заходи для неодруженої молоді, вони перш за все зосереджуються на духовному зростанні і служінні, а не лише на спілкуванні. У тих територіях, де програми інституту релігії у студмістечку не доступні, цей комітет може задовольняти потреби, над якими, зазвичай, працює консультативна рада інституту релігії.

Цей комітет допомагає наглядати за тим, щоб комітети неодруженої молоді добре працювали у приходах, де вони організовані.

16.3.3

Провідництво приходу

Єпископат

Щоб зрозуміти потреби неодруженої молоді у приході і задовольняти їх, члени єпископату проводять співбесіду з кожним неодруженим молодим чоловіком і кожною незаміжньою молодою жінкою принаймні раз на рік.

Єпископат працює з радою приходу, щоб знайти важливі покликання для всієї неодруженої молоді. Єпископат може також організувати комітет неодруженої молоді приходу.

Радник у єпископаті наглядає за неодруженою молоддю у приході. Він регулярно отримує звіти від радників у президентствах кворуму старійшин і Товариства допомоги, яким доручено працювати з неодруженою молоддю в приході. Він може зробити такий звіт про конкретних неодружених молодих чоловіків і незаміжніх жінок на зборах ради приходу.

Радники в кворумі старійшин і Товаристві допомоги, призначені до неодруженої молоді

Президент кворуму старійшин і президент Товариства допомоги доручають одному зі своїх радників направляти зусилля своєї організації на нагляд за неодруженою молоддю. Ці радники періодично ведуть бесіди з неодруженою молоддю, щоб підбадьорювати їх і допомагати їм. Вони надають призначеному раднику в єпископаті інформацію стосовно неодруженої молоді, виходячи з відомостей від домашніх і візитних учителів, а також власних відвідувань. Вони також надають цю інформацію президенту кворуму старійшин і президенту Товариства допомоги. Президент кворуму старійшин і президент Товариства допомоги можуть повідомити про роботу в цьому напрямку на зборах ради приходу.

Провідники неодруженої молоді

У приході з достатньою кількістю неодруженої молоді єпископат може покликати молодого неодруженого брата і молоду незаміжню сестру служити провідниками неодруженої молоді. Ці провідники звітують раднику в єпископаті. Вони також служать у комітеті неодруженої

молоді приходу, якщо такий організовано. Вони регулярно зустрічаються з президентством кворуму старійшин або президентством Товариства допомоги, аби переконатися, що завдання домашнього вчителювання і візитного вчителювання допомагають задовольнити потреби неодруженої молоді. Їх можна призначити служити у комітеті неодруженої молоді колу.

Порадники неодруженої молоді

Єпископат може покликати гідну подружню пару служити порадниками неодруженої молоді приходу. Ці порадники звітують раднику у єпископаті. Вони служать у комітеті неодруженої молоді приходу, якщо такий організовано. Вони також можуть бути призначені служити у комітеті неодруженої молоді колу. Вони допомагають неодруженій молоді мати можливість збиратися разом для знаходження друзів, служіння та вивчення євангелії.

16.3.4

Комітет неодруженої молоді приходу

Якщо у приході є достатня кількість неодруженої молоді, президент колу і єпископ можуть відчутти, що потрібно організувати комітет неодруженої молоді приходу. Головує у цьому комітеті радник у єпископаті. Іншими членами комітету є: радники кворуму старійшин і Товариства допомоги, призначені до неодруженої молоді, провідники неодруженої молоді і подружня пара, яка служить порадниками неодруженої молоді.

Цей комітет зустрічається у разі потреби. Члени комітету обговорюють шляхи, як допомогти неодруженій молоді брати участь у служінні, провідництві, вивченні євангелії та товариських заходах. Вони також знаходять малоактивну неодружену молодь і товаришують з нею.

16.3.5**Збори, уроки та заходи (у колі і приході)**

Неодруженій молоді слід пропонувати різноманітні заходи з вивчення євангелії, служіння, культурні й товариські заходи, які можуть відбуватися на рівні приходу, колу або кількох колів. Серед таких заходів можуть бути: відвідування храму, семінари з підготовки до відвідування храму чи отримання священства, місіонерська робота, служіння громаді, хори, культурні події, танці і спорт.

За підтримки комітету неодруженої молоді колу і провідників приходів, президентство колу організовує збори, уроки і заходи, які будуть найкращим чином задовольняти потреби членів Церкви з числа неодруженої молоді. Вони також визначають, будуть ці заходи проводитися на рівні приходу чи на рівні колу або певною комбінацією їх обох.

Заходи для неодруженої молоді мають відповідати правилам і настановам, зазначеним в розділі 13. Брати участь у цих заходах можуть лише члени Церкви з числа неодруженої молоді, призначені церковні чини і неодружена молодь з числа нечленів Церкви, які погоджуються дотримуватися церковних норм. Особа, яка живе окремо від свого чоловіка чи своєї дружини або прагне розлучення, не може брати участь у цих заходах, поки не буде прийнято відповідно до закону остаточне судове рішення про розлучення.

У плануванні заходів для неодруженої молоді провідники приходів і колу можуть розглядати вказане далі.

Пошук і запрошення

Оскільки багато хто з числа неодруженої молоді часто змінює місце свого проживання, кіл періодично може організовувати заходи, призначені для знаходження неодруженої молоді у колі та надання їм товариської підтримки. Ці заходи можна проводити разом із сусідніми колами.

Активна неодружена молодь є найціннішим ресурсом у такій роботі, яка скеровується комітетами неодруженої молоді приходів і колів. У цій справі час від часу може допомагати і персонал інституту.

Комітети служіння неодруженої молоді

Неодружену молодь слід часто покликати служити разом у комітетах служіння. Ці комітети звітують провіднику приходу або колу, якого призначив єпископат або комітет неодруженої молоді приходу або колу. Місцеві провідники визначають характер служіння для таких комітетів. Служіння часто зосереджується на церковних програмах, наприклад, на програмі благополуччя, сімейній історії, зв'язках з громадськістю, місіонерській роботі, повернення до активності в Церкві малоактивної молоді, неодруженої молоді або участі в догляді за церковною власністю чи участі в церковних проєктах. Служіння також може бути зосереджене на задоволенні гуманітарних потреб на місцях чи будь-де. Комітети служіння надають можливості розвивати дружні стосунки та зустріти можливого вічного супутника чи супутницю. Вони також навчають навичкам провідництва і спілкування.

Групи для проведення домашнього сімейного вечора

Провідники священства можуть організувати одну чи більше груп для проведення домашнього сімейного вечора для неодруженої молоді, яка не живе зі своїми батьками і не має дітей у себе вдома. Якщо можливо, провідники священства призначають для кожної такої групи молодого неодруженого носія священства, щоб він був її провідником. У колах, де мало неодруженої молоді, провідники колу можуть організовувати групи для проведення домашніх сімейних вечорів, до складу яких входять члени Церкви з різних приходів. Провідники груп, організованих для проведення домашніх

сімейних вечорів, є підзвітними перед призначеними провідниками священства. Ці групи не мають розглядатися як сім'ї.

Класи Недільної школи

Приходи, в яких є достатня кількість неодруженої молоді, можуть мати окремий клас Недільної школи для неодруженої молоді (див. пункт 12.4.2).

Класи з вивчення євангелії у будні

Всю неодружену молодь заохочують реєструватися в інститутських класах (див. *Довідник 1*, пункт 11.2.2).

Якщо інститутські класи не організовано, місцеві провідники можуть звернутися по допомогу в територіальний офіс семінарій та інститутів релігії. У разі потреби, місцеві провідники можуть надавати інші можливості для групового вивчення євангелії у будні.

16.3.6

Заходи, що проводяться на рівні кількох колів і території

Заходи на рівні кількох колів і території можуть надавати неодруженій молоді можливості для спілкування, набуття навичок провідництва і служіння, не виходячи з під церковної опіки їхніх єпископів.

Для проведення таких заходів територіальні сімдесятники працюють разом з президентами колів, щоб створити комітети на базі кількох колів. Ці територіальні сімдесятники працюють під керівництвом члена президентства сімдесятників або президентства території. У комітетах, створених на базі кількох колів, мають брати участь провідники неодруженої молоді.

Комітети, створені на базі кількох колів, мають планувати заходи такими, щоб вони були

різноманітними, простими і недорогими, а також сприяли достатньому спілкуванню. Ці комітети співпрацюють з приходами для неодруженої молоді та інститутами релігії, щоб досягнути належного балансу заходів та уникати їх дублювання та збігу в часі.

Додаткові настанови стосовно організації заходів див. у пункті 13.3.1.

16.3.7

Фінансування заходів

Звичайно фінансування заходів неодруженої молоді відбувається з бюджету колу або приходу. Якщо заходи проводяться на рівні кількох колів чи території, обов'язком відповідального провідника священства є пересвідчитися, що їх фінансування справедливо розподілено між колами.

Фінансування заходів має відбуватися за правилами, що вказані в пункті 13.2.8. Виняток: іноді, якщо проводиться великий захід на рівні кількох колів чи території, неодружену молодь можуть попросити самим сплатити певну суму. Однак провідники мають слідкувати за тим, щоб вся неодружена молодь мала можливість брати участь у заході і не була обтяжена надмірними сумами особистого внеску.

16.4

Приходи для неодруженої молоді

Там, де дозволяють місцеві умови і є достатня кількість неодруженої молоді, провідники священства можуть рекомендувати створення приходу для неодруженої молоді відповідно до настанов у *Довіднику 1*, пункт 9.1.6.

Члени Церкви, які відповідають вимогам, порадившись з батьками, можуть для себе вирішити:

стати їм членами приходу для неодруженої молоді чи залишатися у своєму звичайному приході. Президент колу може вповноважити приход для неодруженої молоді знаходити іншу неодружену молодь колу, яка стала малоактивною, і товаришувати з нею. Ті, хто стають активними, потім для себе вирішують: залишатися їм у приході для неодруженої молоді чи у своєму звичайному приході.

З дозволу президента колу єпископ приходу для неодруженої молоді може організувати друге Товариство допомоги для молодих незаміжніх жінок і другий кворум старійшин для молодих неодружених чоловіків, щоб створити додаткові можливості для неодруженої молоді служити і спілкуватися між собою.

Членство в приході для неодруженої молоді є тимчасовим. Провідники допомагають неодруженій молоді підготуватися до повернення у звичайний приход, коли вони одружаться або досягнуть віку 31 рік. Цей перехід має давати достатньо часу і можливостей для спілкування, щоб допомогти єпископу звичайного приходу запланувати покликання, яке допоможе кожному молодому неодруженому чоловіку або кожній молодій незаміжній жінці, які переходять в його приход, відчувати себе радо прийнятими і потрібними.

16.5

Коли для неодруженої молоді

Провідники священства можуть рекомендувати створення колу для неодруженої молоді відповідно до настанов, зазначених у *Довіднику 1*, пункт 9.1.7. У тому ж підрозділі також дано настанови стосовно членства і провідництва у цих колах.

16.6

Настанови і правила для приходів і колів для неодруженої молоді

16.6.1

Церковні програми

Приходи для неодруженої молоді, наскільки це можливо, використовують регулярну церковну програму. Президенти колів для неодруженої молоді і єпископи приходів для неодруженої молоді дотримуються принципів та інструкцій, вміщених у цій книзі Довідника і в *Довіднику 1*. Ці інструкції стосовно допомоги за програмою благополуччя, фінансів та бюджету.

16.6.2

Співпраця провідників у випадку, коли члени Церкви покликаються служити у підрозділи для неодруженої молоді

Чини звичайних колів і приходів мають йти на повну співпрацю, якщо вповноважені провідники священства просять, щоб члени їхніх підрозділів служили провідниками у колах і приходах для неодруженої молоді. Однак ці чини колів і приходів мають проконсультуватися з уповноваженими провідниками священства, якщо вони відчують, що теперішні церковні обов'язки або сімейні обставини члена Церкви можуть зробити таке покликання недоречним або неприйнятним.

16.6.3

Групи для проведення домашнього сімейного вечора

Єпископат приходу для неодруженої молоді може організувати групи для проведення домашнього сімейного вечора, як це вказано у пункті 16.3.5.

16.6.4**Домашнє вчителювання і візитне вчителювання**

Кожний член приходу або колу для неодруженої молоді розглядається для домашнього вчителювання і візитного вчителювання як сім'я.

16.6.5**Записи про членство провідників**

Записи про членство членів єпископату приходу для неодруженої молоді та їхніх сімей, як правило, залишаються у їхніх рідних приходах. Це саме стосується й тих, хто служить у президентстві колу, у вищій раді або президентстві Товариства допомоги колу для неодруженої молоді. Ці провідники та їхні сім'ї платять десятину і пожертвування через свої рідні приходи. Вони також приходять до провідників свого рідного приходу і колу для проведення співбесіди з приводу отримання храмової рекомендації.

16.6.6**Записи про членство неодруженої молоді**

Записи про членство неодруженої молоді мають знаходитися у приходах, членами яких вони є. Провідники і діловоди приділяють особливу увагу оновленню їхніх записів. Щоб уникнути затримок і не загубити записи або людей, діловоди можуть також вести неофіційний запис про неодружену молодь, яка часто переїжджає.

16.6.7**Рекомендації місіонерам**

Інформацію стосовно рекомендацій місіонерам президенти колів і єпископи можуть знайти в *Довіднику 1, підрозділи 4.3, 4.4, 4.5. і 4.7.*

16.6.8**Висвячення у чини**

Див. пункт 20.7.

16.6.9**Канікули в навчанні**

Якщо можливо, приходи для неодруженої молоді повинні функціонувати і під час канікул в навчанні. Приход для неодруженої молоді, в якому залишається на час канікул небагато членів, може проводити збори разом з сусіднім приходом для неодруженої молоді. За таких обставин, приходи ведуть записи про членство, подають звіти про відвідуваність та фінанси окремо.

16.6.10**Храмові рекомендації**

У більшості випадків президент колу проводить співбесіду з членами Церкви, які отримують власний ендаумент, і членами Церкви, які планують одружитися у храмі. Виняток: у колі для неодруженої молоді президент колу може вповноважити своїх радників проводити співбесіду з тими, хто отримує власний ендаумент або буде одружуватися в храмі.

16.6.11**Термін служіння**

Звичайно брати, які покликані служити в президентстві колу, у вищій раді або в єпископаті колу чи приходу для неодруженої молоді, служать не більше трьох—п'яти років у покликаннях, які утримують їх від перебування у рідних приходах. Ці обмеження поширюються і на загальний час служіння в різних покликаннях.

16.6.12

Молоді неодружені батьки

Молоді неодружені батьки, які мають дітей вдома, як правило, залишаються у рідному приході, аби діти могли мати користь від програм Початкового товариства і молодіжних програм. Однак такі батьки можуть відвідувати заходи, що проводяться в приході для неодруженої молоді.

16.7

Використання літніх місіонерських подружніх пар в роботі з неодруженою молоддю

Коли необхідно, місіонерські пари (місцеві місіонери церковного служіння або місіонери

повного дня) можуть покликатися допомагати в роботі з утримання й духовного порятунку. Вони заохочують до служіння, сприяють реєстрації студентів на навчання в інституті релігії, допомагають у проведенні соціальних заходів і настановляють дорослу молодь у цей важливий період їхнього життя.

Інформацію для подружніх пар стосовно можливостей служити на місії можна знайти в Інтернеті на сайті LDS.org. Інформацію про можливості служити місіонерами церковного служіння див. на сайті lds.org/csm. (Див. *Довідник 1*, пункт 4.11.1 і 4.12.1).

Однаковість і адаптація

Члени Церкви живуть по всьому світу в самих різноманітних політичних, соціальних та економічних умовах. Приходи і філії також дуже різні за чисельністю і наявним ресурсом провідництва. Ці обставини можуть вимагати від місцевих провідників адаптації деяких церковних програм. Така адаптація, як правило, стосується програм допоміжних організацій, зборів провідництва та заходів. Настанови, вміщені у цьому розділі, призначені допомогти провідникам священства визначити, яка адаптація може бути доречною, а яка ні.

Усі приходи і філії, незалежно від їх розміру чи обставин, в однаковій мірі можуть відчувати вплив Духа Господа. Спаситель навчав: “Бо де двое чи троє в Ім’я Моє зібрані,—там Я серед них” (Матвій 18:20).

17.1

У чому вимагається однаковість

Щоб знати, яка адаптація може бути доречною, провідники повинні перш за все розуміти доктрини, обряди і норми, які встановлено через Писання та вчення пророків і апостолів останніх днів. Вони мають бути однаковими по всій Церкві.

Президенти колів, єпископи та інші місцеві провідники мають священне зобов’язання дотримуватися однаковості та чистоти Церкви у всіх категоріях питань, вказаних далі. Ця необхідність в однаковості базується на принципі з Писань: “Один Господь, одна віра, одне хрищення” (Ефесянам 4:5; див. також Мосія 18:21).

17.1.1

Писання

Головними трудами Церкви є: Свята Біблія, Книга Мормона, Учення і Завіти та Дорогоцінна Перлина. Для багатьох мов Церква схвалила одне видання Біблії для використання на церковних зборах і уроках. Також має використовуватися найостанніше схвалене видання трьох інших книг Писань святих останніх днів. У Церкві не можуть пропонуватися чи використовуватися як Писання ніякі інші труди.

17.1.2

Заповіді і норми

Заповіді Господа і церковні норми гідності дані в Писаннях та в офіційних зверненнях Першого Президентства. Місцеві провідники не повинні змінювати ці заповіді і норми. Також місцеві провідники не повинні навчати своїх власних правил чи тлумачень заповідей.

Норми гідності для відвідування храму детально вказані в запитаннях для співбесіди, які знаходяться в книзі храмових рекомендацій. Місцеві провідники не повинні змінювати їх.

17.1.3

Чистота доктрини

Доктрини Церкви знаходяться в Писаннях і вченнях пророків і апостолів останніх днів. Господь навчав: “Старійшини, священники і вчителі цієї Церкви мають навчати принципам Моєї євангелії, які є в Біблії і Книзі Мормона, в якій є повнота євангелії” (УЗ 42:12; див. також УЗ 52:9, 36).

Усі провідники мають забезпечувати, щоб у Церкві навчали правильній доктрині. Якщо особа

навчає неправильній чи умоглядній доктрині, провідники повинні негайно і делікатно виправити її. Помилки, як правило, мають виправлятися приватно, однак серйозніші і повторювані помилки можуть вимагати прилюдного виправлення.

Якщо місцеві провідники не впевнені у правильності доктрин або вчень, що стосуються якоїсь теми, вони можуть шукати спрямування від свого безпосереднього головуючого авторитета.

17.1.4

Причасні збори і розклад недільних зборів

Причасні збори проводяться на виконання наказу, вміщеного в Писаннях (див. УЗ 59:9). Інструкції стосовно проведення причасних зборів вміщені в пункті 18.2.2. Розклад недільних зборів вказано на сторінці 169. Цей розклад встановили Перше Президентство і Кворум дванадцятьох. Місцеві провідники не повинні змінювати його.

В екстремальних ситуаціях місцеві провідники можуть відмінити недільні збори. Однак таке має відбуватися дуже рідко. Прикладом ситуацій, в яких відміна зборів вважається виправданою, є критичне становище, що загрожує безпеці, і надзвичайно погана погода. Якщо можливо, єпископ, перш ніж відмінити збори, має з цього приводу порадитися з президентом колу.

Іноді в умовах незвичайної місцевої ситуації є необхідність змінити розклад недільних зборів на більш тривалий період. Наприклад, зміна може вимагатися, якщо дім зборів був пошкоджений пожежею, повінню чи бурею. За таких обставин президент колу просить поради від президентства території або територіального сімдесятника, який головує у його координаційній раді.

Провідники дуже маленьких філій можуть адаптувати розклад недільних зборів за вказівкою

їхніх провідників, використовуючи посібник *Базова програма основного підрозділу*.

17.1.5

Конференції

Кожний кіл проводить упродовж року дві конференції колу за розкладом, затвердженим президентом Кворуму дванадцятьох (див. пункт 18.3.1).

Президентство колу складає розклад, організовує і головує на одній щорічній конференції приходу чи філії у кожному приході чи філії в колі (див. пункт 18.2.5). Президент округу робить те саме для кожної філії в окрузі.

17.1.6

Храмова робота

Священна робота храмів проводиться під прямим повноваженням Президента Церкви. Усі питання стосовно храмової роботи мають бути розглянуті відповідно до інструкцій, вміщених у *Довіднику 1*, розділ 3. Серед таких питань можуть бути питання щодо храмових рекомендацій, запечаткування, дозволів на запечаткування і скасування запечаткування. Якщо президент колу не може відповісти на поставлене йому запитання, він передає його в офіс Першого Президентства.

Місцеві провідники наглядають за тим, щоб храмова фразеологія і священні обряди та завіти храму не обговорювалися на церковних зборах із вживанням специфічної термінології.

17.1.7

Дисциплінарні ради

Інструкції стосовно дисциплінарних рад вміщено в *Довіднику 1*, розділ 6. Провідники не повинні відхилятися від цих інструкцій, у т.ч. й від вимог подавати звіти. Якщо президент

колу стикається з питанням, яке не може вирішити, він направляє його в офіс Першого Президентства.

17.1.8 Записи і звіти

Ведення церковних записів відбувається на виконання наказу, вміщеного в Писаннях (див. УЗ 20:81–83). Те, які записи потрібно вести, і те, які звіти потрібно подавати, вказано в *Довіднику 1*, розділ 13. Час від часу Перше Президентство може вносити в це зміни.

У залежності від території, церковні записи і звіти готуються з використанням церковних комп'ютерних систем або у письмовому вигляді. Провідники наглядають за тим, щоб записи і звіти були точними і вчасними.

17.1.9 Обряди

Інструкції стосовно виконання обрядів священства вказані в розділі 20. Ці інструкції не можна змінювати. Мінімальний вік для отримання таких обрядів, як хрищення та висвячення в чини Ааронового священства, не може бути змінений ні на яких підставах.

17.1.10 Навчальні матеріали

Схвалені Церквою навчальні матеріали мають використовуватися на уроках, що проводяться за розкладом недільних зборів. До таких матеріалів належать: видані Церквою посібники, журнали та допоміжний навчальний матеріал. Нові посібники і курси не повинні створюватися на місцевому рівні.

Єпископи і президенти філій іноді можуть проводити або дозволяти спеціальний урок для

священства або допоміжних організацій, якщо відчують, що це потрібно.

17.2 Обставини, за яких може бути дозволена адаптація до місцевих потреб

Президенти колів, єпископи та президенти філій на свій розсуд можуть проводити просту адаптацію певних церковних програм. Де потрібно, така адаптація може бути проведена в наступному:

1. В штатному складі і програмах допоміжних організацій
2. У форматі і частоті проведення зборів провідництва
3. У форматі і частоті проведення заходів

Обговорюючи, яка адаптація може бути доречною, президентство колу, єпископат або президентство філії радяться між собою, а також, відповідно, з радою колу, приходу чи філії. Якщо є виправдані підстави для масштабної чи незвичайної адаптації, вони також радяться зі своїм безпосереднім головуючим авторитетом. Здійснюючи адаптацію, провідники мають завжди шукати проводу Духа.

Провідники можуть розглядати вказані далі фактори, приймаючи рішення, яка саме адаптація може бути доречною.

17.2.1 Сімейні обставини

Пропонуючи покликання, складаючи розклад зборів провідництва і плануючи заходи, провідники беруть до уваги сімейні обставини членів Церкви. Церковне служіння і участь в програмах і заходах завжди вимагають певних жертв.

Однак міцні сім'ї є надзвичайно важливими для Церкви, і членів Церкви не можна просити приносити надмірні жертви за рахунок сім'ї, щоб служити або брати участь у програмах чи заходах.

Однією з таких обставин, яку слід брати до уваги, є церковне(і) служіння чоловіка або дружини члена Церкви. Окремі сім'ї не повинні бути переобтяжені церковними обов'язками. Ще однією обставиною, яку теж слід брати до уваги, є той час, який членам Церкви необхідно виділяти для підтримки своїх сімей та на інші власні потреби. У деяких куточках світу членам Церкви доводиться працювати на двох, а то й трьох роботах. Це ті серйозні підстави, на які мають зважати провідники, пропонуючи покликання, складаючи розклад зборів провідництва і плануючи заходи.

17.2.2

Транспорт і засоби зв'язку

Деякі коли або приходи охоплюють великі географічні території, тому їхні члени вимушені долати великі відстані, щоб брати участь у зборах чи заходах. Визначаючи необхідність зборів чи заходів, провідники повинні брати до уваги час і витрати, які вимагаються від членів Церкви на такі поїздки.

У багатьох місцях світу автомобілі можна побачити нечасто, люди там пересуваються пішки, велосипедами, автобусами і трамваями. Якщо відстань велика, це може вказати на те, що провідники мають адаптувати церковні програми і збори провідництва таким чином, аби членам Церкви було легше брати в них участь.

Навіть там, де автомобілі є у багатьох, провідники мають зважати на вартість поїздки автомобілем на велику відстань. У деяких випадках, наприклад, у веденні справ вищої ради, провідники можуть проводити селекторні наради,

користуватися електронною поштою та Інтернетом, щоб зменшити транспортні витрати. Якщо використовуються ці засоби зв'язку, провідники мають бути особливо уважними, щоб дотримуватися конфіденційності.

Часто члени Церкви на різних етапах свого життя використовують транспорт більшою або меншою мірою. Наприклад, неодружена молодь часто більш мобільна, ніж сім'ї з дітьми, і іноді у них є більше можливостей їхати на більші відстані. Там, де неодружена молодь може збиратися разом у прийнятний час і за прийнятну вартість, для них слід не дуже часто проводити заходи на рівні кількох колів (див. пункт 13.3.1).

У деяких частинах світу телефони дорого коштують, і багато членів Церкви телефонів не мають. Також на деяких територіях мало в кого є доступ до електронної пошти та Інтернету. Якщо ці засоби зв'язку є дорогими або не дуже доступними, провідники мають провести необхідну адаптацію.

Домашнє вчителювання і візитне вчителювання виконувати важче там, де поїздки є важкими або дорогими і де засоби зв'язку є малодоступними. У таких випадках провідники можуть пристосуватися до обставин, керуючись настановами в пунктах 7.4.3 і 9.5.3.

17.2.3

Невеликі кворуми або класи

Старійшини і первосвященники

Якщо у приході збори священства у неділю можуть відвідувати лише кілька старійшин або первосвящеників, вони можуть збиратися разом. Однак ні в якому разі не може бути організований єдиний кворум Мелхиседеківського священства. Коли в приході є висвячені старійшини і первосвященники, мають бути організовані як кворум старійшин, так і група первосвящеників.

Оскільки в округах немає кворумів первосвящеників, філії в округах не мають груп первосвящеників. Первосвященики, які відвідують такі філії, збираються разом з кворумом старійшин.

Товариство молодих чоловіків і Товариство молодих жінок

У приході чи філії, де мало молодих чоловіків, кворуми Ааронового священства можуть для навчання та заходів збиратися разом (див. 8.11 та 8.13.1). Однак усе ж мають бути організовані окремі кворуми; для кожного кворуму покликаються і підтримуються провідники.

У приході чи філії, де мало молодих жінок, вони для навчання і заходів можуть збиратися разом (див. 10.6.2 та 10.8.1). Президентство класу може бути покликано для кожної вікової групи або можна покликати одне президентство для комбінованих вікових груп, допоки їх можна буде організувати у відповідні для них класи.

Якщо не вистачає дорослих провідників, президентство Товариства молодих чоловіків може проводити недільні уроки і керувати програмою заходів без допомоги помічників поради. Президентство Товариства молодих жінок може робити те саме для молодих жінок. У дуже маленьких підрозділах президент Товариства молодих чоловіків і президент Товариства молодих жінок може бути єдиним дорослим провідником у своїй організації. У такому випадку вони проводять недільний урок і наглядають за заходами для всіх молодих чоловіків або всіх молодих жінок. Якщо можливо, мають бути покликані для кожної з цих організацій радники і секретар.

Оскільки спілкування у великих групах часто є корисним для молоді, молоді чоловіки і молоді жінки з двох або більше невеликих приходів або філій, час від часу можуть збиратися

на спільних заходах Ааронового священства і Товариства молодих жінок. Якщо у сусідніх приходів і філіях мало молодих чоловіків або молодих жінок, єпископи і президенти філій можуть дозволити молоді збиратися разом для щотижневих заходів. Приймаючи рішення про це, провідникам слід брати до уваги такі фактори, як відстань та вартість проїзду.

Періодичні заходи на рівні колу або кількох колів особливо важливі там, де у приходів або філіях мало молоді (див. підрозділи 13.3 і 13.4).

У невеликому колі чи окрузі президент Товариства молодих чоловіків може бути єдиним провідником Товариства молодих чоловіків колу чи округу. Така сама ситуація може бути і з президентом Товариства молодих жінок колу чи округу. Якщо можливо, мають бути покликані для кожної з цих організацій радники і секретар.

Збори Початкового товариства

У приході чи філії, де мало дітей, президентство Початкового товариства може за бажанням організувати меншу кількість класів, об'єднавши дітей різних вікових груп.

У невеликому приході або невеликій філії члени президентства Початкового товариства можуть бути єдиними провідниками і вчителями Початкового товариства. У дуже маленьких підрозділах президент Початкового товариства може бути єдиним провідником Початкового товариства. У цьому випадку вона проводить і спільні заходи, і урок для всіх дітей. Якщо можливо, слід покликати більше провідників і вчителів, як про це сказано в підрозділі 11.7.

У невеликому колі чи округу президент Початкового товариства може бути єдиним провідником Початкового товариства колу чи округу. Якщо можливо, слід покликати інших провідників, як про це сказано в підрозділі 11.7.

17.2.4

Ресурси провідництва

Там, де не вистачає добре підготовлених членів Церкви на всі посади у провідництві, головуючі чини можуть покликати членів Церкви тільки на найважливіші з них. Крім того, щоб покликати активних, досвідчених членів Церкви на провідницькі посади, головуючі чини мають шукати натхнення, аби знайти інших потенційних провідників серед нових членів Церкви, недосвідчених членів Церкви і малоактивних членів Церкви, які могли б повернутися до активності. Членам Церкви необов'язково бути досвідченими або дуже компетентними, щоб отримати покликання. Покликання—це для них важливий шлях, щоб служити і духовно зростати.

Якщо не вистачає членів Церкви для служіння на провідницьких посадах, головуючі чини можуть організувати їхній кіл, приход чи філію у зменшеному вигляді. Серед прикладів цього: деякі організації можуть бути укомплектовані тільки президентом і одним радником; радник може служити також і секретарем; деякі програми можна спростити.

У дуже маленьких філіях, де немає президента Товариства молодих жінок або президента

Початкового товариства, президент Товариства допомоги може допомагати батькам в організації навчання для молодих жінок і дітей, поки не будуть покликані президенти Товариства молодих жінок і Початкового товариства.

Провідники дуже маленьких філій мають керуватися настановами, окресленими в довіднику *Базова програма основного підрозділу*.

17.2.5

Система захисту

На деяких територіях світу рівень злочинності є дуже високим або там поширені політичні заворушення. Якщо провідники на таких територіях вважають, що для членів Церкви поїздки пізньої пори є недоцільними, вони можуть відмінити вечірні заходи. Це може означати зменшення кількості церковних заходів, а також перенесення деяких заходів на вихідні.

Якщо загроза безпеці або вартість поїздок становлять серйозну проблему, провідники можуть планувати деякі молодіжні заходи на неділю. Такі заходи мають проходити поза розкладом недільних зборів і проходити в дусі Суботнього дня.

18.

Церковні збори

У цьому розділі узагальнюється інформація щодо церковних зборів. Збори, характерні для певної організації, такі як: збори кворуму, Товариства допомоги, Товариства молодих чоловіків, Товариства молодих жінок, Початкового товариства і збори Недільної школи, описані у розділах цього довідника, присвячених цій організації.

Крім зборів, описаних у довідниках, головуючі авторитети час від часу можуть скликати інші збори та визначати склад їх учасників і мету.

18.1

Настанови щодо планування і проведення зборів

Провідники планують і проводять збори “як їх веде Святий Дух, згідно з заповідями й відкриттями Бога” (УЗ 20:45; див. також Мороній 6:9; УЗ 46:2).

Провідники готують порядок денний для кожних зборів або призначають когось ще підготувати його під їхнім керівництвом. Порядок денний допомагає учасникам зосередитися на цілях зборів та ефективно використовувати час. Він має бути складеним в порядку пріоритетності, щоб найважливіші справи обговорювалися в першу чергу.

Збори провідництва повинні зосереджуватися на зміцненні кожної людини і сімей. Календарне планування, планування програм та інших адміністративних справ мають забирати мінімум часу.

Настанови щодо нарад під час зборів, див. у 4.6.1.

Головуючий чин може проводити збори сам або попросити радника чи когось ще проводити їх під його чи її керівництвом.

Збори не повинні тривати довше, ніж це потрібно.

Провідники мають пересвідчитися, що неділя не перевантажена надмірною кількістю зборів, аби батьки і діти могли побути разом у цей день. Де можливо, провідники повинні уникати планування інших недільних зборів, крім стандартних тригодинних зборів, ранкових зборів провідництва та нечастих вечірніх зборів.

18.2

Збори приходу

Єпископ наглядає за зборами приходу. Він головує на цих зборах, якщо на них не присутній член президентства колу, територіальний сімдесятник або генеральний авторитет. Його радники можуть вести збори приходу і можуть головувати у разі відсутності єпископа. Головуючих авторитетів і членів вищої ради, які відвідують приход, запрошують сидіти на подіумі. Відвідуючи збори приходу, члени вищої ради не головують на них.

Якщо єпископ і його радники відсутні, президент колу визначає, хто має головувати на причасних зборах. Як правило, він призначає головувати президента кворуму старійшин, але він може уповноважити й іншого носія священства.

18.2.1

Розклад недільних зборів

Недільні збори надають членам Церкви дуже важливу можливість причащатися, поклонятися, вивчати євангелію, дізнаватися про свої обов'язки та служити. Нечлени Церкви, які зацікавлені Церквою, можуть відвідувати ці збори.

Приходи повинні проводити такі недільні збори протягом трьох годин (варіанти розкладу зборів

див. у таблиці “Розклад недільних зборів” на стор. 153):

1. Причасні збори
2. Збори священства (для всіх носіїв священства, майбутніх старійшин і невисвячених молодих чоловіків віку носіїв Ааронового священства; див. 18.2.4)
3. Збори Товариства допомоги (для жінок віком 18 років і старших та для молодших заміжніх жінок)
4. Збори Товариства молодих жінок (для молодих жінок віком від 12 до 18 років)
5. Збори Початкового товариства (для дітей віком від 3 до 11 років; також для дітей віком від 18 місяців до 2 років, якщо організована ясельна група і батьки хочуть, щоб їхні діти відвідували її)
6. Недільна школа (для всіх віком від 12 років; інформацію щодо відвідування Недільної школи 12-річними молодими чоловіками і молодими жінками, див. у 11.4.3)

18.2.2

Причасні збори

Цілі причасних зборів

Кожні причасні збори повинні бути духовною подією, під час якої члени Церкви, причащаючись, поновлюють свої завіти хрищення. Іншими цілями причасних зборів є: поклоніння, одержання євангельських настанов, виконання обрядів, ведення справ приходу й зміцнення віри та свідчення.

Планування і проведення причасних зборів

Члени єпископату планують причасні збори і проводять їх благоговійно та з гідністю. Вони наглядають за благословенням причастя, підбирають теми для виступів і музику, вибирають

тих, хто братиме участь у проведенні цих зборів і дають їм поради та запрошують членів Церкви прочитати вступну і заключну молитви. Проведення молитовних зборів перед початком причасних зборів не є обов’язковим.

Єпископат має переконатися, що причасні збори починаються і закінчуються вчасно. Збори не повинні бути переобтяжені. Приклад порядку денного наведено нижче:

1. Музична прелюдія (див. настанови в 14.4.3)
2. Привітання
3. Повідомлення про те, хто з авторитетів головує і хто з членів вищої ради присутній
4. Оголошення (якщо можливо, більшість оголошень має бути надрукована, щоб не витратити на них час на причасних зборах; єпископат може зробити коротке оголошення про важливі події перед вступним гімном)
5. Вступний гімн і молитва
6. Справи приходу і колу, такі як:
 - a. Підтримка і звільнення чинів та вчителів (див. 19.3 і 19.5)
 - b. Привітання 8-річних дітей, які були охрищені і конфірмовані (див. “Представлення нових членів Церкви” на стор. 140)
 - c. Представлення прізвищ братів для отримання Ааронового священства або одержання нового чину в ньому (див. *Довідник 1*, 16.7.2)
 - d. Привітання молодих жінок, які переходять в наступні класи
 - e. Представлення імен нових членів приходу (див. “Представлення нових членів Церкви” на стор. 140)
7. Надання імені і благословення дітей (як правило, на зборах, які проводяться у неділю

посту і свідчень) та конфірмація і надання дару Святого Духа новим членам Церкви

8. Причасний гімн і благословення причастя

9. Виступи на євангельські теми, спів усім зібранням і особливі музичні номери

10. Заключний гімн і молитва

11. Заклучна музика

Іноді під час зборів може траплятися щось непередбачене, стосовно чого головуючий чин може відчутти потребу внести ясність. У такій ситуації він повинен вносити будь-які необхідні пояснення, роблячи це обережно, щоб не викликати збентеження.

Час до причасних зборів

Перед початком причасних зборів провідники показують приклад благоговіння. Єпископат і промовці повинні бути на своїх місцях принаймні за п'ять хвилин до початку зборів. Цей час не можна використовувати для розмов чи передачі повідомлень. Коли присутні бачать приклад благоговіння, це надихає їх бути духовно підготовленими до поклоніння.

Членів Церкви потрібно навчати, що час перед причасними зборами призначений для молитовних роздумів, щоб мати можливість духовно підготуватися до прийняття причастя.

Єпископат заохочує сім'ї вчасно приходити і сидіти разом.

Благословення і рознесення причастя

Єпископат має переконатися, що причастя благословляється і розноситься правильно і з благоговінням. Причасний стіл треба підготувати до початку зборів. Інструкції щодо підготовки, благословення і рознесення причастя, див. у 20.4.

Вибір тем для виступів і музики

Єпископат вибирає теми для виступів і музику для причасних зборів. Виступи й музика повинні бути зосереджені на євангельських темах, які допомагають членам Церкви зміцнювати віру й свідчення.

Підбір учасників і настанови для них

Підбір учасників. Єпископат вибирає членів Церкви для участі у причасних зборах. У залученні до причасних зборів перевага віддається членам приходу. Якщо єпископат запрошує для виступів у приході членів Церкви з іншого підрозділу, слід виконувати настанови, наведені в 21.1.20.

Члени єпископату регулярно запрошують молодь віком від 12 до 18 років виступати на причасних зборах. Виступи молоді мають бути короткими (п'ять хвилин кожний) на призначену євангельську тему. Вони повинні самі готувати свої виступи, хоча єпископат може попросити батьків допомогти їм у цьому.

Єпископат, як правило, запрошує місіонерів виступати на причасних зборах перед їх від'їздом на місію та коли вони повертаються після її закінчення (див. *Довідник 1*, 4.8.1 і 4.10.3). Єпископат чітко пояснює, що це звичайні причасні збори, а не збори з нагоди від'їзду місіонера на місію або повернення з неї. Єпископат планує і проводить ці збори. Членам сім'ї та друзям місіонерів не пропонують виступати. Однак можна запропонувати виступити іншим місіонерам, які від'їжджають на місію або повертаються з неї, чи іншим членам Церкви.

Єпископат складає розклад виступів членів вищої ради за призначенням президента колу. Президент колу визначає, як часто вони мають виступати. Членам вищої ради не обов'язково виступати на причасних зборах кожного місяця.

Єпископат призначає одні причасні збори кожного року для дітей з Початкового товариства,

щоб вони взяли участь у програмі Початкового товариства (див. 11.5.4).

Час від часу єпископат може запрошувати виступати місіонерів повного дня, які служать на території приходу.

Єпископати не можуть доручати проведення причасних зборів допоміжним організаціям чи стороннім музичним групам. Однак допоміжні організації можуть бути запрошеними для участі у проведенні зборів під керівництвом єпископату.

Члени єпископату повинні запрошувати виступити на причасних зборах задовго до зборів.

Настанови учасникам причасних зборів. Члени єпископату дають настанови учасникам, залученим до проведення причасних зборів. Вони вказують на цілі зборів і пояснюють, що всі виступи і музика повинні знаходитися у гармонії зі священною природою причастя.

Запрошуючи виступати членів Церкви, член єпископату чітко пояснює тему виступу й відведений на нього час. Він радить промовцям навчати доктринам євангелії, розповідати про події, що сприяють зміцненню віри, свідчити про божественно відкриті істини та використовувати Писання (див. УЗ 42:12; 52:9). Промовці, підготувавшись з молитвою, повинні навчати в душі любові. Їм не слід звертатися до гіпотез, суперечливих тем або того, що не відповідає вченням Церкви.

Аби не порушувати протягом причасних зборів атмосферу благоговійного поклоніння, промовцям, коли вони використовують Писання під час свого виступу, не слід просити зібрання відкрити свої власні книги, щоб знаходити посилання в Писаннях.

Члени Церкви, які залучені до проведення причасних зборів, повинні залишатися на своїх місцях доки не закінчатся збори.

Музика

Див. 14.4.3 і 14.4.4.

Представлення нових членів Церкви

Коли в приход надходять записи про членство і новонавернені вже охрищені та конфірмовані, член єпископату представляє і вітає цих членів Церкви під час найближчих причасних зборів. Він називає прізвище кожної людини, запрошує її підвестися і просить членів зібрання, піднявши руку, виявити, що вони приймають членів Церкви у повне товариство в приході. Записи членів однієї сім'ї зачитуються разом. Якщо член Церкви знає будь-які причини, чому людина не може мати права на повне товариство, він або вона повинні приватно поговорити з єпископом.

Після того, як дітей, на яких створено запис про членство, було охрищено і конфірмовано, член єпископату на причасних зборах оголошує про хрищення і конфірмацію кожного з цих дітей. Цих дітей не представляють, щоб вони були прийняті в приход, оскільки вони вже є членами Церкви.

Наочне приладдя та аудіовізуальні матеріали

Див. 18.4 і 21.1.5.

Причасні служби за незвичайних обставин

Кожний член Церкви потребує духовних благословень, які отримуються завдяки причастю. Якщо члени Церкви не можуть відвідувати причасні збори, знаходячись вдома через хворобу, в притулках чи лікарнях, єпископ може призначити носіїв священства приготувати, благословити і рознести причастя таким членам Церкви.

Іноді члени Церкви не можуть відвідувати причасні збори через велику відстань до дому зборів. За незвичайних обставин єпископ може дати

дозвіл на проведення причасної служби поза домом зборів. Він може давати дозвіл на таку службу тільки в межах свого приходу. Чоловік, якого єпископ уповноважує проводити службу, повинен бути носієм Мелхиседеківського священства або священиком в Аароновому священстві. Він також повинен бути гідним благословляти і розносити причастя. Носій священства, який керує службою, звітує єпископу про проведення служби.

Якщо члени Церкви подорожують або тимчасово мешкають далеко від свого рідного приходу, вони повинні докласти всіх зусиль, щоб відвідувати причасні збори й інші недільні збори в приході чи філії Церкви.

Причасні служби не повинні проводитися у зв'язку зі зборами всієї сім'ї або іншими заходами на свіжому повітрі.

18.2.3

Збори, які проводяться у неділю посту й свідчень

Як правило, першої неділі кожного місяця причасні збори також є зборами посту й свідчень. Через проведення генеральної конференції або конференції колу може виникати необхідність у проведенні зборів посту й свідчень іншої неділі.

Під керівництвом єпископа на цих зборах перед обрядом причастя можна давати ім'я дітям і благословляти їх, а також виконувати конфірмацію.

Після причастя член єпископату, який веде збори, коротко свідчить. Потім він запрошує членів Церкви коротко, щиро свідчити й розповідати про свій досвід, що сприяє зміцненню віри. Єпископат заохочує членів Церкви робити свої свідчення короткими, щоб більше людей могли мати можливість свідчити.

Було б найкраще, якби маленькі діти навчалися свідчити під час домашнього сімейного вечора або виступаючи в Початковому товаристві, поки

не стануть достатньо дорослими, щоб робити це на зборах посту і свідчень без допомоги батьків, рідних братів чи сестер або іншої людини.

18.2.4

Збори священства

Усі носії священства відвідують коротку вступну частину зборів, перш ніж розходяться на збори свого кворуму. Майбутні старійшини і невисвячені молоді чоловіки віку Ааронового священства також можуть відвідувати ці збори. Вступну частину веде член єпископату.

Вступна частина зборів складається з вступного гімну і молитви. Вона також може включати розгляд справ священства, настанови, короткі оголошення і представлення нових членів Церкви, зацікавлених Церквою і гостей. Вступна частина не повинна використовуватися, щоб робити довгі оголошення або звіти. Більшість часу має бути відведена для зборів кворуму.

Єпископ може запрошувати президента кворуму старійшин, своїх помічників у кворумі священиків, президента кворуму вчителів і президента кворуму дияконів сидіти поруч з єпископатою під час вступної частини зборів.

Після вступної частини носії священства розділяються, щоб відвідати збори свого кворуму. На цих зборах вони заслуховують справи кворуму, дізнаються про обов'язки священства, зміцнюють окремих людей і сім'ї, вивчають євангелію Ісуса Христа, радяться разом і організуються для задоволення місцевих потреб. Члени єпископату, як правило, відвідують збори кворумів Ааронового священства, хоча час від часу вони приходять на уроки Товариства молодих жінок. Іноді єпископат може призначити проведення спільних зборів для кворумів Ааронового священства чи для всіх носіїв священства.

Не слід планувати інші збори на час проведення зборів священства.

Додаткову інформацію про збори кворумів священства див. у 7.8 і 8.11.

18.2.5

Конференція приходу

Президентство колу призначає дату конференції приходу, яка проводиться один раз на рік у кожному приході, та скеровує її проведення. Члени президентства колу, члени вищої ради та допоміжні організації колу беруть участь у сесіях конференції приходу у відповідності з рішеннями президента колу. Цілями конференції приходу є: зміцнення віри й свідчення, надання настанов з євангелії, ведення справ і оцінка діяльності.

Головна сесія конференції приходу проводиться під час причасних зборів. Звичайно порядок проведення цих причасних зборів схожий на порядок проведення інших причасних зборів. Головує на них президент колу і, як правило, ці збори планує президентство колу. Їх звичайно веде член єпископату. Перед причастям член президентства колу або член вищої ради використовує бланк “Підтримка чинів” (підготовлений діловодом приходу), щоб представити членам приходу прізвища генеральних чинів та чинів колу і приходу для підтримки голосуванням. Серед виступаючих після причастя, як правило, є єпископ і президент колу.

Під час конференції приходу звичайно проводяться регулярні збори священства й допоміжних організацій. Провідники колу можуть навчати й допомагати під час цих зборів.

У зв'язку з проведенням конференції приходу президентство колу зустрічається з єпископатом, щоб обговорити справи окремих членів Церкви та організацій приходу. Ці збори можна проводити в ту саму неділю, коли проводиться конференція приходу, або в інший час.

18.2.6

Збори єпископату

Як правило, збори єпископату відбуваються принаймні щотижня. Ці збори відвідують діловод приходу і виконавчий секретар приходу. Діловод веде протокол, вказуючи в ньому доручення і прийняті рішення. При потребі, єпископ може запрошувати інших людей на ці збори. Наприклад, конфіденційне питання може бути розглянуто на розширених зборах єпископату, на яких додатково присутні президент кворуму старійшин, президент Товариства допомоги або вони обоє.

Під час зборів єпископату члени ради єпископату радяться разом про справи, що стосуються приходу. Вони планують, як зміцнити окремих людей і сім'ї. Вони оцінюють діяльність кворумів, допоміжних організацій, виконання програм і заходів. Вони також складають плани щодо виконання настанов з Писань, від провідників Церкви і з довідників.

Під час цих зборів члени єпископату визначають, кого з членів Церкви покликати служити в приході. Вони також визначають, хто з членів Церкви наближається до відповідного віку, коли зможе отримати обряди, включно з висвяченням у чини священства, та кого з братів рекомендувати президенту колу для висвячення у старійшини й первосвященики, а також для служіння місіонерами.

Іншими пунктами порядку денного на цих зборах можуть бути звіти про виконання завдань, планування зборів, перегляд запланованих подій і бюджету приходу.

18.2.7

Збори виконавчого комітету священства приходу

Виконавчий комітет священства приходу (КСП) було розформовано. Питання порядку денного

для зборів КСП тепер розглядаються на зборах ради приходу. Конфіденційні питання також можуть бути розглянуті на розширених зборах єпископату, на яких додатково присутні президент кворуму старійшин, президент Товариства допомоги або вони обоє.

18.2.8

Збори ради приходу

Див. 4.6.

18.2.9

Збори молодіжного комітету єпископату

Єпископ головує над молодіжним комітетом єпископату. Цей комітет складається з єпископату, одного з помічників єпископа у кворумі священиків, президентів кворумів учителів і дияконів, президентів класів Товариства молодих жінок та президентів Товариств молодих чоловіків і молодих жінок.

Єпископат, при потребі, може запросити інших осіб бути присутніми на зборах комітету. Це можуть бути інші помічники єпископа у кворумі священиків, радники у президентстві кворумів і класів, секретарі кворумів і класів, радники у президентствах Товариств молодих чоловіків і молодих жінок та секретарі Товариств молодих чоловіків і молодих жінок.

Як правило, комітет збирається раз на місяць. Єпископ може проводити ці збори сам або може призначити одного зі своїх радників, одного зі своїх помічників у кворумі священиків або президента класу "Лавр" проводити їх. Перед кожними зборами єпископ разом із ведучим розглядає і затверджує порядок денний. Порядок денний може включати такі питання:

1. Визначення потреб та інтересів кожної молодої людини у приході. Планування, як допомогти задовольнити ці потреби.

Планування, як допомогти молоді жити за церковними нормами і розповісти про них.

2. Планування, як заохотити кожну молодшу людину до участі в церковних зборах і заходах, включно з семінарією. Планування товаришування з малоактивними молодими людьми, тими, які були нещодавно охрищені, та молоддю, яка цікавиться Церквою, і звітування про це.
3. Складання розкладу і планування молодіжних заходів, які відповідають визначеним потребам. Це можуть бути спільні заходи Ааронового священства і Товариства молодих жінок та молодіжні конференції приходу. Дорослі провідники повинні якомога більше залучати молодь до планування і проведення цих заходів.
4. Оцінка минулих заходів з метою визначення того, чи були досягнуті поставлені цілі.

На цих зборах комітету молодим людям повинні надаватися можливості для навчання і провідництва.

18.2.10

Збори комітету неодруженої молоді приходу

Див. 16.3.4.

18.2.11

Координаційні збори місіонерів

Див. 5.1.5.

18.3

Збори колу

Президент колу наглядає за зборами колу. Він головує на цих зборах, якщо на них не присутній територіальний сімдесятник або

генеральний авторитет. Його радники можуть вести збори колу й головувати за його відсутності. Збори колу не повинні заважати проведенню недільних зборів приходів.

18.3.1

Конференція колу

Кожний кіл проводить дві конференції колу на рік, як заплановано президентом Кворуму дванадцятьох. У більшості частин світу президент колу головує на одній з таких конференцій колу, а призначений територіальний сімдесятник або генеральний авторитет—на іншій.

Під час деяких конференцій колу в програму недільної загальної сесії може бути включена супутникова трансляція. Ця трансляція включатиме навчання генеральними авторитетами. Якщо використовується супутникова трансляція, ця конференція проводиться замість конференції колу, на якій має головувати територіальний сімдесятник або генеральний авторитет.

Якщо до запланованої регулярної конференції колу потрібно покликати нового президента колу, може проводитися спеціальна конференція колу.

Головною метою конференції колу є зміцнити віру й свідчення. Усі промови й музика повинні плануватися з урахуванням цієї мети.

Інша мета—розгляд справ колу. Кожного року під час однієї конференції колу член президентства колу представляє для підтримки генеральних, територіальних чинів і чинів колу, використовуючи бланк “Підтримка чинів”. Він також представляє прізвиська чинів колу, яких було звільнено, щоб члени Церкви могли висловити подяку за їхнє служіння. Як правило, це відбувається під час першої конференції колу кожного року окрім випадку, коли в програмі цієї конференції є супутникова трансляція. У цьому випадку підтримка чинів відбувається під час другої конференції колу.

Якщо чини колу покликаються або звільнюються між конференціями колу, їх треба представити для підтримки голосуванням або висловити їм подяку на наступній конференції колу, якщо це не було зроблено на загальних зборах священства колу (для покликань, вказаних у Таблиці покликань на сторінках 218--221) або на причасних зборах приходів (як про це сказано в 19.3).

Брати, яких було рекомендовано для висвячення у чин старійшини або первосвященика, як правило, представляються для підтримки голосуванням на конференції колу або загальних зборах священства колу. Інструкції наведено в *Довіднику 1*, 16.7.1.

Кожна конференція колу звичайно включає такі збори:

1. Збори за участю територіального сімдесятника або генерального авторитета (якщо таких призначено), президентства колу, діловода колу і виконавчого секретаря колу.
2. Збори провідництва священства, які відвідує територіальний сімдесятник або генеральний авторитет (якщо таких призначено) і братів, перелічених у 18.3.3. Ці збори можуть проводитися як в суботу, так і в неділю за рішенням головуючого авторитета.
3. Суботня вечірня сесія для всіх членів Церкви колу, яким виповнилося 18 років і більше. Президенти храмів, патріархи колів і президенти місії повного дня або їхні представники, які відвідують збори, повинні сидіти на подіумі. У залежності від місцевих обставин ця сесія може проводитися у неділю, якщо це схвалено головуючим авторитетом.
4. Загальна сесія проводиться у неділю для всіх членів Церкви і зацікавлених нечленів Церкви. Президенти храмів, патріархи колів і президенти місії повного дня або їхні представники, які відвідують збори, повинні сидіти на подіумі. Якщо приміщення не може

вмістити всіх членів Церкви під час проведення недільної загальної сесії конференції, може бути проведено більше, ніж одну сесію. Діти з Початкового товариства відвідують цю сесію зі своїми сім'ями, а не окремі збори.

Навчання на всіх сесіях конференції колу проводиться під керівництвом головуючого авторитета. Якщо головуватиме територіальний сімдесятник або генеральний авторитет, він може запросити президента колу запропонувати теми для сесій. Якщо головуватиме президент колу, він і його радники вибирають теми для навчання.

У разі потреби, сесії конференції можуть транслюватися в інші місця в колі.

Планування й проведення конференції колу

Головуючий чин керує плануванням усієї конференції. Він затверджує усіх учасників конференції й схвалює усі вибрані музичні твори задовго до початку конференції.

Президент колу веде загальну недільну сесію. Його радники можуть вести інші збори конференції.

Президент колу виступає на загальній недільній сесії конференції. Його радники виступають на сесіях конференції за рішенням головуючого авторитета.

Планування включає домовленість стосовно необхідної кількості місць, забезпечення наявності розпорядників і допомоги з паркуванням. Провідники колу можуть призначити кворуми священства, включно з майбутніми старійшинами, виконати це служіння.

Музика для конференції колу

Див. 14.6.1.

18.3.2

Загальні збори священства колу

Президентство колу скликає одні загальні збори священства кожного року. Їх повинні відвідувати всі носії Ааронового і Мелхиседеківського священства колу.

Президентство колу використовує ці збори, щоб навчати й надихати носіїв священства. Президентство з молитвою вибирає теми і промовців для цих зборів.

На цих зборах президентство колу також вирішує справи священства колу, такі як:

1. Подання для підтримки голосуванням прізвищ братів, яких було рекомендовано для висвячення в чини старійшини і первосвященника (див. *Довідник 1*, 16.7.1).
2. Подання для підтримки голосуванням прізвищ новопокликаних чинів колу (див. у Таблиці покликаних в розділі 19 настанови про те, кого треба представляти для такого голосування).

18.3.3

Збори провідництва священства колу

Президентство колу скликає збори провідництва священства колу у зв'язку з кожною конференцією колу (див. пункт 18.3.1, параграф 2). Щороку президентство також скликає ще одні збори провідництва священства колу. Загалом такі збори скликаються тричі на рік. Метою цих зборів є навчання провідників священства їхнім обов'язкам, розвиток їхніх здібностей та зміцнення віри.

Серед братів, які відвідують ці збори: президентство колу, вища рада, діловод колу (та помічники діловода, при потребі), виконавчий секретар колу, президентство Товариства молодих чоловіків колу (та секретар, при потребі), єпископати, діловоди приходів (та

помічники діловодів, при потребі), виконавчі секретарі приходів, президентства кворумів старійшин і секретарі, провідники місіонерської роботи приходів і президентства Товариства молодих чоловіків приходів (та секретарі і помічники порадників, при потребі). Якщо потрібно, президентство колу може запросити інших осіб відвідати ці збори.

Структура цих зборів є гнучкою, щоб забезпечити якомога ефективніше навчання. Усі брати можуть залишатися разом на весь час проведення зборів. Або після проведення зборів, на яких обговорюються справи колу та проводиться загальне навчання, президентство колу може розділити братів на різні групи, щоб радитися разом і одержувати настанови, які стосуються саме їхніх призначень. Наприклад:

Єпископати та інші провідники Ааронового священства можуть збиратися разом.

Провідники кворумів старійшин можуть збиратися разом.

Член вищої ради, якого призначено наглядати за місіонерською роботою, або член президентства колу можуть зустрічатися з провідниками місіонерської роботи приходів.

Виконавчий секретар колу, як правило, зустрічається з виконавчими секретарями приходів.

Діловод колу, як правило, зустрічається з діловодами приходів.

Президентство колу може проводити навчання в цих групах особисто або запрошувати членів вищої ради, президентство Товариства молодих чоловіків та інших допомагати в цьому.

18.3.4

Збори кворуму первосвящеників колу

Президентство колу скликає збори кворуму первосвящеників для всіх членів кворуму первосвящеників у колі принаймні один раз на рік. Під

час цих зборів вони навчають членів кворуму доктрині євангелії (див. Алма 13:1-6), наставляють їх щодо їхніх обов'язків та заслуховують справи кворуму. Щорічні збори всіх висвячених первосвящеників у колі більше не проводяться.

18.3.5

Збори президентства колу

Президентство колу зустрічається регулярно. Ці збори відвідують діловод колу і виконавчий секретар колу. Діловод веде протокол, вказуючи в ньому доручення і прийняті рішення. Якщо потрібно, президент колу може запросити інших людей на ці збори.

Під час цих зборів члени президентства колу радяться разом про справи, що стосуються колу. Вони планують, як зміцнити окремих людей і сім'ї. Вони оцінюють діяльність приходів, кворумів, допоміжних організацій, виконання програм і заходів. Вони також складають плани щодо виконання настанов з Писань, від провідників Церкви і з довідників.

Під час цих зборів члени президентства колу визначають, кого з членів Церкви покликати на церковні посади. Вони також розглядають кандидатури членів Церкви, запропоновані єпископами, для служіння на місії і братів для висвячення в старійшини або первосвященики.

Інші пункти порядку денного цих зборів можуть включати звіти про виконання завдань, планування зборів, розгляд запланованих подій і бюджету колу.

18.3.6

Збори вищої ради

Президент колу головує на зборах вищої ради, на яких присутні президентство колу, вища рада, діловод колу та виконавчий секретар колу. Якщо потрібно, президентство колу може запросити інших осіб відвідати ці збори.

Де це можливо, вища рада збирається двічі на місяць. План порядку денного може включати такі питання:

1. Одержання настанов від президентства колу щодо вчення і обов'язків священства.
2. Одержання настанов стосовно завдань Мелхиседеківського священства, Ааронового священства і приходів.
3. Звітування щодо призначень у приході і в кворумах старійшин. Звітування про роботу допоміжних організацій колу, якщо потрібно.
4. Підтримка членами вищої ради рішень президентства колу висвятити братів у чини старійшин та первосвящеників і надання покликань.
5. Спільне обговорення того, як зміцнити окремих людей та сім'ї, вирішення проблем у колі та покращення у таких сферах, як провідництво, служіння, місіонерська робота членів Церкви, утримання, активізація малоактивних, храмова і сімейно-історична робота, благополуччя та навчання євангелії.
6. Звітування про виконання інших доручень.
7. Заслуховування звітів місіонерів, які щойно повернулися з місії.
8. Планування зборів провідників священства колу.

18.3.7

Збори ради колу

Президент колу головує над радою колу. Рада складається з президентства колу, вищої ради, діловода колу, виконавчого секретаря колу та президентів Товариства допомоги, Товариства молодих чоловіків, Товариства молодих жінок, Початкового товариства та Недільної школи колу. Якщо потрібно, президентство колу може запросити інших осіб відвідати ці збори.

Рада колу, при потребі, збирається від двох до чотирьох разів на рік, якщо виникає необхідність в цьому. Порядок денний може включати такі питання:

1. Одержання настанов від президентства колу щодо вчення і обов'язків.
2. Спільне обговорення того, як зміцнити окремих людей і сім'ї, вирішити проблеми у колі та здійснити покращення у таких сферах, як провідництво, служіння новим і малоактивним членам Церкви та навчання євангелії.
3. Планування місіонерської, храмової і сімейно-історичної роботи в колі та звітування про неї.
4. Спільне обговорення справ, які стосуються благополуччя. Планування, як допомогти членам Церкви бути самозабезпеченими. Пересвідчення в тому, що приходи мають можливість користуватися наявними ресурсами колу за програмою благополуччя, якщо у них є в цьому потреба. Складання простого письмового плану дій колу під час надзвичайних ситуацій і його періодичне оновлення. Додаткова інформація міститься у статті "Хто керує виконанням програми благополуччя в раді колу" у *Довіднику 1*, 5.1.1.
5. Звітування про роботу допоміжних організацій колу та виконання програм і заходів колу, при потребі.
6. Координація планування програм і заходів колу.
7. Розгляд стану виконання програми Постійного фонду освіти, де її схвалено.

18.3.8

Збори з єпископатами

Президентство колу зустрічається з єпископатами, щоб навчати їх їхнім обов'язкам, розглядати політику Церкви і радитися разом. При

потребі, ці збори проводяться від одного до чотирьох разів на рік.

Ці збори відвідують президентство колу, усі єпископати, діловод колу та виконавчий секретар колу. За бажанням, президент колу може запросити на ці збори тільки єпископів.

18.3.9 Збори комітету Ааронового священства і Товариства молодих жінок колу

Президент колу призначає радника головувати над комітетом Ааронового священства і Товариства молодих жінок колу. Іншими членами комітету є члени вищої ради, призначені наглядати за організаціями молодих чоловіків і молодих жінок колу, президентство і секретар Товариства молодих чоловіків колу та президентство і секретар Товариства молодих жінок колу. Президентство колу може бути запрошене на збори комітету, якщо в цьому є потреба. Член вищої ради, який служить головою комітету з проведення заходів колу, та інші також можуть запрошуватися відвідати ці збори.

Цей комітет збирається, при потребі, щоб планувати спільні заходи для молодих чоловіків та молодих жінок, які фінансуються колом. Молоді люди якнайбільше мають бути задіяні до планування і проведення таких заходів як: молодіжні конференції, танці, духовні збори і події, спільні для кількох колів. Молодь також може брати участь в обговоренні труднощів, які доводиться долати молодим людям у колі.

Заходи колу мають бути доповненням до заходів приходів, а не конкурувати з ними. Їх слід координувати на зборах ради колу. Провідників приходу слід заздалегідь попереджати про проведення таких подій.

18.3.10 Збори ради єпископів колу з питань благополуччя

Інформація щодо ради єпископів колу з питань благополуччя наведена в *Довіднику 1*, 5.3.

18.3.11 Збори провідництва допоміжних організацій колу

Кожне з президентств у колі: Товариства допомоги, Товариства молодих жінок, Початкового товариства і Недільної школи колу планують і проводять одні збори провідництва допоміжних організацій колу щороку. Якщо місцеві обставини і час подорожі не обтяжують провідників надмірно, президентство колу може дозволити провести ще одні збори протягом року. Кожна організація складає розклад своїх власних зборів, якщо президентство колу не вирішить об'єднати усі збори в одному місці і в один час.

Член вищої ради, призначений наглядати за організацією, головує на зборах, якщо на них не присутній член президентства колу. Усі президентства і секретарі допоміжних організацій приходу запрошуються відвідувати ці збори. Інші провідники допоміжних організацій приходу, вчителі і порадики, а також члени єпископату, призначені наглядати за допоміжною організацією, при потребі, можуть бути запрошені на збори.

Метою цих зборів є навчання провідників допоміжних організацій їхнім обов'язкам, навчання їх навичкам викладання й провідництва та зміцнення їхньої віри. Ці збори також можуть використовуватися, щоб узгоджувати заходи, звітувати і ділитися ідеями.

Структура цих зборів є гнучкою, щоб забезпечити якомога ефективніше навчання. Провідники допоміжних організацій можуть усі збиратися

разом для навчання й обміну досвідом або вони можуть збиратися в менших групах, щоб обговорювати обов'язки, які стосуються лише їхніх організацій. Якщо всі допоміжні організації збираються в один і той самий час, вони можуть збиратися разом для загального навчання, а потім збиратися в окремих групах, щоб отримувати настанови від провідників їхніх організацій.

Президентство Товариства молодих чоловіків не бере участі у зборах провідництва допоміжних організацій колу. Замість цього президентство Товариства молодих чоловіків приходів і колу відвідують збори провідництва священства колу (див. 18.3.3).

18.3.12

Збори комітету неодруженої молоді колу

Див. 16.3.2.

18.3.13

Збори комітету неодружених дорослих колу

Див. 16.1.2.

18.4

Використання наочного приладдя та аудіовізуальних матеріалів на церковних зборах

Члени Церкви не повинні використовувати наочне приладдя під час причасних зборів або конференції колу. Такі навчальні методи більш доречні для використання в класах та під час зборів провідництва.

Настанови про використання аудіовізуальних матеріалів під час церковних зборів, див. у 21.1.5.

18.5

Молитви під час церковних зборів

Чоловіки й жінки можуть промовляти як вступні, так і заключні молитви на церковних зборах.

Молитви повинні бути короткими і простими й повинні проголошуватися як підказує Дух. У кінці молитви всіх членів Церкви слід заохочувати розбірливо промовляти *амінь*.

Члени Церкви мають виявляти повагу до Небесного Батька, використовуючи особливі слова, які вживаються у молитві і які є доречними для мови, якою вони розмовляють. Слова, які використовуються в молитві, в різних мовах мають різні форми. У деяких мовах є особливі або загальновідомі слова, що вживаються лише у зверненні до членів сім'ї або дуже близьких друзів. Інші мови мають форми звернення, які виражають велику повагу. Однак існує загальний принцип: члени Церкви повинні молитися, вживаючи слова, які у носіїв мови асоціюються з любов'ю, повагою, благоговінням та близькістю. Наприклад, звертаючись до Небесного Батька, члени Церкви повинні використовувати займенники *Тебе, Твоя, Твого і Ти*.

Члени єпископату повинні уникати випадків, коли під час одних зборів молитися запрошуються і чоловік, і дружина. Така практика ненавмисно може вразити почуття самотності членів Церкви. Членів Церкви, яких не часто просять виступати, потрібно запрошувати промовляти молитви. При потребі, член єпископату може попереджати тих, хто молиться, не перетворювати молитву на проповідь і не робити її надто довгою.

Особу, яка промовляє молитву, не потрібно просити до молитви прочитати вголос уривок з Писань.

18.6**Похорони та інші служби у випадку смерті**

Провідники і члени Церкви прагнуть зробити служби, що пов'язані зі смертю людей, гідними, урочистими й духовними подіями для всіх, хто бере в них участь. Ці служби звичайно проводяться під керівництвом єпископа.

Поховальні служби для померлих людей дуже різняться по всьому світу відповідно до релігії, культури, традицій та вимог закону. Навіть поховальні служби для членів Церкви відрізняються в різних частинах світу. У цьому розділі викладені загальні принципи, яких провідникам слід дотримуватися під час похорону або інших служб, пов'язаних зі смертю членів Церкви, незалежно від традицій або культури. В ньому також наводяться настанови для визначення того, які місцеві традиції, пов'язані зі смертю і жалобою будуть доречними, щоб брати в них участь, а які ні.

18.6.1**Смерть і жалоба**

Смерть є важливою частиною плану спасіння, даного Небесним Батьком (див. 2 Нефій 9:6). Кожна людина повинна померти, щоб отримати досконале, воскресле тіло. Навчання й свідчення про план спасіння, особливо про Спокуту Спасителя і воскресіння, є головною метою служб, пов'язаних зі смертю членів Церкви.

Смерть викликає потребу втішити живих. Як учні Ісуса Христа, провідники і члени Церкви “сумують з тими, хто сумує ... і співчують тим, хто потребує співчуття” (Мосія 18:9).

У багатьох культурах послуги похоронного бюро, прощання з тілом і похорони, як правило, мають на меті допомогти втішити живих і віддати данину пошани померлим. Там, де за

культурними звичаями це прийнятно, більшість з цих заходів може виконуватися в колі сім'ї, під час служби біля могили або в іншому гідному й урочистому місці.

Багато релігій і культур мають ритуали, обряди та звичаї, які пов'язані зі смертю та жалобою за померлими. Відновлена євангелія Ісуса Христа не має таких ритуалів або обрядів. Провідники Церкви не повинні об'єднувати ритуали інших релігій або груп з церковними службами за померлих членів Церкви.

Члени Церкви повинні виявляти повагу до ритуалів і звичаїв інших релігій. Однак членам Церкви не рекомендується брати участь у ритуалах, звичаях або традиціях, які ставлять під загрозу їхню здатність виконувати заповіді або жити за принципами відновленої євангелії.

Членам Церкви рекомендується уникати звичаїв або традицій, пов'язаних з жалобою або службами для померлих людей, які є настільки витратними або тривалими, що обтяжують живих або завдають шкоди їхньому життю. Серед цих звичаїв є такі, що передбачають тривалі подорожі, носіння спеціального траурного одягу, вишукані публічні оголошення, допомогу сім'ї грошима, проведення великих і тривалих бенкетів після похорон та поминальних або щорічних урочистих відзначень після похорон.

Більшість урядів мають правові вимоги, які встановлюють порядок дій в разі смерті людини. Провідники і члени Церкви повинні знати ці вимоги і дотримуватися їх.

18.6.2**Планування і допомога**

Коли помирає член Церкви, єпископ відвідує сім'ю, щоб утішити їх і запропонувати допомогу від приходу. Він може запросити своїх радників супроводжувати його. Єпископ пропонує допомогу в оповіщенні родичів, друзів і колег

про смерть. Якщо доречно, він також пропонує допомогу в плануванні поховальної служби, підготовці відповідного некрологу і повідомлення в газетах про смерть. Якщо перед поховальною службою буде відбуватися прощання з тілом, в некролозі має зазначатися час початку і кінця цієї церемонії.

Єпископ може запропонувати допомогу в укладанні угоди з моргом і цвинтарем згідно з місцевими законами й звичаями. При потребі, він може запропонувати допомогу від приходу в забезпеченні сім'ї місцевим перевезенням.

Єпископ повідомляє президента кворуму старійшин, щоб він та інші брати, включно з братами-служителями, могли допомогти сім'ї, яка зазнала втрати. Така допомога може включати в себе вдягання тіла померлого чоловіка перед похороном, охорону дому під час похорону й надання іншої підтримки (див. 7.10.2).

Єпископ також повідомляє президента Товариства допомоги, щоб вона й інші сестри, включно з сестрами-служительками, могли допомогти цій сім'ї. Така допомога може включати в себе вдягання тіла померлої жінки перед похороном, придбання квітів для похорону, догляд за малими дітьми, охорону дому під час похорону і готування їжі (див. 9.10.3).

18.6.3

Прощання з тілом (де існує такий звичай)

Якщо прощання з тілом померлої людини відбувається саме перед похороном, єпископ повинен завершити церемонію прощання принаймні за 20 хвилин до початку похорон. Після прощання, за бажанням сім'ї, можна прочитати сімейну молитву. Цю молитву слід промовити до початку запланованих похорон, щоб не забирати час у людей, які зібралися в каплиці. Труна має бути закритою до того, як її перенесуть до каплиці для проведення поховальної служби.

Провідники повинні відкрити дім зборів для приходу персоналу похоронного бюро принаймні за одну годину до запланованого прощання з тілом і похорону.

18.6.4

Поховальні служби

Якщо поховальна служба для члена Церкви проходить у церковному приміщенні, її веде єпископ. Якщо вона проводиться вдома, у моргу або біля могили, сім'я може попросити єпископа провести її. Якщо єпископ не може бути присутнім, службу може проводити радник єпископа.

Похорон, який проводить єпископ, незалежно від того чи проводиться він у церковній споруді, чи в іншому місці, є церковними зборами і релігійною службою. Вона має бути духовною подією, а не тільки зібранням сім'ї. Єпископ закликає членів Церкви підтримувати дух благоговіння, гідності й урочистості під час поховальної служби і на зібраннях, пов'язаних з похороном.

Якщо єпископ веде поховальну службу, він чи один з його радників наглядає за плануванням похорону. Він зважає на бажання сім'ї, але має переконатися, що служба відбувається просто і з достоїнством, з музикою та короткими промовами і проповідями, зосередженими на євангелії й на тому, яку втіху приносять Спокута і воскресіння Спасителя. Члени сім'ї не повинні відчувати, що їм потрібно щось сказати або брати участь у службі якимось іншим чином.

Член президентства колу, територіальний сімдесятник або генеральний авторитет головує на поховальній службі, якщо вони присутні. Людина, яка веде службу, повинна заздалегідь порадитися з ним і оголосити про його присутність під час служби. За його бажанням, головному чину повинна бути надана можливість для заключного виступу.

Відеозаписи та комп'ютерні або інші електронні презентації не повинні використовуватися під час поховальної служби. Також служба не повинна транслюватися в Інтернеті або будь-яким іншим способом. Однак, з дозволу президента місії, місіонер може подивитися похорон близького члена сім'ї за допомогою потокової відеотрансляції.

Поховальна служба повинна починатися вчасно. Як прояв поваги до тих, хто її відвідує, служба не повинна бути надто довгою. Поховальна служба, яка відбувається протягом більш ніж півтори години, стає надмірним тягарем для тих, хто її відвідує і бере в ній участь.

Поховальні служби надають важливу можливість навчати євангелії і свідчити про план спасіння. Вони також надають можливість віддати данину пошани померлим. Однак не слід зосереджувати поховальну службу лише на цьому. Висловлювання пошани й спогади великої кількості людей можуть надто затягнути поховальну службу, і це може бути недоречним для церковної служби. Якщо членам сім'ї потрібно більше часу, щоб поділитися такими спогадами, вони можуть влаштувати це на особливих сімейних зборах, окремо від поховальної служби.

Як правило, поховальні служби не проводяться у неділю.

18.6.5

Музика

Музика для похорону може включати прелюдію, вступний гімн, особливі музичні номери, заключний гімн та постлюдію. Прості гімни та інші пісні з євангельськими посланнями є найбільш доречними для таких випадків. Вступний і заключний гімни звичайно співають усі присутні.

18.6.6

Захоронення або кремація

Де можливо, померлі члени Церкви, які отримали ендаумент, повинні бути поховані в храмовому вбранні. Якщо культурні традиції або заведений порядок поховання роблять це недоречним або заважають цьому, вбрання можна скласти і покласти поруч з тілом у труну. Додаткові інструкції про храмове вбрання для поховання і одягання померлих наведені в 7.10.2, 9.10.3 і *Довіднику 1*, 3.4.9.

Якщо можливо, принаймні один член єпископату супроводжує похоронну процесію на цвинтар. Якщо треба освятити могилу, він радиться з сім'єю і просить носія Мелхиседеківського священства зробити це згідно з інструкціями в 20.9. За бажанням сім'ї замість молитви освячення може бути прочитана молитва біля могили.

Як правило, Церква не схвалює кремацію. Однак, якщо тіло померлого члена Церкви, який отримав ендаумент, кремівується, по можливості воно повинно бути вдягнуто у храмове вбрання. Інформацію щодо освячення місця, де буде зберігатися попіл, див. у 20.9.

18.6.7

Політика щодо фінансування

Члени Церкви, які ведуть поховальну службу або беруть участь у її проведенні, не повинні брати плату або пожертвування, незалежно від того, чи служба проводиться для члена Церкви, чи для нечлена Церкви.

У деяких випадках єпископ може домовитися з власником похоронного бюро, щоб він надав прийнятні ритуальні послуги лише за собівартістю, якщо витрати сплачуються з церковних фондів пожертвувань від посту.

18.6.8**Поховальні служби для нечленів Церкви**

Єпископи можуть запропонувати використання церковних домів зборів для проведення поховальних служб для нечленів Церкви. Звичайно такі служби можуть проводитися за правилами, передбаченими церквою, до якої належала

померла людина. Однак ритуали інших церков або сторонніх організацій не можуть виконуватися в церковному домі зборів. За бажанням сім'ї, службу може вести духовна особа з церкви, до якої належала ця людина, виконуючи її за умови, що служба буде виконуватися гідно й належним чином.

Таблиця зборів приходу**Таблиця зборів приходу (продовження)**

Збори	Мета	Учасники	Частота
Причасні збори	Причащатися, поклонятися, одержувати євангельські настанови, виконувати обряди, вести справи приходу і зміцнювати віру й свідчення.	Усі члени приходу	Кожної неділі
Збори, які проводяться у неділю посту й свідчень	Причащатися, поклонятися, виконувати обряди, вести справи приходу і свідчити.	Усі члени приходу	Як правило, першої неділі кожного місяця
Збори священства	Вести справи кворуму, вивчати обов'язки священства, зміцнювати окремих людей і сім'ї та навчати євангелії.	Усі носії священства, майбутні старійшини та невисвячені молоді чоловіки віку Ааронового священства	Кожної неділі
Недільні збори Товариства допомоги	Навчати євангелії, зростати у вірі й праведності та зміцнювати окремих людей і сім'ї.	Жінки приходу віком 18 років і старші (і одружені молоді жінки)	Кожної неділі
Додаткові збори і заходи Товариства допомоги	Вивчати і застосовувати принципи та навички, які допоможуть сестрам Товариства допомоги зростати у вірі й праведності, зміцнювати окремих людей і сім'ї та шукати тих, хто в нужді, й допомагати їм.	Жінки приходу віком 18 років і старші (і одружені молоді жінки)	Як правило, щомісяця, але не ввечері у неділю чи понеділок; ці збори також можуть проводитися щоквартально

Збори	Мета	Учасники	Частота
Збори Товариства молодих жінок	Навчати євангелії, наголошуючи на застосуванні євангельських принципів у повсякденному житті.	Молоді жінки віком від 12 до 18 років і провідники Товариства молодих жінок	Кожної неділі
Збори Початкового товариства	Навчати дітей євангелії і допомагати їм відчувати любов Небесного Батька до них.	Діти віком від 18 місяців до 11 років і провідники Початкового товариства та вчителі	Кожної неділі
Недільна школа	Зміцнювати віру і допомагати членам Церкви навчати одне одного.	Члени приходу віком від 12 років і старші та провідники Недільної школи і вчителі	Кожної неділі
Конференція приходу	Зміцнювати віру й свідчення, одержувати євангельські настанови, вести справи і давати оцінку заходам.	Президентство колу, провідники допоміжних організацій колу, призначені члени вищої ради, єпископат і члени приходу	Щорічно
Збори єпископату	Планувати, перевіряти й розглядати справи, що стосуються приходу.	Єпископат, діловод приходу, виконавчий секретар приходу та інші за запрошенням	Як правило, принаймні раз на тиждень
Збори ради приходу	Планувати, як зміцнювати окремих людей і сім'ї. Координувати роботу з духовного і матеріального благополуччя, служіння, місіонерську роботу, утримання, активізацію малоактивних, храмову і сімейно-історичну роботу та навчання і вивчення євангелії. Розглядати і координувати програми і заходи.	Єпископат, діловод приходу, виконавчий секретар приходу, президент кворуму старійшин, провідник місіонерської роботи приходу, президенти Товариства допомоги, Товариства молодих чоловіків, Товариства молодих жінок, Початкового товариства і Недільної школи та інші за запрошенням	Регулярно (принаймні щомісяця)

Збори	Мета	Учасники	Частота
Збори молодіжного комітету єпископату	Визначати потреби молоді в приході. Планувати, як задовольнити ці потреби, як допомогти молоді жити за церковними нормами і як заохочувати до участі в церковних зборах і заходах. Планувати молодіжні заходи.	Єпископат, один з помічників єпископа у кворумі священиків, президенти кворумів учителів і дияконів, президенти класів Товариства молодих жінок, президенти Товариства молодих чоловіків і Товариства молодих жінок та інші (такі, як радники в кворумі та президентства класів) за запрошенням	Як правило, щомісяця
Збори комітету неодруженої молоді приходу	Рекомендувати способи надання допомоги неодруженій молоді для участі в служінні та провідництві. Виявляти малоактивну неодружену молодь і товаришувати з нею.	Радник в єпископаті, радники в Товаристві допомоги і кворумі старійшин, призначені наглядати за неодруженою молоддю, провідники неодруженої молоді і пари, покликані порадиниками неодруженої молоді	У разі потреби
Координаційні збори місіонерів	Координувати місіонерську роботу і зусилля місіонерів повного дня та членів приходу з утримання і активізації.	Провідник місіонерської роботи приходу, місіонери приходу і місіонери повного дня (де вони є)	Регулярно

Таблиця зборів колу

Таблиця зборів колу (продовження)

Збори	Мета	Учасники	Частота
Конференція колу	Зміцнювати віру й свідчення, навчати євангелії і вести справи колу.	Генеральний авторитет або територіальний сімдесятник (якщо призначено), президентство колу та усі члени колу	Двічі на рік

Збори	Мета	Учасники	Частота
Загальні збори священства колу	Навчати й надихати носіїв священства й вести справи священства колу.	Усі носії священства, майбутні старійшини та невисвячені молоді чоловіки віку Ааронового священства в колі	Один раз на рік
Збори провідництва священства колу	Навчати провідників священства їхнім обов'язкам, збільшувати їхні здібності і зміцнювати віру.	Президентство колу, вища рада, діловод колу (і помічники діловода, при потребі), виконавчий секретар колу, президентство Товариства молодих чоловіків колу (і секретар, при потребі), єпископати, діловоди приходу (і помічники діловодів, при потребі), виконавчі секретарі приходу, президентства кворумів старійшин і секретарі, провідники місіонерської роботи приходів, президентства Товариства молодих чоловіків приходів (і секретарі та помічники радників, при потребі) та інші за запрошенням	Тричі на рік (два з них у зв'язку з проведенням конференції колу)
Збори кворуму первосвящеників колу	Вести справи кворуму й навчати членів кворуму їхнім обов'язкам.	Кворум первосвящеників (див. 7.1.2; в округах ці збори не проводяться)	Щонайменше раз на рік
Збори президентства колу	Перевіряти, планувати й розглядати всі справи, що стосуються колу.	Президентство колу, діловод колу, виконавчий секретар колу та інші за запрошенням	Регулярно

Збори	Мета	Учасники	Частота
Збори вищої ради	Одержувати настанови, звітувати, вести справи і радитися разом.	Президентство колу, вища рада, діловод колу, виконавчий секретар колу та інші за запрошенням	Двічі на місяць, де можливо
Збори ради колу	Одержувати настанови, радитися разом, звітувати й координувати планування програм і заходів колу.	Президентство колу, вища рада, діловод колу, виконавчий секретар колу, президенти Товариства допомоги, Товариства молодих чоловіків, Товариства молодих жінок, Початкового товариства, Недільної школи та інші за запрошенням	При потребі, від двох до чотирьох разів на рік
Збори з єпископатами	Навчати єпископати, перевіряти дотримання політики Церкви і радитися разом.	Президентство колу, єпископати, діловод колу і виконавчий секретар колу	При потребі, від одного до чотирьох разів на рік
Збори комітету Ааронового священства і Товариства молодих жінок колу	Планувати фінансовані колом спільні заходи для молодих чоловіків і молодих жінок.	Радник у президентстві колу, члени вищої ради, призначені наглядати за Товариством молодих чоловіків і Товариством молодих жінок, президентство Товариства молодих чоловіків колу і секретар, президентство Товариства молодих жінок колу і секретар, молодь та інші за запрошенням	У разі потреби

Збори	Мета	Учасники	Частота
Збори ради єпископів колу з питань благополуччя	Одержувати настанови у справах з питань благополуччя. Обмінюватися ідеями і досвідом. Розглядати тенденції щодо внесення пожертвувань від посту, потреб програми благополуччя та матеріальної допомоги. Визначати можливості відпрацювання для тих, хто отримує допомогу. Визначати ресурси місцевої громади, якими можна скористатися для забезпечення благополуччя. Оцінювати роботу церковної програми благополуччя. Координувати завдання за програмою благополуччя.	Усі єпископи і президенти філій в колі (президент колу призначає одного з єпископів головувати), президент колу (час від часу), фахівці з програми благополуччя, при потребі	Принаймні щоквартально
Збори провідництва допоміжних організацій колу (для Товариства допомоги, Товариства молодих жінок, Початкового товариства і Недільної школи)	Навчати провідників допоміжних організацій приходів їхнім обов'язкам, вчити їх навичкам викладання і провідництва, зміцнювати їхню віру і ділитися ідеями.	Член президентства колу (за бажанням), член вищої ради, призначений наглядати за певною допоміжною організацією, президентства допоміжних організацій колу і секретарі, президентства допоміжних організацій приходів і секретарі, інші провідники допоміжних організацій приходу, вчителі і порадики (при потребі), члени єпископатів, призначені наглядати за допоміжними організаціями (при потребі)	Раз на рік для кожної організації або двічі на рік з дозволу президента колу (див. 18.3.11)

Збори	Мета	Учасники	Частота
Збори комітету неодруженої молоді колу	Визначати потреби неодруженої молоді в колі. Надавати можливості неодруженій молоді збиратися разом для служіння, вивчення євангелії та товаришування поза межами їхніх приходів. Переконуватися, що комітети неодруженої молоді приходів добре працюють в приходах, де їх створено.	Радник у президентстві колу, член вищої ради, призначений наглядати за неодруженою молоддю, член президентства Товариства допомоги колу, порадики неодруженої молоді колу і провідники неодруженої молоді приходу (якщо такі покликані) або інша неодружена молодь у колі	У разі потреби
Збори комітету неодружених дорослих колу	Визначати потреби неодружених дорослих в колі. При потребі надавати можливості неодруженим дорослим збиратися разом для служіння, вивчення євангелії та товаришування поза межами їхніх приходів.	Радник в президентстві колу, член вищої ради, член президентства Товариства допомоги колу та кілька неодружених дорослих	При потребі

Розклад недільних зборів

План 1				
70 хв.	Причасні збори			
10 хв.	Перерва			
40 хв.	Недільна школа			Початкове товариство (включно з ясельною групою) Див. подробиці в пункті 11.4.1.
10 хв.	Перерва			
50 хв.	Вступна частина загальних зборів священства приходу	Вступна частина	Вступна частина	
	Мелхиседекове священство	Ааронове священство	Товариство допомоги	Товариство молодих жінок
3 години	Точна тривалість перерв між зборами може змінюватися в залежності від місцевих потреб.			

План 2

50 хв.	Вступна частина загальних зборів священства приходу		Вступна частина	Вступна частина	Початкове товариство (включно з ясельною групою) Див. подробиці в пункті 11.4.1.
	Мелхиседекове священство	Ааронове священство	Товариство допомоги	Товариство молодих жінок	
10 хв.	Перерва				
40 хв.	Недільна школа				
10 хв.	Перерва				
70 хв.	Причасні збори				
3 години	Точна тривалість перерв між зборами може змінюватися в залежності від місцевих потреб.				

Розклад зборів, які частково співпадають, у підрозділах, де служба ведеться різними мовами

Якщо два підрозділи, члени яких розмовляють різними мовами, збираються в одному приміщенні, то для дітей і молоді з цих підрозділів, можливо, буде бажаним відвідувати класи разом. Наприклад, якщо англomовний приход та іспаномовна філія збираються в одному приміщенні, діти з Початкового товариства іспаномовної філії можуть об'єднуватися з Початковим товариством англomовного приходу. Молодь іспаномовної філії може об'єднуватися з класами Недільної школи, Ааронового священства і Товариства молодих жінок англomовного приходу.

Молодь з іспаномовної філії також може об'єднуватися з англomовним приходом для проведення спільних заходів. Діти можуть об'єднуватися з англomовним приходом в групі молодших скаутів та на заходах Початкового товариства “Мої завдання”.

Застосування цього плану потребує дозволу президента колу. Отримавши його дозвіл, єпископат і президентство філії зустрічаються з провідниками священства і допоміжних організацій їхніх підрозділів, щоб порадитися з ними і спільно запровадити цей план.

Єпископат і президентство філії також зустрічаються, щоб визначити, кого з членів Церкви з кожного підрозділу слід покликати служити в цих організаціях. Провідники також обговорюють покликання провідників в кворумі Ааронового священства і класах Товариства молодих жінок. Після запровадження цього плану провідники священства продовжують регулярно зустрічатися, щоб координувати свою роботу і вирішувати будь-які проблеми.

Один представник від єпископату і один від президентства філії відвідують збори молодіжного комітету єпископату.

Щоб запровадити цей план, розклади зборів двох підрозділів мають частково збігатися, як показано в наведеній нижче таблиці. У таблиці показано, що першим збори починає приход, але першими можуть починатися і збори філії.

Приход		Філія	
Причасні збори		Філія починає збори через 80 хвилин після початку зборів приходу	
Недільна школа	Початкове товариство	Недільна школа (молодь об'єднується з класами приходу)	Початкове товариство (об'єднується з Початковим товариством приходу)
Священство		Священство (молоді чоловіки об'єднуються з кворумами приходу)	
Товариство допомоги		Товариство допомоги	
Товариство молодих жінок		Молоді жінки (об'єднуються з молодими жінками приходу)	Причасні збори
Збори приходу закінчуються за 80 хвилин до завершення зборів філії			

Покликання в Церкві

Цей розділ містить інформацію стосовно покликання членів Церкви на служіння в Церкві і звільнення від цього служіння. У Таблиці покликань, що на сторінках 159–166, перелічено відібрані покликання із зазначенням того, хто рекомендує особу, хто схвалює рекомендацію її, хто підтримує цю особу, хто покликає і рукопокладає її. Покликання, вказані в таблиці, заповнюються відповідно до потреб і за умови достатньої кількості членів Церкви.

19.1

Визначення, кого покликати

19.1.1

Загальні настанови

Людина має бути покликана Богом, щоб служити в Церкві (див. Уложення віри 1:5). Вирішуючи, кого покликати, провідники прагнуть проводу Духа. Вони дивляться на гідність, яка може бути потрібною для покликання. Вони також беруть до уваги особисті або сімейні обставини члена Церкви. Кожне покликання має приносити користь людям, яким служать, членові Церкви і сім'ї члена Церкви.

Хоч служіння в церковних покликаннях і вимагає жертвування, воно все ж не повинно заважати члену Церкви виконувати свої обов'язки в сім'ї і на роботі (див. 17.2.1). Перш ніж дати члену Церкви, що перебуває у шлюбі, покликання, служіння в якому вимагає багато часу, церковні провідники обдумують, як це позначиться на його чи її шлюбі і сім'ї.

Якщо можливо, член Церкви покликається служити тільки в одному покликанні на додаток до служіння братом-служителем або сестрою-служителькою.

Провідники дотримуються конфіденційності інформації стосовно запропонованих покликань і звільнень. Інформують про них лише тих, кому потрібно це знати, наприклад, президента допоміжної організації, який наглядає за цим членом Церкви, до представлення його чи її для підтримки підняттям руки. Особа, кандидатура якої розглядається для покликання, не має бути про це інформована доти, поки покликання не буде їй запропоновано.

Якщо покликання буде надаватися президентом колу або під його керівництвом, необхідно проконсультуватися з єпископом, щоб визначити гідність члена Церкви, його чи її сімейні обставини, зайнятість на роботі та в церковному служінні. Потім, якщо це вказано у Таблиці покликань, президентство колу просить вищу раду підтримати рішення покликати цю особу.

Якщо в церковне покликання буде покликатися молодий чоловік або молода жінка, то перш ніж покликати їх, член єпископату отримує дозвіл на це від його чи її батьків або опікунів.

Провідники можуть надавати церковне покликання лише після того, як (1) запис про членство цієї особи передано в приход і він ретельно перевірений єпископом або (2) єпископ зв'язувався з попереднім єпископом особи, щоб визначити, чи гідний цей член Церкви бути покликаним, і перевірити, що його чи її запис про членство не містить примітки або коментаря стосовно незаконного церковного покарання.

Новонаверненим необхідно якомога швидше давати відповідні покликання або інші доручення служити. Деякі з нових членів Церкви можуть бути готові для покликань відразу після їхнього хрищення і конфірмації. Іншим, можливо, потрібно давати прості доручення, які б допомогли їм підготуватися до отримання

покликань. Перш ніж покликати новонавернених навчати дітей або молодь, член єпископату проводить з ними співбесіду.

Осіб, які не є членами Церкви, можна покликати служити на деяких церковних посадах, наприклад: органістом, музичним керівником і помічником керівника скаутів. Однак вони не можуть бути покликані навчати чи керувати або бути музичними керівниками Початкового товариства. Дозвіл покликати нечленів Церкви служити на деяких посадах не поширюється на відлучених членів Церкви, які не можуть мати жодного покликання.

19.1.2

Рекомендації для покликань та їх схвалення

У Таблиці покликань вказано, хто може давати рекомендації для кожного покликання і хто схвалює їх. У деяких випадках провідників священства і допоміжних організацій просять рекомендувати когось їхньому президентству колу чи єпископату. Вони мають з молитвою поставитися до цієї відповідальності, знаючи, що вони можуть отримати скерування від Господа стосовно тих, кого рекомендувати. Однак вони повинні пам'ятати, що остаточною відповідальністю отримати натхнення стосовно того, кого покликати, лежить на президентстві колу або єпископаті.

Президенти колів і єпископи мають ретельно оцінити кожну рекомендацію, усвідомлюючи, що вона була зроблена після роздумів з молитвою. Якщо потрібно, вони можуть попросити дати ще одну рекомендацію.

19.1.3

Покликання в колі

Президент колу наглядає за покликанням членів Церкви, які служать на більшості посад в колі, як показано в Таблиці покликань.

19.1.4

Покликання у приході

Президентство колу рекомендує братів для покликання єпископами або звільнення від цього покликання (див. 19.6). Президент колу також наглядає за покликанням радників в єпископаті, діловодів приходів, помічників діловодів приходів і виконавчих секретарів приходів. Єпископ наглядає за іншими покликаннями в приході, як показано в Таблиці покликань.

19.1.5

Покликання у кворумі старійшин

Президент колу наглядає за покликанням президентів кворуму старійшин та їхніх радників, як показано в Таблиці покликань.

Президент кворуму старійшин наглядає за покликанням секретарів та вчителів кворуму. До покликання братів на ці посади необхідно спочатку отримати схвалення єпископа.

19.2

Надання покликання

У Таблиці покликань вказано, хто може надавати кожне з покликань. Після отримання необхідних схвалень уповноважений провідник проводить особисту співбесіду, щоб визначити відданість члена Церкви і його чи її готовність служити. Якщо член Церкви виявляє бажання служити, провідник надає йому чи їй покликання. Провідник може запросити дружину чи чоловіка одруженої особи бути присутніми і надати підтримку, коли надається покликання.

Провідник, який надає церковне покликання, пояснює, яким є мета цього покликання, його важливість та обов'язки. Він заохочує члена Церкви у виконанні цього покликання прагнути Духа Господнього. Він називає цьому члену Церкви ім'я людини, якій він чи вона

мають безпосередньо звітувати, і наголошує на необхідності підтримувати провідників. Якщо потрібно, він розповідає, які збори ця особа має відвідувати, і називає всі відповідні матеріали, які є доступними. Він може вказати на конкретні труднощі чи складнощі цього покликання і запропонувати члену Церкви поставити запитання стосовно нього.

Провідники слідкують за тим, щоб манера, в якій вони надають покликання, відповідала його священній природі. Покликання слід надавати у шанобливій, офіційній манері, а не в неформальній обстановці чи недбало.

19.3

Підтримка членів Церкви у церковних покликаннях

Члени Церкви, які покликаються у більшість церковних покликань, мають бути підтримані голосуванням, перш ніж вони розпочнуть своє служіння. У Таблиці покликань вказано, чи потрібна така підтримка голосуванням і на яких зборах вона має відбуватися. Провідник, який наглядає за покликанням, або чин священства, якого він уповноважує, представляє особу зібранню для підтримки голосуванням.

Особа, яка веде процедуру підтримки, спочатку оголошує, кого було звільнено з цієї посади, і просить членів Церкви виявити свою вдячність цій людині за її служіння (див. запропонований текст у 19.5).

Представляючи особу для підтримки голосуванням, уповноважений чин священства просить його чи її встати. Цей чин може сказати:

“[Ім’я] був(була) покликаний(на) служити [посада], і ми пропонуємо його [або її] підтримати. Ті, хто підтримують, виявіть це підняттям руки. [Коротка пауза для підтримки голосуванням]. Ті, хто проти, якщо такі є, нехай виявлять це.

[Коротка пауза, щоб дозволити людям проголосувати проти, якщо такі є]”.

Особа, яку представляють, має брати участь у підтримці голосуванням. Якщо підтримується більше однієї особи, вони зазвичай можуть підтримуватися всі разом.

Якщо член Церкви з хорошою репутацією виявляє свою незгоду під час підтримки голосуванням особи, яку представляють, головуючий чин або інший призначений чин священства приватно проводять з ним чи нею бесіду після зборів. Цей чин визначає, чи виявлена незгода ґрунтується на знанні про те, що особа, яку представляли, винна в поведінці, що не дозволяє йому чи їй служити на цій посаді. Незгода, виявлена нечленами Церкви, до уваги не береться.

Виняток: якщо новим чином колу необхідно розпочати своє служіння у період до наступної конференції колу або до наступних загальних зборів священства колу, на яких би їх підтримали звичайним чином, вони мають бути підтримані на причасних зборах приходів і філій колу. Така підтримка має відбуватися вкрай рідко. Їх представляють для підтримки члени президентства колу або вищої ради.

19.4

Рукопокладання чинів і вчителів

Члени Церкви, які покликаються на більшість церковних посад, мають бути рукопокладені перед тим, як розпочнуть своє служіння. У Таблиці покликань вказано, хто вповноважений виконувати рукопокладання. Спочатку рукопокладаються президенти, а потім їхні радники.

Під керівництвом головуючого чина у рукопокладанні можуть брати участь один чи більше носіїв Мелхиседеківського священства, у т.ч. гідний батько або чоловік (див. 20.1.2). Ці брати легенько кладуть свої руки на голову особи. Потім носій священства, який промовляє слова обряду:

1. Називає повне ім'я людини.
2. Заявляє, що діє повноваженням Мелхиседекового священства.
3. Рукопокладає особу для служіння у відповідному покликанні в колі, приході, кворумі або класі.
4. Надає ключі, якщо особа має право на отримання їх. (У колах і приходях тільки президенти колів, єпископи і президенти кворумів отримують ключі президентства, коли їх рукопокладають. Слово *ключі* не повинно вживатися, коли рукопокладаються радники, члени вищої ради, президенти допоміжних організацій, помічники єпископа у кворумі священників або вчителі в якійсь організації).
5. Промовляє слова благословення, як підказує Дух.
6. Закінчує свої слова в ім'я Ісуса Христа.

Рукопокладання—це нагода дати благословення. Детальні поради і настанови звичайно даються, коли особу навчають її обов'язків, а не під час рукопокладання.

Рукопокладання не повинно перетворюватися на офіційні збори. Коли когось рукопокладають, не потрібно молитися, свідчити або навчати.

19.5

Звільнення членів Церкви від церковних покликань

Звільнення від церковних покликань має відбуватися через натхнення, за винятком ситуацій, коли звільнення необхідне через переїзд особи на нове місце проживання або покликання дається на конкретний період часу, як, наприклад, служіння на місії повного дня.

Звільнення від церковних покликань відбувається на тому ж рівні повноважень, на якому вони й надавались. Щоб здійснити звільнення, уповноважений провідник зустрічається з членом Церкви особисто, повідомляє йому чи їй про звільнення і висловлює вдячність за служіння. Провідник також просить цю особу повернути всі поточні, придатні для використання матеріали, щоб передати їх його чи її наступнику. Тільки ті, кому потрібно знати про звільнення, інформуються про нього до того, як про це буде повідомлено привселюдно.

Та сама громада, яка підтримувала особу, виявляє свою вдячність підняттям руки, коли її звільняють. Уповноважений чин священства може сказати:

“[Ім'я] був(була) звільнений(а) від служіння [посада], і ми пропонуємо виявити йому (або їй) вдячність за служіння. Ті, хто бажає виявити свою вдячність, нехай виявлять це підняттям руки”. Виявити незгоду не пропонується.

Коли від служіння звільняють президента чи єпископа, його радники звільняються автоматично. Інші, хто служить на таких посадах як діловод, секретар та вчитель, автоматично не звільняються.

19.6

Покликання, висвячення і рукопокладання єпископів

Президентство колу рекомендує братів, яких має бути покликано або звільнено як єпископів. Інструкції вміщено на бланку “Рекомендація для нового єпископа”. Цей бланк доступний в електронному вигляді у підрозділах, які використовують церковне програмне забезпечення для ведення записів. В інших підрозділах його можна отримати з призначеного адміністративного офісу.

Рекомендуючи особу на служіння єпископом, президентство колу ретельно дотримується принципів, вказаних в 1 Тимофію 3:2--7. Не припустимо випрошувати рекомендації або проводити серед членів приходу опитування стосовно кандидатів на покликання служити єпископом.

Перш ніж можна буде проводити співбесіду з новим єпископом, покликати його, висвячувати або рукопокласти, його рекомендація має бути схвалена Першим Президентством. Президент колу може надати це покликання після отримання письмового схвалення від Першого Президентства. Маючи це схвалення, президент колу може також висвятити і рукопокласти єпископа після того, як члени приходу підтримають його голосуванням. Також і в разі звільнення єпископа президент колу має спочатку отримати на це схвалення від Першого Президентства. Президент колу не може доручити раднику виконання цих обов'язків.

Якщо чоловік, якого покликають бути єпископом, не є первосвященником, президент колу має прослідкувати, щоб його було висвячено у первосвященники, перш ніж висвячувати в єпископи. Якщо чоловік раніше вже був висвячений в єпископи, його потрібно лише рукопокласти як єпископа приходу.

Перше Президентство, схваливши рекомендацію чоловіка на служіння єпископом, уповноважує президента колу, територіального сімдесятника або генерального авторитета висвятити його і рукопокласти. Уповноважений чин священства:

1. Називає повне ім'я чоловіка.
2. Заявляє, що діє повноваженням Мелхиседекового священства.
3. Висвячує чоловіка в єпископи (якщо він раніше не був висвячений).
4. Рукопокладає його головувати над приходом і бути президентом Ааронового священства та кворуму священників, наголошуючи на його обов'язках стосовно Ааронового священства і молодих жінок у приході.
5. Надає йому всі ключі, права, владу і повноваження чину єпископа, наголошуючи на обов'язках єпископа як загального судді в Ізраїлі і як головуючого первосвященника в приході.
6. Промовляє слова благословення, як підказує Дух.
7. Закінчує свої слова в ім'я Ісуса Христа.

Таблиця покликань

Покликання в колі

Покликання в колі (продовження)

У наведеній далі таблиці міститься список деяких покликань у колі. Інші покликання і можливості служити див. у відповідних розділах цього Довідника. Покликання надаються відповідно до потреб та наявності членів Церкви.

Чин	Рекомендується	Схвалюється	Підтримується¹	Покликається і рукопокладається
Президент колу	Призначеним генеральним авторитетом або територіальним сімдесятником	Призначеним генеральним авторитетом або територіальним сімдесятником	Членами Церкви на конференції колу	Призначеним генеральним авторитетом або територіальним сімдесятником
Радники у президентстві колу	Президентом колу	Призначеним генеральним авторитетом чи територіальним сімдесятником або письмовим сповіщенням від Першого Президентства	Членами Церкви на конференції колу або на загальних зборах священства колу	Призначеним генеральним авторитетом або територіальним сімдесятником, або президентом колу з письмового дозволу від Першого Президентства
Діловод колу	Президентством колу	Президентством колу і вищою радою	Членами Церкви на конференції колу або на загальних зборах священства колу	Президентом колу
Помічники діловода колу	Президентством колу	Президентством колу і вищою радою	Членами Церкви на конференції колу або на загальних зборах священства колу	Президентом колу або призначеним радником
Виконавчий секретар колу	Президентством колу	Президентством колу і вищою радою	Членами Церкви на конференції колу або на загальних зборах священства колу	Президентом колу або призначеним радником
Члени вищої ради	Президентством колу	Президентством колу і вищою радою	Членами Церкви на конференції колу або на загальних зборах священства колу	Президентом колу або призначеним радником

Чин	Рекомендується	Схвалюється	Підтримується¹	Покликається і рукопокладається
Патріарх колу	Президентством колу	Кворумом дванадцятьох	Членами Церкви на конференції колу або на загальних зборах священства колу	Членом Першого Президентства або Кворуму дванадцятьох, або президентом колу, який має письмовий дозвіл від Кворуму дванадцятьох
Патріарх, якого вже було висвячено, але який переїхав до іншого колу	Президентством колу, до якого він переїхав	Кворумом дванадцятьох	Членами Церкви на конференції колу або на загальних зборах священства колу	Не висвячується і не рукопокладається, щоб розпочати служіння в новому колі
Президенти допоміжних організацій (Товариства молодих чоловіків, Товариства допомоги, Товариства молодих жінок, Початкового товариства і Недільної школи)	Президентством колу (після консультації з призначеним членом вищої ради)	Президентством колу і вищою радою	Членами Церкви на конференції колу	Президентом колу або призначеним радником
Радники в президентствах допоміжних організацій колу, секретарі та інші провідники допоміжних організацій	Президентом допоміжної організації колу (після консультації з призначеним членом вищої ради)	Президентством колу і вищою радою	Членами Церкви на конференції колу	Президентом колу або призначеним радником, або членом вищої ради
Представник колу з питань матеріального забезпечення (член вищої ради)	Призначається президентством колу; не покликається, не підтримується і не рукопокладається.			
Голова комітету з проведення заходів колу (член вищої ради)	Призначається президентством колу; не покликається, не підтримується і не рукопокладається.			

Чин	Рекомендується	Схвалюється	Підтримується¹	Покликається і рукопокладається
Консультант і помічник(и) консультанта з храмової і сімейно-історичної роботи	Президентством колу	Президентством колу і вищою радою	Членами Церкви на конференції колу	Президентом колу або призначеним радником, або членом вищої ради
Музичний керівник колу	Музичним порадиником колу (членом вищої ради)	Президентством колу і вищою радою	Членами Церкви на конференції колу	Президентом колу або призначеним радником, або членом вищої ради
Аудитори колу	Головою аудиторського комітету колу (радником у президентстві колу)	Президентством колу і вищою радою	Не підтримується	Президентом колу або призначеним радником ²
Фахівці колу з програми благополуччя (у т.ч. фахівець колу зі сприяння працевлаштуванню)	Президентством колу	Президентством колу і вищою радою	Не підтримується	Президентом колу або призначеним радником, або членом вищої ради ²
Вчителі і супервайзери семінарії та інституту в колі	Єпископом (може консультиватися з персоналом семінарії та інституту)	Президентством колу і вищою радою	Членами Церкви на конференції колу	Президентом колу або призначеним радником, або членом вищої ради

1 Виняток: якщо новим чинам колу необхідно розпочати своє служіння у період до наступної конференції колу або до наступних загальних зборів священства колу, на яких би їх підтримали звичайним чином, вони мають бути підтримані на причасних зборах приходів і філій колу (див. 19.3).

2 Президент колу визначає, чи потрібно рукопокласти членів Церкви, яких покликано служити на цих посадах.

Покликання у Мелхиседековому священстві

Покликання у Мелхиседековому священстві (продовження)

Чин	Рекомендується	Схвалюється	Підтримується	Покликається і рукопокладається
Президентство кворуму первосвященників колу (президентство колу)	Див. “Покликання в колі”, сторінка 218.			

Чин	Рекомендується	Схвалюється	Підтримується	Покликається і рукопокладається
Президент кворуму старійшин	Президентством колу (після консультації з єпископом)	Президентством колу і вищою радою	Членами кворуму	Президентом колу
Радники у президентстві кворуму старійшин	Президентом кворуму (після консультації з єпископом)	Президентством колу і вищою радою	Членами кворуму	Президентом колу або призначеним радником, або членом вищої ради
Секретарі, вчителі та інші покликання в кворумі старійшин	Президентом кворуму (після консультації з єпископом і радниками президента кворуму старійшин)	Єпископом	Членами кворуму	Президентом кворуму або призначеним радником
Брати-служителі	Для первосвящеників та старійшин служіння братом-служителем є обов'язком священства. Тому ці брати <i>призначаються</i> бути братами-служителями президентством кворуму старійшин під керівництвом єпископа. Вони не покликаються, не підтримуються і не рукопокладаються.			

Покликання в Аароновому священстві у приходах

Покликання в Аароновому священстві у приходах (продовження)

Чин	Рекомендується	Схвалюється	Підтримується	Покликається і рукопокладається
Президент кворуму священників (єпископ)	Див. "Покликання в приході", сторінка 224.			
Помічники президента кворуму священників	Єпископом (президентом кворуму священників)	Єпископатом	Членами кворуму	Єпископом
Президенти кворумів учителів і дияконів	Єпископатом	Єпископатом	Членами кворумів	Покликаються єпископом або призначеним радником; рукопокладаються єпископом

Чин	Рекомендується	Схвалюється	Підтримується	Покликається і рукопокладається
Радники в президентствах кворумів учителів і дияконів та секретарі кворумів	Президентами кворумів	Єпископатом	Членами кворумів	Єпископом або призначеним радником
Порадник кворуму священиків (президент Товариства молодих чоловіків)	Єпископатом	Єпископатом	Членами приходу	Єпископом
Порадники у кворумах учителів і дияконів (радники у президентстві Товариства молодих чоловіків), помічники порадників і секретар Товариства молодих чоловіків приходу.	Єпископатом	Єпископатом	Членами приходу	Єпископом або призначеним радником
Брати-служителі	Для вчителів та священиків служіння братом-служителем є обов'язком священства. Тому ці брати <i>призначаються</i> бути братами-служителями президентством кворуму старійшин під керівництвом єпископату. Вони не покликаються, не підтримуються і не рукопокладаються.			

Покликання в Аароновому священстві у філіях в колах

Чин	Рекомендується	Схвалюється	Підтримується	Покликається і рукопокладається
Президент кворуму священиків (президент філії, який діє як президент кворуму священиків)	Президентством колу	Президентством колу і вищою радою	Членами філії	Президентом колу
Інші покликання в Аароновому священстві	Див. "Покликання в Аароновому священстві у приходах", сторінка 223, замінюючи <i>єпископ</i> на <i>президент філії</i> і <i>приход</i> на <i>філію</i> .			

Покликання в приході**Покликання в приході (продовження)**

У наведеній далі таблиці міститься список деяких покликань у приході. Інші покликання і можливості служити див. у відповідних розділах цього Довідника. Покликання надаються відповідно до потреб та за наявності членів Церкви.

Чин	Рекомендується	Схвалюється	Підтримується	Покликається і рукопокладається
Єпископ	Президентством колу	Першим Президентством і Кворумом дванадцятьох	Членами приходу	Генеральним авторитетом або територіальним сімдесятником, або президентом колу за письмовим схваленням від Першого Президентства
Радники в єпископаті	Єпископом	Президентством колу і вищою радою	Членами приходу	Президентом колу або призначеним радником
Діловод приходу	Єпископатом	Президентством колу і вищою радою	Членами приходу	Президентом колу або призначеним радником
Помічники діловода приходу	Єпископатом	Президентством колу і вищою радою	Членами приходу	Президентом колу або призначеним радником, або членом вищої ради
Виконавчий секретар приходу	Єпископатом	Президентством колу і вищою радою	Членами приходу	Президентом колу або призначеним радником, або членом вищої ради
Провідник місіонерської роботи приходу	Єпископатом	Єпископатом	Членами приходу	Єпископом
Місіонери приходу	Єпископатом	Єпископатом	Членами приходу	Єпископом або призначеним радником

Чин	Рекомендується	Схвалюється	Підтримується	Покликається і рукопокладається
Президенти допоміжних організацій приходу (Товариства молодих чоловіків, Товариства допомоги, Товариства молодих жінок, Початкового товариства і Недільної школи)	Єпископатом	Єпископатом	Членами приходу	Єпископом
Радники в президентстві Товариства молодих чоловіків приходу (порадники у кворумах учителів і дияконів), помічники порадників і секретар Товариства молодих чоловіків	Єпископатом	Єпископатом	Членами приходу	Єпископом або призначеним радником
Радники і секретарі у допоміжних організаціях приходу (за винятком Товариства молодих чоловіків)	Президентом допоміжної організації	Єпископатом	Членами приходу	Єпископом або призначеним радником
Порадники, вчителі; музичні керівники; інші покликання у допоміжних організаціях приходу (за винятком Товариства молодих чоловіків)	Президентством допоміжної організації	Єпископатом	Членами приходу	Єпископом або призначеним радником

Чин	Рекомендується	Схвалюється	Підтримується	Покликається і рукопокладається
Сестри-служительки	Сестри Товариства допомоги <i>призначаються</i> бути сестрами-служительками президентством Товариства допомоги під керівництвом єпископа. Порадившись з батьками та вчителями, президентство Товариства допомоги може призначити дівчат з класів “Дівчина спілки взаємного вдосконалення” та “Лавр” бути напарницями дорослих сестер. Сестри-служительки не покликаються, не підтримуються і не рукопокладаються.			
Учитель(і) семінару з підготовки до храму	Єпископатом	Єпископатом	Членами приходу	Єпископом або призначеним радником
Президенти класів Товариства молодих жінок	Єпископатом (після консультації з президентством Товариства молодих жінок)	Єпископатом	Членами класу	Єпископом або призначеним радником
Радники в президентствах і секретарі класів Товариства молодих жінок	Президентом класу	Єпископатом	Членами класу	Єпископом або призначеним радником
Музичний керівник приходу	Музичним радником приходу (членом єпископату)	Єпископатом	Членами приходу	Єпископом або призначеним радником
Відповідальний за музику в приході, органіст або піаніст приходу, хормейстер і акомпаніатор приходу, президент хору приходу	Музичним керівником приходу	Єпископатом	Членами приходу	Єпископом або призначеним радником
Музичний керівник і піаніст або органіст для носіїв священства	Музичним радником приходу (членом єпископату)	Єпископатом	Членами приходу	Єпископом або призначеним радником

Чин	Рекомендується	Схвалюється	Підтримується	Покликається і рукопокладається
Бібліотекар приходу	Президентом Недільної школи	Єпископатом	Членами приходу	Єпископом або призначеним радником
Помічники бібліотекаря приходу	Президентом Недільної школи	Єпископатом	Членами приходу	Єпископом або призначеним радником
Консультант з храмової і сімейно-історичної роботи	Єпископатом (після консультації з президентом кворуму старійшин)	Єпископатом	Членами приходу	Єпископом або призначеним радником
Провідник(и) неодруженої молоді приходу	Єпископатом	Єпископатом	Членами приходу	Єпископом або призначеним радником
Відповідальний у приході за церковні журнали	Єпископатом	Єпископатом	Членами приходу	Єпископом або призначеним радником ¹
Фахівці з програми благополуччя в приході (у т.ч. фахівці зі сприяння працевлаштуванню)	Єпископатом	Єпископатом	Членами приходу	Єпископом або призначеним радником ¹

¹ Єпископ визначає, чи потрібно рукопокласти членів Церкви, яких покликано служити на цих посадах.

Покликання у філіях в колах

Чин	Рекомендується	Схвалюється	Підтримується	Покликається і рукопокладається
Президент філії	Президентством колу	Президентством колу і вищою радою	Членами філії	Президентом колу
Інші покликання у філії	Див. “Покликання у приході”, сторінки 224–227, замінюючи <i>єпископ</i> на <i>президент філії</i> і <i>приход</i> на <i>філію</i> .			

Покликання в місії

Покликання в місії (продовження)

Чин	Рекомендується	Схвалюється	Підтримується	Покликається і рукопокладається
Президент місії	Генеральним авторитетом або територіальним сімдесятником	Першим Президентством і Кворумом дванадцятьох	Не підтримується	Членом Першого Президентства або членом Кворуму дванадцятьох
Радники у президентстві місії	Президентом місії	Президентством території	Затверджуються на конференції округу в усіх округах	Членом президентства території або президентом місії під їхнім керівництвом
Діловод та виконавчий секретар місії	Президентом місії	Президентством місії	Затверджуються на конференції округу в усіх округах	Президентом місії

Покликання президентств допоміжних організацій в місії не рекомендується. Якщо президент місії відчуває, що провідники допоміжних організацій філій потребують навчання від більш досвідчених провідників допоміжних організацій, він може призначити осіб, які забезпечать таке навчання.

Покликання в окрузі

Чин	Рекомендується	Схвалюється	Підтримується	Покликається і рукопокладається
Президент округу	Президентом місії	Президентством території	Членами Церкви на конференції округу	Президентом місії
Радники у президентстві округу	Президентом округу	Президентством місії	Членами Церкви на конференції округу або на загальних зборах священства округу	Президентом місії або призначеним радником

Члени ради округу і діловод, помічники діловода, виконавчий секретар і провідники допоміжних організацій округу

Див. “Покликання в колі”, сторінки 218–221, замінюючи *президент колу* на *президент округу* і *кіл* на *округ*.

Покликання в кворумах старійшин у філіях в місіях

Покликання в кворумах старійшин у філіях в місіях (продовження)

Чин	Рекомендується	Схвалюється	Підтримується	Покликається і рукопокладається
Президент кворуму старійшин	Президентством місії або президентством округу	Президентством місії або президентством округу, якщо його було вповноважено президентом місії	Членами кворуму	Президентом місії або президентом округу, якщо йому доручено
Радники у президентстві кворуму старійшин	Президентом кворуму (після консультації з президентом філії)	Президентством місії або президентством округу, якщо його було вповноважено президентом місії	Членами кворуму	Президентом місії або президентом округу, або іншим чином священства, якщо їм доручено
Секретар, вчитель(і) та інші покликання в кворумі старійшин	Президентом кворуму старійшин (після консультації з президентом філії і радниками президента кворуму)	Президентом філії і президентством кворуму	Членами кворуму	Президентом кворуму або призначеним радником
Брати-служителі	Для носіїв Мелхиседекового священства служіння братом-служителем є обов'язком священства. Тому ці брати <i>призначаються</i> бути братами-служителями президентством кворуму старійшин під керівництвом президента філії. Вони не покликаються, не підтримуються і не рукопокладаються.			

Покликання в Аароновому священстві у філіях в місіях

Чин	Рекомендується	Схвалюється	Підтримується	Покликається і рукопокладається
Президент кворуму священників (президент філії, який діє як президент кворуму священників)	Президентством місії або президентством округу	Президентством місії	Членами філії	Президентом місії або президентом округу, якщо йому доручено
Інші покликання в Аароновому священстві	Див. "Покликання в Аароновому священстві у приходах", сторінка 223, замінюючи <i>єпископ</i> на <i>президент філії</i> і <i>приход</i> на <i>філія</i> .			

Покликання у філіях в місіях

Покликання у філіях в місіях (продовження)

Чин	Рекомендується	Схвалюється	Підтримується	Покликається і рукопокладається
Президент філії	Президентством місії або президентством округу	Президентством місії	Членами філії	Президентом місії або президентом округу, якщо йому доручено
Радники у президентстві філії	Президентом філії	Президентством місії або президентством округу, якщо його було вповноважено президентом місії	Членами філії	Президентом місії або, якщо призначено, одним з його радників, президентом округу або одним з радників президента округу
Діловод, помічник діловода і виконавчий секретар філії	Президентством філії	Президентством місії або президентством округу, якщо його було вповноважено президентом місії	Членами філії	Президентом округу або чином священства, якого він призначить
Провідники допоміжних організацій філії та інші покликання	Див. “Покликання у приході”, сторінки 224–227, замінюючи <i>єпископ</i> на <i>президент філії</i> і <i>приход</i> на <i>філія</i> .			

Покликання в групах військовослужбовців-членів Церкви

Чин	Рекомендується	Схвалюється	Підтримується	Покликається і рукопокладається
Провідник групи військовослужбовців-членів Церкви	Президентством колу або президентом місії	Президентством колу і вищою радою або президентством місії	Членами групи	Президентом колу або президентом місії, де це можливо ¹
Помічники провідника групи військовослужбовців-членів Церкви	Провідником групи	Президентством колу і вищою радою або президентством місії	Членами групи	Президентом колу або президентом місії, або провідником священства, призначеним одним з них ¹

¹ У зонах воєнних конфліктів або у віддалених ізольованих територіях для президента колу або президента місії може бути неможливим покликати і рукопокласти провідників груп військовослужбовців-членів Церкви та їхніх помічників. Інструкції, якими слід керуватися за таких обставин, наведені в *Довіднику 1*, 10.5.

20.

Обряди і благословення священства

У цьому розділі наведено інструкції щодо виконання обрядів священства і надання благословень. Президенти колів і єпископи повинні також знати політику щодо обрядів, яку наведено в *Довіднику 1*, розділ 16.

20.1

Загальні інструкції

Обряд є священною дією, такою, як хрищення, що виконується повноваженням священства. Обряди хрищення, конфірмації, висвячення у Мелхиседекове священство (для чоловіків) і храмовий ендаумент та храмове запечатування необхідні для піднесення всіх підзвітних людей. Їх називають спасительними обрядами. Складовою кожного зі спасительних обрядів є укладання отримувачем завітів з Богом.

Для виконання спасительних обрядів необхідний дозвіл провідника священства, який тримає відповідні ключі або діє під керівництвом особи, яка тримає ці ключі. Такий дозвіл також вимагається для надання імені і благословення дитини, освячення могили, надання патріаршого благословення та підготовки, благословення і рознесення причастя. Носії Мелхиседекового священства можуть освячувати олію, благословляти хворих, давати батьківські благословення та інші благословення втішення і поради без отримання спершу дозволу від провідника священства.

Брати, які виконують обряди і надають благословення, повинні готувати себе, живучи гідно й намагаючись отримати скерування Святого Духа. Вони мають виконувати кожний обряд або давати кожне благословення з достоїнством та пересвідчуватися в тому, що дотримані наступні вимоги:

1. Це має робитися в ім'я Ісуса Христа.

2. Це має робитися повноваженням священства.

3. Це має робитися з дотриманням всіх необхідних процедур, таких як: використання певних слів чи освяченої олії.

4. На це отримано дозвіл від головуючого провідника, який тримає відповідні ключі (як правило, єпископа або президента колу), якщо необхідно, відповідно до інструкцій у цьому розділі.

Провідник священства, який наглядає за виконанням обряду або наданням благословення, має пересвідчитися в тому, що людина, яка виконує або дає його, має необхідне повноваження священства, є гідною і знає відповідні процедури та дотримується їх. Провідники також прагнуть зробити обряд чи благословення благоговійною і духовною подією.

Коли виконання обрядів чи надання благословень відбувається на причасних зборах, єпископ пересвідчується в тому, що вони виконані правильно. Щоб не викликати збентеження у носія священства, єпископ тихо виправляє помилки тільки в тому разі, якщо суттєві елементи обряду чи благословення сказано чи виконано невірною.

Особи, які дають благословення священства, промовляють слова благословення (“Я [або ми] благословляю[ємо] тебе/вас, щоб ...”), і не кажуть слів молитви (“Небесний Батьку, будь ласка, благослови цю людину, щоб ...”).

20.1.1

Участь в обрядах і благословеннях

Тільки брати, які мають необхідне священство і є гідними, можуть виконувати обряд чи давати благословення або стояти в колі. Кількість братів, які беруть участь, є невеликою і звичайно

обмежується провідниками священства, близькими членами сім'ї і близькими товаришами, наприклад, братами-служителями. Запрошення великої кількості членів сім'ї, друзів і провідників допомагати у виконанні обряду або наданні благословення не заохочується. Якщо задіяно надто багато людей, це може спричинити незручність і відволікти від духу обряду. Вимагається участь лише тих, хто виконує обряд, і тих, хто головує. Решта підтримує того, хто промовляє слова обряду.

Якщо кілька братів беруть участь у виконанні обряду або наданні благословення, кожен з них легенько кладе свою праву руку на голову людини (або підкладає її під немовля, яке благословляють), а ліву руку---на плече брата, який знаходиться ліворуч від нього.

Хоча кількість братів, які стоять у колі, коли для людини виконується обряд або вона отримує благословення, є обмеженою, як правило, членів сім'ї запрошують бути присутніми.

Провідники заохочують гідних братів, які мають необхідне священство, виконувати обряди для членів своєї сім'ї чи давати їм благословення або брати в цьому участь.

20.1.2

Гідність, щоб брати участь у виконанні обрядів або наданні благословень

Тільки носій Мелхиседекового священства, який є гідним мати храмову рекомендацію, може промовляти слова обряду конфірмації особи в члені Церкви, дарування Мелхиседекового священства, висвячення особи в чин у цьому священстві або рукопокладання особи на служіння в церковному покликанні.

Скеровуючись Духом та інструкціями, наведеними в наступному абзаці, єпископи і президенти колів мають бути обачними, коли дозволяють носіям священства, які не є цілком гідними відвідування храму, бути виконавцями або учасниками деяких обрядів і надання благословень. Однак головуючі чини повинні не давати дозвіл на участь в обряді, якщо носій священства має нерозв'язані тяжкі гріхи.

Єпископ може дозволити батькові, який має Мелхиседекове священство, благословити своїх дітей і надати їм ім'я, навіть якщо батько не є цілком гідним увійти до храму. Також єпископ може дозволити батькові, який є священником або носієм Мелхиседекового священства, христити своїх дітей або висвятити своїх синів у чини в Аароновому священстві. Носій Мелхиседекового священства за подібних обставин може отримати дозвіл стояти в колі під час конфірмації своїх дітей, дарування Мелхиседекового священства його синам або рукопокладання його дружини або дітей. Однак він не може діяти в ролі особи, яка промовляє слова обряду.

20.1.3

Виконання обряду чи надання благословення в іншому приході

Щоб діяти в ролі особи, яка промовляє слова обряду під час благословення і надання імені дитині, хрищення або конфірмації людини, висвячення чоловіка в чин священства або освячення могили, носій священства, який знаходиться за межами свого приходу, повинен показати головуючому чину дійсну храмову рекомендацію або чинний бланк "Рекомендація на виконання обряду", підписаний членом його єпископату.

20.1.4**Виконання обрядів людьми, які мають вади, і для таких людей**

Настанови щодо виконання обрядів людьми, які мають вади, і для таких людей знаходяться в *Довіднику 1*, 16.1.8 і 16.1.9.

Настанови щодо усного перекладу обрядів для глухих людей або тих, хто має вади слуху, див. у 21.1.26 цього Довідника.

20.1.5**Переклад обрядів і благословень**

Настанови щодо перекладу обрядів і благословень наведені в *Довіднику 1*, 16.1.2.

20.1.6**Інструкції щодо виконання обрядів і надання благословень**

Наступні публікації містять інструкції щодо виконання обрядів і надання благословень:

1. Цей розділ довідника
2. *Путівник для сім'ї*, сторінки 18--25
3. *Обов'язки і благословення священства, частина Б*, сторінки 42--47

Використовуючи ці видання, провідники священства навчають братів як виконувати обряди і давати благословення. Провідники переконуються, що кожен носій священства має *Путівник для сім'ї* або посібник *Обов'язки і благословення священства, частина Б*, щоб у нього був власний примірник цих настанов.

Провідники не повинні видавати чи використовувати інші публікації, в яких наведено інструкції щодо обрядів, благословень або молитов, якщо вони не схвалені Першим Президентством.

20.2**Надання імені і благословення дітей****20.2.1****Загальні настанови**

“Кожний член Церкви Христа, маючи дітей, повинен приводити їх до старійшин перед Церквою, і вони повинні покласти руки на їхні голови в ім'я Ісуса Христа і благословити їх у Його ім'я” (УЗ 20:70). Відповідно до цього одкровення тільки носії Мелхиседекового священства можуть брати участь у наданні імені і благословенні дітей. Провідники священства повинні повідомляти членів Церкви про цю інструкцію перед наданням імені і благословенням їхніх дітей. Разом з тим, зберігаючи святість характеру цього благословення, провідники мають зробити все можливе, щоб не спричинити збентеження чи не викликати образи в окремих людей або сімей.

Звичайно діти отримують ім'я і благословення під час зборів, які проводяться у неділю посту і свідчень у приході, в якому знаходиться запис про членство батьків.

20.2.2**Інструкції щодо надання імені дитині та її благословення**

Коли благословляють немовля, носії Мелхиседекового священства стають у коло і підкладають свої руки під немовля. Благословляючи старшу дитину, брати легенько кладуть руки на її голову. Особа, яка дає благословення:

1. Звертається до Небесного Батька.
2. Заявляє, що благословення дається повноваженням Мелхиседекового священства.
3. Дає дитині ім'я.

4. Промовляє слова благословення, як підказує Дух.
5. Закінчує свої слова в ім'я Ісуса Христа.

20.2.3

Запис і свідоцтво про благословення

Перед тим, як відбудеться благословення дитини, діловод приходу готує "Запис про благословення дитини". Після надання благословення, діловод пересвідчується, що цей бланк заповнений, і обробляє інформацію, що міститься в ньому, або відправляє бланк згідно з інструкціями на ньому. Діловод також готує свідоцтво про благословення. Єпископ підписує свідоцтво і він сам або діловод передає його батькам або опікунам дитини.

Якщо дитина народилася поза шлюбом, ім'я у записі про членство і у свідоцтві про благословення повинно співпадати з ім'ям у свідоцтві про народження або ім'ям, записаним у відділі державної реєстрації актів цивільного стану. Якщо не існує свідоцтва про народження або запису у відділі державної реєстрації актів цивільного стану, то ім'я дитині дають у відповідності до місцевих звичаїв.

20.3

Хрищення і конфірмація

20.3.1

Діти, які мають запис про членство

Під керівництвом головуючого чина діти, на яких створено запис про членство, мають бути охрищені та конфірмовані, коли їм виповнюється вісім років або при першій же нагоді невдовзі після цього. Це ті діти, для яких записи про членство в Церкві вже існують.

Єпископи приділяють особливу увагу семирічним дітям у приході, переконуючись, що їхні

батьки, провідники та вчителі Початкового товариства, а також ті, кого призначено служити їхнім сім'ям, допомагають їм підготуватися до хрищення і конфірмації. Провідники Мелхиседекового священства і Товариства допомоги також заохочують батьків навчати й готувати дітей до цих обрядів. Коли діти досягають восьмирічного віку, єпископ пересвідчується, що вони мають усі можливості прийняти євангелію та христитися і бути конфірмованими.

20.3.2

Навернені

Навернені мають бути охрищені та конфірмовані, якщо вони задовольняють вимоги, наведені в "Інструкціях щодо проведення співбесіди" у *Довіднику 1*, 16.3.3.

Хрищення навернених визначається як хрищення (1) людей віком дев'яти років і більше, які ніколи не були хрищені та конфірмовані і (2) восьмирічних дітей, чий батьки не є членами Церкви або їх було хрищено і конфірмовано водночас з дітьми.

20.3.3

Співбесіда перед хрищенням і конфірмацією

Єпископ або призначений радник проводить співбесіду перед хрищенням і конфірмацією з восьмирічними дітьми, які мають запис про членство і з восьмирічними дітьми, які не мають запису про членство, але в яких принаймні один з батьків чи опікунів є членом Церкви.

Місіонери повного дня проводять з наверненими співбесіду перед хрищенням і конфірмацією (як це визначено в 20.3.2).

Інструкції щодо проведення співбесід наведені в *Довіднику 1*, 16.3.3.

20.3.4**Христильні служби**

Христильні служби мають бути простими, короткими та духовними. Звичайно провідники приходу або колу проводять щомісячні христильні служби для всіх восьмирічних дітей, які мають запис про членство в приході чи колі. Члени Церкви не повинні просити, щоб ці служби проводилися в якийсь особливий час або тільки для них, чи визначати зміст христильної служби.

Серед людей, яких можна запросити на христильну службу, можуть бути члени сім'ї, інші родичі, друзі, провідники священства, брати-служителі та сестри-служительки, чини й учителі допоміжних організацій, які будуть працювати з новим членом Церкви, та зацікавлені Церквою, яких зараз навчають місіонери. Інші члени приходу також можуть бути присутніми.

Христильні служби не повинні плануватися на вечір понеділка.

Служби, в яких бере участь лише один приход

Для восьмирічних дітей, які мають запис про членство. Член єпископату головує під час христильної служби для восьмирічних дітей, які мають запис про членство, якщо в службі бере участь лише один приход.

Член єпископату наглядає за плануванням цих христильних служб. Він може проводити служби сам або доручати це провіднику місіонерської роботи приходу. Провідники Початкового товариства можуть допомагати у плануванні служб під керівництвом єпископату.

Для навернених. Якщо можливо, член єпископату відвідує кожну службу хрищення навернених. Він головує, якщо в службі бере участь лише один приход, і на ній не присутній член президентства колу.

Під керівництвом єпископату провідник місіонерської роботи звичайно працює над плануванням цих христильних служб разом з місіонерами повного дня. Як правило, веде ці служби член єпископату або провідник місіонерської роботи приходу. Якщо жоден з цих провідників приходу не може бути присутнім, тоді провідник округу чи провідник зони місіонерів повного дня може планувати і вести служби з дозволу президента місії.

Служби, в яких беруть участь більше ніж один приход

Для восьмирічних дітей, які мають запис про членство. Член президентства колу звичайно головує під час христильної служби для восьмирічних дітей, які мають запис про членство, якщо в службі бере участь більше ніж один приход. Однак президентство колу може уповноважити головувати члена вищої ради. На службі повинен бути присутнім член єпископату з кожного приходу, які беруть у ній участь.

Президентство колу може призначити члена вищої ради наглядати за плануванням служб і проводити їх. Провідники Початкового товариства можуть допомагати в плануванні цих служб під керівництвом головуючих чинів.

Для навернених. Член президентства колу, як правило, головує над христильними службами для навернених, якщо в службі беруть участь більше ніж один приход. Однак президентство колу може уповноважити головувати члена вищої ради. На службі повинен бути присутнім член єпископату з кожного приходу, які беруть у ній участь.

Президентство колу може призначити члена вищої ради або єпископа наглядати за плануванням служб і проводити їх.

Планування христильних служб для навернених

Христильну службу слід планувати одразу ж, як тільки зацікавлений Церквою зобов'язався христитися. Як правило, христильні служби не відкладаються пізніше запланованої дати, окрім випадків, коли людина не підготовлена. Хрищення членів сім'ї не слід відкладати заради того, щоб батько міг отримати священство і сам виконати хрищення.

Христильні служби для навернених повинні плануватися за допомогою провідника місіонерської роботи приходу. Якщо служба запланована на неділю, час її проведення повинен бути таким, щоб це якнайменше перешкождало проведенню регулярних недільних зборів.

Складові христильної служби

Христильна служба може складатися з:

1. Музики до початку зборів.
2. Короткого привітання від провідника священства, який веде службу.
3. Вступного гімну і молитви.
4. Одного чи двох коротких виступів на євангельські теми, наприклад, про хрищення і Святого Духа.
5. Музичних номерів.
6. Виконання хрищення (див. 20.3.8).
7. Часу благоговійної атмосфери, що триває, поки учасники хрищення переодягаються в сухий одяг. Протягом цього часу може звучати музична інтерлюдія або співатися добре знайомі гімни і пісні Початкового товариства. Також місіонери повного дня можуть зробити короткі виступи, щоби розповісти про євангелію нечленам Церкви, які можуть бути серед присутніх.

8. Виконання конфірмації (лише для восьмирічних дітей, які мають запис про членство, якщо їх не конфірмуватимуть під час зборів посту й свідчень; див. 20.3.9 і 20.3.10).

9. Нагоди для новонавернених поділитися своїм свідченням, якщо вони того бажають.

10. Заключного гімну і молитви.

11. Музики після зборів.

20.3.5

Христильна купіль

Місіонери координують використання ними христильної купелі з відповідальним єпископом або іншою людиною, призначеною президентством колу. Розклад використання купелі має дозволяти місіонерам христити один раз на тиждень або частіше, якщо треба. Однак місіонери не повинні очікувати, що зможуть користуватися купіллю у непідходящий час. За використання купелі гроші не сплачуються.

Біля христильної купелі повинна постійно знаходитися відповідальна доросла людина поки купіль наповнюється і весь час, поки воду не буде спущено, а кімнату з купіллю—зачинено. Одразу після проведення кожної служби хрищення воду з купелі необхідно випустити, а купіль помити. Завжди, коли в купелі є вода, необхідно вживати відповідні заходи безпеки.

Коли купіль не використовується, усі двері до неї мають бути зачинені та замкнені.

Якщо неможливо скористатися христильною купіллю, можна використати для хрищення будь-яку безпечну водойму, якщо вона достатньо велика, щоб в ній можна було занурити людину і щоб поруч з цією людиною у воді міг стояти носій священства, який виконує хрищення. Вода для хрищення не освячується.

20.3.6**Одяг для хрищення**

Людина, яка христить, і людина, яку христять, одягаються в біле вбрання, яке, намокнувши, не стає прозорим. Під час виконання хрищення, людина, яка одержала ендаумент, має на собі храмовий одяг під цим вбранням.

Місцеві підрозділи Церкви повинні мати необхідне христильне вбрання і не брати гроші за його використання. Це вбрання купується з бюджетних фондів. Єпископ може попросити членів Церкви прати й лагодити це вбрання.

20.3.7**Свідки хрищення**

Двоє священиків або носіїв Мелхиседекового священства мають бути свідками кожного хрищення, аби пересвідчитися, що його було виконано належним чином. Хрищення потрібно повторити, якщо слова не були сказані точно так, як їх дано в книзі Учення і Завіти 20:73, або якщо частина тіла чи вбрання особи не була повністю вкрита водою.

20.3.8**Інструкції для виконання хрищення**

Під керівництвом головуючого авторитета священик або носій Мелхиседекового священства може виконати обряд хрищення. Для цього він:

1. Стоїть у воді разом з людиною, яку буде христити.
2. Тримає цю людину за правий зап'ясток своєю лівою рукою (для зручності й безпеки); а людина, яку христять, тримається за лівий зап'ясток носія священства своєю лівою рукою.
3. Піднімає свою праву руку, зігнувши її у лікті під прямим кутом.

4. Називає повне ім'я людини і каже: "Уповноважений Ісусом Христом, я хрищу тебе в ім'я Батька і Сина, і Святого Духа. Амінь" (УЗ 20:73).

5. Людина затискує ніздрі правою рукою (для зручності); потім носій священства кладе свою праву руку на верхню частину спини людини й занурює її, разом із одягом, повністю у воду.

6. Допмагає людині піднятися з води.

Хрищення навернених, як правило, виконуються носієм священства з приходу або одним з місіонерів, який навчав людину. Навернений також може попросити, щоб хрищення виконав інший член Церкви, який може це зробити.

20.3.9**Конфірмація і надання дару Святого Духа**

Після хрищення людину конфірмають у члени Церкви, і вона отримує дар Святого Духа (див. УЗ 20:41). Людина стає членом Церкви тільки після того, як обидва обряди---хрищення і конфірмація---виконані та про це належним чином зроблено запис (див. Іван 3:5; УЗ 33:11).

Єпископ тримає ключі для конфірмації восьмирічних дітей, які мають запис про членство. Президент місії тримає ключі для конфірмації навернених. Однак єпископ наглядає за виконанням цього обряду як для восьмирічних дітей, які мають запис про членство, так і для навернених. Єпископ пересвідчується, що він виконується невдовзі після хрищення.

Восьмирічні діти, які мають запис про членство, можуть бути конфірмовані під час христильної служби або під час причасних зборів у приході, на території якого вони проживають, бажано під час зборів посту й свідчень.

Навернених конфірмають на будь-яких причасних зборах приходу, на території якого вони

проживають, бажано наступної неділі після їхнього хрищення. Навернених не конфірмають на службі хрищення.

Принаймні один член єпископату бере участь у цьому обряді. Якщо наверненого навчали місіонери-старійшини, єпископ може запросити їх взяти участь у конфірмації.

Єпископ не проводить окремої співбесіди перед цим обрядом.

20.3.10

Інструкції для виконання конфірмації

Під керівництвом єпископату один чи більше носіїв Мелхиседекового священства можуть брати участь у конфірмації. Вони легенько кладуть свої руки на голову людини. Тоді той, хто виконує обряд:

1. Називає повне ім'я людини.
2. Заявляє, що обряд виконується повноваженням Мелхиседекового священства.
3. Затверджує людину членом Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів.
4. Використовує слова “Прийми Святого Духа” (а не “прийми дар Святого Духа”).
5. Промовляє слова благословення, як підказує Дух.
6. Закінчує свої слова в ім'я Ісуса Христа.

20.3.11

Запис і свідоцтво про хрищення і конфірмацію

Коли єпископ або призначений радник проводить співбесіду з восьмирічною дитиною, він заповнює “Запис про хрищення і конфірмацію” згідно з інструкціями на бланку. Після хрищення і конфірмації діловод приходу використовує інформацію, яка міститься у “Записі про

хрищення і конфірмацію”, щоб оновити запис про членство дитини.

Якщо співбесіду з наверненим кандидатом на хрищення проводить місіонер повного дня, він заповнює всі рядки бланку “Запис про хрищення і конфірмацію”, за винятком інформації про конфірмацію. Під час христильної служби місіонери передають цей бланк єпископові або одному з його радників. Після конфірмації єпископ або діловод приходу заповнює інформацію про конфірмацію. Після цього діловод приходу повертає дві копії бланку місіонерам повного дня. Місіонери відсилають одну копію до офісу місії для створення запису про членство.

Правильне заповнення і відправлення “Запису про хрищення і конфірмацію” є дуже важливим для оновлення або створення запису про членство.

Після конфірмації діловод приходу готує свідоцтво про хрищення і конфірмацію. Єпископ підписує свідоцтво і він сам або діловод вручає його новому члену Церкви.

Офіційне ім'я людини, як воно визначається чинним законодавством або звичаєм, має бути записаним у “Записі про хрищення і конфірмацію” та у свідоцтві.

20.4

Причастя

20.4.1

Загальні настанови

Члени Церкви зустрічаються у Суботу, щоб поклонятися Богу і причащатися (див. УЗ 20:75; 59:9). Під час цього святого обряду вони причащаються хлібом і водою на згадку про жертву Спасителя—Його плоть і кров—та для поновлення своїх завітів (див. Матвій 26:26-28; Переклад Джозефа Сміта, Марк 14:20-25; Лука 22:15-20; 3 Нефій 18; Мороній 6:6).

На кожних причасних зборах під керівництвом єпископату носії священства благословляють причастя і розносять його присутнім. Як правило, ці обов'язки виконують носії Ааронового священства. Під керівництвом єпископату президент кворуму дияконів має привілей і обов'язок запрошувати інших допомагати в рознесенні причастя. Якщо недостатньо дияконів, він радиться з членом єпископату, щоб визначити, кого можна попросити допомагати.

Як правило, насамперед слід запрошувати розносити причастя вчителів і священників у Аароновому священстві, а вже потім носіїв Мелхиседекового священства. Якщо є достатня кількість носіїв Ааронового священства, не слід запрошувати носіїв Мелхиседекового священства благословляти і розносити причастя на регулярній основі.

Кожен носій священства, який бере участь у цьому обряді, повинен розуміти, що він діє від імені Господа. Єпископат заохочує носіїв священства розмірковувати про Спасительку Спокуту під час підготовки, благословення і рознесення причастя. Єпископат також спостерігає за тим, щоб носії священства ставилися благоговійно й з повагою до виконання ними цього обряду.

Ті, хто благословляє і розносить причастя, повинні бути скромно одягнуті, мати гарний вигляд і бути чистими. Одяг або прикраси не повинні привертати до себе увагу або відволікати членів Церкви протягом обряду причастя. Рекомендується бути у білій сорочці з краваткою, оскільки вони додають обряду урочистості. Однак вони не повинні вимагатися в якості обов'язкової умови для участі носія священства. Також не слід вимагати, щоб усі виглядали однаково в одязі та зовні. Єпископи мають бути обачними, коли дають молодим чоловікам такі настанови, враховуючи їхні фінансові обставини та зрілість у Церкві.

Священна природа цього обряду вимагає найбільшої уважності та підготовки, щоб забезпечити порядок і благоговіння. Доручення благословляти і розносити причастя повинні робитися заздалегідь. Ті, хто бере участь, повинні благоговійно сидіти на своїх місцях до початку зборів.

Рознесення причастя має відбуватися просто й ненав'язливо, без надмірної формальності. Від тих, хто розносить причастя, не потрібно вимагати якихось особливих постав або дій, на кшталт тримання лівої руки за спиною. Процес рознесення причастя не повинен привертати до себе увагу або відволікати від мети обряду.

Носії священства повинні ретельно мити руки з милом чи використовувати одноразові вологі серветки або інші дезінфікуючі засоби перед підготовкою, благословенням або рознесенням причастя.

Носії священства, які вчинили тяжкий гріх, не повинні готувати, благословляти чи розносити причастя, поки не покаються й не розв'яжуть цю проблему зі своїм єпископом.

Хоча причастя призначено для членів Церкви, єпископат не повинен оголошувати, що воно буде розноситися тільки для членів Церкви, і ніщо не повинно робитися, аби перешкоджати причащатися нечленам Церкви.

20.4.2

Підготовка причастя

Вчителі, священники та носії Мелхиседекового священства можуть готувати причастя. Перед початком зборів ті, хто готує причастя, повинні переконатися, що в тацях для хліба лежить нерозламаний хліб, у тацях для води знаходяться чашечки, заповнені свіжою водою, і скатертини лежать в належному місці. Після зборів ці брати прибирають таці та скатертини.

Скатертини для причастя повинні бути білими, непрозорими, чистими та випрасуваними. Таці для причастя мають бути чистими. Таці для причастя і чашечки можна одержати через Розподільчу службу Церкви.

20.4.3

Благословення і рознесення причастя

Причастя можуть благословляти священники і носії Мелхиседекового священства. Розносити причастя можуть диякони, вчителі, священники і носії Мелхиседекового священства.

Коли зібрання співає причасний гімн, носії священства, які будуть благословляти причастя, благоговійно встають, відкривають таці з хлібом, накриті скатертиною, і розламують хліб на маленькі шматочки. Коли вони закінчують розламувати хліб, то сідають і приєднуються до співу гімну. Причасний гімн не може бути замінений виступом соліста-вокаліста або інструментальною музикою.

Після гімну людина, яка благословляє хліб, стає на коліна й промовляє причасну молитву для хліба. Причасні молитви були відкриті Господом (див. УЗ 20:77, 79; Мороній 4--5). Єпископ стежить за тим, щоб вони промовлялися виразно, точно і з повагою. Якщо людина, яка благословляє причастя, помиляється в слові, але сама цю помилку виправляє, то подальших виправлень робити не треба. Якщо людина не виправляє помилки, єпископ вказує, що людина повинна повторити молитву правильно. Роблячи це, єпископ має бути обережним, щоб не викликати збентеження або не відволікти увагу від священної природи обряду.

Після молитви диякони чи інші носії священства благоговійно і впорядковано розносять хліб присутнім. Головуючий чин першим отримує причастя. Єпископ (або у його відсутність радник) головує на причасних зборах, якщо член президентства колу, територіальний сімдесятник або генеральний авторитет не сидить на подіумі.

Член вищої ради не головує і не одержує причастя першим.

Коли головуючий чин отримує причастя, інші, хто розносить причастя, можуть іти до призначених їм місць.

Після того як носій священства передає причасну тацю членові Церкви, інші, для зручності, можуть передавати тацю одне одному.

Коли брати закінчують рознесення хліба, вони повертають таці до причасного столу. Ті, хто прислуговує за причасним столом, накривають скатертиною таці з хлібом і відкривають таці з водою. Людина, яка благословляє воду, стає на коліна й проголошує причасну молитву для води (див. УЗ 20:79), замінюючи слово *вино* на слово *вода*.

Після молитви диякони чи інші носії священства розносять воду присутнім. Після закінчення вони повертають таці до причасного столу, чекають поки ті, хто прислуговує за причасним столом, накривають таці, а потім з благоговінням сідають на свої місця.

Кожний, хто відвідує збори, має зберігати благоговіння протягом усього обряду благословення й рознесення причастя.

Музика не повинна звучати протягом молитви, під час і одразу після рознесення причастя.

20.4.4

Причастя для членів Церкви, які не можуть відвідати причасні збори

Див. "Причасні служби за незвичайних обставин" у 18.2.2.

20.5

Освячення олії

Оливкова олія повинна бути освячена одним або кількома носіями Мелхиседекового

священства до того, як її будуть використовувати для помазування хворих або страждених. Ніякої іншої олії використовувати не можна. Щоб освятити олію, носій священства:

1. Тримає відкриту посудину з оливковою олією.
2. Звертається до Небесного Батька.
3. Заявляє, що діє повноваженням Мелхиседекового священства.
4. Освячує олію (не посудину) і призначає її для помазання і благословення хворих і страждених.
5. Закінчує в ім'я Ісуса Христа.

Члени Церкви не повинні приймати освячену олію внутрішньо або наносити її на уражені частини тіла.

20.6

Благословення хворих

20.6.1

Загальні настанови

Лише носії Мелхиседекового священства можуть благословляти хворих чи страждених. Як правило, хворого благословляють двоє або більше носіїв священства, але, якщо потрібно, і один може виконати як помазання, так і запечатування. Якщо немає освяченої олії, благословення все ж можна дати повноваженням священства без помазання олією.

Батько, який має Мелхиседекове священство, звичайно повинен благословляти хворих членів своєї сім'ї.

Брати повинні давати благословення хворим на прохання самих хворих або тих, хто дуже турбується про них, щоб це благословення виконувалося відповідно до їхньої віри (див. УЗ

24:13--14; 42:43--44, 48--52). Носії Мелхиседекового священства, які приходять до лікарень, не повинні домагатися можливостей давати благословення хворим.

Якщо людина просить більше одного благословення для видужання від однієї й тієї ж хвороби, носію священства не треба помазувати її олією після першого благословення. Натомість він дає благословення покладанням рук і повноваженням Мелхиседекового священства.

Благословення хворих складається з двох частин: помазання олією та запечатування помазання.

20.6.2

Помазання олією

Помазання виконується одним носієм Мелхиседекового священства. Він:

1. Капає краплю освяченої олії на голову людини.
2. Легенько кладе свої руки на голову людини і називає її повне ім'я.
3. Заявляє, що діє повноваженням Мелхиседекового священства.
4. Заявляє, що він помазує олією, яку було освячено для помазання та благословення хворих і страждених.
5. Закінчує свої слова в ім'я Ісуса Христа.

20.6.3

Запечатування помазання

Як правило, двоє або більше носіїв Мелхиседекового священства легенько кладуть свої руки на голову людини. Той, хто запечатує помазання:

1. Називає повне ім'я людини.

2. Заявляє, що він виконує запечатування помазання повноваженням Мелхиседеківського священства.
3. Промовляє слова благословення, як підказує Дух.
4. Закінчує свої слова в ім'я Ісуса Христа.

20.7

Дарування священства і висвячення в чин

Президент колу наглядає за даруванням Мелхиседеківського священства і висвяченням у чини старійшини і первосвященика. Однак єпископ, як правило, рекомендує кандидатури для цих висвячень. Інструкції щодо рекомендації кандидатур, співбесід та представлення цих братів для підтримки голосуванням наведені в *Довіднику 1*, 16.7.1.

Єпископ наглядає за даруванням Ааронового священства і висвяченням у чини диякона, учителя і священика. Підних братів потрібно висвячувати, коли вони досягають такого мінімального віку:

Диякон---12 років

Учитель---14 років

Священик---16 років

Інструкції щодо проведення співбесід з цими братами і представлення їх для підтримки голосуванням наведені в *Довіднику 1*, 16.7.2.

20.7.1

Інструкції для виконання висвячення

Коли необхідні співбесіди і затвердження проведені:

1. Президент колу (або хтось під його керівництвом) може висвятити сам або уповноважити

іншого носія Мелхиседеківського священства висвятити людину в чин старійшини. Тільки носії Мелхиседеківського священства можуть стояти в колі під час висвячення.

2. Президент колу (або хтось під його керівництвом) може висвятити сам або уповноважити іншого первосвященика висвятити людину в чин первосвященика. Тільки первосвященики можуть стояти в колі під час висвячення.
3. Єпископ (або хтось під його керівництвом) може висвятити людину в чин диякона, вчителя або священика. Тільки священики і носії Мелхиседеківського священства можуть діяти в ролі особи, яка промовляє слова обряду або стояти в колі під час висвячення.

Щоб брати участь у висвяченні, людина повинна (1) бути священиком або носієм Мелхиседеківського священства і (2) мати таке саме або вище повноваження священства, ніж те, що буде надаватися через обряд. Наприклад, старійшина не повинен стояти в колі, коли висвячують первосвященика або коли чоловіка рукопокладають в чин, для якого вимагається, щоб він був первосвящеником.

Щоб виконати висвячення у священство, один або більше уповноважених носіїв священства легенько кладуть свої руки на голову людини. Потім носій священства, який висвячує, робить наступне:

1. Називає повне ім'я людини.
2. Називає повноваження, яким виконується висвячення (Ааронове чи Мелхиседеківське священство).
3. Дарує Ааронове чи Мелхиседеківське священство, якщо його не було даровано раніше.
4. Висвячує людину в чин Ааронового чи Мелхиседеківського священства і надає права, владу й повноваження цього чину. (Ключі священства не надаються під час дарування

священства або висвячення в один з цих чинів).

5. Промовляє слова благословення, як підказує Дух.
6. Закінчує свої слова в ім'я Ісуса Христа.

Висвячення є можливістю для надання благословення. Докладні поради та інструкції, як правило, надаються, коли людину навчають її обов'язкам, а не під час висвячення.

Висвячення не повинно затягуватися, щоб не бути схожим на формальне зібрання. Коли когось висвячують, немає потреби промовляти молитви, приносити свідчення або давати настанови.

20.7.2

Запис і свідоцтво про висвячення

Після висвячення людини в Мелхиседекове священство діловод колу переконується, що бланк "Запис про висвячення в Мелхиседекове священство" заповнений, і він відправляє його згідно з інструкціями на цьому бланку. Діловод колу або приходу також готує свідоцтво про висвячення, яке підписує президент колу. Провідник священства або діловод передає підписане свідоцтво членові Церкви.

Після висвячення в Ааронове священство діловод приходу переконується, що "Запис про висвячення в Ааронове священство" заповнено, і обробляє інформацію, яка міститься в ньому, або відправляє його згідно з інструкціями на бланку. Діловод колу також готує свідоцтво про висвячення. Єпископ підписує свідоцтво і він сам або діловод передає його членові Церкви.

Офіційне ім'я людини, як воно визначається чинним законодавством або звичаєм, має бути записаним у "Записі про висвячення" і у свідоцтві.

20.8

Батьківські благословення та інші благословення втішення і поради

Батьківські благословення та інші благословення священства даються під проводом Духа для того, щоб давати скерування і втішити.

Батько, який має Мелхиседекове священство, може давати батьківські благословення своїм дітям. Ці благословення можуть бути особливо корисними, коли діти йдуть до школи, їдуть на місію, одружуються, їдуть служити в армію або стикаються з особливими викликами. Сім'я може записати батьківське благословення у сімейному літописі, але воно не зберігається у церковних записах. Батьки повинні заохочувати дітей прагнути батьківських благословень у часи потреби.

Носії Мелхиседекового священства можуть також давати благословення втішення і поради членам сім'ї та іншим, хто їх про це просить.

Щоб дати батьківське благословення або інші благословення втішення і поради, один або більше носіїв Мелхиседекового священства легенько кладуть свої руки на голову людини. Потім носій священства, який дає благословення:

1. Називає повне ім'я людини.
2. Заявляє, що благословення дається повноваженням Мелхиседекового священства.
3. Промовляє слова благословення, як підказує Дух.
4. Закінчує свої слова в ім'я Ісуса Христа.

20.9

Освячення МОГИЛ

Людина, яка освячує могилу, повинна мати Мелхиседекове священство і бути

уповноваженою чином священства, який проводить цю службу. Щоб освятити могилу, він:

1. Звертається до Небесного Батька.
2. Заявляє, що діє повноваженням Мелхиседекового священства.
3. Освячує й посвячує ділянку поховання як місце спочинку для тіла померлого.
4. Молиться, щоб це місце було освяченим і захищеним до воскресіння (якщо доречно).
5. Просить Господа втішити сім'ю і висловлює думки, як підказує Дух.
6. Закінчує в ім'я Ісуса Христа.

За бажанням сім'ї замість молитви освячення може бути промовлена молитва біля могили.

Якщо тіло члена Церкви було піддано кремації, головуючий чин може на власний розсуд визначити, чи освячувати місце, де зберігатиметься попіл. Він бере до уваги бажання сім'ї, місцеві звичаї та закони країни. Якщо таке місце освячується, носій священства може адаптувати інструкції для освячення могили.

20.10

Рукопокладання чинів і вчителів

Див. 19.4.

20.11

Освячення домівок

Члени Церкви можуть освятити свої домівки як священні споруди, де може перебувати Святий Дух і де члени сім'ї можуть поклонитися, знаходити захист від світу, зростати духовно і готуватися до вічних сімейних стосунків. Якщо будинок знаходиться під борговим зобов'язанням, це не

є перешкодою для його освячення. На відміну від церковних споруд, домівки не посвячуються Господу.

Носій Мелхиседекового священства може освятити домівку владою священства. Якщо в домі немає носія Мелхиседекового священства, сім'я може запросити освятити домівку близького родича, брата-служителя або іншого носія Мелхиседекового священства. Або сім'я може зібратися разом і піднести молитву, яка включатиме слова, згадані у попередньому абзаці, та інші слова за підказкою Духа.

20.12

Патріарші благословення

20.12.1

Загальні настанови

Кожен гідний, охрищений член Церкви має право і повинен отримати патріарше благословення, в якому дається натхненне скерування від Господа. Провідники Церкви і батьки заохочують членів Церкви готуватися духовно, щоб отримати свої патріарші благословення.

Єпископ або призначений радник проводить співбесіду з членами Церкви, які хочуть отримати патріарші благословення. Якщо член Церкви гідний, провідник, який проводить співбесіду, виписує й підписує "Рекомендацію для отримання патріаршого благословення".

Президенти колів і єпископи, яким потрібна додаткова інформація про патріарші благословення, можуть звернутися до наступних джерел:

Довідник 1, 16.12

Інформація і поради для патріархів

Всесвітні збори навчання провідництва:

Патріарх

20.12.2**Отримання патріаршого благословення**

Члени Церкви повинні йти до патріарха сповнені молитви і у недільному вбранні. Вони можуть поститися, але піст не є обов'язковим.

Кожне патріарше благословення є священним, конфіденційним і особистим. Тому воно надається приватно, але обмежена кількість членів сім'ї можуть бути присутніми.

Члени Церкви не повинні порівнювати благословення і не повинні ділитися ними з іншими, за винятком близьких членів сім'ї. Патріарші благословення не слід читати на церковних або інших публічних зборах.

Якщо патріарше благословення не містить проголошення родоводу, патріарх може пізніше дати доповнення щодо проголошення родоводу.

20.12.3**Одержання копій патріаршого благословення**

Людина, яка отримала патріарше благословення, повинна дбайливо зберігати отриману нею

копію цього благословення. Однак, якщо цю копію загублено або знищено, у патріарха можна отримати іншу копію, якщо у нього все ще є оригінал у швидкозшивачі з благословеннями. Якщо оригінал вже було відправлено до Головного управління Церкви, копію можна отримати за адресою:

Patriarchal Blessings
15 East North Temple Street
Salt Lake City, UT 84150-1600
Телефон: 1-801-240-3581

Людина, яка робить запит на отримання копії свого патріаршого благословення, повинна вказати своє повне ім'я, номер запису про членство (якщо є в наявності) і дату народження. Якщо можливо, людина повинна вказати ім'я патріарха і приблизну дату отримання благословення.

Політика і настанови Церкви стосовно окремих питань

Більшість з вказаних далі питань стосовно політики Церкви взяті з розділів “Політика Церкви” і “Матеріальне забезпечення” *Довідника 1*. Запитання стосовно політики Церкви щодо цих та інших питань мають ставитися єпископу.

Цей розділ складається з чотирьох підрозділів. У кожному підрозділі вміщено такі підтеми за алфавітом:

1. Адміністративна політика
2. Політика щодо використання церковних споруд та іншої церковної власності
3. Політика щодо медицини і здоров'я
4. Політика щодо моралі

21.1

Адміністративна політика

21.1.1

Запобігання нещасним випадкам і реагування на них

Див. 13.6.20.

21.1.2

Політика щодо заходів

Див. 13.6.

21.1.3

Усиновлені діти та їхні біологічні батьки

У питаннях, що стосуються обміну інформацією і контактів між усиновленими дітьми і їхніми біологічними батьками, слід поводитися чуйно.

Слід брати до уваги законні права та емоційні потреби всіх задіяних сторін.

21.1.4

Усиновлення та виховання

Члени Церкви, які хочуть усиновити дітей чи взяти їх на виховання, повинні точно дотримуватися всіх відповідних вимог закону країн (та органів влади). Цих членів Церкви закликають працювати з уповноваженими агентствами, які мають ліцензії.

21.1.5

Аудіовізуальні матеріали

Члени Церкви можуть використовувати такі аудіовізуальні матеріали, як CD, DVD і комп'ютерні презентації в церковній обстановці з такими обмеженнями:

1. Вони не можуть використовуватися під час причасних зборів або загальної сесії конференції колу (але запис відповідного музичного акомпанементу може використовуватися, якщо немає піаніно, органу або акомпаніатора).
2. Вони не можуть використовуватися, якщо таке використання заборонено авторським правом (див. у 21.1.12).
3. Вони не можуть використовуватися, якщо містять матеріали, невідповідні для церковної обстановки.

Аудіовізуальні матеріали, що відповідають цим вимогам, можуть використовуватися у каплицях під час зборів, окрім причасних або загальної

сесії конференції колу, якщо вони є важливою їхньою частиною.

21.1.6

Автографи і фотографії генеральних авторитетів і територіальних сімдесятників

Членам Церкви не слід прагнути отримати автографи генеральних авторитетів або територіальних сімдесятників, у т.ч. й підписи на своїх примірниках Писань, збірниках гімнів чи програмках. Це принижує їхнє священне покликання і дух зборів. Це також може заважати їм вітати інших членів Церкви.

Члени Церкви не повинні фотографувати генеральних авторитетів або територіальних сімдесятників у каплицях.

21.1.7

Біблія

Англомовні члени Церкви мають користуватися Біблією короля Джеймса у виданні Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Це видання містить: Путівник по Писаннях; виноски; уривки з Перекладу Біблії, зробленого Джозефом Смітом; перехресні посилання на інші уривки з Біблії, Книги Мормона, Учення і Завітів та Дорогоцінної Перлини, а також інші допоміжні навчальні матеріали. Хоч інші версії Біблії, можливо, легше читати, у доктринальних питаннях одкровення останніх днів підтримує версію Біблії короля Джеймса і з-поміж інших її перекладів англійською мовою перевагу віддає саме їй.

Іспаномовні члени Церкви мають користуватися Біблією Reina-Valera Bible у виданні Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Це видання містить додаткові навчальні матеріали, подібні до тих, що є у церковному виданні Біблії англійською мовою.

Для багатьох інших мов, крім англійської, Церква схвалила певне видання Біблії, яке не є виданням Церкви, для користування на церковних зборах та уроках. Члени Церкви мають користуватися саме цим виданням Біблії.

Найнадійніший спосіб визначити точність будь-якого перекладу Біблії полягає не в порівнянні різних текстів, а в порівнянні з Книгою Мормона та сучасними одкровеннями.

Друковані примірники схвалених видань Біблії доступні через Розподільчу службу Церкви. Текст Біблії, виданої Церквою Ісуса Христа Святих Останніх Днів, в електронному форматі та її аудіозаписи також доступні на сайті scriptures.lds.org.

21.1.8

Книга Мормона

Церква не дозволяє мовну переробку Книги Мормона простою або сучасною англійською мовою. Першим Президентством було сказано:

“Коли священний текст перекладається на іншу мову або переробляється більш простою мовою, є великі ризики, що цей процес може призвести до доктринальних помилок або затінить ознаки її стародавнього походження. Щоб запобігти цим ризикам, Перше Президентство і Рада дванадцятьох веде безпосередній особистий нагляд за перекладом з англійської на інші мови та не дозволяє передавати доктринальний зміст Книги Мормона більш сучасною або простою англійською мовою. (Це не стосується церковних видань для дітей.)” (*Ensign*, Apr. 1993, 74).

21.1.9

Редакція церковних журналів

Перше Президентство постійно закликало членів Церкви читати церковні журнали. Місцеві провідники Церкви повинні закликати членів Церкви, щоб вони мали в себе вдома церковні журнали. У цих журналах містяться Господні

настанови, дані через пророків останніх днів. Церковні журнали зміцнюють віру в Спасителя і містять натхненні поради для подолання особистих труднощів.

Президент колу і єпископ можуть призначити своїх виконавчих секретарів координувати зусилля з передплати церковних журналів (див. *Довідник 1*, 13.3.4 і 13.4.4). Єпископати також можуть покликати у приході відповідального за церковні журнали і призначити інших допомагати йому. Якщо у приході покликаний відповідальний за церковні журнали, він допомагає у плануванні та проведенні передплатної кампанії церковних журналів, допомагає членам Церкви зробити передплату чи продовжити її і навчає членів Церкви про переваги від передплати церковних журналів.

Члени Церкви можуть передплатити церковні журнали через Розподільчу службу Церкви. У деяких територіях члени Церкви можуть передплатити ці журнали, заповнивши бланк передплати на веб-сторінках церковних журналів.

21.1.10

Назва і логотип Церкви

Назва і логотип Церкви є ключовими офіційними символами Церкви. Вони зареєстровані як розпізнавальні знаки і є законно захищеними в інші способи у всьому світі. Вони повинні використовуватися тільки відповідно до вказаних далі настанов.

Місцеві підрозділи можуть використовувати письмову назву Церкви (не логотип), якщо задовольняються всі з вказаних далі умов:

1. Захід або діяльність, з якими ця назва пов'язана (наприклад, програма причасних зборів), офіційно організовується цим підрозділом.
2. Назва місцевого церковного підрозділу використовується на початку назви Церкви

(наприклад, приход Каньйон-В'ю Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів).

3. Гарнітура шрифту не імітує шрифт офіційного логотипу і несхожа на нього.

Офіційний логотип Церкви (див. першу сторінку обкладинки цього довідника) має використовуватися тільки в матеріалах, які схвалені Кореляційним відділом у Головному управлінні Церкви. Він може, наприклад, використовуватися для:

1. Офіційних церковних видань і бланків.
2. Місіонерських іменних табличок.
3. Вивіски на домах зборів.

Логотип не можна використовувати як декоративний елемент або екранну заставку в комп'ютері. Він не може використовуватися для будь-яких особистих, комерційних чи рекламних цілей, наприклад, на книгах із сімейної історії, футболках, гудзиках чи банерах. Записання можна направляти в:

Intellectual Property Office

50 East North Temple Street, Room 1888

Salt Lake City, UT 84150-0018

Телефон: 1-801-240-3959 або 1-800-453-3860,
додатковий 2-3959

Факс: 1-801-240-1187

Електронна адреса: cor-intellectualproperty@ldschurch.org

21.1.11

Комп'ютери

З дозволу головуєчих рад Церкви деякі церковні підрозділи забезпечуються комп'ютерами для таких цілей, як ведення записів і виконання сімейно-історичної роботи. Президент колу наглядає за розміщенням і використанням комп'ютерів у колі. Настанови щодо отримання і використання церковних комп'ютерів можна

отримати з Головного управління Церкви або призначеного адміністративного офісу. Ці настанови стосуються таких питань як: комп'ютерне обладнання і програмне забезпечення, подаровані комп'ютери, під'єднання до Інтернету, ремонт, утилізація комп'ютерів, вкрадені або пошкоджені комп'ютери, безпека і використання комп'ютерів членами Церкви.

У разі потреби, президенти колів організують доступ членів Церкви до комп'ютерів приходів та колів, щоб вони працювали з програмним забезпеченням для виконання сімейно-історичної роботи. Комп'ютери приходів і колів не дозволено використовувати для інших особистих цілей.

Щоб захистити конфіденційну інформацію на комп'ютерах, провідникам і діловодам слід користуватися паролями церковних систем ведення записів. Додаткові інструкції стосовно захисту конфіденційної інформації див. у *Довіднику 1*, 13.8 і 13.9.

Комп'ютери мають бути розміщені таким чином, щоб члени єпископату і діловоди могли на самоті оформлювати внески членів Церкви за тиждень.

Інформацію про обмеження, що стосуються копіювання комп'ютерного програмного забезпечення, див. у 21.1.12.

21.1.12

Матеріали, що захищені авторським правом

Закони, що поширюються на творчу продукцію та дозвіл на її використання в різних країнах різні. Церковна політика, викладена в цьому розділі, узгоджується з міжнародними угодами, які діють у більшості країн. Для простоти, в цьому розділі права митців називаються авторським правом. Однак у деяких країнах деякі з цих прав можуть називатися по-різному.

Авторське право---це захист авторства, що дається законом авторам оригінальних робіт, які існують у матеріальній формі, у т.ч.:

1. Літературні, музичні, акторські та хореографічні роботи.
2. Мистецькі роботи, фотографії та скульптури.
3. Аудіо та аудіовізуальні роботи (наприклад, кінофільми, відеозаписи, CD і DVD).
4. Комп'ютерні програми та ігри.
5. Інтернет та інші бази даних.

Члени Церкви мають суворо дотримуватися всіх законів, що стосуються авторських прав. Звичайно тільки власники авторського права можуть дозволити дублювання (копіювання), поширення, публічне виконання, публічний показ або ж використання їхньої роботи як джерела для іншої роботи. Використання роботи в будь-який з цих способів без дозволу власника авторського права суперечить церковній політиці і може також призвести до того, що Церква чи користувач матимуть відповідати за законом.

Користувач роботи має припускати, що ця робота захищена авторським правом. Опубліковані роботи звичайно мають позначку про авторське право, наприклад: "© 1959 року належить Анні Петренко". (Для аудіозаписів використовується символ ®). Однак для юридичного захисту не вимагається наявність позначки про авторське право. Так само й той факт, що якесь видання більше не видається, не відмінює авторського права на нього і не виправдовує копіювання, поширення, виконання, показ або використання його як джерела без дозволу на це.

Церковний офіс з інтелектуальної власності (ІРО) допомагає у розгляді запитів щодо використання церковних матеріалів чи програм, захищених авторським правом, у т.ч. матеріалів, на які поширюється авторське право Intellectual Reserve, Inc. (IRI). IRI---це окрема некомерційна

корпорація, яка володіє інтелектуальною власністю, що використовується Церквою. Додаткову інформацію стосовно запитів про використання матеріалів, що належать Церкві, можна знайти на сайті LDS.org за посиланням “Terms of Use”.

Наведені далі запитання та відповіді на них можуть допомогти членам Церкви зрозуміти закони стосовно авторського права і дотримуватися їх при використанні в Церкві та вдома матеріалів, захищених авторським правом. Якщо у членів Церкви виникають запитання, на які немає відповідей у цих настановах, вони можуть звертатися до:

Intellectual Property Office
 50 East North Temple Street, Room 1888
 Salt Lake City, UT 84150-0018
 Телефон: 1-801-240-3959 або 1-800-453-3860,
 додатковий 2-3959
 Факс: 1-801-240-1187
 Електронна адреса: cor-intellectualproperty@ldschurch.org

Чи можна мені робити копії картин з церковних журналів? З картин, вміщених у церковних виданнях, звичайно можна робити копії для некомерційного використання в церкві, вдома та в сім’ї. Однак для комерційних цілей вони не можуть копіюватися без спеціального письмового дозволу від ІРО. Якщо картину не дозволено копіювати, це буде зазначено біля неї словами “Копіювати заборонено”.

Чи можна мені копіювати друковані церковні матеріали? Церковні публікації звичайно можна копіювати для некомерційного використання в церкві, вдома і в сім’ї. Використовувати церковні матеріали для некомерційних цілей дозволяється без спеціального письмового дозволу від ІРО.

Чи можна мені копіювати музичні твори? Музичні твори захищаються спеціальними законами про авторське право. Особа може копіювати музичні твори з Гімнів, Збірника дитячих пісень і церковних журналів для некомерційного використання

в церкві, вдома і в сім’ї, за винятком, коли біля гімну чи пісні чітко вказано про заборону на копіювання. Копіювання друкованих музичних творів чи музичних записів без дозволу на це власника авторських прав суперечить політиці Церкви. Музичні твори, які скопійовано всупереч цій політиці, не повинні використовуватися для церковних цілей.

Чи можна мені переробляти, копіювати чи ділити на сегменти аудіовізуальні матеріали, видані Церквою? Ні, якщо на таке використання не надано спеціального дозволу ІРО. Видані Церквою аудіовізуальні матеріали повинні використовуватися згідно з інструкціями, вказаними у посібниках і на упаковці.

Чи можна мені копіювати матеріали, які не є власністю Церкви? Як правило, ні. Закони про авторське право регулюють використання матеріалів, що є у приватній власності. Звичайно є обмеження, що визначають умови, яких необхідно дотримуватися, перш ніж копіювати матеріали, що не є власністю Церкви. Ці обмеження, як правило, вказуються на початку видання. Члени Церкви повинні суворо дотримуватися законів про авторське право.

Чи можу я показувати комерційну аудіовізуальну продукцію на церковних заходах? Як правило, ні. Члени Церкви не повинні зневажати застереження і обмеження, що вміщені на комерційній аудіовізуальній продукції. Використання комерційної аудіовізуальної продукції на церковних заходах, як правило, вимагає дозволу на це власників авторських прав.

Чи можна мені завантажувати або копіювати комп’ютерне програмне забезпечення та інші програми для церковного використання? Як правило, ні. Комп’ютерні програми та інше програмне забезпечення не можуть копіюватися або завантажуватися, якщо не були належним чином придбані всі ліцензії. Як виняток, церковні програми для сімейно-історичної роботи можуть завантажуватися безкоштовно.

Чи можна мені завантажувати або розповсюджувати матеріали, знайдені мною на церковних веб-сайтах? Церква створила кілька веб-сайтів, наприклад, LDS.org, Mormon.org і FamilySearch.org. Якщо іншого не вказано, то всі матеріали на веб-сайтах, що належать Церкві, у т.ч. відеозаписи та зображення, тексти, піктограми, художнє оформлення, бази даних і загальна інформація, можуть переглядатися, завантажуватися і друкуватися тільки для некомерційного використання в церкві, вдома і в сім'ї. Матеріали з цих сайтів не можна розміщувати, відтворювати або розповсюджувати на інших веб-сайтах або в інших комп'ютерних мережах без дозволу від ІРО.

Сайти, які є власністю Церкви, і будь-яка інформація на цих сайтах, у т.ч. імена й адреси тих, хто подав цю інформацію, не можна використовувати для продажу або рекламування продукції чи послуг, пошуку клієнтів або інших комерційних цілей.

Для отримання докладнішої інформації див. умови використання, що стосуються цих веб-сайтів.

Які потрібні дозволи, щоб представити музичну і театральну продукцію? Продукція, власником якої є Церква або ІРІ, може бути представлена в церковній обстановці без дозволу на те від Головного управління Церкви. Якщо продукція, захищена авторським правом, не є власністю Церкви, члени Церкви повинні отримати від власника авторського права дозвіл на представлення твору або його частини в церковній обстановці. Звичайно власник авторського права вимагає платні або авторського гонорару, навіть якщо представлення відбувається безкоштовно. Усі презентації повинні бути схваленими місцевими провідниками священства.

21.1.13

Навчальні матеріали

Церква робить доступними Писання, журнали, посібники, книги та інші матеріали, щоб

допомогти членам Церкви навчатися євангелії Ісуса Христа і жити за нею.

Провідники священства і допоміжних організацій заохочують членів Церкви отримати примірники Писань та інших навчальних матеріалів, щоб користуватися ними вдома і в Церкві.

Провідники переконуються, що вчителі для навчання в кворумах і класах використовують схвалені Церквою матеріали. У матеріалі *Інструкції стосовно навчального плану* сказано, як організувати заняття Недільної школи і якими матеріалами користуватися на уроках.

21.1.14

Служба влаштування побачень або знайомств для неодружених членів Церкви

Агенції з влаштування побачень і знайомств для неодружених членів Церкви часто пропонують свої послуги неодруженим членам Церкви. Церковні доми зборів, класи або програми не можуть використовуватися для реклами будь-яких приватних комерційних організацій, у т.ч. й агенцій з влаштування побачень і знайомств для неодружених членів Церкви чи їхніх послуг. Таким організаціям не повинні передаватися списки церковних груп або інша інформація про членів Церкви.

21.1.15

Довідники

Довідники колу і приходу можуть бути видані відповідно до таких інструкцій:

Імена, адреси та номери телефонів членів Церкви можуть бути вміщені в довідник, тільки якщо вони вказані в комерційних телефонних довідниках або, якщо вони там не вказані, тільки з дозволу члена Церкви. Адреси електронної пошти можуть бути вміщені в довідник лише з дозволу члена Церкви.

Для сплати за довідники використовуються бюджетні кошти колу або приходу. У довідниках не можна розміщувати рекламу.

Провідники не можуть розповсюджувати довідники поза межами колу чи приходу або дозволяти використовувати їх для комерційних чи політичних цілей.

На початку кожного довідника має бути вміщено попередження, що довідник має використовуватися виключно для церковних цілей і що його не слід копіювати без дозволу єпископа або президента колу.

21.1.16

Еміграція членів Церкви

Звичайно членів Церкви заохочують залишатися у своїй рідній країні, щоб розбудувати і зміцнювати Церкву. Можливості для церковної діяльності та для отримання і поширення благословень євангелії помітно зростають у всьому світі. Якщо члени Церкви залишаються у себе на батьківщині і працюють, щоб там зміцнювати Церкву, великі благословення прийдуть до них особисто і до Церкви. Коли і приходи по всьому світу будуть зміцнюватися, а це дасть можливість поширювати благословення євангелії для дедалі більшої кількості дітей Небесного Батька.

Досвід показав, що ті, хто емігрує, часто стикаються з мовними, культурними та економічними труднощами, що призводить до розчарування й особистих та сімейних труднощів.

Місіонери не повинні просити своїх батьків, родичів або інших людей спонсорувати членів Церкви, які хочуть емігрувати до інших країн.

Члени Церкви, які емігрують до будь-якої країни, повинні виконувати відповідні закони.

Члени Церкви, приїжджаючи до Сполучених Штатів або інших країн по студентській чи туристичній візі, не повинні розраховувати на

те, що після в'їзду в цю країну знайдуть роботу або отримають постійні візи.

Для розгляду кандидатури людини на посаду штатного співробітника Церкви у будь-якій країні, така людина повинна відповідати всім вимогам законів про імміграцію та надання громадянства. Церква не сприяє імміграції через працевлаштування на штатну роботу в Церкві.

21.1.17

День посту

Належне дотримання дня посту звичайно включає пропуск двох послідовних прийомів їжі і питва упродовж 24-х годин, відвідання зборів посту й свідчень та надання щедрих пожертвувань, щоб допомогти піклуватися про нужденних.

21.1.18

Збирання коштів

Див. 13.6.8.

21.1.19

Азартні ігри та лотереї

Церква виступає проти будь-яких азартних ігор, у т.ч. лотерей, що підтримуються державою.

21.1.20

Запрошення промовців або інструкторів

На більшості церковних зборів виступають промовці та інструктори, що належать до місцевого приходу або колу.

Перед тим як запрошені промовці або інструктори зможуть взяти участь у будь-яких зборах приходу, у т.ч. і зборах допоміжних організацій, необхідно отримати на це дозвіл від єпископа. Для такої участі у зборах колу вимагається дозвіл від президента колу.

Єпископ чи президент колу ретельно перевіряє кандидатури запрошених промовців чи інструкторів і теми їхніх виступів чи презентацій. Для цього він може звернутися до єпископа цієї особи. Єпископ чи президент колу переконують, що:

1. Презентації відповідають церковній доктрині.
2. Запрошені промовці або інструктори не є платними, що вони не набирають учасників для своїх починань і не намагаються знайти споживачів чи клієнтів.
3. За поїздку запрошених промовців або інструкторів не потрібно платити ні з бюджетних коштів місцевого підрозділу, ні з приватних внесків.
4. Презентації відбуваються відповідно до настанов щодо використання церковних приміщень (див. 21.2).

21.1.21

Податок на прибуток

За дванадцятим уложенням віри члени Церкви зобов'язані дотримуватися законів про податки країни, в якій вони живуть (див. також УЗ 134:5). Члени Церкви, які не схвалюють податкові закони, можуть намагатися змінити їх за допомогою поправок до законодавства чи конституції. Члени Церкви, які мають добре обґрунтовані юридичні заперечення, можуть оскаржувати податкові закони в суді.

Члени Церкви, які відмовляються подавати декларацію про доходи, платити необхідний податок на прибуток або погодитися з остаточним рішенням суду щодо податку, знаходяться у прямому конфлікті з законом і ученнями Церкви. Такі члени Церкви можуть бути недостойними мати храмову рекомендацію і не можуть бути покликани на посади з великою відповідальністю в Церкві. Члени Церкви, які засуджені за

навмисне порушення податкових законів, підпадають під церковне покарання тією мірою, якої вимагають обставини.

21.1.22

Інтернет

За умови правильного використання, Інтернет може допомогти координувати роботу Церкви, зміцнювати віру і задовольняти потреби інших людей. Інтернет також може допомогти людям зв'язуватися одне з одним і ділитися церковними матеріалами з друзями і рідними. Однак членам Церкви слід пам'ятати, що спілкування через електронні засоби не повинно замінити нагод для особистого спілкування, коли це можливо.

Офіційні церковні Інтернет-ресурси

Церква надає для загального користування багато офіційних веб-сайтів, блогів та профілів у соціальних медіа. Ці сайти і ресурси чітко визначені як офіційні або завдяки використанню церковного логотипу, або в інший спосіб. Вони також відповідають вимогам закону й політиці Церкви стосовно інтелектуальної власності та конфіденційності.

Храми, місії і центри для відвідувачів не вповноважені створювати веб-сайти.

Використання Інтернету членами Церкви у їхніх церковних покликаннях

Члени Церкви не можуть створювати веб-сайти, блоги або профілі у соціальних медіа від імені Церкви або для офіційного представлення Церкви та її поглядів. Однак вони можуть створювати веб-сайти, блоги або профілі у соціальних медіа, щоб вони допомагали їм у їхніх покликаннях. Роблячи це, члени Церкви повинні додати застереження, таке, як: "Це не офіційний веб-сайт Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів", і дотримуватися вказаних далі настанов:

1. Місцеві провідники священства повинні спершу схвалити створення пов'язаних з покликаннями веб-сайтів, блогів або профілів у соціальних медіа.
2. Не можна використовувати або імітувати логотип Церкви.
3. Треба вказувати ім'я і контактну інформацію члена Церкви, який відповідає за цей веб-сайт, блог або профіль у соціальних медіа.
4. Члени Церкви не повинні заявляти чи вважати, що вміст, зображення або інші матеріали на їхньому он-лайн ресурсі спонсоруються чи схвалюються Церквою або офіційно представляють Церкву в будь-який спосіб.
5. Мистецькі твори, відео, музика та інші матеріали, які є власністю Церкви, не повинні розміщуватися он-лайн, якщо таке використання явно не дозволено на сторінці "Terms of Use" офіційного веб-сайту Церкви або Відділом інтелектуальної власності Церкви.
6. Фотографії інших людей або особиста інформація не повинні без згоди розміщуватися он-лайн.
7. Соціальні медіа, які знаходяться у власності, повинні підтримуватися належним чином і підлягати активній модерації, щоб забезпечити негайне видалення будь-якого неналежного вмісту.
8. Веб-сайт, блог, або профіль у соціальних медіа не може мати назву церковного підрозділу. Наприклад: "Новини Першого приходу" або "Друзі Першого приходу"---це прийнятна назва, а "Перший приход"---неприйнятна.

Будь ласка, ознайомтеся з іншими прикладами і поясненнями на сайті internet.lds.org.

Щоб отримати допомогу стосовно роботи з календарем, довідником та іншими засобами на сайті LDS.org, будь ласка, відвідайте сайт tools.lds.org.

Особисте використання Інтернету

Членів Церкви закликають використовувати Інтернет, щоб наповнити землю, немов потоком, свідченнями про Спасителя і Його відновлену євангелію. Їм слід розглядати блоги, соціальні мережі та інші Інтернет-технології, як засоби, які дозволять їм підсилити їхній голос у проголошенні послань миру, надії та радості, якими супроводжується віра в Христа.

Членів Церкви закликають ділитися посланнями з офіційних веб-сайтів і аккаунтів Церкви у соціальних мережах, а також за допомогою своїх власних слів, зображень та медіаматеріалів. Коли члени Церкви висловлюють свої думки і почуття, вони не повинні викликати враження, що вони представляють Церкву або підтримувані Церквою.

Користуючись Інтернетом для прискорення роботи Господа, вони повинні бути ввічливими й зосереджуватися на тому, щоб ділитися гідними похвали посланнями, що зміцнюватимуть людей, які їх переглядатимуть.

За додатковими настановами зверніться до розділу "Internet Usage Helps for Members" на сайті LDS.org.

21.1.23

Закони країни

Члени Церкви повинні виконувати, поважати і підтримувати закони будь-якої країни, де вони живуть чи подорожують (див. УЗ 58:21--22; Уложення віри 1:12). Це стосується і законів, що забороняють наvertати у віру.

21.1.24

Комунікація членів Церкви з Головним управлінням Церкви

Членам Церкви не радять дзвонити чи писати листи генеральним авторитетам стосовно

доктринальних чи особистих питань. Через постійно зростаючу кількість членів Церкви особисто відповісти на ці запити є майже нездійсненним завданням і це заважало б генеральним авторитетам виконувати свої обов'язки, за виконання яких відповідають лише вони самі. Генеральні авторитети люблять членів Церкви і не хочуть, щоб ті відчували, що вони не мають підтримки і провodu, які їм потрібні. Однак усе має робитися з мудрістю і за порядком.

Господь організував Свою Церкву так, щоб кожний її член мав доступ до єпископа чи президента філії і президента колу, округа чи місії, які служать як духовні порадики і консультанти у матеріальних справах. У своїх покликаннях ці місцеві провідники наділені духом проникливості й натхнення, що дозволяє їм давати поради членам Церкви у сфері своїх повноважень.

Члени Церкви, яким потрібен духовний провід, які обтяжені особистими проблемами або мають питання стосовно доктрини, мають старанно докладати зусиль, у т.ч. щиро молитися і вивчати Писання, щоб самим знайти для себе рішення і відповіді. Членів Церкви закликають шукати провodu Святого Духа, щоб допомогти їм в особистому житті та у виконанні сімейних і церковних обов'язків.

Якщо допомога все ж буде потрібна, вони мають спершу порадитися зі своїм єпископом. Якщо необхідно, він може направити їх до президента колу.

У більшості випадків кореспонденція від членів Церкви до генеральних авторитетів буде направлятися назад до їхніх місцевих провідників. Президенти колів, яким потрібно роз'яснення стосовно доктринальних чи інших церковних питань, можуть в інтересах членів Церкви з їхнього колу написати Першому Президентству.

21.1.25

Рід занять, професія членів Церкви та їхнє членство в організаціях

Хрищення у Церкві, висвячення у священство і видача храмової рекомендації здійснюються на підставі особистої гідності кожної людини, що встановлюється під час ретельних співбесід, які проводять місцеві провідники священства цієї людини. Члени Церкви повинні старатися мати діяльність і роботу, займаючись якими вони з чистим сумлінням можуть просити благословень від Господа та які узгоджуються з принципами євангелії і вченнями Спасителя.

21.1.26

Члени Церкви з вадами

Членів Церкви закликають наслідувати приклад Спасителя: давати надію людям з обмеженими можливостями, розуміти і любити їх. Провідники священства і допоміжних організацій мають познайомитися з тими, хто має вади, і виявляти до них щирий інтерес та турботу.

Провідники священства і допоміжних організацій також визначають членів Церкви, які можуть потребувати додаткової турботи, оскільки мають батька чи матір, дитину або рідних брата чи сестру з вадами. Догляд за членом сім'ї з обмеженими можливостями може бути удосконалюючим процесом, який приведе до зміцнення віри. Але догляд також може бути пов'язаний з фінансовими, подружніми і сімейними труднощами.

Провідники священства і допоміжних організацій також розшукують членів Церкви з вадами, які живуть у спеціальних інтернатах чи інших подібних закладах окремо від членів їхньої сім'ї.

Збільшення обізнаності та розуміння

У провідників, учителів та інших членів Церкви має бути бажання зрозуміти становище людини

з вадами і усвідомити, чого саме потребує ця людина. Вони можуть збільшити своє розуміння, розмовляючи з цією людиною і членами її сім'ї. Вони можуть також читати виступи церковних провідників, статті в церковних журналах та матеріали он-лайн на сайті disabilities.lds.org.

Надання допомоги

Провідники священства і допоміжних організацій визначають, якої саме допомоги потребують люди з вадами і їхні доглядальники. Ці провідники визначають, як можна використати ресурси приходу чи колу, щоб належним чином допомогти таким людям. Провідники заохочують членів Церкви надавати їм допомогу з любов'ю і по-дружньому. Єпископат або президентство колу може покликати фахівця у справах людей з вадами, щоб допомагати як окремим людям, так і сім'ям.

Провідники також можуть визначити відповідні ресурси територіальної громади, які можуть стати у пригоді людям з вадами та їхнім сім'ям.

Додаткову інформацію стосовно допомоги людям з вадами провідники і члени Церкви можуть знайти, зайшовши на сайт disabilities.lds.org. Провідники також можуть зв'язатися зі Службою з питань сім'ї СОД (де це можливо).

Провідникам і членам Церкви не слід намагатися пояснювати, чому нещастя інвалідності прийшло в сім'ю. Вони ніколи не повинні казати, що інвалідність є покаранням від Бога (див. Іван 9:2--3). Також вони не повинні казати, що мати дитину з вадами—це благословення.

Виконання обрядів

Приймаючи рішення виконувати чи ні обряди для людини з розумовими вадами, провідники священства мають дотримуватися настанов, розміщених в *Довіднику 1*, 16.1.8.

Надання можливостей служити і бути залученими

Багато членів Церкви з вадами можуть служити, виконуючи майже будь-яке церковне доручення. Провідники священства і допоміжних організацій з молитвою розглядають здатність і бажання кожної людини, а потім надають їй відповідні можливості служити. Провідники також радяться з членами сім'ї людини і беруть до уваги те, як вплине це церковне покликання на саму людину та її сім'ю чи доглядальника.

Розглядаючи можливість дати доручення чи покликання доглядальникам людей з вадами, провідники беруть до уваги всі обставини цих людей та їхніх сімей.

Провідники і вчителі мають залучати членів Церкви з вадами до участі в зборах, уроках та заходах якомога повніше. Уроки, виступи і методи навчання повинні бути адаптовані до потреб кожної людини. Інформацію стосовно адаптації уроків див. на сайті disabilities.lds.org.

Єпископат може покликати помічника вчителя, аби допомагати людині в класі. Єпископат також може попросити когось допомагати людині під час зборів чи заходу.

Якщо людина не може брати участі в зборах, уроці чи заході, провідники і вчителі можуть порадитися з її сім'єю, аби визначити, як задовольнити її потреби. Президент колу або єпископ можуть дозволити організацію спеціальних класів чи програм для членів Церкви з вадами (див. "Організація спеціальних класів, програм або підрозділів" далі). Якщо людина не може відвідувати церковні збори, їй можна надавати друковані матеріали або запис уроків і виступів.

Провідники священства заохочують членів Церкви чоловічої статі, які є носіями священства, брати участь у виконанні обрядів, якщо це доречно. Носії священства і жінки віком від

12 років і старші, які були охрищені та конфірмовані і які є гідними, можуть христитися і бути конфірмованими за померлих у храмі. Настанови стосовно членів Церкви з вадами, які отримують власні храмові обряди, наведено в *Довіднику 1, 3.3.3.*

Організація спеціальних класів, програм або підрозділів

Членів Церкви з вадами і особливими потребами закликають відвідувати недільні збори у своєму рідному приході, тільки якщо вони не живуть у закладах опіки, де організовані церковні програми.

Якщо в приході, групі приходів, колі або групі колів є члени Церкви зі схожими вадами, провідники можуть організувати для них спеціальні спільні класи, класи Початкового товариства або програми. Провідники також можуть організувати спеціальні класи Недільної школи або інші класи. Ці класи або програми доповнюють програму, що діє в рідному приході людини.

Щоб організувати спеціальний клас або програму на рівні кількох колів, вимагається дозвіл від президентства території. Ці провідники призначають президента колу, який буде відповідальним за нагляд, що буде здійснюватися за початком організації і подальшим функціонуванням класу чи програми упродовж певного часу.

Щоб організувати спеціальний клас чи програму на рівні кількох приходів, вимагається дозвіл президентства колу. Президент колу призначає одного з єпископів відповідати за створення і подальше функціонування класу чи програми упродовж певного часу.

Відповідальний президент колу чи єпископ радиться з президентами або єпископами інших залучених колів чи приходів, щоб визначити політику стосовно надання фінансової підтримки цим класам або програмам.

Батьки або доглядальники мають відповідати за транспортування.

Якщо клас або програма організовані на рівні кількох колів, президент кожного залученого колу може призначити члена вищої ради, щоб допомагати в координуванні реєстрації членів Церкви, які б хотіли брати в них участь, призначенні провідників і вчителів та керуванні фінансовою політикою, яка встановлена відповідальним президентом колу.

Члени Церкви, які служать в спеціальному класі чи програмі, покликаються і рукопокладаються відповідальним президентом колу чи єпископом або під його керівництвом. У пропонуванні покликань і звільненні від них ці провідники дотримуються звичайних церковних процедур. Провідники і вчителі спеціального класу чи програми діляться інформацією про заходи членів Церкви та їхні досягнення з провідниками домашніх приходів, де зберігаються постійні записи і де можуть вручити нагороду.

На запрошення відповідального президента колу чи єпископа провідники спеціального класу чи програми можуть відвідувати збори провідництва колу або приходу. Вони також можуть проводити власні збори, щоб планувати заходи класу чи програми.

Провідники можуть також звертатися до адміністраторів семінарій та інститутів релігії, щоб дізнатися про класи для членів Церкви з вадами, які можуть бути організовані в рамках Системи церковної освіти.

Для членів Церкви з повною або частковою втратою слуху можна організувати приходи чи філії. Також до приходу можуть звернутися з проханням прийняти групу членів Церкви з повною або частковою втратою слуху, які проживають на певній географічній території. Ці приходи, філії чи групи допомагають таким членам Церкви повноцінно брати участь у служінні та вивченні євангелії. Інструкції стосовно

організації таких підрозділів вміщено в *Довіднику 1*, 9.1.4 і 9.1.10.

Члени Церкви, які користуються мовою жестів, та їхні сім'ї можуть вибрати, щоб записи про їхнє членство в Церкві знаходилися в одному з вказаних далі місць: (1) у їхньому домашньому приході, (2) у приході, який призначено прийняти групу членів Церкви з повною або частковою втратою слуху або (3) у приході чи філії, які організовані для членів Церкви з повною або частковою втратою слуху.

Сурдоперекладачі для членів Церкви з повною або частковою втратою слуху

Членам Церкви з повною або частковою втратою слуху важко спілкуватися під час вивчення принципів і доктрин евангелії. Якщо вони користуються мовою жестів, їм потрібні сурдоперекладачі, аби ті допомагали їм повноцінно брати участь у церковних зборах, обрядах священства, храмовій роботі, принесенні свідчень, проведенні співбесід та в заходах.

Членів Церкви з повною або частковою втратою слуху заохочують покладатися на власні сили та ініціативно співпрацювати зі своїми провідниками священства, щоб координувати надання потрібної їм допомоги з сурдоперекладу. У підготовці до делікатних ситуацій, таких як особисті співбесіди чи церковні дисциплінарні ради, провідники священства радяться з членом Церкви, щоб визначити, вдаватися чи ні до послуг сурдоперекладача. У таких обставинах провідники мають шукати сурдоперекладача, який не є членом сім'ї члена Церкви (якщо можливо), і наголошувати на конфіденційності.

Якщо сурдоперекладачів недостатньо, провідники можуть організувати у приході чи колі класи для вивчення тієї мови жестів, якою послуговуються в їхній території. Проводити заняття у таких класах провідники можуть

покликати членів Церкви, які володіють цією мовою. В якості вчителів у цих класах в першу чергу слід розглядати кандидатури членів Церкви з повною або частковою втратою слуху, які послуговуються мовою жестів як своєю рідною мовою. Корисним матеріалом для навчання є *Dictionary of Sign Language Terms for The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*.

Лише гідні члени Церкви мають здійснювати сурдопереклад під час причасних зборів, зборів священства та співбесід. Якщо немає носія священства, який би міг здійснювати сурдопереклад на зборах священства, головуєчий чин може попросити робити це жінку. Сурдоперекладачів-нечленів Церкви можна залучати тимчасово як волонтерів під час заходів і більшості зборів, доки члени Церкви не навчаться сурдоперекладу.

Головуючий чин може попросити носія священства здійснювати сурдопереклад під час виконання обряду чи благословення, якщо вони виконуються для члена Церкви з повною або частковою втратою слуху. Якщо немає носія священства, який би міг здійснювати сурдопереклад, головуєчий чин може попросити робити це жінку.

На уроці і зборах сурдоперекладачі мають знаходитися у передній частині класу чи каплиці, але не на подіумі. Вони також мають стояти поруч з тим, хто говорить, щоб не заважати іншим його бачити. Оскільки розуміння збільшується завдяки баченню губів та рухів тіла того, хто говорить, членам Церкви з повною або частковою втратою слуху необхідно бачити і сурдоперекладача, і того, хто говорить, або вчителя. Якщо сурдоперекладачів достатньо, провідники можуть пропонувати їм змінювати одне одного приблизно через 30 хвилин, щоб їм уникнути втоми.

Під час виконання обряду або проведення співбесіди сурдоперекладач має знаходитися

близько до людини, яка виконує обряд або проводить співбесіду.

Якщо члени Церкви з повною або частковою втратою слуху не послуговуються мовою жестів і їм потрібний усний перекладач, щоб допомогти читати по губам, провідники вдаються до тих же процедур, яких вони дотримуються у пошуку сурдоперекладача, що володіє мовою жестів.

Приватність

Провідники мають поважати приватність членів Церкви з вадами під час і після зборів священства, на яких можуть обговорюватися потреби цих людей.

Ресурси

Матеріали для членів Церкви з вадами, їхніх сімей і осіб, які здійснюють догляд за ними, а також для провідників і вчителів доступні на сайті disabilities.lds.org. На цьому веб-сайті представлено:

1. Інформацію, що допоможе збільшити розуміння труднощів, з якими стикаються люди з вадами.
2. Розділи, що стосуються конкретних вад, та відповіді на запитання, які часто ставляться.
3. Підтримку для членів Церкви з вадами та їхніх сімей---уривки з Писань, цитати та посилання на корисну інформацію он-лайн.
4. Список матеріалів, які допоможуть членам Церкви з вадами, якщо вони стараються жити за євангелією Ісуса Христа і служити в Церкві.

Церковні матеріали для членів Церкви з вадами вказані в *Каталозі церковних матеріалів* і на сайті disabilities.lds.org.

Питання стосовно матеріалів для членів Церкви з вадами можна надсилати на адресу:

Members with Disabilities

50 East North Temple Street

Salt Lake City, UT 84150-0024

Телефон: 1-801-240-2477

Електронна адреса: specialcurriculum@ldschurch.org

21.1.27

Інші релігії

Багато з того, що надихає, облагороджує і є гідним похвали, знаходиться в багатьох різних релігіях. Місіонери та інші члени Церкви повинні бути чуйними й ставитися з повагою до вірувань інших людей і не ображати їх. Президентам колів і місій, які мають запитання стосовно стосунків з нехристиянськими релігіями, слід звертатися до президентства території. Інші місцеві провідники, в яких є такі запитання, мають звертатися до президента колу чи місії.

21.1.28

Заходи, що тривають всю ніч

Див. 13.6.12 і 21.2.8.

21.1.29

Політична і громадська діяльність

Як громадян, членів Церкви закликають до участі в політичних і державних справах, у т.ч. і брати участь в діяльності вибраної ними політичної партії. Членів Церкви також спонукають долучатися до гідних справ, щоб тим самим покращувати свої територіальні громади і робити їх місцями, де можна безпечно жити і виховувати дітей.

Згідно з законами їхніх країн, членів Церкви заохочують реєструватися для голосування на виборах, ретельно вивчати питання та дізнатися про кандидатів і голосувати за тих, які, на їхнє переконання, будуть діяти порядно і розсудливо. Святі останніх днів мають особливе зобов'язання знаходити тих керівників, які є

чесними, добропорядними і мудрими, голосувати за них і підтримувати їх (див. УЗ 98:10).

Церква, хоч і підтверджує право членів Церкви висловлювати власні погляди щодо політичних і соціальних питань, сама є нейтральною стосовно політичних партій, політичних платформ та кандидатів на політичні посади. Церква не підтримує жодну політичну партію чи жодного кандидата. Також Церква не дає порад своїм членам стосовно того, як саме їм голосувати. Однак у деяких виняткових випадках Церква буде займати свою чітку позицію стосовно конкретних законів, особливо тих, що стосуються питань моралі. Лише Перше Президентство може виступати від імені Церкви або зобов'язувати Церкву підтримувати чи не підтримувати конкретні закони, або намагатися вступати в процес у справах, що знаходяться на судовому розгляді. В інших випадках президентам колів та іншим місцевим провідникам не слід організовувати членів Церкви для участі в політичних справах або намагатися впливати на їхню участь в цьому.

Членів Церкви заохочують розглядати можливість служити на виборних посадах або призначеними посадовцями у місцевих та державних органах влади. Кандидати на такі посади не повинні натякати, ніби їхня кандидатура підтримується Церквою або її провідниками. Провідники і члени Церкви також повинні уникати висловлювань чи поведінки, які б могли тлумачитися як підтримка якоїсь політичної партії, платформи, курсу чи кандидата.

Членів Церкви заохочують підтримувати ті заходи, що зміцнюють моральність суспільства, особливо ті, що призначені підтримувати і зміцнювати сім'ю як основну одиницю суспільства.

Церковні записи, довідники і подібні матеріали не можна використовувати для політичних цілей.

Церковні приміщення не можна використовувати для політичних цілей. Однак церковні

приміщення можна використовувати для реєстрації виборців і як місце для голосування, якщо немає прийнятної альтернативи (див. 21.2).

21.1.30

Поштові правила

У Сполучених Штатах і деяких інших країнах порушенням поштових правил є вкидання будь-яких матеріалів в поштові скриньки або розміщення цих матеріалів на поштових скриньках без сплати поштового збору. Це обмеження поширюється й на листівки з новинами колу або приходу, оголошення, повідомлення та інші матеріали, що стосуються Церкви. Церковні провідники мають інструктувати членів Церкви і місіонерів, щоб вони не клали такі матеріали в поштові скриньки чи на них.

21.1.31

Приватність членів Церкви

Церковні провідники зобов'язані захищати приватність членів Церкви. Церковні записи, довідники і подібні матеріали не можна використовувати для особистих, комерційних чи політичних цілей (див. також 21.1.15).

21.1.32

Приватно видані твори

Члени Церкви не повинні просити генеральних авторитетів чи територіальних сімдесятників писати у співавторстві з ними церковні книги або інші церковні матеріали чи підтримувати їх написання.

21.1.33

Запис виступів чи звернень генеральних авторитетів і територіальних сімдесятників

Члени Церкви не повинні робити запис виступів чи звернень, які генеральні авторитети чи

територіальні сімдесятники виголошують на конференціях колу, зборах місіонерів чи інших зборах. Однак члени Церкви можуть робити запис трансляції генеральних конференцій для особистої некомерційної мети, використовуючи домашнє обладнання.

21.1.34

Як називати Церкву та її членів

В умовах, коли Церква поширюється в багатьох країнах, культурах і багатьма мовами, використання її назви, яка була відкрита через одкровення,---Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів---(див. УЗ 115:4) стає дедалі важливішим у виконанні обов'язку Церкви та її членів проголошувати ім'я Спасителя по всьому світу. Тому посилання на Церкву мають містити в собі, де це можливо, її повну назву. Після того як спочатку було вказано повну назву Церкви, скорочення у вигляді “Церква” або “Церква Ісуса Христа” є прийнятними.

Не рекомендується називати Церкву “Мормонська Церква”, “Церква Святих Останніх Днів” або “Церква СОД”.

Стосовно членів Церкви краще вживати назву “члени Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів”. У скороченому вигляді бажано вживати назву “святі останніх днів”, хоча прийнятним є й вживання назви “мормони”.

Слово *Мормон* і надалі буде використовуватися у відповідних назвах, наприклад, Книга Мормона. Також надалі будуть використовуватися прикметники від цього слова у таких словосполученнях, як “Мормонський хор скінні” або “мормонські піонери”. Крім того, може виникнути необхідність вживання слова *Мормонська*, щоб ідентифікувати Церкву, вказуючи назву, під якою вона широко відома в деяких країнах.

21.1.35

Аналітичні дослідження в Церкві

Єдиною агенцією Церкви, уповноваженою проводити аналітичні дослідження, є Служба аналітичних досліджень Кореляційного відділу. Представники цієї служби проводять опитування та співбесіди, щоб отримати інформацію з питань, які турбують генеральних авторитетів. Коли вповноважені Церквою дослідники звертаються до членів Церкви, то називають їм церковний номер телефону, на який можна дзвонити безкоштовно, та ПІБ контактної особи в Головному управлінні Церкви. Крім того, вони завжди дають відповідачу можливість вибору: він чи вона може не відповідати на будь-яке або всі запитання опитування.

Не можна використовувати церковні збори для збирання інформації не уповноваженими на це особами або агенціями. Імена членів Церкви не повинні надаватися таким людям чи агенціям. Якщо місцеві провідники хочуть перевірити, чи схвалено проведення опитувань або співбесід, вони мають звернутися до Служби аналітичних досліджень (1-801-240-2727 або 1-800-453-3860, додатковий 2-2727).

21.1.36

Торгові агенти

Місцеві провідники не повинні погоджуватися на заяви торгових агентів стосовно того, що Церква чи керівник Церкви вповноважили їх звертатися до місцевих провідників або членів Церкви з метою продажу їм своєї продукції.

21.1.37

Супутникове та відеообладнання

Церковне супутникове та відеообладнання може використовуватися тільки для

некомерційних, пов'язаних з Церквою цілей, якщо на це одержано дозвіл від президентства колу або єпископату. Це обладнання не можна використовувати для запису телевізійних, кабельних або супутникових програм, які не фінансуються Церквою. Також не можна використовувати церковне супутникове обладнання, щоб дивитися нецерковні програми. Членам Церкви не можна направляти антену від одного супутника або ретранслятора на інший без дозволу на це з Головного управління Церкви.

З таким обладнанням можуть працювати тільки особи, які навчені цього. Молодь може допомагати користуватися обладнанням тільки, якщо за ними є нагляд.

Усе обладнання має бути надійно замкнене, коли ним не користуються. Його не можна переносити з будинку для домашнього чи особистого користування.

21.1.38

Прохання про виділення коштів

Засновані Церквою програми забезпечують фінансову підтримку для гідних людей і в доречних випадках. Допомогою Церкви розпоряджаються єпископи, які знають обставини і можуть не допустити подвійного надання допомоги і зловживання нею. Тому членам Церкви не слід звертатися з проханням про додаткову фінансову допомогу до Головного управління Церкви, місцевих провідників або членів Церкви.

Якщо до членів Церкви звертаються по таку фінансову допомогу, вони можуть відповісти, що внесли пожертвування у свої приходи, аби забезпечити кошти для допомоги за встановленими принципами церковної програми благополуччя.

21.1.39

Твердження, приписувані церковним провідникам

Час від часу поширюються твердження, які помилково приписуються провідникам Церкви. Багато таких тверджень перекручують сучасні церковні вчення та ґрунтуються на чутках і натяках. Вони ніколи не передаються офіційно, а з вуст в уста, електронною поштою та іншими неофіційними засобами. Членам Церкви слід ніколи не навчати цих тверджень і не розповсюджувати їх, не перевірявши того, що вони походять із затверджених церковних джерел, таких як офіційні заяви, послання та публікації.

Будь-які нотатки, зроблені під час виступу генеральних авторитетів, територіальних сімдесятників чи інших генеральних церковних чинів на конференціях колу чи інших зборах, не повинні поширюватися без дозволу промовця. Особисті нотатки призначені лише для особистого користування.

21.1.40

Симпозіуми та інші подібні зібрання

Церква застерігає своїх членів від участі в симпозіумах чи інших подібних зібраннях, де є виступи, в яких (1) принижується, висміюється, зневажається те, що є священним, або в інші способи виражається невідповідне ставлення до нього чи які (2) можуть зашкодити Церкві, відволікати увагу від її місії або наражати на небезпеку благополуччя її членів. Члени Церкви не повинні дозволяти, щоб їхня посада або репутація в Церкві використовувалися, щоб сприяти таким зібранням чи означати їх схвалення.

21.1.41

Заходи, що оподатковуються

Провідники приходу і колу переконуються, що місцеві церковні заходи не загрожують статусу

Церкви як організації, звільненої від податків. Див. настанови у 21.2.

21.1.42

Храмове вбрання і храмовий одяг

Членів Церкви, які отримали власний ендаумент, заохочують придбати для себе храмове вбрання, щоб одягатися в нього для виконання храмових обрядів. Це священне вбрання можна придбати через Розподільчу службу Церкви. У деяких храмах храмове вбрання можна взяти в оренду. Якщо у храмі немає вбрання для оренди, членам Церкви потрібно приносити його з собою.

Члени Церкви можуть самі пошити храмові фартухи тільки в тому разі, якщо вони використовують затверджені для цього вишивку і матеріали для шиття, які можна отримати через Розподільчу службу Церкви. Інші частини храмового церемоніального вбрання самим шити не можна. Також самим не можна шити храмовий одяг.

Члени Церкви, які були одягнені у храмовий одяг у храмі, взяли на себе завітне зобов'язання носити його відповідно до інструкцій, даних під час отримання ендаументу. Цей одяг є постійним нагадуванням про завіти, укладені в храмі. Якщо його носити належним чином, він дасть захист від спокуси і зла. Ношення храмового одягу також є зовнішнім виявленням внутрішнього зобов'язання наслідувати Спасителя.

Члени Церкви, які отримали власний ендаумент, мають носити храмовий одяг вдень і вночі. Вони не повинні знімати його повністю або частково, щоб працювати на подвір'ї чи займатися іншими справами, які можна прийнятно виконувати, належним чином носячи храмовий одяг під звичайним одягом. Також не треба знімати його, щоб відпочивати вдома у купальному костюмі або нескромному вбранні. Якщо членам Церкви необхідно зняти храмовий одяг,

наприклад, для плавання, вони мають потім знову надіти його якомога швидше.

Члени Церкви не повинні підганяти храмовий одяг або носити його всупереч інструкціям, щоб пристосуватися до різних стилів одягу. Також вони не повинні змінювати затверджений фасон храмового одягу. Якщо храмовий одяг складається з двох частин, завжди треба надівати обидві частини.

Храмовий одяг є священним, і до нього слід завжди ставитися шанобливо. Храмовий одяг не повинен лежати на підлозі. Він також має бути чистим і в доброму стані. Випраний храмовий одяг не слід вивішувати на сушіння у місцях, де він буде на видноті. Його також не можна виставляти напоказ або показувати тим, хто не розуміє його значення.

Члени Церкви, які уклали завіти у храмі, мають керуватися Святим Духом, вирішуючи для себе питання стосовно носіння храмового одягу.

Щоб позбутися зношеного храмового одягу, члени Церкви мають зрізати з нього мітки і знищити їх. Потім члени Церкви розрізають залишок тканини так, щоб не можливо було визначити, що це був храмовий одяг. Оскільки мітки були зрізані, тканина більше не вважається священною.

Щоб позбутися зношеного храмового церемоніального вбрання, члени Церкви мають знищити його, розрізавши так, щоб не можна було визначити його початкове призначення.

Члени Церкви можуть віддати храмовий одяг і храмове вбрання, що знаходиться у доброму стані іншим гідним членам Церкви, які отримали ендаумент. Єпископ може визначити тих, хто, можливо, потребує такого вбрання. Ні за яких обставин члени Церкви не повинні віддавати храмовий одяг або храмове церемоніальне вбрання в Deseret Industries, єпископську комору або благодійні організації.

Інформація стосовно замовлення храмового вбрання або храмового одягу для членів Церкви, що перебувають в особливих обставинах (наприклад, членів Церкви, які служать в армії, членів Церкви, які прикуті до ліжка, або членів Церкви з вадами) знаходиться в *Довіднику 1*, 3.4.

21.1.43

Політика щодо поїздки

Див. 13.6.24.

21.2

Політика щодо використання церковних споруд та іншої церковної власності

Церковні споруди та інша власність повинні використовуватися для поклоніння, релігійного навчання та інших, пов'язаних з Церквою заходів. Церковна власність не повинна використовуватися для комерційних чи політичних цілей, оскільки таке використання є порушенням законів, які дозволяють Церкві бути звільненою від податків. Також вона не може використовуватися для інших цілей, через які будуть порушені ці закони. У наведеному далі списку вказані приклади такого недозволеного використання:

1. Здача в оренду або лізинг церковних приміщень для комерційних цілей.
2. Сприяння комерційним операціям чи інвестиційним компаніям, у тому числі виставлення комерційних реклам чи спонсорування комерційних розваг.
3. Купівля, продаж чи реклама продуктів, послуг, видань або творчих робіт чи демонстрація товарів.
4. Проведення недозволених заходів для збирання коштів (див. 13.6.8).

5. Надання приміщень платним промовцям або інструкторам, які набирають учасників або які шукають покупців чи клієнтів під час проведення своїх семінарів, уроків, занять з аеробіки тощо. Винятки можуть бути зроблені для використання піаніно та органу дому зборів для приватного оплачуваного навчання (див. 14.7).

6. Проведення організованих спортивних змагань, що не спонсоруються Церквою, включаючи тренування.

7. Проведення політичних мітингів чи кампаній. Як виняток, церковні приміщення можуть бути використані для реєстрації виборців і як місце для голосування на прохання посадовців, що відповідають за голосування, якщо:

- a. Немає прийнятної альтернативи.
- b. Ці посадовці й виборці, знаходячись у будинку, дотримуються церковних норм.
- c. Подія не загрожуватиме будівлі фізичною небезпекою.
- d. Подія не зашкодить іміджу Церкви.

Використання церковної власності не повинно наражати на небезпеку учасників заходу або власність. Воно також не повинно надто зв'язувати Церкву відповідальністю або турбувати навколишніх сусідів.

Більш детальні інструкції щодо використання церковних споруд та іншої власності, а також щодо піклування про них дивіться в *Настановах з матеріального забезпечення домів зборів та іншої церковної власності* або зв'яжіться з Головним управлінням Церкви чи призначеним адміністративним офісом.

21.2.1**Мистецькі твори**

Затверджені Церквою мистецькі твори для домів зборів можна одержати через начальника відділу матеріального забезпечення, користуючись каталогом *Мистецькі твори для церковних приміщень*. Начальник цього відділу також може одержати мистецькі твори, схвалені для домів зборів, через Розподільчу службу Церкви.

Картини та інші мистецькі твори можуть бути розміщені у відповідних місцях у домі зборів. Однак вони не можуть бути розміщені в каплиці або біля христинської купелі. Статуї, фрески і мозаїки не дозволені. Ці правила не стосуються мистецьких творів, які були виставлені багато років тому в каплицях існуючих домів зборів.

Мистецькі твори в домах зборів мають бути в належних рамах.

21.2.2**Оздоблення**

Оздоблення для Різдва, інших свят і подібних подій може бути тимчасово розміщене у фойє чи залі для проведення культурних заходів дому зборів, як це схвалено під керівництвом президентства колу. За винятком квітів, оздоблення не може бути розміщено в каплиці дому зборів. Ні зовнішня частина дому зборів, ні ділянка біля нього не повинні оздоблюватися.

Оздоблення повинно бути скромним, недорогим, і воно не повинно бути вогнебезпечним. Сіно, солома, пальмове листя та інші сухі матеріали й запалені свічки використовувати не можна. Якщо ставляться різдвяні ялинки, вони повинні бути штучними або належним чином захищеними від пожежі, на них не можна розташовувати електричні гірлянди чи свічки. Необхідно дотримуватися місцевих правил пожежної безпеки і правил техніки безпеки.

21.2.3**Надзвичайні ситуації**

Під час виникнення надзвичайної ситуації президентство колу визначає, чи проводити регулярні збори приходів.

У разі виникнення надзвичайної ситуації чи стихійного лиха в масштабах населеного пункту президент колу може допомагати легітимним організаціям, що відповідають за надання допомоги під час стихійного лиха, дозволяючи використовувати дома зборів як тимчасовий притулок. Церква зберігає за собою право контролю. Провідники приходів та колів переконуються, що люди, які використовують ці будинки, перебуваючи в них, дотримуються церковних норм поведінки, у тому числі й Слова мудрості.

21.2.4**Вогнепальна зброя**

Церковні будівлі освячуються для поклоніння Богу і є прихистком від турбот і хвилювань світу. Носіння в їх стінах смертоносної зброї, приховано чи ні, є неприйнятним, виняток є лише для працівників правоохоронних органів.

21.2.5**Вогонь і свічки**

Відкрите полум'я і запалені свічки не можуть використовуватися у церковних спорудах.

21.2.6**Прапори**

Національний прапор може бути встановлений на ділянках, що належать Церкві, протягом періоду, що відповідає місцевим традиціям і звичаям. Національний прапор може бути встановлено всередині церковних будівель в

особливих випадках, наприклад, при виконанні патріотичних програм. Справжній патріотизм не вимагає, щоб національний прапор постійно знаходився в місці поклоніння.

21.2.7

Вечір понеділка

Див. 13.6.10.

21.2.8

Притулок на ніч або табір

Церковні дома зборів та прибудинкові території не можна використовувати як притулок на ніч, місце для розташування табору або проведення вечірок для підлітків, що тривають усю ніч.

21.2.9

Місця для паркування

Використання церковних місць для паркування повинно узгоджуватися з настановами, що вказані на початку 21.2. Крім того, церковні місця для паркування не повинні використовуватися для паркування автомобілів місцевого населення без дозволу на це директора з мирських справ.

21.2.10

Фотографування, відеозапис і трансляції в каплицях

Фотографування або здійснення відеозапису в каплицях не дозволяється. Збори та інші події, що проводяться в каплиці, не можна передавати через Інтернет чи в будь-який інший спосіб (див. 18.3.1, де вказано винятки з цих правил).

21.2.11

Місця для вживання їжі

Місця для вживання їжі в церковних домах зборів не призначені для готування їжі чи випікання, якщо тільки це не є частиною уроку, демонстрації чи іншого навчання. Якщо їжа вживається в будівлі чи біля неї, вона має бути приготована в іншому місці і принесена в дім зборів, де її перед вживанням можна зберігати теплою чи охолодити.

21.2.12

Зберігання

У домах зборів дозволяється зберігати тільки те, що необхідне для їхньої експлуатації, та інші дозволені речі та обладнання. Товари або продукти, що виділяються людям за програмою благополуччя, та інші подібні речі не можуть зберігатися в домах зборів.

Такі речовини, як: бензин, пропан, сірники та туристичне спорядження мають зберігатися у відокремлених від домів зборів будівлях.

Автомобілі, “доми на колесах” та інше особисте спорядження не можуть зберігатися на території, що є власністю Церкви.

21.3

Політика щодо медицини і здоров'я

21.3.1

Розтин трупа

Розтин трупа можна робити, якщо сім'я померлого дає на це згоду та якщо це узгоджується із законом.

21.3.2**Кремація**

Як правило, Церква не схвалює кремацію. Сім'я померлого повинна вирішити, піддати кремації тіло чи ні, беручи до уваги всі закони щодо поховання чи кремації. У деяких країнах робити кремацію вимагає закон.

Де це можливо, під час кремації тіло померлого члена Церкви, який отримав ендаумент, повинно бути вдягнене у храмове вбрання. Може бути проведена поховальна служба (див. 18.6).

21.3.3**Евтаназія**

Евтаназія визначається як свідоме завдання смерті людині, яка знаходиться у приреченому стані або страждає від невиліковної хвороби. Особа, яка бере участь в евтаназії, у т.ч. допомагаючи іншій людині скоїти самогубство, порушує закони Бога. (Див. також 21.3.8).

21.3.4**Вірус імунодефіциту людини (ВІЛ) і синдром набутого імунодефіциту (СНІД)**

До членів Церкви, яких було інфіковано ВІЛ (вірусом імунодефіциту людини) або які мають СНІД (синдром набутого імунодефіциту), треба ставитися гідно і зі співчуттям. Деякі люди з ВІЛ є невинними жертвами вчинків інших людей. Наприклад, вони могли стати інфікованими через чийсь недбалість під час переливання крові або від когось із інфікованих батьків. Якщо інфекція є результатом порушення Божих законів, Церква дотримується прикладу Господа, Який засуджував гріх, але любив грішника та заохочував до покаяння. Члени Церкви мають ставитися спокійно і з добротою до вражених цією хворобою, турбуватися про їхні потреби і допомагати їм знайти вирішення їхніх проблем.

Основним захистом проти ВІЛ та СНІДу є дотримання цнотливості до шлюбу, цілковита вірність у шлюбі, утримання від будь-яких гомосексуальних стосунків, уникання заборонених наркотиків і повага до тіла та піклування про нього.

Присутність на церковних зборах людей, які інфіковані ВІЛ або мають СНІД, не становить серйозної загрози для здоров'я. Визнані авторитети в галузі медицини підтверджують, що ВІЛ не передається через випадковий дотик вдома, у школі, у церкві або на робочому місці.

Ті, у кого час від часу може виникнути потреба контактувати з кров'ю чи надавати першу допомогу, мають спочатку дізнатися про рекомендації місцевих органів охорони здоров'я і дотримуватися їх.

Стосовно хрищення і конфірмації: до осіб з ВІЛ-інфекцією чи СНІДом треба ставитися так само, як і до будь-кого, хто виявляє віру в Бога, кається і живе за євангелією Ісуса Христа.

21.3.5**Гіпноз**

Використання гіпнозу під компетентним, професійним медичним наглядом для лікування хвороб або розумових розладів є медичним питанням, і рішення про його застосування має прийматися компетентними медичними спеціалістами. Члени Церкви не повинні брати участі в сеансах гіпнозу для демонстраційних цілей або розваг.

21.3.6**Лікувальні і оздоровчі методи**

Члени Церкви не повинні користуватися лікувальними або оздоровчими методами, які, з точки зору етики або закону, є сумнівними. Місцеві провідники повинні радити членам

Церкви, які мають проблеми зі здоров'ям, консультуватися з компетентними, професійними практикуючими лікарями, які мають ліцензію в країнах, де практикують.

21.3.7

Пожертвування органів і тканин та трансплантація

Жертвування органів і тканин---це вияв самовідданості, який часто приносить велику користь людям з серйозними захворюваннями. Рішення про бажання пожертвувати якийсь орган чи тканину власного тіла для медичних цілей або рішення дозволити трансплантацію органів чи тканин померлого члена сім'ї приймається самою людиною чи сім'єю померлого.

Рішення одержати пожертвований орган має бути прийняте після отримання компетентної медичної консультації і підтвердження через молитву.

21.3.8

Продовження життя

Коли вражає тяжка хвороба, члени Церкви мають виявляти віру в Господа і шукати компетентної медичної допомоги. Але коли смерть стає невідвратною, її слід розглядати як благословення та важливу частину вічного існування. Члени Церкви не мають відчувати, що вони зобов'язані подовжити земне життя надмірними засобами. Найкраще такі рішення приймати членам сім'ї після отримання мудрої і компетентної медичної поради та прагнення божественного проводу через піст і молитву.

21.3.9

Групи самоусвідомлення

Багато приватних груп і комерційних організацій мають програми, які, за їхнім твердженням,

допомагають збільшити самоусвідомлення, самоповагу і духовність. Одні групи обіцяють допомогти людині збільшити її особисту свободу вибору чи покращити сімейні стосунки. Інші пропонують "емпіричне" навчання або тренінги з "розширення можливостей".

Деякі з цих груп неправдиво заявляють або натякають, що Церква або конкретний генеральний авторитет схвалили їхні програми. Однак Церква не схвалювала жодної з таких ініціатив і застерігає своїх членів, щоб ті не вірили цим заявам. Сам факт того, що Церква офіційно не виступає проти такої ініціативи, не повинен вважатися мовчазним погодженням чи схваленням.

Членів Церкви також попереджають, що деякі з цих груп відстоюють концепції і використовують методи, які можуть бути небезпечними. Крім того, багато таких груп встановлюють непомірно високу плату і заохочують до довгострокових зобов'язань. Деякі з них так змішують мирські концепції з євангельськими принципами, що це може підірвати духовність і віру.

Ці групи схильні обіцяти швидке вирішення проблем, для розв'язання яких звичайно вимагається багато часу й особистих зусиль. Хоч учасники можуть відчувати тимчасове емоційне полегшення або радість, старі проблеми часто повертаються, і це веде до ще більшого розчарування і відчаю.

Церковні провідники не повинні сплячувати за участь у таких групах, заохочувати до участі в їхній діяльності або сприяти цим групам чи пропагувати такі методи. Також не можна використовувати для таких заходів церковні приміщення.

Провідники повинні радити членам Церкви, що справжнє самовдосконалення приходить через життя за євангельськими принципами. Члени Церкви, які мають соціальні чи емоційні

проблеми, можуть порадитися з провідниками священства, щоб отримати настанови для визначення джерел допомоги, які б відповідали євангельським принципам.

21.3.10

Мертвонароджені діти (діти, які померли до народження)

Храмові обряди не виконуються для мертвонароджених дітей. Однак це не заперечує можливості того, що мертвонароджені діти можуть бути частиною сім'ї у вічностях. Батькам радять довіритися Господу, щоб у таких випадках знайти рішення у спосіб, який, як Він знає, є найкращим. Сім'я може записати ім'я мертвонародженої дитини у запис сімейної групи, зазначивши в дужках *мертвонароджений/а*.

Поминальна служба чи служба біля могили може бути проведена за рішенням батьків.

Безперечним є те, що дитина має життя до народження. Але немає прямого одкровення, коли саме дух входить у тіло.

21.3.11

Слово мудрості

Єдиним офіційним поясненням того, що таке "гарячі напої" (УЗ 89:9) у Слові мудрості, є твердження, зроблене першими провідниками Церкви, що термін "гарячі напої" означає чай і каву.

Члени Церкви не повинні вживати речовини, що містять заборонені наркотики. Також члени Церкви не повинні вживати шкідливі речовини або речовини, до яких виникає звикання, за винятком тих, які призначає компетентний лікар.

21.4

Політика щодо моралі

21.4.1

Аборт

Господь заповів: "Не вбивай, не роби нічого подібного до цього" (УЗ 59:6). Церква виступає проти абортів за власним бажанням заради особистої чи соціальної зручності. Члени Церкви не повинні робити аборт, виконувати його, домовлятися про його проведення, платити за нього, погоджуватися на аборт або заохочувати до абарту. Можливі винятки дозволяються, якщо:

1. Вагітність є наслідком насильницького зґвалтування чи кровозмішення.
2. Компетентний лікар встановлює, що життя або здоров'ю матері загрожує серйозна небезпека.
3. Компетентний лікар встановлює, що плід має серйозні вади, які не дозволять немовляті вижити після народження.

Навіть ці винятки не виправдовують аборт автоматично. Аборт---це найсерйозніша справа, і він повинен розглядатися як можливий тільки після того, як відповідальні за нього особи порадилися зі своїм єпископом і отримали божественне підтвердження через молитву.

До членів Церкви, які роблять аборт, виконують його, домовляються про його проведення, платять за нього, погоджуються на аборт або заохочують до абарту, може бути застосовано церковне покарання.

Відповідно до одкровення, особа може покаятися і бути прощеною за гріх абарту.

21.4.2

Насильство і жорстокість

Насильство і жорстокість---це брутальне поводження з іншими людьми (наприклад, з дитиною, чоловіком чи дружиною, літніми людьми, інвалідами) або нехтування ними, що призводить до фізичної, емоційної чи сексуальної шкоди. Позиція Церкви полягає в тому, що насильство і жорстокість не можуть допускатися у жодній формі. Ті, хто виявляє насильство або жорстокість до своєї дружини чи свого чоловіка, дітей та інших членів сім'ї або ще до когось, порушують закони Бога і людини. До тих членів Церкви, які жорстоко поводитись з іншими, застосовується церковне покарання.

Усіх членів Церкви, особливо батьків і провідників, закликають бути пильними, старанними і робити все можливе, щоб захистити дітей та інших від жорстокого поводження і насильства. Якщо провідники або вчителі дізнаються про випадки жорстокого поводження і насильства, вони повинні порадитися з єпископом.

Провідники і члени Церкви повинні виконувати всі покладені на них законом обов'язки щодо повідомлення про насильницькі дії органам державної влади. У деяких місцевостях провідники і вчителі, які працюють з дітьми та молоддю, вважаються "особами, зобов'язаними повідомляти про правопорушення", і повинні повідомляти про насильницькі дії правоохоронним органам. Подібним чином у багатьох місцевостях будь-яка особа, що дізнається про насильство, зобов'язана повідомляти про це правоохоронним органам.

Інструкції для президентів колів і єпископів наведено в *Довіднику 1*, 17.3.2.

21.4.3

Штучне запліднення

Церква категорично не підтримує штучне запліднення з використанням сперми

будь-якого чоловіка, крім законного чоловіка. Однак це є особистою справою, яка остаточно повинна вирішуватися чоловіком і дружиною. Відповідальність за прийняте рішення лягає тільки на них самих.

Штучне запліднення неодружених сестер не дозволяється. До неодружених сестер, які свідомо відмовляються виконувати пораду церковних провідників стосовно цього питання, застосовується церковне покарання.

21.4.4

Контроль народжуваності

Одружені пари, які можуть народжувати дітей, мають привілей надавати смертні тіла для духовних дітей Бога, перед Яким вони потім відповідальні за їхнє навчання й виховання. Рішення про те, скільки й коли мати дітей, є дуже інтимним і приватним та має залишатися між подружньою парою і Господом. Члени Церкви не повинні судити одне одного у цій справі.

Подружні пари мають також розуміти, що сексуальні стосунки у шлюбі божественно схвалені не тільки для народження нащадків, але також і для виявлення любові та зміцнення емоційної та духовної єдності між чоловіком і дружиною.

21.4.5

Цнотливість і вірність

Господній закон цнотливості полягає в утриманні від сексуальних стосунків до законного шлюбу і цілковитій вірності у шлюбі. Сексуальні стосунки є допустимими лише між чоловіком і жінкою, які є законно одруженими як чоловік і дружина. Перелюб, блуд, гомосексуальні чи лесбійські стосунки і всі інші нечестиві, неприродні або нечисті стосунки є грішними. До членів Церкви, які порушують Господній закон цнотливості або які спонукають до цього, застосовується церковне покарання.

21.4.6**Гомосексуальна поведінка і потяг до особи тієї ж статі**

Гомосексуальною поведінкою порушуються заповіді Бога; така поведінка суперечить цілям статевої відмінності людей і позбавляє їх благословень, які вони можуть знайти в сімейному житті та в спасительних обрядах євангелії. До тих, хто продовжує таку поведінку або спонукає інших чинити так само, застосовується церковне покарання. Гомосексуальна поведінка може бути прощена завдяки щирому покаянню.

Якщо члени Церкви мають гомосексуальні стосунки, церковні провідники повинні допомогти їм отримати ясне розуміння стосовно віри в Ісуса Христа, процесу покаяння і мети життя на землі.

І хоч Церква виступає проти гомосексуальної поведінки, вона ставиться з розумінням і шанобливо до тих, хто має потяг до осіб тієї ж статі.

Якщо члени Церкви відчують потяг до осіб тієї ж статі, але не мають ніяких гомосексуальних стосунків, провідникам слід підтримувати і заохочувати їх у прийнятті рішення жити за законом цнотливості і контролювати несправедливі думки. Такі члени Церкви можуть отримувати церковні покликання. Якщо вони є гідними і підготовлені в усіх відношеннях, вони також можуть мати храмову рекомендацію і пройти храмові обряди.

21.4.7**Запліднення в пробірці**

Запліднення в пробірці, в якому використовується сперма будь-якого чоловіка, крім законного чоловіка, та яйцеклітина будь-якої жінки, крім дружини, абсолютно не підтримується Церквою. Однак це є особистою справою, яка остаточно повинна вирішуватися чоловіком і дружиною. Відповідальність за прийняте рішення лягає тільки на них самих.

21.4.8**Участь в окультних групах**

Членам Церкви не слід залучатися до будь-якої форми поклоніння Сатані або будь-яким чином приєднуватися до окультизму. “У Писаннях сказано, що такі заходи знаходяться серед справ темряви. Вони призначені для знищення віри людини в Христа, і вони будуть перешкоджати спасінню тих, хто свідомо сприяє цій злочестивості. На ці речі не слід дивитися як на розваги, вони не повинні бути темами церковних зборів і в них не потрібно заглиблюватися під час приватних, особистих розмов” (Лист Першого Президентства від 18 вересня 1991 року).

21.4.9**Порнографія**

Церква виступає проти порнографії у будь-якій формі. Терпимість до порнографії загрожує життю людей, сімей і суспільства. Така терпимість віддаляє Дух Господа. Члени Церкви повинні уникати всіх видів порнографічних матеріалів і виступати проти їх виготовлення, розповсюдження й використання.

У буклеті *Нехай чеснота прикрашає твої думки* вміщено настанови, як уникати порнографії та долати проблеми, пов'язані з нею.

21.4.10**Одностатеві шлюби**

Церква підтверджує доктринальний принцип, заснований на Писаннях, що шлюб між чоловіком і жінкою є дуже важливим у Творцевому плані для вічної долі Його дітей.

Сексуальні стосунки є допустимими лише між чоловіком і жінкою, які є законно одруженими як чоловік і дружина. Будь-які інші сексуальні стосунки, у т.ч. між особами однієї статі, є гріховними і підривають божественно створену

інституцію сім'ї. Відповідно до цього, Церква підтверджує визначення шлюбу як законного союзу між чоловіком і жінкою.

21.4.11

Статева освіта

Батьки несуть головну відповідальність за статеве виховання своїх дітей. Таке навчання, яке чесно і просто проводиться вдома, допомагатиме молодим людям уникнути тяжких аморальних гріхів. Щоб допомогти батькам донести дітям цю делікатну та важливу інформацію, Церква видала *Путівник для батьків*.

Там, де в школах проходять заняття зі статевої освіти, батьки мають переконуватися, що таке навчання їхніх дітей відповідає моральним та етичним цінностям.

21.4.12

Неодружені батьки, які чекають дитину

Неодружених членів Церкви, які чекають дитину, заохочують звернутися до їхнього єпископа. Завдяки своєму чину священства і покликанню він може дати їм пораду, коли вони приймають важливі рішення, що позначаться на їхньому благополуччі та на дитині. Він також може допомогти їм, якщо це прийнятно, розпочати процес покаяння. Інструкції для єпископа вміщені в *Довіднику 1*, 17.3.12.

Якщо чоловік і жінка зачинають дитину поза шлюбом, необхідно докласти всіх зусиль, щоб сприяти їхньому одруженню. Коли вірогідність успішного шлюбу малоімовірна через вік чи інші обставини, неодружених батьків слід заохочувати з молитвою обмірковувати, що буде найкращим в інтересах їхньої дитини.

Усиновлення---це рішення, яке є виявом самовідданості та любові, і воно благословляє як батьків, що народили дитину, так і дитину в цьому житті та у вічності. Неодруженим батькам, які бажають

віддати дітей на усиовлення, або подружнім парам, які бажають усиновити дитину, Служба з питань сім'ї Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів може допомогти у визначенні служб з усиовлення, які мають добру репутацію та ліцензію. Ліцензовані служби призначені захистити інтереси дитини, перевірити надійність подружніх пар перед усиовленням і забезпечити необхідний контроль та консультації.

Батькам дитини, які не одружуються, не треба радити залишати дитину у себе як умову покаяння або з почуття обов'язку самим піклуватися про неї. Крім того, дідусі і бабусі, а також інші члени сім'ї не повинні відчувати себе зобов'язаними допомагати неодруженим батькам у догляді за дитиною, бо тоді дитина, як правило, не зможе отримати благословення завіту запечаткування. До того ж неодружені батьки здебільшого не можуть забезпечити стабільності й такого оточення для виховання, яке можуть створити одружені батько і мати. Неодружені батьки повинні з молитвою поміркувати над тим, що буде найкращим для їхньої дитини і які благословення можуть прийти до дитини, яка запечатана до матері та батька (див. лист Першого Президентства від 26 червня 2002 року).

Якщо один з майбутніх батьків вирішує не віддавати дитину на усиовлення, провідники та інші члени Церкви мають ставитися до нього чи неї і дитини турботливо та співчутливо і допомагати їм набувати батьківських навичок. У таких випадках може допомагати Служба з питань сім'ї Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Провідники заохочують таку матір чи такого батька, щоб дитину благословили і надали їй ім'я (див. 20.2).

Інформацію стосовно того, має вагітна молода жінка відвідувати збори Товариства допомоги чи Товариства молодих жінок, див. у 10.12.4.

Служба з питань сім'ї Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів має безкоштовний телефон

довіри для неодружених батьків, які чекають дитину, та інших, яким потрібна допомога у питаннях стосовно вагітності й питаннях, пов'язаних з нею (1-800-537-2229). Лінія допомоги є доступною в усіх територіях Сполучених Штатів і Канади. Члени і нечлени Церкви можуть дзвонити безпосередньо туди або в місцевий офіс Служби з питань сім'ї Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Якщо провідники не знають номера телефону місцевого офісу, вони можуть зателефонувати на лінію допомоги або зайти на сайт itsaboutlove.org. Цей вебсайт містить корисну інформацію для тих, хто неодружені, вагітні та вибирає, що робити далі.

21.4.13

Донорство сперми

Церква виступає категорично проти донорства сперми.

21.4.14

Самогубство

Неправильним є позбавляти життя, у т.ч. і самих себе. Однак особа, яка вчиняє самогубство, може не бути відповідальною за свої вчинки. Тільки Бог може бути суддею у цій справі.

Сім'я, порадившись з єпископом, визначає місце і характер поховальної служби для особи, яка померла за таких обставин. Для служби можна

використати церковне приміщення. Якщо ця особа отримала ендаумент, її можна поховати у храмовому вбранні.

21.4.15

Хірургічна стерилізація (у т.ч. вазектомія)

Церква категорично виступає проти хірургічної стерилізації як можливого виду контролю народжуваності. Хірургічна стерилізація має розглядатися як прийнятна лише якщо: (1) життю чи здоров'ю існує серйозна загроза або (2) уроджені вади чи травма зробили людину розумово нездатною і невідповідальною за свої вчинки. Такі умови повинні визначатися рішенням компетентних лікарів і узгоджуватися з законом. І навіть після цього відповідальні за таке рішення особи мають порадитися одне з одним і зі своїм єпископом та одержати божественне підтвердження своєму рішенню через молитву.

21.4.16

Сурогатне материнство

Церква виступає категорично проти сурогатного материнства. Однак це є особистою справою, яка остаточно повинна вирішуватися чоловіком і дружиною. Відповідальність за прийняте рішення лягає тільки на них самих.

Додаток: Перелік матеріалів, на які є посилання

Довідник 2: Керування Церквою містить багато посилань на інші матеріали, видані Церквою. Перелік цих матеріалів за алфавітом наведено далі. Якщо матеріали мають номери, то їх наведено в цьому переліку, а не в тексті довідника. Більшість з цих матеріалів можна одержати через Розподільчу службу Церкви. Контактна інформація:

Служба з розповсюдження церковних матеріалів:

1999 West 1700 South

Salt Lake City, Utah 84104-4233

Телефон: 801-240-3800

(територія Солт-Лейк-Сіті)

1-800-537-5971 (США і Канада)

1-801-240-1126 (інші країни)

Інтернет: www.ldscatalog.com

Запис і свідоцтво про висвячення в Ааронове священство (в територіях, де для ведення записів користуються церковним програмним забезпеченням, запис і свідоцтво друкуються у місцевих підрозділах; в інших територіях каталожний номер 35857 192)

Бланк “План заходу” (доступний он-лайн на сайтах ldscatalog.com і LDS.org; або каталожний номер 33809 192)

Путівник з організації сімейно-історичної роботи (04397 192)

Приготуйте кожну потрібну річ: Кошти сім'ї (04007 192)

Приготуйте кожну потрібну річ: Домашній сімейний запас (04008 192)

Путівник для батьків (31125 192)

Свідоцтво про хрищення і конфірмацію (у територіях, де для ведення записів користуються церковним програмним забезпеченням, свідоцтва друкуються у місцевих

підрозділах; в інших територіях каталожний номер 35920 192)

Запис про хрищення і конфірмацію (у територіях, де для ведення записів користуються церковним програмним забезпеченням, бланк друкуються у місцевих підрозділах; для місіонерів повного дня і територій, в яких для ведення записів не користуються програмним забезпеченням, каталожний номер 35971 192)

Базова програма основного підрозділу. Путівник (36717 192)

Дивіться на своїх маленьких. Посібник для ясельної групи (37108 192)

Єпископський ордер на отримання товарів (каталожний номер різний для різних територій)

Посібник для філії (31179 192)

Свідоцтво про успіхи (33237 192)

Запис і свідоцтво про благословення дитини (у територіях, де для ведення записів користуються церковним програмним забезпеченням, запис і свідоцтво друкуються у місцевих підрозділах; в інших територіях каталожний номер 35972 192)

Збірник дитячих пісень (34831 192)

Church Facilities Artwork, каталог Мистецькі твори для церковних приміщень (зв'яжіться з менеджером відділу матеріального забезпечення)

Conducting Course Kit (33619)

Day Camp Guide for Eleven-Year-Old Scouts (31374)

Dictionary of Sign Language Terms for The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints Словник церковної термінології мовою жестів для Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів (31121)

Обов'язки і благословення священства, частина А (31111 192)

Обов'язки і благословення священства, частина Б (31112 192)

Обдаровані згори. Семінар з підготовки до відвідування храму. Підручник для вчителя (36854 192)

Настанови з матеріального забезпечення домів зборів та іншої церковної власності (Сполучені Штати і Канада, 35860; поза межами Сполучених Штатів і Канади, 36485 192)

Віра в Бога. Путівник для хлопчиків (36812 192)

Віра в Бога. Путівник для дівчаток (36813 192)

Посібник для сім'ї (31180 192)

Заради зміцнення молоді (брошура, 36550 192; картка, 36551 192)

Основи євангелії (видання 2009 р., 06195 192)

Гімни (34832)

Інформація і пропозиції для патріархів (31257 192)

Інструкції щодо одягання покійників, які отримали ендаумент (31461 192)

Інструкції для навчальних матеріалів (оновлюються щорічно)

Instructor's Guide to Temple and Family History Work
Посібник з храмової та сімейно-історичної роботи для вчителя (35804)

Keyboard Course Kit Курс навчання грі на електронних клавішних інструментах (33620)

Нехай чеснота прикрашає твої думки (00460 192)

Запис і свідоцтво про висвячення в Мелхиседекове священство (у територіях, де для ведення записів користуються церковним програмним забезпеченням, запис і свідоцтво друкуються у місцевих підрозділах; в інших територіях, каталожний номер 35858 192)

A Member's Guide to Temple and Family History Work
Посібник для членів Церкви стосовно храмової та сімейно-історичної роботи (36795)

Посібник для місіонера (35996 192)

Mission President's Handbook Посібник для президента місії (36203)

Аналіз потреб і ресурсів (32290 192)

Бланк "Розвиток нового і того, що повернувся до активності, члена Церкви" (в територіях, де для ведення записів користуються церковним програмним забезпеченням, бланк друкується у місцевих підрозділах; в інших територіях каталожний номер 08616 192)

Бланки "Підтримка чинів" (у територіях, де для ведення записів користуються церковним програмним забезпеченням, ці бланки друкуються у місцевих підрозділах; в інших територіях каталожні номери для них є такими: "Підтримання чинів—кіл", 32300 192; "Чини для підтримки в окрузі" 32301 192; "Підтримання чинів—приход або філія в колі", 32302 192; "Чини для підтримки у філії в місії", 32303 192)

Настанови щодо проведення спільних заходів (друкується щорічно)

Parental or Guardian Permission and Medical Release form (доступний он-лайн на сайтах ldscatalog.com та LDS.org або каталожний номер 33810 192)

Рекомендація для отримання патріаршого благословення (у територіях, де для ведення записів користуються церковним програмним забезпеченням, цей бланк друкується у місцевих підрозділах; в інших територіях каталожний номер 32017 192)

Performance Contract form (доступний он-лайн на сайтах ldscatalog.com та LDS.org)

Проповідуйте Мою євангелію: Путівник для місіонерського служіння (36617 192)

Підготовка до входження у святий храм (36793 192)

Запис про розвиток (36985 192)

Квартальний звіт (у територіях, де для ведення записів користуються церковним програмним забезпеченням, доступ до цього бланка і подання його відбувається в електронному форматі; в інших територіях призначений адміністративний офіс надсилає цей бланк у підрозділи)

Бланк “Рекомендація для нового єпископа” (у територіях, де для ведення записів користуються церковним програмним забезпеченням, цей бланк друкується у місцевих підрозділах; в інших територіях його каталожний номер 31747 192)

Бланк “Рекомендація на виконання обряду” (32595 192)

Scouting Handbook (Canada 35810; United States 35814) Посібник для скаутів

Бланк “Огляд талантів і захоплень” (доступний он-лайн на сайтах ldscatalog.com і LDS.org або каталожний номер 33812 192)

Посібник для вчителя (34595 192)

Навчати—немає покликання величнішого: Посібник для навчання євангелії (36123 192)

Temple and Family History Consultant's Guide to Temple and Family History Work Посібник з храмової та сімейно-історичної роботи для

консультанта з храмової і сімейно-історичної роботи (36797; доступний на сайті LDS.org)

Стійкі у вірі: Довідник з євангелії (36863 192; якщо підрозділи замовляють це видання як безкоштовне, його каталожний номер 37054 192)

Всесвітні збори навчання провідництва. Патриарх (брошура, 25240 192; DVD, 25241 090 192)

Ye Shall Have My Words Ви матимете Моє слово (підручник для студентів, 34476; посібник для вчителя, 34477; навчальний курс на DVD, 00548)

Медальйон “Зріла молода жінка” (позолочений, 08602; посріблений, 08603)

Свідцтво для вікових груп Товариства молодих жінок (відзнака класу “Булик”, 08563 192; відзнака класу “Дівчина спілки взаємного вдосконалення”, 08565 192; відзнака класу “Лавр”, 08564 192)

Young Women Camp Manual Табір Товариства молодих жінок. Посібник (34573)

Young Women Camp: A Guide for Priesthood and Young Women Leaders Табір Товариства молодих жінок. Посібник для провідників священства і Товариства молодих жінок (04093)

Young Women logo pendant Кулон Товариства молодих жінок (08601)

“Особистий розвиток молодих жінок: Бути свідками Бога” (36035 192)

Аркуш відстеження для Товариства молодих жінок (36655 192)

ЦЕРКВА
ІСУСА ХРИСТА
СВЯТИХ
ОСТАННІХ ДНІВ